

UNFCCCs forsøg på sikkerhedsliggørelse af klima

- En analyse af forsøget på sikkerhedsliggørelse af klimadebatten i UNFCCCs COPs siden 1992

"(...) on the basis of equity and in accordance with their common but differentiated responsibilities and respective capabilities."

Af
Catharina Magdalena Merle Toft

Vejleder:
Kirsten Worm

Antal ord:
28.000

Speciale ved Institut for Statskundskab
Københavns Universitet
September 2011

Indholdsfortegnelse:

Indholdsfortegnelse:.....	2
Figuroversigt:	4
Abstract	6
DEL 1	7
1. Indledning:	8
1.1. Problemformulering:	9
2. Teoretisk og metodisk tilgang	10
2.1. Opgavens opbygning	10
2.1.1. DEL 1	10
2.1.2. DEL 2	10
2.1.3. DEL 3	11
2.2. Opgavens afgrænsning	11
2.2.1. Hvad er UNFCCC?	11
2.2.2. Hvad er klimadebatten?	12
2.3. Klimadebattens historik.....	13
2.3.1. Beslutninger.....	14
2.4. Specialets teoretiske udgangspunkt.....	17
2.4.1. Sikkerhedsliggørelsesteori	17
2.4.2. Sikkerhedsliggørelsens komponenter.....	22
2.4.3. Diskursteori.....	30
2.4.4. Talehandlingsteori	33
2.5. Metode og analysestrategi.....	38
2.5.1. Forskningsstrategien.....	38
2.5.2. Forskningsdesign	43
2.5.3. Empirisk afgrænsning	45
DEL 2	47
3. De faciliterende omstændigheder	48
3.1. Aktørens status.....	48
3.2. Publikums forhåndsopfattelse.....	49
4. Analyse af rapporterne	52
4.1. Klimakonventionen.....	52
4.2. COP1	53
4.3. COP2	54
4.4. COP3	55
4.5. COP4	56
4.6. COP5	57
4.7. COP6	58
4.8. COP7	59
4.9. COP8	60
4.10. COP9	61
4.11. COP10	62
4.12. COP11	63
4.13. COP12	64
4.14. COP13	65
4.15. COP14	66
4.16. COP15	67
4.17. COP16	67
5. Sammenfatning af analysens overordnede konklusioner	68
5.1. Sikkerhedsliggørelsesforsøgenes udformning	68

5.2.	Klimadebatten forsøges sikkerhedsliggjort	69
5.3.	Deltagere	70
5.3.1.	Klimaengagement blandt ilandene	71
5.3.2.	Ulandenes status	71
5.3.3.	Funktionelle aktørers indflydelse	72
6.	Politiske konsekvenser	73
6.1.	Bredt vs. smalt sikkerhedsbegreb	73
6.2.	Sikkerhedsliggørelse skaber fronter	74
6.3.	Free rider problemet	75
6.4.	Marginalisering af andre miljøproblemer	75
6.5.	Sikkerhedsbegrebets udvaskelse	76
DEL 3	77
7.	Metodekritik	78
7.1.	Troværdighed	78
7.2.	Pålidelighed	78
7.3.	Bekræftelse	78
7.4.	Relevans	79
7.5.	Konstruktivismens indflydelse	79
7.6.	Fravalg	79
7.7.	Analysestrategiens fordele og ulemper	80
8.	Konklusion	81
Bilag og litteraturliste	84
9.	Bilag	85
9.1.	Oversigt over forkortelser	85
9.2.	Klimakonventionen	86
9.2.1.	Diskursen	86
9.2.2.	Talehandlingen	88
9.3.	COP1	91
9.3.1.	Diskursen	91
9.3.2.	Talehandlingen	94
9.4.	COP2	97
9.4.1.	Diskursen	97
9.4.2.	Talehandlingen	101
9.5.	COP3	108
9.5.1.	Diskursen	108
9.5.2.	Talehandlingen	109
9.6.	COP4	113
9.6.1.	Diskursen	113
9.6.2.	Talehandlingen	114
9.7.	COP5	125
9.7.1.	Diskursen	125
9.7.2.	Talehandlingen	126
9.8.	COP6	134
9.8.1.	Diskursen	134
9.8.2.	Talehandlingen	135
9.8.3.	Talehandlingen	141
9.9.	COP7	146
9.9.1.	Diskursen	146
9.9.2.	Talehandlingen	147
9.10.	COP8	158
9.10.1.	Diskursen	158

9.10.2.	Talehandlingen	159
9.11.	COP9.....	164
9.11.1.	Talehandlingen	164
9.12.	COP10.....	173
9.12.1.	Talehandlingen	173
9.13.	COP11.....	182
9.13.1.	Diskursen	182
9.13.2.	Talehandlingen	183
9.14.	COP12.....	190
9.14.1.	Talehandlingen	190
9.15.	COP13.....	201
9.15.1.	Talehandlingen	201
9.16.	COP15.....	214
9.16.1.	Talehandlingen	214
9.17.	COP16.....	217
9.17.1.	Talehandlingen	217
10.	FNs organisationsdiagram	220
11.	Litteraturliste:.....	221
12.	COP-dokumenter:.....	224

Figuroversigt

Figur 1:	FN-organer samt partnere med interesse for klimaet	11
Figur 2:	Referenceobjekterne i forbindelse med sikkerhedsliggørelse af klima	12
Figur 3:	Trusler i forbindelse med sikkerhedsliggørelsen af klima	13
Figur 4:	Københavnerskolens sikkerhedssektorer	20
Figur 5:	Sikkerhedsliggørelsens elementer	21
Figur 6:	Sikkerhedsliggørelsesprocessen.....	21
Figur 7:	Denne opgaves fokus i sikkerhedsliggørelsesprocessen	22
Figur 8:	Elementer under paraplybegrebet "klima"	23
Figur 9:	Trusler	24
Figur 10:	Klimadebattens komponenter	28
Figur 11:	Sikkerhedsliggørelsesprocessen anvendt på klimadebatten	29
Figur 12:	Denne opgaves fokus i en trefoldig sikkerhedsliggørelsesproces	30
Figur 13:	Betydningsfastlæggelse omkring nodalpunktet.....	32
Figur 14:	Diskursanalysemodellen for nærværende opgave	32
Figur 15:	De fem elementære talehandlinger.....	35
Figur 16:	En normal kompleks talehandling.....	35
Figur 17:	En sikkerhedsliggørende kompleks talehandling	35
Figur 18:	En sikkerhedsliggørelse med formålet at legitimere fremtidige ekstraordinære tiltag	36
Figur 19:	Den elementære talehandling "Påstand"	36
Figur 20:	Den elementære talehandling "Advarsel"	37
Figur 21:	Forholdet mellem teori og observationer i en deduktiv forskningstilgang	38
Figur 22:	Forholdet mellem teori og observationer i en induktiv forskningstilgang	39
Figur 23:	Klassisk kvalitativ forskningstilgang	40
Figur 24:	Denne opgaves kvalitative forskningsstrategi.....	41
Figur 25:	De klassiske trin i kvalitativ forskning	42
Figur 26:	Trin i denne opgaves kvalitative forskning.....	43
Figur 27:	Et casestudies og en kvalitativ forskningsstrategis typiske form	44
Figur 28:	Denne opgaves form på et casestudie og en kvalitativ forskningsstrategi	44

Abstract

This thesis examines whether, pursuant to the Copenhagen School's securitization theory, the UNFCCC has tried to securitize climate change, and given so, how this has been done. The thesis takes an empirical focus on the attempts to establish discourses and speech acts, related to climate change and the effects hereof, during the COP's since the UNFCCC's emergence in 1992.

A further aim with this thesis is to discuss the political consequences that result from the securitization of climate change.

In the first part of the thesis the theoretical and methodological approach will be explained in detail. The Copenhagen School's theory on securitization is presented as the main theoretical frame.

It is also explained how Laclau and Mouffe's discourse theory as well as Austin's speech act theory are used to develop a specific methodology for the thesis along with the theory on securitization.

The second part covers the analytical chapters. It will begin by analyzing the facilitating circumstances, more concrete the securitizing actor's social capital and the audience's prior understanding of the climate issue, that form the foundation for a successful securitization of the climate debate.

The following analysis is primarily structured as a discourse/speech act analysis of the COP's final documents, including speeches, agreements and action plans. Both analytical methods prove that there can be found examples of attempts to securitize climate change by both individual groups and the entire UNFCCC. It shows that primary speech act analysis is well suited to assess the degree to which the issue has been politicized or securitized.

The results are subsequently summed up and discussed in the light of possible political consequences – focusing on the security theory's wideners vs. narrowers debate, how securitization creates fronts and different groups within the climate debate, the free rider problem, the potential for marginalization of other environmental problems and the weakening of the security concept.

The third part completes the thesis by reviewing the results and difficulties of the used method, and summing up the results achieved during the thesis.

DEL 1

1. Indledning:

*"Verdens dyr flygter fra varmen"¹
"134 lande hylder klimaet ved at slukke lys"²
"Fremtidens konflikter er her allerede"³
"Danmark er mindre grønt end vores eksportmarkeder"⁴
"Luftforurening koster os milliarder"⁵*

De ovenstående overskrifter er blot få blandt mange. Landets aviser bringer næsten dagligt meddelelser, der er klimarelaterede. Fælles for dem er, at de hovedsageligt har en negativ vinkel.

Klima er i løbet af de sidste fire årtier kommet på den globale dagsorden, og klimaforandringer er i dag en af de nyere sikkerhedsproblematikker, som er genstand for internationale forhandlinger og som siden afslutningen på Den Kolde Krig⁶ er kommet i fokus i stedet for den oprindelige militære sikkerhed.

Siden Kyoto-Protokollen er klimaforandringer blevet fremmet som det hotteste emne for menneskehedens fremtid⁷ – et emne, der vil forandre alt og true menneskehedens eksistens, hvis ikke der tages hånd om problemet. Centrale videnskabelige organer, klimaforskere, miljøaktivister og politikere kræver omgående handling, og forskere er enige om, at klimaforandringer vil få fatale konsekvenser for os og vores eksistens på jorden. I 2006 udgav Storbritanniens HM Treasury⁸ under ledelse af Nicholas Herbert Stern, Baron Stern of Brentford, den 700 sider lange økonomiske rapport om klimaforandringer, der går under betegnelsen Stern-Review. I Stern-Review redegør teamet omkring rapporten for de socioøkonomiske konsekvenser af klimaforandringerne. I 2007 fik Al Gore og IPCC⁹ Nobels Fredspris for deres bestræbelser på at opbygge og formidle større viden om menneskeskabte klimaforandringer, og at skabe grundlaget for de foranstaltninger, der er nødvendige for at modvirke en sådan ændring. Men også offentligheden er bekymret for fremtiden, og hvad en varmere verden med mere ekstreme vejrforhold vil bringe med sig.

Alligevel kan der ikke opnås international enighed om, hvordan problemet skal håndteres.

Som Professor i Public Policy og Vicedirektør ved Institute of Policy Studies, Victoria University of Wellington, Jonathan Boston i 2007 citerer og udtrykker det, så har forskellige grupper, herunder eksempelvis Nobels fredsprismodtagere fra 2007, placeret klimaforandringer som værende menneskehedens største udfordring for fremtiden.

Et kendt citat i den sammenhæng er:

"Humanity is standing at a moment in history when a Great Transformation is needed to respond to the immense threat to the Earth."¹⁰

Men Boston sætter spørgsmålstegn ved, om menneskeheden kan og vil leve op til denne udfordring, da fremskridt i processen hidtil har været små og langsomme.

Der kan således argumenteres for, at klimaforandringer er rykket op på et niveau, der kan minde om et sikkerhedsliggjort¹¹ niveau, hvor kritikerne af sikkerhedsliggørelse hævder, at det er sværere at nå til politisk enighed end på et politisk niveau.

¹ Berlingske, 19. august 2011

² B.T. 25. marts 2011

³ Politiken, 16. juli 2011

⁴ Information, 2. september 2011

⁵ Jyllands-Posten, 24. august 2011

⁶ Den Kolde Krig sluttede endeligt med Sovjetunionens sammenbrud i 1991.

⁷ Boston, 2007: vii

⁸ HM Treasury er den korte betegnelse for Her Majesty's Treasury, der er Storbritanniens ministerium for udvikling og implementering af den britiske regerings offentlige finanspolitik og økonomiske politik.

⁹ IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change) er det førende internationale organ for vurderingen af klimaforandringerne. Det blev oprettet af FNs miljøprogram (UNEP) og World Meteorological Organization (WMO) for at give verden et klart videnskabeligt syn på den aktuelle status omkring klimaforandringerne og deres potentielle miljømæssige og socioøkonomiske bivirkninger.

¹⁰ Potsdam Memorandum 2007

¹¹ Betegnelserne sikkerhedsliggjort, sikkerhedsliggørelse og Københavnerskolen henviser i nærværende opgave til Ole Wæver, Barry Buzan og Jaap de Wilde, der tilsammen udgør det akademiske grundlag for teorien om sikkerhedsliggørelse.

Den danske klimakommissions formand, Katherine Richardson, ser årsagen til UNFCCC-klimaforhandlingernes manglende opnåelse af en global klimaaf tale i relation til det faktum, at apparatet omkring FNs klimaforhandlinger aldrig har været designet til at håndtere et sikkerhedspolitisk komplekst problem, den største udfordring for menneskeheden i det 21. århundrede, især da FN ikke kan tvinge medlemslandene til at overholde miljøaftaler, og der kun er svage sanktionsmuligheder overfor dem, der bryder de internationale aftaler.

"Når FNs klimaforhandlingsapparat ikke har magtet at nå frem til en ny global klimaaf tale og måske aldrig gør det, hænger det sammen med, at apparatet ikke fra starten blev skabt til at håndtere et emne, der har udviklet sig til et sprængfarligt sikkerhedspolitisk og økonomisk problemkompleks på den globale scene."¹²

Katherine Richardson nævner i denne sammenhæng de to problemstillinger, som specialet vil beskæftige sig med: Er klima blevet sprængfarligt sikkerhedspolitik? Og hvordan er det skyld i, at der ikke kan opnås en global klimaaf tale?

1.1. Problemformulering:

Specialets problemformulering er således følgende:

Er klimadebatten forsøgt sikkerhedsliggjort i UNFCCC-regi, og i så fald hvordan?

Som det fremgår heraf, vil det være specialets formål at undersøge, hvorvidt klimadebatten i Københavnerskolens terminologi er forsøgt sikkerhedsliggjort i forbindelse med COPerne siden UNFCCCs etablering, og i givet fald, hvordan dette er foregået.

Hvis det viser sig, at aktører i UNFCCC-regi har forsøgt at sikkerhedsliggøre klimadebatten, vil det videre forløb være at vurdere hvilke konsekvenser en sådan sikkerhedsliggørelse kan have for internationale forhandlinger på klimaområdet.

Det er en yderligere forhåbning med specialet, at det vil være muligt at bidrage til og forbedre Københavnerskolens sikkerhedsliggørelsesteori ved, med metodisk hjælp fra diskurs- og talehandlingsteoriene, at anvende teorien på en empirisk undersøgelse.

¹² Information, 21. september 2010

2. Teoretisk og metodisk tilgang

I dette kapitel præsenteres opgavens teoretiske og metodiske tilgang. Formålet med kapitlet er at redegøre for Københavnerskolens sikkerhedsliggørelsesteori samt afklare og operationalisere de begreber i teorien, der udgør den teoretiske fortolkningsramme i den empiriske analyse.

Denne opgaves præsentation af Københavnerskolens teori er ikke fyldestgørende for Københavnerskolens arbejde. I stedet er den udformet således, at den vil afklare væsentlige antagelser og teoretiske begreber, der vil blive relevante og dermed redegøre for, hvorledes et forsøg på sikkerhedsliggørelse kan analyseres ud fra diskurs- og talehandlingsteorien.

Dette indledende kapitel vil først redegøre for opgavens opbygning, hvorefter det vil indeholde et afsnit om fravalg og afgrænsninger ift. opgavens problemformulering. Der vil herpå følge en kort historik af klimadebatten, hvor det vil blive uddybet, hvad opgavens empiriske genstandsfelt dækker over. I det efterfølgende afsnit vil der blive redegjort for den teori, der danner basis for opgaven, og ud fra hvis operationalisering opgavens analysestrategi, diskurs- og talehandlingsanalyse, vil udvikle sig. I den sammenhæng vil der drages paralleller mellem sikkerhedsliggørelsesteoriens komponenter¹³ og empirien.

2.1. Opgavens opbygning

Opgaven er delt i tre. Første del indeholder opgavens indledning og den teoretiske og metodiske tilgang. Anden del indeholder analysen, og opgavens tredje del indeholder metodekritikken samt opgavens konklusion.

I det følgende vil der af overskueligheds grunde blive redegjort for de tre deles indhold og dermed specialets struktur.

2.1.1. DEL 1

Indledende er der blevet redegjort for opgavens problemformulering samt hvorfor den er interessant.

I det følgende kapitel vil der blive redegjort for opgavens opbygning og afgrænsning dækkende over bl.a. hvad UNFCCC og klimadebatten er samt klimadebattens historik. Herpå vil der blive redegjort for specialets teori og fortolkningsramme med udgangspunkt i Københavnerskolens sikkerhedsliggørelsesteori. Som teoretisk baggrund for Københavnerskolen vil der være et afsnit om konstruktivismen og den klassiske realisme.

Derefter vil der blive forklaret, hvorledes diskurs- og talehandlingsteori inddrages for at underbygge analysen af de officielle slutdokumenter fra COPerne.

I metodeafsnittet vil der først blive set nærmere på forskningsstrategien, hvilket bl.a. involverer en uddybning af opgavens deduktive og induktive tilgang, de epistemologiske og ontologiske overvejelser samt den kvalitative forskningsstrategi. Herpå vil der blive redegjort for opgavens forskningsdesign.

2.1.2. DEL 2

Del 2 indledes med en analyse af de faciliterende omstændigheder for en sikkerhedsliggørelse af klimadebatten, som ifølge teorien betinger potentialet for sikkerhedsliggørelse.

Herpå følger diskurs- og talehandlingsanalysen af slutdokumenterne. For analysen er det kendetegnende, at diskurs- og talehandlingsanalyserne pga. overskueligheden er blevet placeret bagerst i opgaven under bilag. For at lette læseprocessen er de i den sammenhæng opdelt under de forskellige COPs efter navnet på aktøren.

Afsluttende diskuteres, hvilke konsekvenser en potentiel sikkerhedsliggørelse af klimadebatten kan have for den politiske proces.

¹³ Sikkerhedsliggørelsens komponenter består af referenceobjekt, sikkerhedsliggørende aktør, publikum og ekstraordinære midler.

2.1.3. DEL 3

Opgavens tredje del starter med en metodekritik, der vurderer den anvendte metodes fordele og ulemper samt opgavens relevans og troværdighed.

Det sidste kapitel konkluderer undersøgelsens resultater.

Derudover skal der henvises til, at der i bilagsafsnittet er vedlagt en opstilling af de i opgaven anvendte forkortelser.

2.2. Opgavens afgrænsning

For at kunne besvare problemformuleringen, *Er klimadebatten forsøgt sikkerhedsliggjort i UNFCCC-regi, og i så fald hvordan?*, vil specialet se nærmere på aktørerne i UNFCCCs forsøg på sikkerhedsliggørelse af klimadebatten. Det undlades således at tage stilling til, hvorvidt klimadebatten er sikkerhedsliggjort eller ej. Aktørernes interesse for at sikkerhedsliggøre klimadebatten vil ligeledes ikke blive undersøgt, til gengæld vil talehandlingerne, som vil forsøre et forsøg på sikkerhedsliggørelse indenfor de eksisterende diskursive rammer, give et indblik i begrundelsen for at placere klimadebatten i en sikkerhedsdagsorden.

I den sammenhæng er det relevant at operationalisere, hvad UNFCCC og hvad klimadebatten er. Det er også relevant at se nærmere på, hvilket empirisk casemateriale der er udvalgt til at belyse et eventuelt forsøg på sikkerhedsliggørelse, hvilket vil være et emne under metodeafsnittet. Hvad der forstås under et forsøg på sikkerhedsliggørelse, vil der blive set nærmere på i teoriafsnittet.

2.2.1. Hvad er UNFCCC?

UNFCCC er en rettere kompleks aktør under FN¹⁴ – bestående af forskellige organer og med 195 medlemslande.

FN har adskillige organer og underorganer med interesse for klimaet, og med sine partnerskaber med forskellige interesseorganisationer med fokus på klimadebatten bliver resultatet en ganske stor gruppe:

Figur 1: FN-organer samt partnere med interesse for klimaet¹⁵

Men da FN er en verdensorganisation bestående af medlemslandene, er det medlemslandenes beslutninger, der er afgørende. Derfor er det relevant at se på medlemslandenes fælles beslutninger vedrørende klimadebatten.

¹⁴ Grundlæggende er FN bygget op omkring seks forskellige hovedorganer: FNs Forvaltningsråd, FNs Sikkerhedsråd, FNs Generalforsamling, FNs Økonomiske og Sociale Råd, Den Internationale Domstol og FN-sekretariatet.

¹⁵ UN, 2011: United Nations Partners on Climate Change

Medlemslandene mødes i den sammenhæng hvert år siden 1995 til en COP¹⁶ under UNFCCC, og forsøger at nå til enighed om nogle tiltag og bindende aftaler ift. de klimaforandringer, som af uafhængige og frivillige forskere fra IPCC spås for fremtiden.

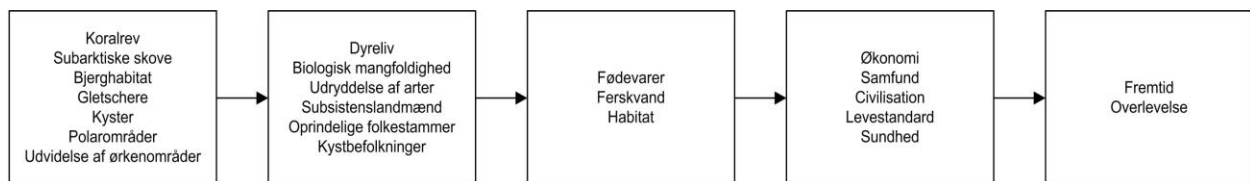
2.2.2. Hvad er klimadebatten?

Sikkerhedsliggørelse betyder, at en enheds eksistens præsenteres som truet. Hvilken enhed er der her tale om? Klima er et bredt begreb, hvorfor også så mange organisationer og organer har interesse i det.

Som Buzan udtrykker det:

Klimasikkerhed "concerns the maintenance of the local and the planetary biosphere as the essential support system on which all other human enterprises depend".¹⁷

Aktørerne i UNFCCC sikkerhedsliggør således ikke blot klima – tværtimod må klima ses som et paraplybegreb, der rummer en masse forskellige elementer, herunder biodiversiteten, fødevarerforsyning, verdensøkonomien etc.

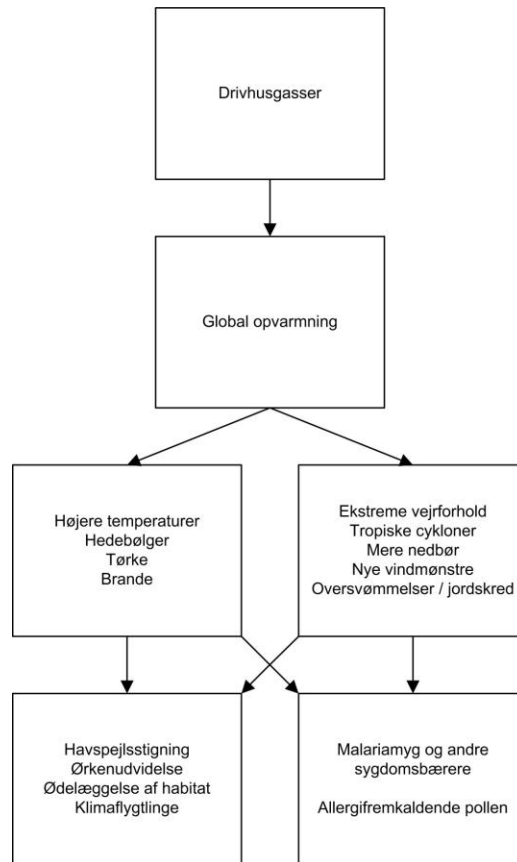

Figur 2: Referenceobjekterne i forbindelse med sikkerhedsliggørelse af klima

Ligeledes er truslen for klimaet, som ofte bliver identificeret som menneskeskabt CO²-udledning, et paraplybegreb for en masse følgevirkninger, såsom vandstandsstigning, ekstreme vejrforhold, globale sikkerhedstrusler, territoriale stridigheder, migration og ressourcestridigheder, der truer referenceobjekterne. Nogle flere eksempler kan ses på følgende figur.

¹⁶ UNFCCCs COP er en samling af de lande, der har ratificeret UNFCCC. Dette har også en stor indflydelse på den relevante sikkerhedsliggørende aktør, da denne så består af de 195 nationalstater, som har ratificeret konventionen.

¹⁷ Buzan, 1991: 19-20

Figur 3: Trusler i forbindelse med sikkerhedsliggørelsen af klima

Når nu klimadebatten er så bred¹⁸, på hvilke parametre kan man så undersøge, om klimaforandringer har skabt et sikkerhedsproblem? Svaret herpå er ikke enkelt.

Derfor vil specialet ikke tage højde for, om klimaforandringer er en sikkerhedstrussel eller ej. Opgaven vil derimod undersøge, om de forskellige elementer under paraplybegrebet klima fremstilles som truede, og om elementerne under paraplybegrebet CO²-udledning fremstilles som trusler.

Klimadebattens historik vil blive beskrevet nedenfor, men eftersom UNFCCC er etableret i 1992, er den tidsmæssige afgrænsning for analysen følgelig også perioden fra 1992 til og med den seneste COP, der blev afholdt i Cancun i Mexico i 2010.

2.3. Klimadebattens historik

FN har spillet en stor rolle i at skabe debat om klimaforandringer. I 1988 etablerede UNEP og WMO den videnskabelige og mellemstatslige enhed, IPCC, til vurdering af klimaforandringer og disses potentielle miljømæssige og socioøkonomiske konsekvenser. IPCC har til opgave at gennemgå og vurdere de seneste verdensomspændende videnskabelige oplysninger vedrørende klimaet, og organisationen udfører således ikke selv forskning på området. IPCCs arbejde er baseret på tusindvis af forskere fra hele verden, der frivilligt bidrager med deres arbejdskraft.

I 1992 blev FNs rammekonvention om klimaforandringer vedtaget som FNs reaktion på problemet. Formålet med UNFCCC var at stabilisere koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren til et niveau, hvor menneskelig påvirkning af klimaet forhindres. Siden 1995 har der årligt været afholdt konferencer i UNFCCC-regi, og i 1997 blev Kyoto-Protokollen vedtaget ved nummer tre i

¹⁸ Klimaforandringer spænder lige så bredt som teorien om Human Security og kan både føre til fattigdom, krig, sult, migration, en øget intensivering af humanitære katastrofer og konkurrence om naturressourcer. Klimaforandringer kan medføre både fear and want.

rækken af COPs i Kyoto.¹⁹ Med Kyoto-Protokollen blev det globale samfund under ledelse af UNFCCC også enig om at tage de indledende skridt i et forsøg på at løse problemet vedrørende klimaforandringerne.

Kyoto-Protokollen kræver, at ilande²⁰ reducerer deres emissioner med 5% under 1990-niveau imellem 2008 og 2012.²¹ I 2011 er antallet af lande, der har underskrevet og ratificeret protokollen nu oppe på 192 – med USA som eneste tilbageværende iland, der har underskrevet protokollen men ingen intentioner om at ratificere den.²²

COPerne er blevet UNFCCCs møde- og forhandlingsforum. Siden den første COP i Berlin i marts 1995, har verden oplevet 15 yderligere, hvoraf den seneste blev afholdt i Cancun i december 2010.

2.3.1. Beslutninger

I nedenstående skema er hver COP listet op med sine væsentlige resultater og beslutninger.

COP:	Resultater:
Earth Summit (1992 i Rio de Janeiro, Brasilien)	<ul style="list-style-type: none"> De fleste af verdens lande tilslutter sig ved UNCED en international traktat – UNFCCC – for at starte overvejelserne om, hvad der kan gøres for at reducere den globale opvarmning og for at afklare, hvilke temperaturstigninger, der er uundgåelige. Formålet med konventionen er at stabilisere koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren, for at forhindre farlig menneskelig indvirkning på klimasystemet.
COP1 (1995 i Berlin, Tyskland)	<ul style="list-style-type: none"> Den første COP finder sted og de internationale forhandlinger om klimaets fremtid skydes igang. Klimaet er et fælles men differentieret ansvar, hvorfor lande deles op i grupper, hvor ilande skal trække det hårdeste læs, selvom de nyindustrialiserede lande²³ forventes at være verdens største udledere af drivhusgasser om 15 år.
COP2 (1996 i Geneve, Schweiz)	<ul style="list-style-type: none"> IPCCs videnskabelige resultater om klimaforandringer accepteres.
COP3 (1997 i Kyoto, Japan)	<ul style="list-style-type: none"> Kyoto-Protokollen bliver vedtaget og forpligter ilandene til at nedbringe drivhusgasemissionerne. Protokollen redegør for Kyoto-mekanismerne, såsom <i>emissions trading</i>, <i>CDM</i> og <i>JI</i>. De fleste ilande og nogle centraleuropæiske Annex B lande skal opnå retligt bindende reduktioner i udledningen af drivhusgasser med gennemsnitlig 6 til 8 procent under 1990-niveau i årene mellem 2008 og 2012, som bliver kaldt den første emissions regnskabsperiode. USA ønsker ikke at indgå i de retligt bindende aftaler.
COP4 (1998 i Buenos Aires, Argentina)	<ul style="list-style-type: none"> På grund af vanskeligheder ved at nå til enighed om de uløste spørgsmål ved Kyoto-Protokollen, vedtages istedet en 2-årig handlingsplan til fremme af Kyoto-Protokollens gennemførelse.
COP5 (1999 i Bonn,	<ul style="list-style-type: none"> COP5 er primært et teknisk møde.

¹⁹ Konventioner træder ikke i kraft fordi de bliver vedtaget eller når en regeringschef har underskrevet, men først når et bestemt antal lande har ratificeret dem. Derfor udgør manglende ratificering et problem for eksempelvis Kyoto-Protokollen.

²⁰ Ilande dækker i denne opgave over Annex I landene, der inkluderer de industrialiserede lande, som i 1992 var medlemmer af OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development).

²¹ En periode, der gælder som den første regnskabsperiode.

²² UN, 2011: Status of Ratification of the Kyoto Protocol

²³ De nyindustrialiserede lande kaldes i UNFCCC-regi Annex B lande.

Tyskland)	
COP6 (2000 i Haag, Holland/2001 i Bonn, Tyskland)	<ul style="list-style-type: none"> • I 2000 i Haag udvikler drøftelserne sig hurtigt til forhandlinger på højt niveau om de store politiske spørgsmål, heriblandt en større kontrovers over USAs forslag om at tillade kredit til carbon-dræn i skove og landbrugsjord²⁴; uenighed om konsekvenserne for lande, der ikke overholder emissionsreduktionsmål; og vanskeligheder med at løse, hvordan ulandene kan opnå finansiel bistand til at håndtere negative virkninger af klimaforandringer og hjælp til måling og eventuel nedbringelse af udledningen af drivhusgasser. Forhandlingerne kolliderer og skal genoptages i Bonn, Tyskland i 2001. • I 2001 er der gjort fremskridt i løsningen af de problemer, der lod konferencen i Haag kollapse og der opnås enighed om de fleste af de store politiske spørgsmål: <ul style="list-style-type: none"> ○ Fleksible mekanismer: USA har oprindeligt været en stor fortaler for de fleksible mekanismer, da protokollen blev sat sammen - herunder emissionshandel, JI og CDM, der giver ilandene mulighed for at overholde deres emissionsreduktionsmål ved aktiviteter i ulandene som et alternativ til indenlandske emissionsreduktioner. ○ Carbon sinks: Det bliver aftalt, at der vil blive givet kredit for en indsats, der absorberer kulstof fra atmosfæren eller opbevarer den, herunder skov- og landbrugsmanagement og revegetation. ○ Overholdelse: De endelige afgørelser vedrørende overholdelse af procedurer og mekanismer bliver udskudt til COP7. ○ Finansiering: Der er enighed om etablering af tre nye fonde til bistandsydelse til de forventede behov i forbindelse med klimaforandringerne.
COP7 (2001 i Marrakech, Marokko)	<ul style="list-style-type: none"> • Forhandlerne får gjort et stort arbejde omkring Buenos Aires Plan of Action og afklaret de fleste operationelle detaljer, således at Kyoto-Protokollen er klar til ratificering. De herved tagne beslutninger bliver kendt som Marrakech Accords. • USA fastholder imidlertid sin observatørrolle og afviser at deltage aktivt i forhandlingerne, hvorfor det ikke bliver muligt at få ratificeret Kyoto-Protokollen. • Der bliver fastsat regler for den internationale handel med emissioner, herunder CDM; taget stilling til, hvad der skal ske, hvis lande ikke formår at overholde deres emissionsmål, og om det juridisk vil være muligt at stille disse lande til ansvar. Man får klarlagt regnskabsprocedurerne for fleksible mekanismer og besluttet, at man på COP8 vil gennemgå, hvorvidt de nuværende forpligtelser er tilstrækkelige, for herigennem også at åbne op for diskussionen om fremtidige forpligtelser.
COP8 (2002 i New Delhi, Indien)	<ul style="list-style-type: none"> • Delhi Ministerial Declaration bliver vedtaget, hvorved ilandene forventes at overføre teknologi til ulandene og minimere klimaforandringernes indvirkning på disse.
COP9 (2003 i Milan, Italien)	<ul style="list-style-type: none"> • Der skabes enighed om de Adaptation Funds, hvortil fundamentet blev lagt under COP7.
COP10 (2004 i Buenos Aires, Argentina)	<ul style="list-style-type: none"> • Evaluering af de sidste ti COPs og fremtidige udfordringer. • <i>Mitigation</i> og <i>Adaptation</i> bliver væsentlige elementer i spørgsmålet om den fremtidige håndtering af klima. • Buenos Aires Plan of Action bliver vedtaget med det formål at hjælpe ulandene i at tilpasse

²⁴ Carbon-dræn i skove og landbrugsjord udgør en væsentlig del af de amerikanske emissionsreduktioner.

	<p>sig klimaforandringerne.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Debatten om Post-Kyoto starter.
COP11 (2005 i Montreal, Canada)	<ul style="list-style-type: none"> • COP11 er den første MOP, hvorfor det er en af de største intergovernmentale konferencer på klimaområdet nogensinde. • Der bliver skabt enighed om at forlænge Kyoto-Protokollen efter dens udløbsdato i 2012 med Montreal Action Plan.
COP12 (2006 i Nairobi, Kenya)	<ul style="list-style-type: none"> • Af medlemslandenes frygt for tab af konkurrencedygtighed og de økonomiske omkostninger nævnes emissionsreduktioner stort set ikke. • En femårig plan bliver vedtaget til støtte for ulandenes tilpasning til klimaforandringer.
COP13 (2007 i Nusa Dua, Bali, Indonesien)	<ul style="list-style-type: none"> • Under COP13 kommer en aftale om en tidsplan og enighed om strukturerede forhandlinger vedr. post-2012 perioden på plads med vedtagelsen af <i>Bali Action Plan</i>.
COP14 (2008 i Poznan, Polen)	<ul style="list-style-type: none"> • Medlemmerne bliver enige om principperne for finansieringen af den fond, der skal hjælpe de fattigste nationer med at leve op til klimaforandringerne. • Beskyttelse af skovområder bliver en del af de tiltag, der skal hjælpe med at bekæmpe klimaforandringer.
COP15 (2009 i København, Danmark)	<ul style="list-style-type: none"> • Det overordnede mål for COP15 er at etablere en ambitiøs global klimaaf tale for perioden efter 2012. • Den 14. november 2009 meddeler New York Times, at præsident Obama og andre af verdens ledere har besluttet at udskyde den vanskelige opgave med at nå frem til en klimaaf tale.
COP16 (2010 i Cancun, Mexico)	<ul style="list-style-type: none"> • Aftalerne opnået i Cancun repræsenterer afgørende skridt fremadrettet med planer om at reducere drivhusgasudledningen og hjælpe ulandene med at beskytte sig mod klimapåvirkningerne og skabe en bæredygtig fremtid ved at: <ul style="list-style-type: none"> ○ Fastlægge klare mål for reduktion af menneskeskabte CO²-udledninger over tid med det formål at holde den globale gennemsnitlige temperaturstigning under 2°C. ○ Fremme deltagelsen af alle lande til at reducere CO²-udledningerne – i overensstemmelse med hvert lands evne og ansvar. ○ Sikre international gennemsigtighed i de foranstaltninger, som træffes af de enkelte lande, og sikre, at de globale fremskridt hen imod det langsigtede mål bliver nået i tide. ○ Mobilisere udviklingen af miljøvenlig teknologi. ○ Økonomisk mobilisere ulandene til på sigt at tage større og mere effektive initiativer. ○ Bistå særligt sårbare mennesker i verden til at tilpasse sig de uundgåelige konsekvenser af klimaforandringerne. ○ Beskytte verdens skove. ○ Opbygge global kapacitet, for at opfylde de overordnede udfordringer.

	○ Etablere effektive institutioner og systemer, der vil sikre, at målsætningerne bliver implementeret succesfuldt.

2.4. Specialets teoretiske udgangspunkt

Specialet vil primært tage udgangspunkt i sikkerhedsliggørelsesteori, mere konkret Københavnerskolen med Wæver, Buzan og de Wilde som teoretisk grundlag. Formålet med dette afsnit er at redegøre for Københavnerskolens teorier om sikkerhedsliggørelse samt for diskurs- og talehandlingsteorien, som sammen med Københavnerskolen vil danne udgangspunkt for specialets teoretiske ramme.

2.4.1. Sikkerhedsliggørelsesteori

Afsnittet vil blive inddelt i nogle underafsnit, begyndende med Københavnerskolens konstruktivistiske og realistiske baggrund, for herefter at gå videre til, hvordan sikkerhed og sikkerhedsliggørelse herudfra er defineret. Afsluttende vil dette lede frem til Københavnerskolens version af sikkerhedsliggørelse.

2.4.1.1. Københavnerskolens konstruktivistiske og realistiske baggrund

Der er stor debat om, hvorvidt Københavnerskolens sikkerhedsliggørelsesteori tager udgangspunkt i konstruktivismen eller poststrukturalismen. Eftersom sikkerhedsliggørelsesteorien dog i vid udstrækning, ifølge min egen iagttagelse, anses som en syntese mellem konstruktivismen og klassisk politisk realisme i sin tilgang til international sikkerhed, så vil dette speciale fokusere på den konstruktivistiske teori.

Opgavens teoretiske grundlag læner sig således hovedsageligt op ad Ole Wæver, Barry Buzan og Jaap de Wildes værk *Security A New Framework For Analysis*, hvis forord indleder med en forklaring af den konstruktivistiske tilgang i opgaven:

"And it offers a constructivist operational method for distinguishing the process of securitization from that of politicization – for understanding who can securitize what and under what conditions."

Derfor er det relevant indledningsvist at redegøre for de grundlæggende træk i konstruktivismen og realismen.

Konstruktivismen er i sin tankegang en direkte modsætning til realismen, der ser virkeligheden som værende adskilt fra menneskets beskrivelse af den.²⁵ Det er dog den politiske realismes fokus på nationale interesser og sikkerhed, der skal ses som et væsentligt element i Københavnerskolens sikkerhedsliggørelsesteori.

2.4.1.1.1. Konstruktivisme

Konstruktivismen sammen med kritisk teori, postmodernismen og normativ teori er del af den post-positivistiske bevægelse imod positivismen og positivistisk metodologi.

Fokus i konstruktivismen er den menneskelige bevidsthed og dennes plads i *world affairs*. Konstruktivister hævder, at der ikke findes nogen ydre objektiv virkelighed. Den sociale og politiske verden er ikke en fysisk enhed, der eksisterer udenfor den menneskelige bevidsthed. Den sociale og politiske verden eksisterer kun som en intersubjektiv bevidsthed blandt mennesker. Det er en menneskelig opfindelse eller konstruktion af ren intellektuel og idemæssig karakter, og kan måske rettere beskrives som et sæt af ideer eller system af normer, der er blevet arrangeret af bestemte mennesker på bestemte tidspunkter og steder. Hvis de tanker og ideer, der indgår i eksistensen af internationale relationer, ændrer sig, vil systemet også ændre sig, da systemet består af disse tanker og ideer. Denne intersubjektive karakter af internationale relationer kan undersøges nærmere af metoder, der er videnskabelige i den historiske og sociologiske betydning – dog ikke i ordets positivistiske betydning.²⁶

²⁵ Bryman, 2004: 18

²⁶ Jackson & Sørensen, 2003: 253

Konstruktivismen bliver undertiden betragtet som en ny tilgang til international politik. Men i virkeligheden er det en gammel metode, der kan spores tilbage til det 18. århundrede, hvor den italienske filosof Giambattista Vico skrev, at verden er skabt af Gud, men at den historiske verden er lavet af mennesket. Historien og historiske konstruktioner såsom stater bliver således skabt af mennesker. Det er det faktum, at mennesket selv har konstrueret denne sociale verden bestående af menneskelig bevidsthed, tanker, overbevisninger, ideer, koncepter, sprog, diskurser, tegn, signaler, forståelser, forestillinger og antagelser, der gør den forståelig for dem. Den sociale verden er et intersubjektivt domæne, der er meningsfyldt for de mennesker, der har konstrueret den og som lever i den.²⁷

Alexander Wendt har beskrevet, hvordan konstruktivismen er anvendelig på et sikkerhedsproblem:

"Social structures have three elements: shared knowledge, material resources, and practices. First, social structures are defined, in part, by shared understandings, expectations, or knowledge. These constitute the actors in a situation and the nature of their relationships whether cooperative or conflictual. A security dilemma, for example, is a social structure composed of intersubjective understandings in which states are so distrustful that they make worst-case assumptions about each other's intentions, and as a result define their interests in self-help terms. A security community is a different social structure, one composed of shared knowledge in which states trust one another to resolve disputes without war."²⁸

Det er i overensstemmelse hermed, at Københavnerskolen tager udgangspunkt i en intersubjektiv forståelse af verden. I nietschistisk forstand er det således det dominante, der har mulighed for at etablere nye interpretationer, og interpretationer er således en slags magt.

Enhver gruppering, det være sig en stat, nation, NGO etc., har sine egne ideer, forestillinger og antagelser om sig selv som gruppe og om "de andre". Kort sagt består den politiske verden og international politik udelukkende af mennesker. Der eksisterer intet socialt udenfor den menneskelige aktivitet eller uafhængigt af denne. Konstruktivismen er således en empirisk tilgang til studiet af international politik. For hvis den sociale og politiske verden består af fælles overbevisninger, hvordan påvirker det så internationale begivenheder? Svaret er ganske enkelt. Ifølge konstruktivismen er der intet uundgåeligt eller uudskifteligt ved politik. Intet er på forhånd givet. Alt er intersubjektivt og dermed uvist.²⁹

Konstruktivister er blandt dem, for hvilke forskning drejer sig om fortolkning mere end forklaring. De er skeptiske overfor mulighederne for at have en neutral holdning til forskning, hvilket vil resultere i objektiv viden. Der er dog stor spredning i skepticiseringen blandt konstruktivisterne. Således taler nogle konstruktivister om mekanismer og processer i social konstruktion. I den sammenhæng ses den internationale verden som en ekstern virkelighed, der kan forklares, når man kender dens sociale kræfter og love. Andre konstruktivister, der lægger vægt på diskurser og kommunikation, driver forskning ved at granske menneskers argumentation og sprog og dermed deres antagelser og overbevisninger for herigennem at redegøre for, hvordan disse former og betinger deres adfærd.³⁰

Ift. Københavnerskolen har det konstruktivistiske udgangspunkt udmøntet sig i en metateoretisk kritik af den traditionelle sikkerhedsforsknings ontologi, der udspringer af realismen og liberalismen. De statscentrerede traditionelle sikkerhedsteorier har fokus på mere militære overvejelser med statens overlevelse som det centrale element. Som tilhængere af et mere bredt sikkerhedsbegreb har Københavnerskolens teori udfordret det traditionelle sikkerhedsbegreb – en debat, som diskussionen senere i specialet vil se nærmere på.

2.4.1.1.2. Klassisk realisme

De grundlæggende ideer og antagelser, der står bag realismen, har et pessimistisk syn på menneskets natur; en overbevisning om, at internationale relationer nødvendigvis vil være konfliktfyldte, og at internationale konflikter i sidste ende må løses ved krig; en stor værditilskrivelse til den nationale sikkerhed og statens overlevelse og en grundlæggende skepsis overfor resultaterne i international politik ift. national politik.

I realismen er mennesker kendetegnet ved at være optaget af deres egen trivsel i relationen til andre. De ønsker ikke at blive udnyttet, men istedet at være i førersædet. Dette ønske om at nyde en fordel ift. andre og undgå dominans er universel.

²⁷ Jackson & Sørensen, 2003: 254

²⁸ Wendt, 1992: 73

²⁹ Konstruktivister interesserer sig derfor, ulig positivisterne, ikke for kausalitet, da en kausal række af begivenheder ikke tager højde for det intersubjektive indhold i disse begivenheder. Ligeledes kan der ikke drages kausale følgeslutninger for international politik, da alt er uvist.

³⁰ Jackson & Sørensen, 2003: 254-255

International politik er derfor magtpolitik – en arena for rivalisering, konflikt og krig, hvor det gælder forsvaret af de nationale interesser og statens overlevelse.

Realister opererer således med antagelsen om, at international politik udfolder sig i et internationalt anarki, hvor stater er de eneste relevante aktører – med den mest vigtige opgave: forsvar. Staterne indgår i et internationalt magthierarki, hvor primært de dominerende stater kæmper for mere magt og sikkerhed. I dette hierarki handler det om at kende sin placering og tilpasse sig den naturlige virkelighed af ulige magtforhold. Andre aktører, såsom individer, internationale organisationer og NGO'er, er af mindre betydning.³¹

Staten er etableret for at sikre borgerne og disses velfærd. Ifølge Thomas Hobbes³² herskede der forud for den suveræne stat en præ-borgerlig tilstand - naturtilstand – nærmere beskrevet en alles kamp mod alle/permanent krigstilstand, og "(...) *the life of men [will be] solitary, poor, nasty, brutish and short.*"³³ Denne tilstand har en yderst negativ indvirkning på menneskers forhold til hinanden, hvor hvert individ konstant lever i frygt, og ingen kan være sikker på sin egen sikkerhed og overlevelse. Pga. denne naturtilstand indgår individet i en civiliseret politisk relation med andre individer, hvilket fører til statsdannelse, og dermed skaber individet et organ for politisk viden og visdom, for ikke længere at skulle frygte for sin egen død. I en sådan civiliseret tilstand og under statens beskyttelse kan individet trives i fred og nyde lykke og velvære. Statens etablering har til gengæld medført et nyt sikkerhedsdilemma, idet der nu er skabt en naturtilstand mellem staterne, der har medført national og international usikkerhed, som ikke kan undgås, da ingen stater er interesseret i at opgive deres suverænitet til fordel for en global sikkerhedsgaranti i form af en global stat eller verdensregering. Til gengæld kan stater, hvis det er i deres overlevelses- og sikkerhedsinteresse, lave kontrakter og traktater med hinanden. International lovgivning kan moderere naturtilstanden mellem staterne ved at skabe aftaler og regler, som er til fordel for alle stater.

Det er dog en kendsgerning, at selvom der findes et politisk organ, er der ingen permanent løsning på sikkerhedsdilemmaet. Således vil det faktum, at alle stater skal sikre deres egne nationale interesser, betyde, at man aldrig kan stole på andre lande og disses regeringer. Alle internationale aftaler, konventioner, skikke, regler, love osv. er foreløbige og betinget af staternes vilje til at overholde dem. Staterne skal til enhver tid være parate til at ofre deres internationale forpligtelser, hvis disse kommer i konflikt med deres egeninteresse.

Machiavelli beskriver denne tilstand på følgende måde:

*"(...) a prince, and especially a new prince, cannot observe all those things by which men are considered good, for in order to maintain the state he is often obliged to act against his promise, against charity, against humanity, and against religion. And therefore, it is necessary that he have a mind ready to turn itself according to the way the winds of Fortune and the changeability of affairs require him; and, as I said above, as long as it is possible, he should not stray from the good, but he should know how to enter into evil when necessity commands."*³⁴

Et element, som Københavnerskolen har fra realismen og den traditionelle sikkerhedstilgang, er således, at sikkerhed drejer sig om overlevelse fra en eksistentiel trussel.

2.4.1.2. Sikkerhed og sikkerhedsliggørelse

Hvad er sikkerhed på baggrund af de to forudgående afsnit om konstruktivismen og realisme?

*"[It] is the move that takes politics beyond the established rules of the game and frames the issue either as a special kind of politics or as above politics. Securitization can thus be seen as a more extreme version of politicization."*³⁵

Ud fra den konstruktivistiske logik anskues "sikkerhed" ikke objektivt, hvorfor det heller ikke er relevant, hvorvidt den givne trussel er eksisterende eller ej. Sikkerhedsliggørelsesteorien fokuserer istedet på, hvordan den sikkerhedsliggørende aktør forsøger at konstruere en intersubjektiv opfattelse af en eksisterende eksistentiel trussel ved diskursivt at henvise til en given værdsat referents sikkerhed.

³¹ Jackson & Sørensen, 2003: 70-76

³² Thomas Hobbes er sammen med Thucydides og Niccolò Machiavelli en af de væsentligste klassiske realister.

³³ Hobbes, 1946: 82

³⁴ Machiavelli, 1532: kapitel XVIII

³⁵ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 23

Som Reed formulerer det:

"What they represent is less important than what they do (...)"³⁶

Sikkerhedsliggørelsesteori ser med andre ord nærmere på, hvem der beslutter, at noget skal være et sikkerhedsemne, samt hvordan det blir det.

2.4.1.3. Københavnerskolens sikkerhedsliggørelsesteori

Københavnerskolens teori har vendt op og ned på antagelsen af, at sikkerhedsforskning i den traditionelle sikkerhedsteori kun er relevant ift. stater og militære løsninger. I dag er det almindeligt at omtale elementer indenfor andre sikkerhedskategorier, der oprindeligt er blevet formuleret af Buzan, i sikkerhedstermer.³⁷ Sektorerne er brede kategorier af, hvad der teoretisk kan udgøre en eksistentiel trussel, og har det til fælles, at de alle kan analyseres ud fra en logik om overlevelse af et eksistentielt truet referenceobjekt.³⁸ Det er vigtigt at bemærke, at sektorerne kun er teoretiske. Principielt kan sikkerhedsbegrebet således vise sig anvendelig i flere sektorer end de nævnte.³⁹

Sektorerne er udformet på følgende måde:

Den militære sektor:	Referenceobjektet er her oftest staten eller militæret. Den militære sektor svarer til analyseelementet i den traditionelle sikkerhedsforskning.
Miljøsektoren:	Referenceobjektet indenfor miljøsektoren kan spænde fra dyre- og plantearters overlevelse til verdens overlevelse.
Den økonomiske sektor:	Referenceobjektet vil her typisk være de nationale økonomier men kan også være verdensøkonomien.
Den samfundsmæssige sektor:	Referenceobjektet er som oftest kollektive identiteter, der kan være enheder som nationer, kulturer og religioner.
Den politiske sektor:	Referenceobjektet er statens suverænitet eller ideologi.

Figur 4: Københavnerskolens sikkerhedssektorer

Ift. andre teorier om sikkerhed, beskæftiger Københavnerskolen sig således ikke med polaritet og materielle forhold, såsom våbenkapløb. Københavnerskolen er derimod interesseret i, hvorledes og hvorfor noget bliver gjort til et sikkerhedsemne. Ved

³⁶ Reed, 2000: 529

³⁷ Skiftet er sket med udgangspunkt i Buzan, 1991.

³⁸ Også forståelsen af "overlevelse" er blevet udvidet som følge af en udvidelse af den traditionelle sektor indenfor sikkerhedsforskningen. Overlevelse kan ned i bagtellerne dreje sig om ting som en dialektisk overlevelse eller som i tilfælde med Ungdomshuset på Jagtvejs salg i 2007 og Israels bosættelser, hvor det drejer sig om en gruppe menneskers krav på bygninger eller områder. Og principielt kan sikkerhedsbegrebet også omfatte andre felter, der ikke er omfattet af Københavnerskolens sektorer.

³⁹ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 23-26

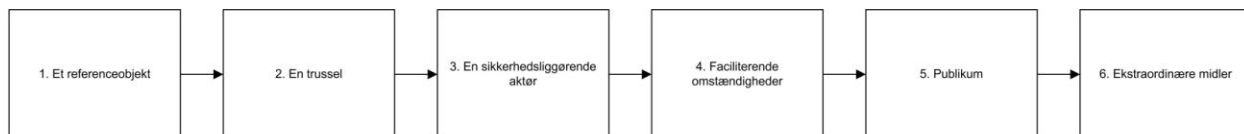
på denne måde at udfordre den traditionelle sikkerhedsteori, har Københavnerskolen indskrevet sig i den "brede" vs. "smalle"-sikkerhedsforskningsdebat⁴⁰, hvor Københavnerskolen gælder som "udviderne". Københavnerskolen har dermed taget den oprindelige sikkerhedsteoris elementer og udvidet dem til at kunne omfatte andre områder end staten og militæret.

De afgørende forhold i Københavnerskolens sikkerhedsliggørelsesteori er derfor

*"(...) who securitizes, on what issues (threats), for whom (referent objects), why, with what results, and, not least, under what conditions (...)."*⁴¹

Det er elementerne af dette citat, der danner grundlag for sikkerhedsliggørelsesteorien.

Selvste sikkerhedsliggørelsen kræver således seks elementer:

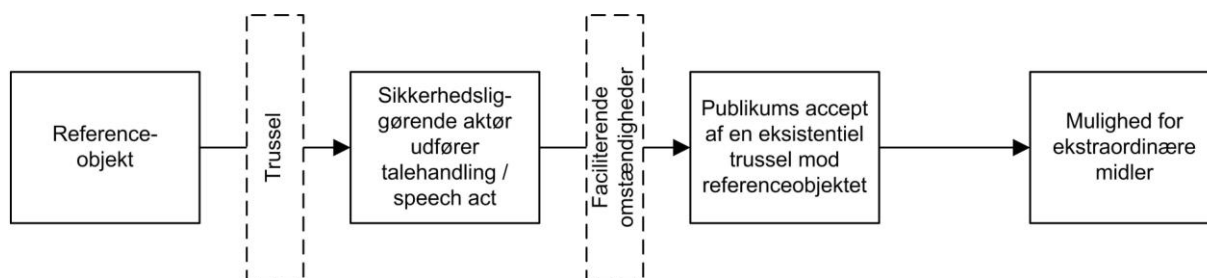
Figur 5: Sikkerhedsliggørelsens elementer

I teorien om sikkerhedsliggørelse forsøger en aktør, som kan forventes at være politiske ledere, regeringer, lobbyister eller interesseorganisationer, at frame nogen eller nogets overlevelse som et sikkerhedsemne, ved at argumentere for, at den/det er eksistentielt truet.

*"(...) the issue is presented as an existential threat, requiring emergency measures and justifying actions outside the normal bounds of political procedure."*⁴²

En vellykket sikkerhedsliggørelse kræver herpå, at publikummet, som aktøren henvender sig til, accepterer diskursen, hvorpå der bliver givet mulighed for ekstraordinære midler. En sikkerhedsliggørende aktørs formål vil altid være at legitimere ekstraordinære tiltag, som afviger fra den almindelige praksis på området.

På følgende tegning ses, hvorledes sikkerhedsliggørelsens elementer hænger sammen. Tegningen vil udvikle sig i løbet af kapitlet for at forklare hvilke elementer og organer og disses relation i en sikkerhedsliggørelsesproces nærværende opgave vil beskæftige sig med.

Figur 6: Sikkerhedsliggørelsesprocessen

For Københavnerskolen bliver sikkerhed ergo en udvidelse af politik. Elementer – indenfor de forskellige sikkerhedskategorier – bliver flyttet fra en politisk diskurs til en sikkerhedsdiskurs, hvor aktøren kan legitimere brugen af ekstraordinære tiltag. Dette sker ved hjælp af en sikkerhedsliggørende handling og er defineret som

*"a discourse that takes the form of presenting something as an existential threat to a referent object."*⁴³

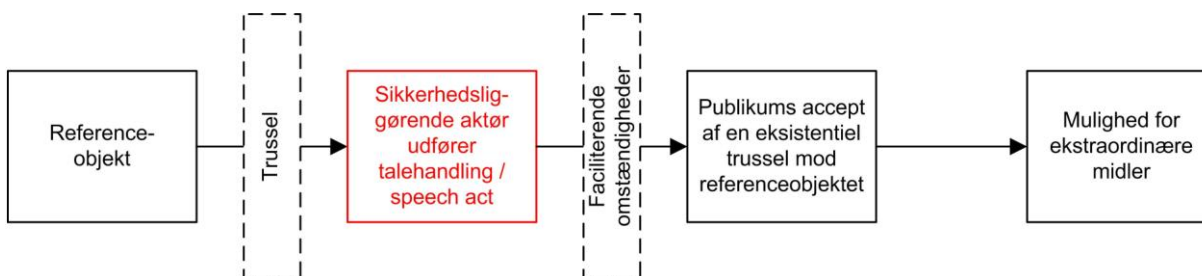
⁴⁰ Denne debat vil blive taget op senere i diskussionen af sikkerhedsliggørelsens politiske konsekvenser.

⁴¹ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 32

⁴² Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 24

⁴³ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 25

Det er denne sikkerhedsliggørende handling, som specialet vil undersøge nærmere.

Figur 7: Denne opgaves fokus i sikkerhedsliggørelsesprocessen

I dette speciale undlades at undersøge nærmere, om publikum accepterer sikkerhedsliggørelsen, og om brugen af ekstraordinære midler legitimeres som følge af en sikkerhedsliggørelse.

For at uddybe, hvilke elementer diskursen "sikkerhed" ift. klimadebatten bygger på, vil det følgende afsnit bidrage med en definition heraf.

2.4.2. Sikkerhedsliggørelsens komponenter

I det følgende vil parallellerne mellem Københavnerskolens teoriapparat og klimadebattens empiri blive draget. Hver komponent vil blive analyseret enkeltvis og herpå sammenkoblet for at nå til et større billede af, hvad sikkerhedsliggørelse af klima er.

2.4.2.1. Referenceobjektet

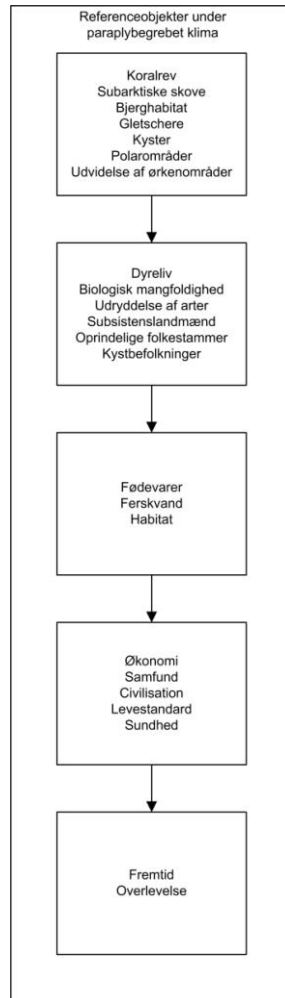
Hos Wæver, Buzan og de Wilde beskrives referentobjekter på følgende måde:

*"Referent objects (...) [are] things that are seen to be existentially threatened and that have a legitimate claim to survival."*⁴⁴

Oprindeligt har der i den traditionelle sikkerhedsliggørelse været tale om at grupperinger af mennesker har været truet. I denne definition skrives der dog "ting", da referenceobjektet grundlæggende kan være alt mellem himmel og jord.

Referenceobjektet "klima" er allerede blevet udpenslet under afgrænsningen, hvor det blev klart, at "klima" er et paraplybegreb for en masse underliggende elementer.

⁴⁴ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 36

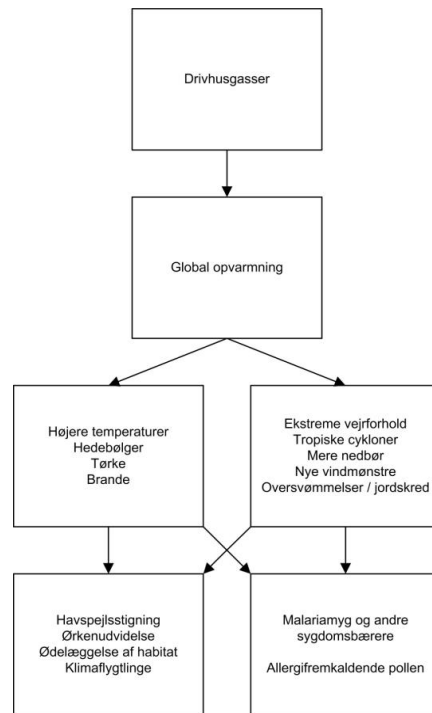

Figur 8: Elementer under paraplybegrebet "klima"

Hvert enkelt element, der kan indgå under paraplybegrebet "klima", vil derfor i denne opgave, hvis det forefindes i casematerialet, indgå som referenceobjekt.

2.4.2.2. Trussel

Truslen/truslerne, som klima er udsat for, er ligeledes blevet uddybet under afgrænsningen, hvor de blev identificeret som værende menneskeskabte CO²-udledninger, hvilket dog også er et paraplybegreb for følgerikninger, der truer referenceobjekterne. Nogle eksempler kan ses på følgende figur.

Figur 9: Trusler

UNFCCC har forsøgt at konstruere en diskurs om, at status quo indenfor CO²-udledninger vil føre til en trussel mod klimaet og de andre elementer, som paraplybegrebet "klima" dækker over.

Idet klimaet bliver truet bliver også vores fremtid, eksistens og overlevelse indirekte truet, idet fødevarer, ferskvand, habitat, økonomi, samfund, civilisation, levestandard og sundhed trues.

2.4.2.3. Sikkerhedsliggørende aktør

En sikkerhedsliggørende aktør er den, der udfører talehandlinger, som beskriver et emne som sikkerhedsproblem.

*"There can be a variety of securitizing actors: not all securitizing speech is uttered by the powers that be, who also do not always have to be state powers. People outside official authority can utilize securitization speech to achieve certain aims, provided they have sufficient social capital."*⁴⁵

Og den sikkerhedsliggørende proces er i princippet fuldstændig åben.

*"(any "securitizing actor" can attempt to securitize any issue and referent object)"*⁴⁶

Det er dog i praksis en fordel, hvis aktøren er en politisk aktør. I denne opgave vurderes det, at den sikkerhedsliggørende aktør er UNFCCC. Det er interessant at analysere, hvorfor UNFCCC kan identificeres som sikkerhedsliggørende aktør.

Man kan identificere en sikkerhedsliggørende aktør ved at se nærmere på, hvem der offentligt har italesat et referenceobjekt som truet. Her er det entydigt, at klima i mange år har været en del af FNs ansvars- og interesseområde. FNs klimaprogram, UNEP, opstod således allerede i juni 1972 under FNs miljøkonference i Stockholm.⁴⁷ Og i 1988 etablerede UNEP sammen med WMO IPCC, der er det førende videnskabelige organ for vurdering af klimaforandringer.

⁴⁵ Vuori, 2008: 77

⁴⁶ Williams, 2003: 514

⁴⁷ United Nations Conference on the Human Environment.

Det var dog først med UNFCCC, at der blev etableret en enhed, som aktivt skulle etablere internationalt gældende lovgivning med det formål at reducere drivhusgasudledningen.

"The current climate policy architecture has evolved since 1992 under the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) and the Kyoto Protocol."⁴⁸

Den sikkerhedsliggørende aktør har udviklet sig under sin eksistensperiode. UNFCCC blev etableret den 9. maj 1992. Fra den 4. til den 14. juni 1992 blev den åbnet for undertegnelse i Rio de Janeiro. Den var herefter åben for undertegnelse i FNs hovedkvarter i New York fra den 20. juni 1992 til den 19. juni 1993. Forinden var konventionen blevet underskrevet af 166 medlemmer. Den 21. maj 1994 trådte konventionen i kraft. I 1995 fandt den første COP sted, og i 1997 under COP3 i Kyoto havde allerede 193 lande underskrevet konventionen. Medlemstallet er steget sidenhen, og i dag er der 195 medlemmer, hvoraf 194 er stater. Også andre deltagere i møderne, såsom mellemstatslige og ikkestatslige organisationer⁴⁹, får taletid – hvorfor de også må bedømmes som værende en del af dette sikkerhedsliggørende organ. Disse aktører kaldes af Københavnerskolen for funktionelle aktører. En funktionel aktør er en aktør parallel med den sikkerhedsliggørende aktør, der har en signifikant indflydelse på de beslutninger der træffes omkring sikkerhed på et bestemt område – det kan som i dette tilfælde være andre sikkerhedsliggørende aktører, men en funktionel aktør kan også have en modarbejdende indflydelse. Eftersom de funktionelle aktører dog ikke hører til dette speciales problemstilling, der primært er rettet mod at afdække forsøg på sikkerhedsliggørelse, vil der ikke specifikt blive set nærmere på denne gruppe.

At UNFCCC er sådan en kompleks enhed har også indflydelse på, hvem publikum er, hvilket der vil blive set nærmere på under afsnittet om publikum som komponent i sikkerhedsliggørelsen af klima.

UNFCCC som aktør vil ikke være centrum for analysen, ligesom aktører ikke er centrum i sikkerhedsliggørelsesteorien, der drejer sig om, hvorledes et emne sikkerhedsliggøres. Det er dog relevant, hvilken aktør der udfører talehandlingerne, da visse aktører har mere autoritet indenfor et bestemt område og derved lettere ved at sikkerhedsliggøre et referenceobjekt end andre, og hvor FN, som UNFCCC er en del af, har en førende position, da organisationen er etableret med det formål at skabe sikkerhed.

Dette leder videre til afsnittet om faciliterende omstændigheder, som aktørens autoritet er en del af.

2.4.2.4. Faciliterende omstændigheder

De faciliterende omstændigheder er kort sagt sandsynligheden for, at aktøren er heldig i sit forsøg på at sikkerhedsliggøre referenceobjektet som truet.⁵⁰

I UNFCCCs tilfælde er nogle af de faciliterende betingelser den allerede etablerede klima- og miljøvenlige diskurs samt aktørernes autoritet. Autoritet er ikke en betingelse, men en fordel. Det er med andre ord ikke muligt at sammensætte diverse faciliterende omstændigheder for herpå med sikkerhed at kunne sige, at en sikkerhedsliggørelse vil være heldig, da der altid vil være en chance for, at andre faktorer kan have indflydelse på talehandlingernes udfald.

"[The power to define security] is never absolute: No one is guaranteed the ability to make people accept a claim for necessary security action (...), nor is anyone excluded from attempts to articulate alternative interpretations of security."⁵¹

De faciliterende omstændigheder vil blive analyseret indledende i del 2.

2.4.2.5. Publikum

Publikums accept er en meget vigtig brik i sikkerhedspuslespillet, da den er billetten til en succesfuld sikkerhedsliggørelse.

⁴⁸ Aldy, Joseph E. og Stavins, Robert N., 2007: 1-2

⁴⁹ Alle mellemstatslige og ikkestatslige organer, der har en interesse for deltagelse i COPerne og andre møder i UNFCCC-regi, og som der ikke bliver nedlagt veto imod af en af staterne, kan deltage i møderne.

⁵⁰ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 32

⁵¹ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 31

"Successful securitization is not decided by the securitizer but by the audience of the security speech act: Does the audience accept that something is an existential threat to a shared value?"⁵²

Og det er vigtigt, at det publikum, som talehandlingen henvender sig til, er et relevant publikum.

Metodisk kan det være svært at skelne mellem aktør og publikum. Traditionelt er publikum det pågældende lands befolkning eller befolkningen i den relevante region. UNFCCC er et specielt tilfælde, da publikum primært er medlemslandenes delegerede og beslutningstagere, men også hele verdens befolkning. Og publikum er samtidig de lande, som er medlemslande i UNFCCC, og hvis delegerede dermed er aktøren. Derfor er udvælgelsen af casematerialet i denne sammenhæng også lidt speciel, da UNFCCCs medlemslande selv har udført de relevante talehandlinger og har bidraget til at nå til enighed om de beslutninger, som vil blive analyses materialet i denne opgave.

Som nævnt under afsnittet om den sikkerhedsliggørende aktør, så har UNFCCC fået flere medlemmer gennem årene. Under COP1 deltog kun 116 af de 126 lande, der havde ratificeret konventionen. I dag har 195 lande ratificeret konventionen, hos hvilke konventionen også er trådt i kraft. Publikum har dermed ændret sig over årene. Man kan således sige, at publikum er inddelt i to lejre. Der er publikummet, der har underskrevet og ratificeret konventionen, og hvor denne er trådt i kraft. Dette publikum er bundet til de aftaler, der træffes i UNFCCC-regi⁵³ – denne del af publikum er i dag hovedparten af verdens lande. Den anden del af publikum er dem, der fra sidelinjen følger beslutningerne og debatterne i UNFCCC og som på baggrund af den diskurs, der bliver skabt, da alle andre lande følger de for dem bindende aftaler, føler sig nødsaget til at ratificere konventionen eller agere klimavenlige – denne del af publikum er i dag stort set ikke eksisterende længere.

Metodisk er det også vanskeligt at vurdere, hvornår publikum har accepteret en sikkerhedsliggørelse. Hovedparten af verdens befolkning kan således enes om, at der eksisterer menneskeskabt CO²-udledning. Mange er også enige om, at denne CO²-udledning har indflydelse på klimaet. Men er alle overbeviste om, at menneskeskabte CO²-udlednings indflydelse på klimaet truer menneskehedens eksistens? Er alle enige om, hvem der bærer ansvaret? Og er alle enige om prioriteringerne i denne sammenhæng? Det væsentligste må være, at aktøren får overbevist publikum i en sådan grad, at publikum er indforstået med, at ekstraordinære midler tages i brug.

2.4.2.6. Ekstraordinære midler

Ekstraordinære midler er som regel altid afslutningen på en sikkerhedsliggørelsesproces og sættes i værk for at sikre referenceobjektets overlevelse. Et ekstraordinært middel er dog ikke nødvendigvis en militær handling. Det ekstraordinære kan også være en radikal ændring i almindelige procedurer.

Eftersom referenceobjekterne og truslerne i klimadebatten bliver meget brede, når man undersøger, hvad "klima" og "CO²-udledning" står for, så er det i denne sammenhæng vanskeligt at vurdere, om ekstraordinære midler er retfærdiggjort i klimadebatten – eller om de endda allerede er taget i anvendelse. Det kan i det hele taget være svært at operationalisere, hvad en ekstraordinær handling eller et ekstraordinært middel er. I teorien er det dog ganske enkelt.

"In theory, any public issue can be located on the spectrum ranging from nonpoliticized (meaning the state does not deal with it and it is not in any other way made an issue of public debate and decision) through politicized (meaning the issue is part of public policy, requiring government decision and resource allocations or, more rarely, some other form of communal governance) to securitized (meaning the issue is presented as an existential threat, requiring emergency measures and justifying actions outside the normal bounds of political procedure)."⁵⁴

Men i praksis er det mere vanskeligt. Der er mange spørgsmål og overvejelser at gå igang med for at vurdere, om noget er ekstraordinært. Endnu et vigtigt spørgsmål er, hvem der afgør, om noget er ekstraordinært. Og også de førende teoretikere på området oplever denne problematik.

"In the case of issues (notably the environment) that have moved dramatically out of the nonpoliticized category, we face the double question of whether they have merely been politicized or have also been securitized."⁵⁵

⁵² Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 31

⁵³ Selvom protokoller er forpligtende, kan FN ikke tvinge medlemslandene til at overholde de indgåede aftaler, og der er kun svage sanktionsmuligheder, hvis en aftale brydes. (Worm, 2009)

⁵⁴ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 23-24

⁵⁵ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 24

Ekstraordinære midler i klimadebatten er et emne for sig. Klimaforandringer rammer bl.a. områderne miljø, energi og økonomi – men ift. den traditionelle sikkerhedsteori mangler der en "fjende". Er fjenden således klimaforandringerne og den globale opvarmning? Er fjenden ilande, der har skabt drivhusgasserne, som igen har skabt klimaforandringerne? Eller er fjenden de klimaflygtninge, der på baggrund af hungersnød og fattigdom krydser grænserne og søger tilflugt, vand og fødevarer i nabolandene? Ekstraordinære midler vil altid være en håndtering af "problemet" ud fra den sikkerhedsliggørende aktørs forslag. Denne håndtering vil dog være forskellig alt efter hvad "problemet" er – de ekstraordinære midler kan således være vidt forskellige. Som det antydes i definitionen fungerer ekstraordinære tiltag ikke som et egentligt kriterium for sikkerhedsliggørelsen. Kriteriet herfor er mindre krævende og forudsætter hovedsageligt, at den sikkerhedsliggørende aktørs talehandling opnår tilstrækkelig resonans til at overbevise publikum om, at problemet udgør en eksistential trussel og derfor burde muliggøre indførelsen af ekstraordinære tiltag.⁵⁶

Aftalerne opnået i UNFCCC-regi vurderes i denne sammenhæng ikke som ekstraordinært middel, da FN ikke kan tvinge medlemslandene til at overholde miljøaftaler, og der kun er svage sanktionsmuligheder.⁵⁷ Tværtimod burde man ift. ekstraordinære midler se på, hvad NGOerne accepterer som ekstraordinært.

2.4.2.7. Sikkerhedsliggørelse af paraplybegrebet "klima"

Nedenfor er der skitseret en opsummering af gennemgangen af de forskellige komponenter i FNs forsøg på sikkerhedsliggørelse af klimadebatten.

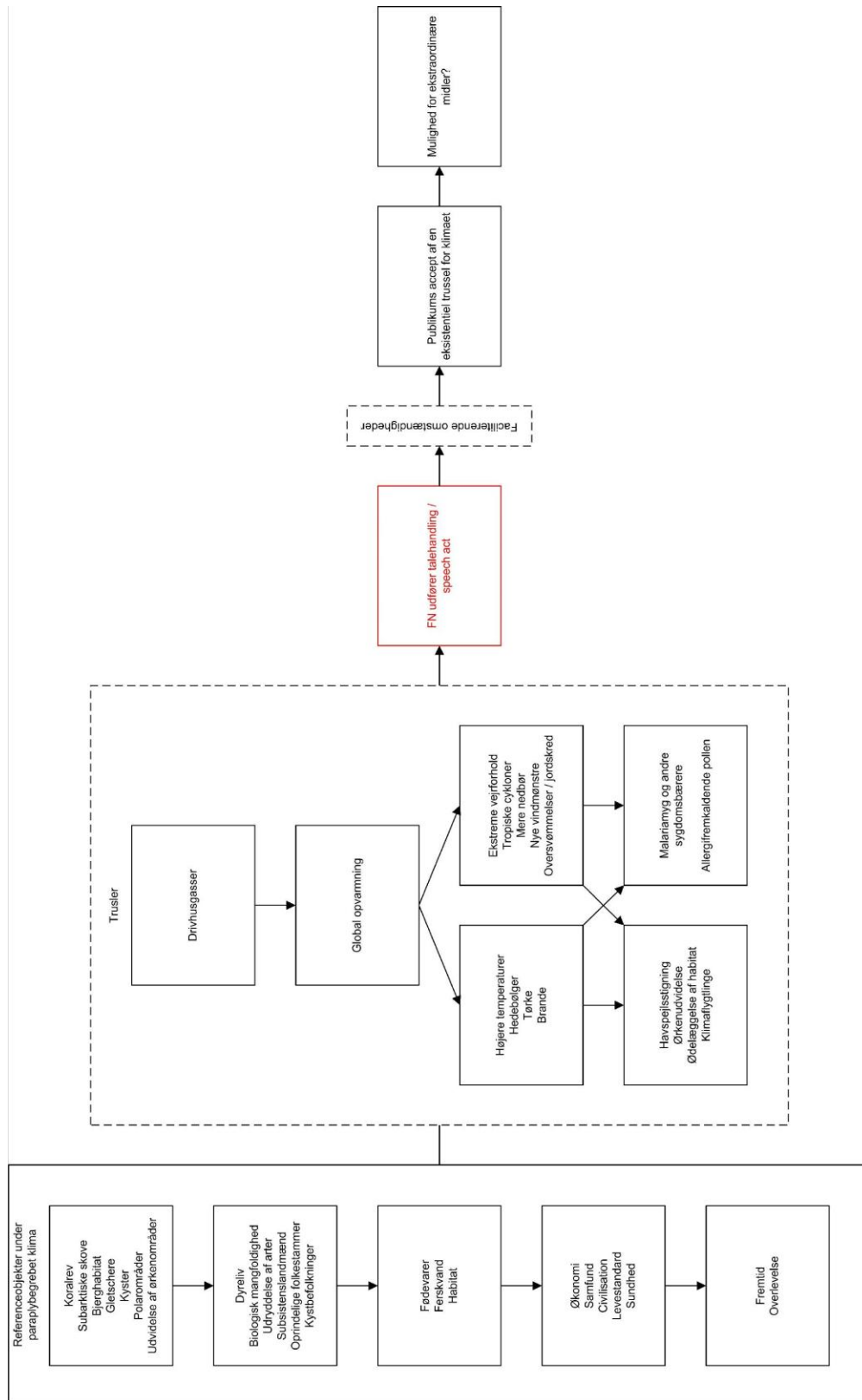
⁵⁶ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 25 & Emmers, 2007: 114-115

⁵⁷ Worm, 2009

Referenceobjekt:	Klima – et paraplybegreb dækkende over mange andre referenceobjekter.
Trussel:	Menneskeskabte CO2-udledninger.
Sikkerhedsliggørende aktør:	UNFCCC.
Faciliterende omstændigheder:	FN og UNFCCC's status som verdensorganisation med det formål at skabe sikkerhed og den eksisterende diskurs om miljø- og klimabeskyttelse.
Publikum:	Verdens befolkning.
Ekstraordinære midler:	Ikke identificeret.

Figur 10: Klimadebattens komponenter

Afsluttende, inden der ses nærmere på diskurs- og talehandlingsteori, fremgår sammenhængen mellem klimadebattens komponenter i en sikkerhedsliggørelsesproces af følgende tegning.

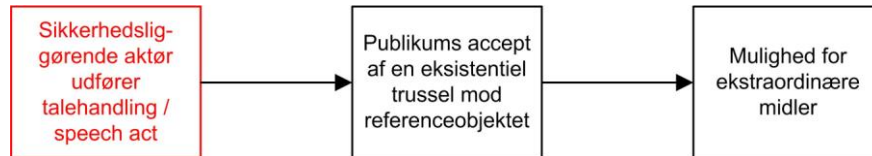
Figur 11: Sikkerhedsliggørelsesprocessen anvendt på klimadebatten

2.4.3. Diskursteori

Efter i de foregående afsnit at have redegjort for opgavens teoretiske udgangspunkt, vil det følgende afsnit se nærmere på, hvordan empiri og teori kan sammenkobles.

Som det blev nævnt under afsnittet om de ekstraordinære midler, hvornår er noget så politiseret, og hvornår er noget sikkerhedsliggjort? Findes der parametre, som man kan måle sikkerhedsliggørelse på? Eller er det et enten/eller spørgsmål?

Hvorledes forskellen kan måles vil blive beskrevet under afsnittet om talehandlinger, men for at undgå problematikken i de ovenstående spørgsmål, vil analysen udelukkende beskæftige sig med forsøget af sikkerhedsliggørelse, hvorfor det kun er første del af den trefoldige sikkerhedsliggørelsesproces, der vil blive analyseret.

Figur 12: Denne opgaves fokus i en trefoldig sikkerhedsliggørelsesproces

Forsøget på sikkerhedsliggørelse er beskrevet af Barry Buzan og Ole Wæver, 2003, på følgende måde:

*"The discursive process through which an intersubjective understanding is constructed within a political community to treat something as an existential threat to a valued referent object, and to enable a call for urgent and exceptional measures to deal with the threat."*⁵⁸

Processen kræver således:

- En intersubjektiv konstruktion af en eksistential trussel mod et referenceobjekt.
- En konstruktion af en tilstrækkelig væsentlighed til at opnå en effekt, der tillader at gøre brug af ekstraordinære tiltag.

Der ses i nærværende sammenhæng bort fra, om publikum accepterer sikkerhedsliggørelsen, og om der legitimeres ekstraordinære midler.

Definitionen tydeliggør hvorfor det er relevant i denne sammenhæng at analysere diskursen, som den sikkerhedsliggørende aktør forsøger at etablere.

Diskurstankegangen har et fundament af antirealistiske⁵⁹ og konstruktivistiske rødder.⁶⁰ Det er antirealistisk, da det nægter eksistensen af en ekstern social realitet. Og det er konstruktivistisk, da det mener, at den sociale verden er skabt af deltagerne heraf.⁶¹

*"[Discourse] is not simply a neutral device for imparting meaning. People seek to accomplish things when they talk or when they write; [discourse analysis] is concerned with the strategies they employ in trying to create different kinds of effect."*⁶²

En diskurs kan ikke etableres af et individ. Diskurser skabes i sociale strukturer, såsom magtforhold.⁶³ Traditionelt er det derfor staten, som er den sikkerhedsliggørende aktør, der etablerer diskurser. Det er dog ikke altid tilfældet og heller ikke ift. UNFCCC.

⁵⁸ Wæver, Ole & Buzan, Barry, 2003: 491

⁵⁹ Der er her ikke tale om realismens ophav i troen på en naturtilstand, men derimod overbevisningen om, at der ikke er en social verden udenfor mennesket. Diskursteorien konfliktter derfor ikke med Københavnerskolens sikkerhedsliggørelsesteori.

⁶⁰ Bryman, 2004: 370

⁶¹ Ift. diskursanalysen er der igen forskellige holdninger til, hvorvidt den har en poststrukturalistisk eller konstruktivistisk baggrund. Alan Bryman, som udgør den metodiske inspiration til specialet, mener, at diskursanalysen har antirealistiske og konstruktivistiske rødder. (Bryman, 2004: 370) Laclau og Mouffe, som ifølge Marianne Winther Jørgensen og Louise Phillips er ophav til den rene diskursteori, er dog inspireret af den poststrukturalistiske kritik af den saussureske tradition, der ser sprogbrug som et socialt fænomen, indenfor hvilket betydning bestemmes og udfordres. (Jørgensen & Phillips, 1999: 35)

⁶² Bryman, 2004: 370

⁶³ Bryman, 2004: 377

*"This link between politicization and securitization does not imply that securitization always goes through the state; politicization as well as securitization can be enacted in other fora as well."*⁶⁴

Men hvad er diskursteori? I diskursteorien består al menneskelig sameksistens af tanker, forestillinger, forventninger og ideer. En diskurs er en sproglig kode, der systematisk organiserer viden ved at begrænse, hvad der kan og ikke kan siges. Udtalelser giver kun mening i diskurser, der bliver omdannet af social interaktion.⁶⁵ Logik og fornuft er således ikke kun bestemt af grammatiske og lingvistiske regler – men også af det socialt konstruerede konceptuelle univers⁶⁶, vi befinder os i, og som er opstået over tid gennem social interaktion. Argumenter, såsom at klimaet er truet, kan således fungere i en sikkerhedsliggørende sammenhæng i et bestemt konceptuelt univers, men være virkningsløse i et andet – det er derfor vigtigt, at de faciliterende omstændigheder stemmer overens med en til enhver tid eksisterende diskurs, for at en vellykket sikkerhedsliggørelse kan finde sted. En diskurs kan således ses som en forklarende faktor for, hvorfor den sikkerhedsliggørende aktør kan udføre en heldig eller uheldig sikkerhedsliggørelse, og hvorfor publikummet accepterer eller ikke accepterer sikkerhedsliggørelsen.

En aktør kan derfor over tid "tale sikkerhed" om et emne, hvorved emnet ved at blive omtalt i en sikkerhedssammenhæng vil blive en del af denne.

*"Security" is thus a self-referential practice, because it is in this practice that the issue becomes a security issue – not necessarily because a real existential threat exists but because the issue is presented as such a threat.*⁶⁷

Ernesto Laclau og Chantal Mouffe er de diskursteoretikere, som nærværende opgave vil bygge på.⁶⁸ Samlet har de udviklet et diskursteoretisk begrebsapparat.⁶⁹

Begrebsapparatets overordnede tankegang er, at sociale fænomeners betydning ikke kan fastlåses, hvorfor der konstant foregår kampe om deres definition på samfund og identitet. Derfor er formålet med diskursanalysen selvfølgelig også at kortlægge disse kampe.⁷⁰ Overført på nærværende opgaves case, kan Laclau og Mouffes diskursteori derfor genformuleres som en kortlægning af kampene om definitionen af klimaet.

Ifølge Laclau og Mouffe dannes diskurser ved at mening/betydning skabes omkring nogle nodalpunkter. Et nodalpunkt i en diskurs er på forhånd veldefineret. Jørgensen og Phillips kalder nodalpunkterne for knude tegn i den diskursive organisering. Flydende betegner, samles omkring nodalpunktet, hvor de opnår en ny identitet ved at indgå i et relationelt forhold til hinanden i en ækvivalenskæde omkring nodalpunktet.⁷¹ En ækvivalenskæde er en sammenligning/sammenstilling. Tilsammen giver ækvivalenskæden og de flydende betegneres forhold til hinanden nodalpunktet mening. Det er denne meningsfiksering omkring nodalpunktet, som de forskellige aktører strider om, og som i forbindelse med en sikkerhedsliggørelse forsøges skubbet i en helt bestemt retning, idet den forsøger at reducere de forskellige tegns flertydighed til entydighed, hvorved tegn bliver til momenter. Ved at holde betydninger fast i momenter, adskiller disse sig fra hinanden, og en diskurs er etableret. En diskurs er med andre ord en fastlåsning af tegn i relationer til hinanden.⁷²

⁶⁴ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 24

⁶⁵ Jørgensen & Phillips, 1999: 13-14

⁶⁶ En verden defineret af begreber.

⁶⁷ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 24

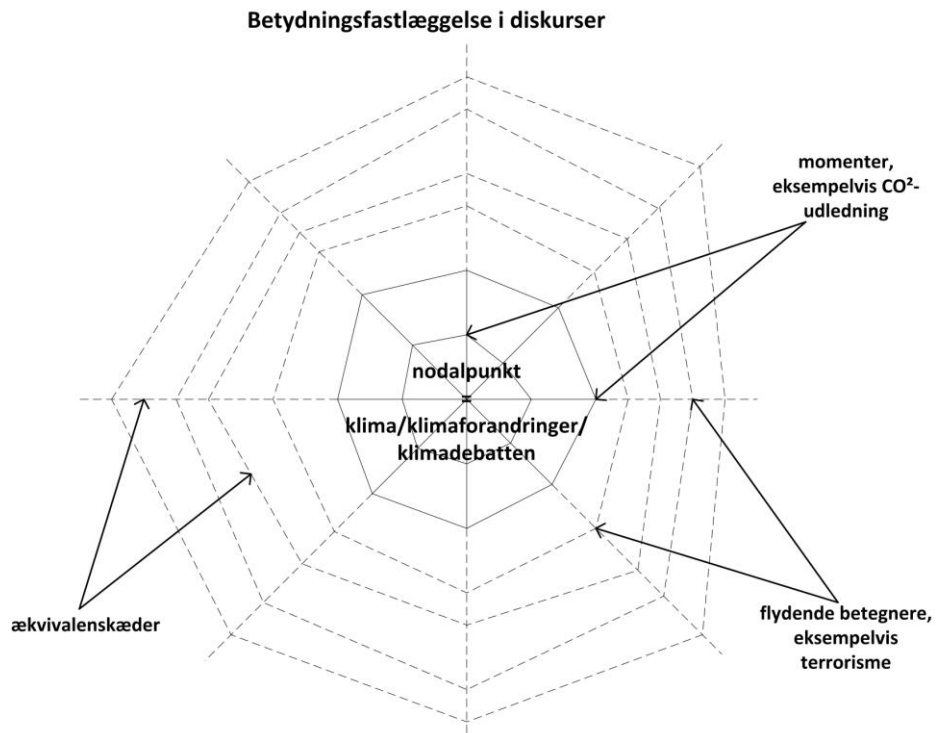
⁶⁸ Laclau og Mouffe har i 1985 skrevet hovedværket indenfor diskursteori: *Hegemony and Socialist Strategy*. (Jørgensen & Phillips, 1999: 34)

⁶⁹ Laclau og Mouffes diskursteoretiske begrebsapparat er inspireret af strukturalismen ved Saussure, 1960, poststrukturalismen ved Lacan, 1977, dekonstruktionen ved Derrida, 1976, diskursive formationer og magt ved Foucault, 1971, samt hegemonibegrebet ved Gramsci, 1971.

⁷⁰ Laclau & Mouffe, 1985: 105-107

⁷¹ Laclau & Mouffe, 1985: 112-113

⁷² Jørgensen & Phillips, 1999: 62-63

Figur 13: Betydningsfastlæggelse omkring nodalpunktet

Diskurserne vil i nærværende opgave blive analyseret ud fra deres ækvivalenskæde og diskursernes konstruktion, som jf. nedenstående kasse, der vil gå igen i analyserne, er delt op i eksistentiel trussel, referentobjekt og den absolutte prioritering – med andre ord "Hvad er truslen?", "Hvad er truet?" og "Hvad gør vi så nu?". En sikkerhedsliggørende diskurs forudsætter en opbygning omkring disse elementer, hvis sammenhæng kan udtrykkes som 1. en eksistentiel trussel, der er rettet mod 2. et referentobjekt, hvorfor der kræves 3. en absolut prioritering.

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
	Eksistentiel trussel:	
	Referentobjekt:	
	Absolut prioritering:	

Figur 14: Diskursanalysemodellen for nærværende opgave

Strategien i henhold til analysen er at identificere de tegn, som der særligt gøres en stor indsats for at tilskrive mening.⁷³

⁷³ Et redskab i skabelsen af en diskurs kan være at producere information. Der lægges i den sammenhæng vægt på de ressourcer, der bliver anvendt i formidlingen af angivelig viden. Man kan således anvende kvantificerende retorik, der dækker over anvendelsen af numeriske og ikke-numeriske udsagn til støtte eller afvisning af argumenter. (Bryman, 2004: 373-374) Andre redskaber kan være *at formulere det ekstreme tilfælde* og virke ansvarlige.

2.4.3.1. Diskursen omkring UNFCCC

Eftersom UNFCCC udgør empirien i nærværende opgave, er det følgelig også interessant at se på, hvilken diskurs UNFCCC befinder sig i, og hvorfor netop denne institution kan have held med at sikkerhedsliggøre et emne i magtspillet om at sætte diskurser.

Ifølge Weber, Buzan og de Wilde er det den sikkerhedsliggørende aktørs position, der er afgørende for, om en sikkerhedsliggørelse er succesfuld eller ej.

*"Successful securitization is not decided by the securitizer but by the audience of the security speech act: Does the audience accept that something is an existential threat to a shared value? Thus, security (as with all politics) ultimately rests neither with the objects nor with the subjects but among the subjects. (...) This relationship among subjects is not equal or symmetrical, and the possibility for successful securitization will vary dramatically with the position held by the actor. Security is thus very much a structured field in which some actors are placed in positions of power by virtue of being generally accepted voices of security, by having the power to define security."*⁷⁴

Man med rette argumentere for, at UNFCCC befinder sig i en bestemt diskurs og indenfor denne har en ekstraordinær position for at bringe et emne på en sikkerhedsdagsorden. Som FN skriver på deres hjemmeside er organisationen oprettet med det formål at vedligeholde fred og sikkerhed, og de er bedst kendt for peacekeeping, peacebuilding og conflict prevention.

*"The United Nations is an international organization founded in 1945 after the Second World War by 51 countries committed to maintaining international peace and security, developing friendly relations among nations and promoting social progress, better living standards and human rights."*⁷⁵

Ift. at muliggøre ekstraordinære midler, er FN ifølge FN-charterets⁷⁶ kapitel 7 den eneste organisation i verden, der kan legitimere krigshandlinger og interventioner, hvis medlemslandene kan enes herom.⁷⁷ FN-charteret er en konstituerende traktat, og alle medlemslande er forpligtet til at følge den. Med andre ord er UNFCCC selvskrevet til at være istand til at etablere nye sikkerhedsdiskurser, da organisationen er oprettet med det formål at skabe sikkerhed. Den kendsgerning, at UNFCCC fortsat taler om sikkerhed er medvirkende til, at diskursen kontinuerligt bliver defineret og redefineret.

Derudover er UNFCCC i tæt samarbejde med diverse interesseorganisationer, som har præferencer indenfor de områder⁷⁸, som UNFCCC varetager.

2.4.4. Talehandlingsteori

Som tidligere beskrevet, vil opgavens analyseapparat også trække på talehandlingsanalyser, hvilket er i overensstemmelse med sikkerhedsliggørelsesteorien, eftersom sikkerhedsliggørende talehandlinger er et centralt begreb i Københavnerskolens teori.

Som Wæver opsummerer det:

*"What then is security? With the help of language theory, we can regard "security" as a speech act. In this usage, security is not of interest as a sign that refers to something more real; the utterance itself is the act. By saying it, something is done (as in betting, giving a promise, naming a ship). By uttering "security" a state-representative moves a particular development into a specific area, and thereby claims a special right to use whatever means are necessary to block it."*⁷⁹

En diskurs opstår primært som følge af talehandlinger. Talehandlinger kan i modsætning til diskurser skabes af individer, hvorfor en diskurs også giver et bredere billede, end den talehandlinger kan bidrage med. En talehandling kan enten være

⁷⁴ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 31

⁷⁵ UN at a Glance, 2011

⁷⁶ Charter of the United Nations, på dansk FN-charteret, er FNs grundlæggende traktat. Den blev underskrevet af 50 medlemslande af de daværende 51 medlemslande den 26. juni 1945 ved San Francisco War Memorial and Performing Arts Center i San Francisco, og den trådte i kraft den 24. oktober 1945, efter at være blevet ratificeret af de fem permanente medlemmer af FNs sikkerhedsråd.

⁷⁷ Charter of the United Nations, 1945: kapitel 7

⁷⁸ Til disse områder hører bl.a. bæredygtig udvikling, klimabeskyttelse, flygtningebeskyttelse, katastrofehjælp, bekæmpelse af terrorisme, nedrustning, demokratifremme, menneskerettigheder, kvinders ligestilling, regeringsførelse, økonomisk og social udvikling, international sundhed, fjernelse af landminer og madproduktion.

⁷⁹ Wæver, 1995: 55

heldig eller uheldig⁸⁰, men heldige talehandlinger kan ikke sidestilles med en vellykket sikkerhedsliggørelse. En vellykket sikkerhedsliggørelse er resultatet af flere elementer.⁸¹

Afgørende for sikkerhedsliggørende talehandlinger er deres retoriske struktur, der lægger vægt på referenceobjektets overlevelse og en prioritering af en eksistentiel trussel.

Talehandlingsteori blev sat på dagsordenen af professor i moralfilosofi John Langshaw Austin i 1946, hvor han påviste, at man ved forskellige former for sproglige ytringer kan ændre diskurser.⁸²

Talehandlingen kan indeholde forskellige intentioner og medføre forskellige effekter, hvorfor talehandlinger kan bruges til sikkerhedsliggørelse og dermed som et politisk redskab.

Ytringens terminologi er trefoldig.

1. Lokutionært indhold: Udførelsen af en ytring.
2. Illokutionær kraft: Aktørens intention/hensigt i udførelsen af en ytring udtrykkes.⁸³
3. Perlokutionær effekt: En ytring medfører psykologiske konsekvenser/en konkret virkning hos modtageren.

I nærværende opgave er det primært ytringens andet element, den illokutionære kraft, der vil blive undersøgt, idet opgavens problemformulering vil undersøge forsøget på sikkerhedsliggørelse.⁸⁴

Talehandlingers effekt afhænger af, om de opfylder følgende tre kriterier:

1. En talehandling skal følge den lingvistisk-grammatiske logik.
2. En talehandling skal stemme overens med den sikkerhedsliggørende aktørs position/autoritet, svarende til den sociale kapital, og den sociale kontekst, svarende til den eksisterende forhåndsopfattelse. Sætninger som "Du er glad." kan enten være sande eller falske, men sætningen "Du er fyret!" kan ikke vurderes uden at tage højde for afsenderens position overfor modtageren, da effekten beror på publikums accept af talehandlingen. Hvis der er bemyndigelse til at anvende et bestemt udsagnsord, og intentionerne er oprigtige, vil en ytring være heldig. Hvis ikke der er bemyndigelse til at anvende udsagnsordet, vil ytringen være uheldig.
3. Referenceobjektet, der fremstilles som truet, skal høre til en kategori, som kan sikkerhedsliggøres – det skal med andre ord have kendetegn, som det er muligt at fremstille som true. Det peger tilbage til, at der skal eksistere en diskurs omkring referenceobjektet, som gør det muligt at tale i sikkerhedstermer.

Austins elever John Searle og Daniel Vanderveken har videreudviklet teorien om talehandlinger til at basere sig på fem elementære typer ud fra deres forskellige illokutionære pointer:

⁸⁰ En anden måde at formulere det på er, at en talehandling enten kan fungere eller ikke fungere.

⁸¹ Det kan argumenteres for, at en mislykket sikkerhedsliggørelse ikke er mislykket, da den stadig kan have bragt fokus på et referenceobjekt og medført aftaler, der ikke nødvendigvis kan sidestilles med ekstraordinære midler, men evt. er bedre for referenceobjektet end slet ingen aftaler.

⁸² Austins interesse i talehandlinger var centreret omkring, hvorledes man ved brugen af talehandlingsverber/performative verbs kan udføre en handling blot ved at sige ordene. Ulig andre grammatiske former, så kan talehandlingsverber ikke vurderes at være enten sande eller falske. Austin anvendte i denne sammenhæng begreberne heldig (felicitous) og uheldig (infelicitous) til at beskrive, om en talehandling med et talehandlingsverbum er effektiv.

⁸³ Den illokutionære/intentionelle kraft, og dermed udsagnets evne til at være heldig eller uheldig, er defineret ved 1. den intentionelle pointe, 2. de forberedende betingelser, 3. realiseringssegenskaberne af den intentionelle pointe, 4. styrkegraden af den intentionelle pointe og 5. dens indholds-betingelser. Ændringer i denne intentionelle kraft medfører også forskellige niveauer af sikkerhedsliggørelse. (Vuori, 2008: 75)

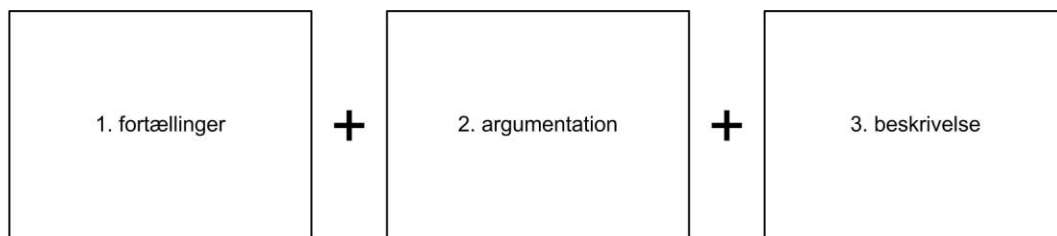
⁸⁴ Jeg er bevidst om, at man ved at fokusere på aktørens argumentation, udelukkende fokuserer på den illokutionære del af talehandlingen, hvorved beskæftigelsen med den perlokutionære del (talehandlingens effekt → publikums accept) undlades. Nogle af Wævers og Københavnerskolens kritikere har i denne sammenhæng pointeret, at Wæver i sin sikkerhedsliggørelsesteori lader den illokutionære og den perlokutionære del sammensmelte, og Thierry Balzacq har argumenteret for, at Wævers tilgang reducerer sikkerhedsliggørelsen til den illokutionære kraft i aktørens ytring, og derved glemmer sikkerhedsliggørelsens publikum og ytringens perlokutionære effekt på dem. (Vuori, 2008: 74) Det er med det i mente, at analysen kun vil vurdere, om der sker et forsøg på sikkerhedsliggørelse, og ikke om sikkerhedsliggørelsen er succesfuld, da en succesfuld sikkerhedsliggørelse altid vil være op til publikummet, som forsøges overbevist om argumentets validitet (den perlokutionære effekt).

Figur 15: De fem elementære talehandlinger

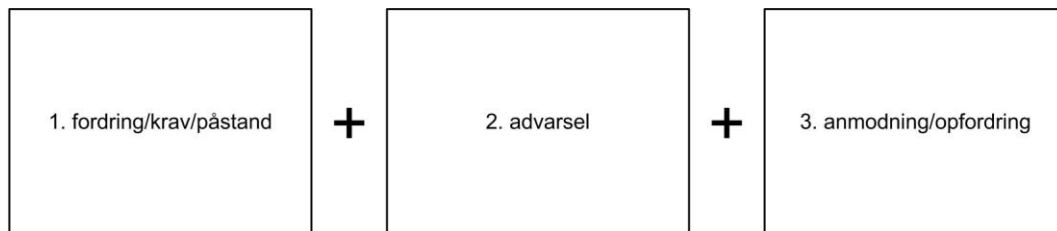
Eftersom denne optælling af forskellige talehandlinger ikke til fulde dækker over de forskellige talehandlinger, der eksisterer, har Stephen C. Levinson argumenteret for, at flere sætninger sammenlagt kan være en enkelt talehandling, hvorimod en enkelt ytring samtidig kan rumme flere forskellige talehandlinger.

På trods af kritikken af de mere elementære talehandlinger, kan kategoriseringen af disse udnyttes i forbindelse med analysen af mere komplekse talehandlinger, da disse kan bestå af komponenter af elementære talehandlinger. Normalt består den komplekse talehandling af:

Figur 16: En normal kompleks talehandling

På den måde kan Københavnerskolens sikkerhedsliggørelse ses som en kompleks talehandling med tre komponenter af elementære talehandlinger, der vil strukturere talehandlingsanalyserne senere i nærværende opgave:

Figur 17: En sikkerhedsliggørende kompleks talehandling

Juha A. Vuori kalder Københavnerskolens sikkerhedsliggørelse for legitimeringen af fremtidige tiltag. Selv ser han også andre former for sikkerhedsliggørelse, som kan forekomme, hvis ikke debatten legitimerer fremtidige ekstraordinære tiltag.

1. Sikkerhedsliggørelse for at bringe et emne på dagsordenen.
2. Sikkerhedsliggørelse for at afskrække.
3. Sikkerhedsliggørelse for at legitimere tidligere handlinger eller for at reproducere en sikkerhedsstatus af et emne.
4. Sikkerhedsliggørelse for at skabe kontrol.

Man kan tale sikkerhed med det formål at opnå forskellige politiske mål. Hver del af en sikkerhedsliggørende talehandling består af en sekvens af separate elementære sproghandlinger, som f.eks. kan være påstand, advarsel eller anmodning.

Sikkerhedsliggørelses-niveau:	Elementær talehandlingssekvens:	Intentionel pointe:	Virkningens mål:	Temporalitet:	Styrkegrad:
Legitimere fremtidige tiltag (sikkerhedsliggørelse)	Fordring/advarsel (eks. anmodning)	Direktiv	Legitimering	Fremtid	Skal vurderes

Figur 18: En sikkerhedsliggørelse med formålet at legitimere fremtidige ekstraordinære tiltag

Et formål kan være at bringe et emne på beslutningstagernes dagsorden. I den sammenhæng er målet/den perlokutionære effekt at overbevise beslutningstagerne om nødvendigheden for at stoppe truslen, så disse kan vedtage de foreslåede foranstaltninger. Denne intentionelle pointe/illokutionære pointe er direktiv, idet man forsøger at få andre mennesker til at gøre noget – at få tilhøreren til at udføre den fremgangsmåde repræsenteret ved det propositionelle indhold; ergo gøre X for at opnå Y (forhindre/minimere truslen).

De sikkerhedsliggørende talehandlinger kan ifølge Vuori udformes på forskellige måder, som vil blive gennemgået i det følgende. Vuori opsætter i Searles (1969) fodspor nogle bokse, der indeholder tre forskellige talehandlinger. Den samme analysetilgang af talehandlingerne vil blive anvendt senere i analysedelen af nærværende opgave.

Den første talehandling er det propositionelle indhold.

Herpå følger talehandlingen, som Vuori kalder forberedende vilkår. Den forberedende talehandling redegør for visse typer af tilstande. Hver intentionel handling kan være heldig, hvis de forberedende vilkår anvendes.

1. Påstand:

”Noget er en eksistentiel trussel for referentobjektet, som burde fortsætte med at eksistere.”

Ved at påstå noget, påtager den sikkerhedsliggørende aktør sig et standpunkt. I en påstand skal den sikkerhedsliggørende aktør have bevis for sandheden. Det burde ifølge Vuori ikke være åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at publikum allerede kender sandheden omkring påstanden. Der må dog i nærværende opgave formodes, at publikum eller dele af publikum er bevidst om klimadebattens indhold og de videnskabelige informationer, da delegerede fra verdens lande (publikum) har været tilstede ved konferencerne, der danner grundlag for rapporterne. Derfor vil der i nærværende opgave i talehandlingsanalysen af påstande blive set bort fra dette element.

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	En hvilken som helst påstand udført af den sikkerhedsliggørende aktør.
	Forberedende vilkår:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand. 2. (Det er ikke åbenlyst for hverken den sikkerhedsliggørende aktør eller publikum, at publikum allerede kender sandheden omkring påstanden.)
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand.

Figur 19: Den elementære talehandling "Påstand"

2. Advarsel:

”Truslen realiseres, hvis ikke noget blir gjort.”

En advarsel kan enten være direktiv eller selvhævdende omkring tingenes tilstand. Man kan advare om, at sådan er tilstanden eller advare nogen til at gøre noget.

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	Fremtidige begivenheder.
	Forberedende vilkår:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse. 2. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse.

Figur 20: Den elementære talehandling "Advarsel"

3. Anmodning:

Den tredje form for talehandling indenfor sikkerhedsliggørelsen kan variere afhængigt af opfyldelsen af dens intentionelle pointe, pointens styrkegrad og dens propositionelle indholdsvilkår. En sikkerhedsliggørende aktør kan eksempelvis anmode om, at beslutningstagerne tager hånd om truslen. Formålet med denne direktive elementære talehandling er at få nogen til at gøre noget. De forberedende vilkår afhænger af hvilket direktiv der bliver anvendt, men de har det tilfælles, at publikum er istand til at udføre den forventede handling, samt at det ikke er åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.

2.5. Metode og analysestrategi

Efter i dette indledende kapitel at have set nærmere på fravalg og afgrænsninger ift. opgaven og dens problemformulering, klimadebattens historik og opgavens teoretiske udgangspunkt, vil denne sidste del inden analysen se nærmere på den anvendte metode og analysestrategi.

Operationaliseringen af, hvad klimadebatten er, og hvad UNFCCC er, er foretaget under afsnittet om opgavens afgrænsning. Dataindsamlingen og overvejelserne i forbindelse hermed vil blive nærmere beskrevet under afsnittet om den empiriske afgrænsning sidst i kapitlet.

2.5.1. Forskningsstrategien

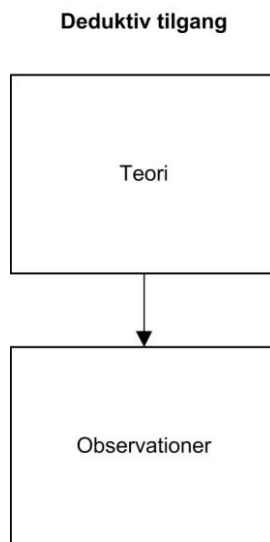
Forskningsstrategien er guidende for hele opgaven. Det er i den sammenhæng relevant at se nærmere på, om opgaven tager udgangspunkt i kvantitativ eller kvalitativ forskning, om opgaven vil forsøge at teste eller udvikle teori, og om forholdet mellem teori og forskning er deduktivt eller induktivt.

Et andet vigtigt aspekt er de epistemologiske og ontologiske overvejelser i forbindelse med opgaven. Finder de epistemologiske spørgsmål svar hos positivismen og naturvidenskaben eller hos interpretivismen og dermed hermeneutikken? Og hvilken indflydelse har opgavens ontologi på opgavens udformning? Er opgavens ontologi objektivistisk eller konstruktivistisk?

Eftersom disse elementer og spørgsmål er afgørende for forskningsstrategien, vil det følgende afsnit forsøge at give svar herpå.

2.5.1.1. Opgavens deduktive og induktive tilgang

Med problemformuleringen "*Er klimadebatten forsøgt sikkerhedsliggjort i UNFCCC-regi, og i så fald hvordan?*" tager nærværende opgave udgangspunkt i en deduktiv tilgang til casen – hvilket er den mest almindelig tilgang til forholdet mellem teori og samfundsforskning. En deduktiv tilgang er kendetegnet ved at teorierne – i dette tilfælde *grand theories*⁸⁵ - guider analysen og indsamlingen af data, hvilket også vil være tilfældet i den følgende analyse, eftersom sikkerhedsliggørelsesteorien allerede i problemformuleringen lægger op til at guide opgavens analysestrategi.

Figur 21: Forholdet mellem teori og observationer i en deduktiv forskningstilgang

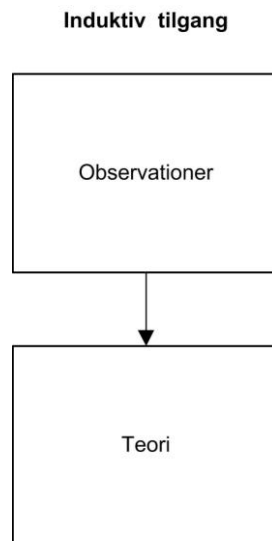
Deduktiv forskning indebærer mere specifikt, at forskeren på baggrund af, hvad der vides indenfor et bestemt domæne, og hvilke teoretiske overvejelser, der eksisterer i relation hertil, udleder en hypotese/hypoteser, som efterfølgende bliver

⁸⁵ *Grand theories* er teorier med et højere og mere generaliserende abstraktionsniveau.

analyseret empirisk. Indlejret i en sådan hypotese vil der være begreber, som skal operationaliseres for at kunne blive anvendt som forskningsenheder. Forskeren skal i denne proces finde frem til hvorledes data kan indsamles og analyseres, således at det stemmer overens med hypotesen.

Sikkerhedsliggørelsesteori og en konstruktivistisk tilgang muliggør ikke en ren deduktivistisk tilgang. Ligeledes er der ikke opstillet konkrete hypoteser i forbindelse med problemformuleringen. Denne bygger dog på en antagelse om, at UNFCCC har spillet en rolle i sikkerhedsliggørelsen af klimadebatten.⁸⁶

Der eksisterer ofte i deduktiv forskning et ønske om, at man efterfølgende vil kunne bidrage med resultaterne til udvikling af teorien. Dette forhold mellem observationer og teorien, hvor forskningen udvikler teorien, kaldes for en induktiv tilgang. Den induktive tilgang ser teori som noget, der opstår som resultat af indsamlingen og analysen af data. Og det er denne tilgang, som nærværende opgave forhåbentligt vil munde ud i, idet opgavens resultater ud fra sikkerhedsliggørelsesteoriens anvendelse på en empirisk case kan tilføje et praktisk element til teorien.

Figur 22: Forholdet mellem teori og observationer i en induktiv forskningstilgang

2.5.1.2. Opgavens epistemologiske overvejelser

Epistemologien⁸⁷ beskæftiger sig med, hvad der er, eller hvad der burde være acceptabel viden. Et centralt spørgsmål i denne sammenhæng er, hvorvidt den sociale verden bør undersøges efter de samme principper, som naturvidenskaberne. Positiverne er her i en epistemologisk position, der i høj grad er kendt for at efterligne naturvidenskaberne.⁸⁸ Denne holdning deles dog ikke af, de af positivistiske metodologier fremprovokerede, post-positivister, som konstruktivismen er indlejret i. Konstruktivisterne hævder, ligesom andre post-positivister, at der ikke eksisterer en social verden udenfor den menneskelige opfattelse. Det er i denne optik, at konstruktivisterne er en del af den interpretive epistemologi, der ser mennesker og deres institutioner som genstandsfelt for de sociale videnskaber og hævder, at det medfører, at disse er markant forskellige fra naturvidenskaberne og kræver en anden metode, der afspejler menneskets særpræg.⁸⁹

Interpretivisme er en kritik af en videnskabelig model i studiet af den sociale verden, og er istedet mere hermeneutisk præget, idet den, ligesom nærværende opgave, beskæftiger sig med teorien og metoden for interpretationen af menneskelig interaktion – *symbolic interactionism* - dækkende over forståelsen af, at mennesker handler overfor ting ud fra den opfattelse,

⁸⁶ En hypotese er en specific type forskningsspørgsmål. Det er en informeret spekulation, som er sat op til at blive testet. Hypoteser undgås typisk i kvalitativ forskning – bortset fra som spekulation, der opstår i løbet af feltarbejdet. (Bryman, 2004: 33)

⁸⁷ Ordet *epistemologi* stammer fra græsk: episteme = erkendelse, logi = læren om. Epistemologi er således oversat til dansk erkendelsesteori.

⁸⁸ Bryman, 2004: 11

⁸⁹ Bryman, 2004: 13

disse ting giver dem⁹⁰, og den mening, som disse ting giver mennesket er affødt af social interaktion og modificeret igennem interpretation.⁹¹

Københavnerskolens sikkerhedsliggørelsesteori ser også sikkerhed som noget, der opstår igennem social interaktion og herpå bliver modificeret ud fra publikums opfattelse af sikkerhedsliggørelsen. Det er således opgavens epistemologiske position, at der ikke eksisterer sikker viden indenfor den sociale verden, men at den sociale interaktion må være genstand for fortolkning, hvilket også er tilfældet, idet analysens redskaber er diskurs- og talehandlingsanalyse.

2.5.1.3. Opgavens ontologiske overvejelser

Ontologien beskæftiger sig med sociale enheders karakter – med det væsentlige spørgsmål, hvorvidt sociale enheder kan betragtes som objektive enheder og dermed har en virkelighed udenfor de sociale aktører, eller om sociale enheder bør betragtes som konstruktioner/diskurser bygget op omkring de sociale aktørers opfattelser og handlinger. Det er den sidstnævnte tilgang, den konstruktivistiske, der tydeligt genfindes i nærværende opgaves interesse for at undersøge UNFCCCs forsøg på at sikkerhedsliggøre klimadebatten – og dermed UNFCCCs indflydelse på diskursen omkring klimaet.⁹² Denne position udfordrer forslaget om, at sociale enheder som organisationer og kultur er givet på forhånd som eksterne realiteter for de sociale aktører, uden at disse har nogen rolle i at forme/udforme dem.

2.5.1.4. Opgavens kvalitative forskningsstrategi

Eftersom nærværende opgave sigter mod at undersøge UNFCCCs medlemmers opfattelse af klimadebatten og deres handling herpå, er en kvalitativ forskningsstrategi, der er følsom overfor, hvordan deltagerne fortolker verden, mest effektiv.⁹³ En kvalitativ forskningsstrategi består i regelen af et induktivt forhold mellem teori og forskning, en interpretativ epistemologisk orientering og en konstruktivistisk ontologisk orientering, der sammen former forskningsstrategien og orienteringen i social forskning.

Klassisk kvalitativ forskningstilgang

Forholdet mellem teori og forskning:	Induktiv
Epistemologisk orientering:	Interpretativ
Ontologisk orientering:	Konstruktivisme

Figur 23: Klassisk kvalitativ forskningstilgang

⁹⁰ I sikkerhedsliggørelsesteorien svarer det til publikums forhåndsopfattelse, og i diskursteorien er dette, hvad der kaldes for en diskurs.

⁹¹ Bryman, 2004: 13 - 14

⁹² Bryman, 2004: 16

⁹³ Bryman, 2004: 23

Nærværende opgave opfylder således jf. gennemgangen i dette afsnit alle aspekter af en kvalitativ forskningsstrategi, udover forholdet mellem teori og forskning, hvor kvalitativ forskning sigter at generere teori, hvorimod nærværende opgave sigter at blive guidet af teorien. Der er dog en forhåbning om, at opgavens resultater vil kunne bidrage med et praktisk aspekt til teorien.

Det er med andre ord regelen, at deduktiv forskning er forbundet med kvantitativ forskning. Alligevel kan der argumenteres for, at opgaven udgør kvalitativ forskning, eftersom kvalitativ forskning kan karakteriseres som en forskningsstrategi, der lægger vægt på ord fremfor en kvantitativ indsamling af data. Sikkerhedsliggørelsesteoriens konstruktivistiske baggrund og opgavens udgangspunkt i diskurs- og talehandlingsanalyse gør nemlig, at den ontologiske⁹⁴ tilgang i opgaven er klar konstruktivistisk med en interpretiv epistemologi, og forskningstilgangen er således kvalitativ. Ligeledes findes der eksempler på kvalitativ forskning, der har været anvendt til at teste teori fremfor at generere teori.⁹⁵

Denne opgaves kvalitative forskningsstrategi

Forholdet mellem teori og forskning:	Deduktiv/Induktiv
Epistemologisk orientering:	Interpretativ
Ontologisk orientering:	Konstruktivisme

Figur 24: Denne opgaves kvalitative forskningsstrategi

Opgaven vil følge den etnometnologiske tradition indenfor kvalitativ forskning, der søger at forstå, hvordan social orden skabes gennem tale og interaktion og har en naturalistisk orientering⁹⁶. Opgaven vil følgelig have en sprogbaseret tilgang til indsamling af data, og dermed en tekst- og dokumentbaseret analyse ud fra diskurs- og talehandlingsanalysen.⁹⁷

Normalt har kvalitativ forskning med en induktiv forskningstilgang følgende struktur, hvor det begrebsmæssige og teoretiske arbejde opstår sidst i opgaven som følge af analysen af data.

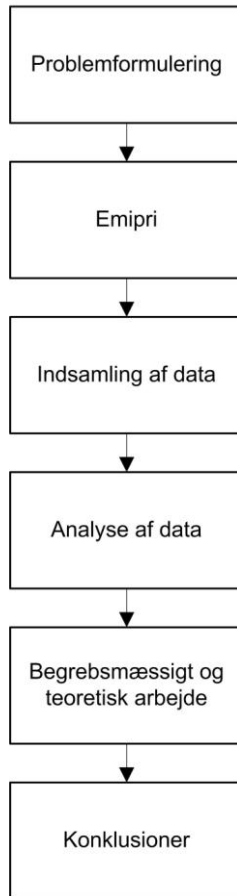
⁹⁴ Ordet *ontologi* stammer fra græsk: on = værende, logi = læren om. Ontologi er således studiet af det værende/det som eksisterer.

⁹⁵ Bryman, 2004: 20, Bryman, 2004: 266, Bryman, 2004: 270-271

⁹⁶ Bryman, 2004: 267

⁹⁷ Bryman, 2004: 268

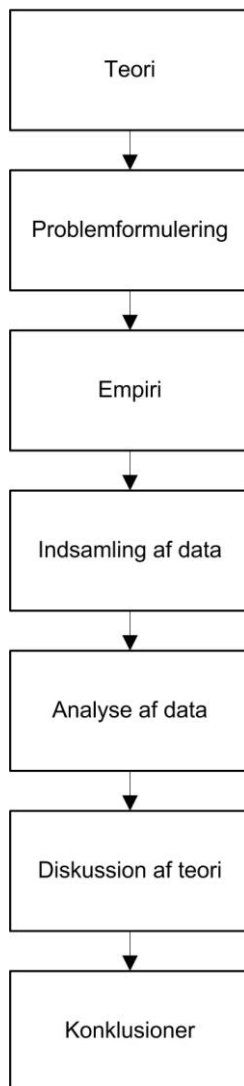
Vigtige trin i kvalitativ forskning

Figur 25: De klassiske trin i kvalitativ forskning

I denne sammenhæng, hvor opgaven har en deduktiv/induktiv forskningstilgang, er det derimod nedenstående struktur der gælder for opgaven, hvor teori deduktivt leder valget af empiri og indsamlingen af data, og hvor opgavens diskussion induktivt forsøger at bidrage med noget til teorien.

Trin i denne opgaves kvalitative forskning

Figur 26: Trin i denne opgaves kvalitative forskning

2.5.2. Forskningsdesign

I det følgende vil forskningsdesignet blive gennemgået, således at opgaven er kopierbar og forståelig for andre.⁹⁸

Et forskningsdesign etablerer en ramme for indsamlingen og analysen af data. Et valg af forskningsdesign afspejler beslutninger om prioriteringer i forskningsprocessen.

En forskningsmetode er en teknik eller et instrument, hvorved man indsamler data.

⁹⁸ Bryman, 2004: 28

2.5.2.1. Problemformuleringen

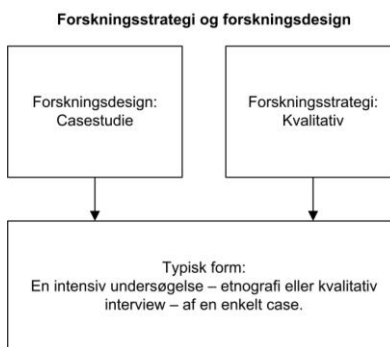
Problemformuleringens udformning er afgørende for opgaven, da den guider litteratursøgningen, guider beslutningerne vedr. forskningens design, leder beslutningerne om hvilke data der skal indsamles, guider analysen af data, guider konklusionerne ud fra data og forhindrer unødvendige tangenter.⁹⁹ Der er således grænser for, hvordan en problemformulering må udformes. Den skal være forståelig; være undersøgbar; være forbundet med etableret teori og forskning; ved flere problemformuleringer, skal disse være forbundet med hverandre; have potentiale for at bidrage med viden og være hverken for bred eller for smal.

Med problemformuleringen *"Er klimadebatten forsøgt sikkerhedsliggjort i UNFCCC-regi, og i så fald hvordan?"*, er alle disse elementer opfyldt.

Som regel starter enhver forskning med et forskningsområde af interesse for forskeren. Dette kan være personlig interesse, erfaring, teori, forskningslitteratur, modstridende synspunkter, nye samfundsudviklinger eller sociale problemer.¹⁰⁰ Interessen for nærværende opgave er taget ud fra det sociale problem: Klima.

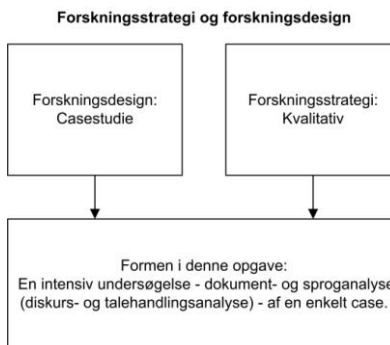
Problemformuleringens udformning bestemmer herpå, at undersøgelsen vil blive udformet som et casestudie af UNFCCC. Det grundlæggende casestudie indebærer en detaljeret og intensiv analyse af en enkelt case og dennes unikke egenskaber – en idiografisk tilgang – der indgår i en teoretisk analyse. Casestudieforskning beskæftiger sig med den komplekse og særlige karakter af en bestemt case .

En kvalitativ forskningsstrategi med et casestudie som forskningsdesign finder som regel sted i form af en intensiv undersøgelse – etnografi eller kvalitativ interview – af en enkelt case, såsom en organisation.

Figur 27: Et casestudies og en kvalitativ forskningsstrategis typiske form

I denne opgave er undersøgelsesformen istedet dokument- og sproganalyse i form af diskurs- og talehandlingsanalyse.

Figur 28: Denne opgaves form på et casestudie og en kvalitativ forskningsstrategi

⁹⁹ Bryman, 2004: 31

¹⁰⁰ Bryman, 2004: 32

2.5.2.2. Diskurs- og talehandlingsanalyse

Der er i nærværende opgave gjort brug af både diskurs- og talehandlingsanalyse - den gren af kvalitativ forskning, der beskæftiger sig med sproget. Talehandlingsanalysen er en gren, der endvidere springer ud af diskursanalysen. Sprog er således interessepunktet for disse metoder¹⁰¹, fremfor en ressource.¹⁰²

Diskurs- og talehandlingsanalyse er metoder til analysen af sprog anvendt i tekster¹⁰³, men de er i denne sammenhæng uddybet under teori afsnittet, da deres konstruktivistiske baggrund hænger stærkt sammen med teorien, der ligger til grund for opgaven.

Et kritikpunkt af Københavnerskolens teori er, at megen sikkerhedsliggørelse i dag sker via tv¹⁰⁴, men eftersom dette speciale beskæftiger sig med dokumenter er det legitimt at begrænse sig til diskurs- og talehandlingsteori.

2.5.3. Empirisk afgrænsning

Til udvælgelsen af casematerialet er der truffet en vigtig afgrænsning, idet casematerialet kun vil bestå af skreven tekst, mere specifikt officielle dokumenter, idet det drejer sig om de afsluttende rapporter og eventuelt trufne aftaler blandt landene. Dette inkluderer klimakonventionen, Kyoto-Protokollen, Copenhagen Accord og lignende dokumenter. Denne afgrænsning er foretaget med formålet at foretage en teoridreven udvælgelse af speciallets empiri.

Dokumenterne indeholder såvel resumeer af taler, rapportmateriale og aftaler. En antagelse i den sammenhæng er, at de sikkerhedsliggørende talehandlinger hovedsageligt vil forekomme i de forskellige aktørers taler, samt at det hovedsageligt vil være i aftaler og konventioner, hvor diskurser etableres.

En risiko ved afgrænsningen er, at casematerialet består af juridisk gældende dokumenter, der er udformet på en måde, hvor det kan være svært at finde og analysere talehandlinger og diskurser. Derudover indebærer en sådan afgrænsning, at det ikke vil være muligt at sige noget om de talehandlinger, diskurser og sikkerhedsliggørelser, der ikke nævnes. Til gengæld sikres, at casematerialet består af de emner, der har domineret konferencerne, og at aftalerne er truffet ud fra de præmisser, som medlemslandene kunne enes om. En sådan analyse vil således være mere generaliserbar ift. subjektivt udvalgte statements.

Ligeledes opfyldes John C. Scotts (1990) ægtheds-, repræsentativitets-, betydnings- og troværdighedskriterie, idet dokumenterne er de officielle COP-dokumenter og dermed af ubestridelig oprindelse, unikke, fejlfrie, uforvrængede og forståelige.¹⁰⁵ Ved at anvende disse som empirisk materiale tilsigtes således en analyse af umedieret politisk retorik.¹⁰⁶

Disse kriteriers relevans afhænger af dokumentets afsender¹⁰⁷, og det er tvetydigt, om COP-dokumenterne tilhører kategorien af statslige offentlige dokumenter eller af offentlige dokumenter fra en privat afsender. Der kan argumenteres for, at de falder i kategorien statslige offentlige dokumenter, da de indgåede aftaler er bindende for de forskellige medlemslande – ergo stater. Ligeledes har de holdninger, der kommer til udtryk i dokumenterne, til dels statslige afsendere. På den anden side er UNFCCC, som en del af FN, en verdensorganisation, hvor stater er medlemmer - ligesom andre organisationer, og dermed private enheder, har medlemmer.

Statslige offentlige dokumenter opfylder selvsagt Scotts kriterier, hvorimod det for organisationer ikke er samme selvfølge. I organisationer kan der således, hvilket også er tilfældet i dokumenterne fra UNFCCC, være forskellige grupperinger af medlemmer, der udtrykker bestemte perspektiver, der afspejler deres position i organisationen, og hvorfor dokumenterne ikke nødvendigvis er fejlfrie, objektive og uforvrængede.¹⁰⁸ Dette giver mulighed for at undersøge de enkelte grupperinger og subkulturer indenfor UNFCCC og disses forskellige syn på klimadebatten, hvilket dog af pladsmæssige årsager ikke vil blive en del af nærværende opgave, hvor UNFCCCs *samlede stemme* vil blive undersøgt – med den undtagelse, at der i tilfælde af reference til bestemte medlemmer, vil blive nævnt, hvem der har udtalt et bestemt citat samt på vegne af hvilken gruppering.

¹⁰¹ Der skal i den sammenhæng nævnes, at diskursteori ikke indeholder en klar metodisk tilgang, men kun en konstruktivistisk epistemologisk baggrund.

¹⁰² Bryman, 2004: 364

¹⁰³ Bryman, 2004: 369

¹⁰⁴ Williams, 2003: 512

¹⁰⁵ Bryman, 2004: 381

¹⁰⁶ Den eneste forvrængning af Scotts kriterier udgøres således af, at der af de enkelte taler kun foreligger resumeer, som er nedskrevet af en anden part.

¹⁰⁷ Bryman, 2004: 396

¹⁰⁸ Bryman, 2004: 388

Tidsmæssigt er empirien afgrænset til perioden 1992–2010, hvor UNFCCC indtil videre har eksisteret.

Indkredsningen af den empiriske periode resulterer i undersøgelsen af klimakonventionen og 16 COPs. Casematerialet består af 1606 sider, fordelt på 33 rapporter. Denne datamængde er typisk for kvalitativ forskning, hvilket også er et af de generelle kritikpunkter.¹⁰⁹ Mængden af data vil dog ikke være et problem i analysen, der er guidet af en deduktiv problemformulering og dermed af teorien.

¹⁰⁹ Bryman, 2004: 399

DEL 2

3. De faciliterende omstændigheder

Udover krav til retorikken¹¹⁰, lægger den forudgående teoretiske gennemgang af sikkerhedsliggørelsesteorien op til, at en vellykket sikkerhedsliggørelse kræver, at den sikkerhedsliggørende aktørs absolutte prioritering legitimeres. Den på forhånd etablerede diskurs på området og den sikkerhedsliggørende aktørs sociale status er faciliterende omstændigheder for opnåelsen af den tilsigtede effekt – også kaldet den eksterne kontekstuelle og sociale omstændighed.¹¹¹

Holger Stritzel¹¹² kritiserer Københavnerskolens sikkerhedsliggørelsesteoris empiriske undersøgelser af sikkerhedsliggørelser og det faktum, at disse empiriske undersøgelser kun i begrænset omfang tager højde for de faciliterende omstændigheder.

Med en problemformulering om hvorvidt klimadebatten forsøges sikkerhedsliggjort, og i givet fald hvordan, er denne analyse af de eksterne kontekstuelle og sociale faciliterende omstændigheder ikke centrum for analysen. Alligevel vil der blive set nærmere på dem for at undgå samme kritik, som Stritzel retter mod Københavnerskolen.

Der er under afsnittet om sikkerhedsliggørelsens komponenter, og herunder primært under underafsnittene om den sikkerhedsliggørende aktør og om de faciliterende omstændigheder, allerede redegjort for, at der kræves nogle faciliterende omstændigheder, for at kunne gennemføre en succesfuld sikkerhedsliggørelse. Ved en vellykket sikkerhedsliggørende talehandling konstrueres således en intersubjektiv forståelse mellem aktør og publikum.

Formålet med dette kapitel er således at klarlægge de kontekstuelle omstændigheder, der omgiver klimadebatten i UNFCCC-regi.

3.1. Aktørens status

Aktørens status er en vigtig del af sikkerhedsliggørelsen, da aktøren skal have en vis autoritet for at nå igennem med sit budskab.

*"(...) the possibility for successful securitization will vary dramatically with the position held by the actor."*¹¹³

Denne faciliterende omstændighed bygger på en antagelse om, at ikke alle aktører har samme magtfulde status og dermed samme mulighed for at virke troværdige og øve indflydelse på publikum. Nogle aktører har således en magtfuld position, der automatisk gør dem til accepterede og troværdige aktører i sikkerhedssektorer. Derfor er en del af analysen af de faciliterende omstændigheder nødvendigvis en analyse af de forskellige sikkerhedsliggørende aktørers teoretiske magtposition.

Den sikkerhedsliggørende aktørs autoritet og sociale status styrker sandsynligheden for en vellykket sikkerhedsliggørelse. Dette er en tankegang med oprindelse i Bourdieus teori om kapital og heriblandt aktørers sociale kapital. Bourdieu beskriver i sin teori, hvordan aktører kan opnå potentielle ressourcer i form af deres medlemskab eller lederskab af en gruppe eller et netværk.¹¹⁴ Når en aktør for en interesseorganisation, for FN, for UNFCCC eller et af medlemslandene således optræder, skal denne aktørs talehandlinger forstås ud fra den autoritet, som taleren får i kraft af sin status i gruppen. Aktørernes sociale kapital forstærkes i kraft af gruppens autoritet.

Nogle af aktørerne og disses sociale kapital blive gennemgået i det følgende.

En af aktørerne er WMOs generalsekretær, der taler på vegne af hele WMO, en særorganisation for meteorologi under FN og FNs stemme om miljøets tilstand og jordens atmosfære, oceanerne, klimaet og fordelingen af vandressourcer. WMO har 189 medlemsstater og territorier, som WMOs generalsekretær kan kalde sit netværk.

¹¹⁰ Normalt opfattes den faciliterende omstændighed for en vellykket sikkerhedsliggørelse ifølge Københavnerskolen som værende kongruens i talehandlingens retorik – den interne sproglig-grammatiske omstændighed. (Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 32) En talehandling skal således indeholde en eksistentiel trussel, et referentobjekt og en absolut prioritering, hvilket diskursanalyserne i den herpåfølgende analyse også vil være opbygget efter. Dette krav er specificeret imod selveste sikkerhedsliggørelsesforsøget og vil derfor være genstand for denne opgaves analyse.

¹¹¹ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 32

¹¹² Stritzel, 2007

¹¹³ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 31

¹¹⁴ Bourdieu, 1986

En anden aktør er den administrerende direktør for UNEP – en organisation udpeget af FN til at håndtere miljøspørgsmål på globalt og regionalt niveau. UNEPs mandat er at koordinere udviklingen af miljøpolitikens konsensus ved at holde det globale miljø under revision og informere regeringer og det internationale samfund om nye emner. UNEPs administrerende direktør har således hele FN og FNs medlemslande som netværk og social kapital for sine talehandlinger.

IEAs direktør har et netværk bestående af IEA og IEAs 28 medlemslande. IEA er en selvstændig organisation, der arbejder for at sikre pålidelig, økonomisk overkommelig og ren energi til sine medlemslande. IEA er siden sin etablering i 1973, som reaktion på oliekrisen, blevet kernen af den globale dialog om energi og udgiver udviklig forskning og anbefalinger.

FNs generalsekretær har FN og alle FNs medlemslande som sit netværk, og UNFCCCs sekretariatschef kan tælle landene, der har tilsluttet sig UNFCCC, til sit sociale kapital.

FN og UNFCCCs sociale kapital og magt stiger, eftersom UNFCCC får flere medlemslande.

Jf. afsnittet om diskursteori kan man med rette argumentere for, at UNFCCC som en underorganisation indenfor FN befinder sig i en bestemt diskurs, og indenfor denne har en ekstraordinær position for at bringe et emne på sikkerhedsdagsordenen, især set i lyset af legitimeringen af ekstraordinære midler, eftersom FN er den eneste organisation i verden, der kan legitimere krigshandlinger og interventioner.

COPerne er, baseret på traditionen i FN, bygget op således, at de består af fem regionale grupper: 1. de afrikanske stater, 2. de asiatiske lande, 3. de østeuropæiske lande, 4. Latinamerika og de caribiske stater og 5. de vesteuropæiske og andre stater. Positionen som præsident er genstand for rotation mellem disse fem regionale grupper. Når en COP således afholdes på invitation fra et værtsland, er det almindeligt at vælge en minister fra det pågældende land som præsident. Præsidenten for den pågældende COP taler både på vegne af hele konferencen men også på vegne af sit eget land eller den gruppe, som dette tilhører.

I forbindelse med afholdelsen af COPen vil andre repræsentanter fra værtslandet ofte komme til orde, og det er normalt, at bl.a. værtslandets regeringschef indleder konferencen. En sådan repræsentant opnår social kapital, idet vedkommende taler på vegne af hele værtslandet og vil ofte benytte lejligheden til at gøre opmærksom på de tiltag, værtslandet har taget i kampen mod klimaforandringer, eller hvilke klimarelaterede problemer værtslandet står overfor.

Andre sikkerhedsliggørende aktører kan være lande, der på vegne af en region eller gruppering tager ordet under COPen og frembringer talehandlinger på et område, der bekymrer netop denne gruppe. Dette kunne være et arabisk land på vegne af lande med interesse for oliesektoren eller som under COP13, hvor Maledivernes præsident talte på vegne af AOSIS om lavtliggende østaters bekymringer. I et sådant tilfælde taler aktøren på vegne af de lande, der tilhører en bestemt gruppering eller et bestemt netværk, hvilket styrker aktørens sociale kapital.

Ministererklæringer og aftaler har flere bagvedliggende aktører, men som udgangspunkt har de den sociale kapital af de nationale ministre eller medlemslande, der har været med til at udforme erklæringen eller aftalen. Magten heraf stiger, desto flere medlemslande UNFCCC får.

Der bliver især i talehandlingsanalyserne taget højde for aktørernes sociale kapital, idet en "påstand" ifølge teorien om talehandlinger kun fungerer, når aktøren har bevis herfor. Bevis kan udover eksempelvis henvisninger til videnskabeligt materiale og historie også være aktørens sociale kapital og erfaring og dermed autoritet og troværdighed.

3.2. Publikums forhåndsopfattelse

Men aktørens position er ikke nok. Ingen er garanteret evnen til at få publikum til at acceptere et krav om nødvendige prioriteringer. Ligeledes skal publikum have en legitimerende forhåndsopfattelse af emnet klima. Derfor er det vigtigt at se nærmere på, hvilken rolle klima spillede inden UNFCCC.

Det er svært at sige noget konkret om publikums forhåndsopfattelse af klimadebatten, da det kræver undersøgelser heraf. Derimod kan der siges noget om, hvordan klima er blevet fremstillet inden UNFCCC, og hvilke eksisterende diskurser der anvendes under COPerne for at gøre publikum opmærksom på klimaforandringernes betydning. Klimadebatten eksisterer således også indenfor rammerne af en diskurs.

I dette eksempel vil diskursen under Rio Earth Summit, hvor UNFCCC blev etableret, blive sat lig publikums forhåndsopfattelse af klima- og miljødebatten.

Rio Earth Summit finder sted i 1992 – 20 år efter den første globale miljøkonference, Stockholm Conference¹¹⁵ i 1972, hvor 113 lande deltog. På det tidspunkt var miljøspørgsmålet allerede et emne, og konferencen satte fokus på alt fra "(...) havforurening, luftforurening, ørkendannelse, spredning af kernevåben samt forurening med radioaktiv affald."¹¹⁶ Det er derfor tydeligt, at FN, men med FN også alle medlemslande, i minimum 20 år før UNFCCCs etablering har været bevidste om menneskets skadelige indflydelse på miljøet og klimaet.

FN forsøger med Rio Earth Summit at få regeringerne til at genoverveje den økonomiske udvikling og finde måder at standse ødelæggelsen af uerstattelige naturressourcer og forureningen af planeten. Emnet for konferencen er miljø og udvikling, hvormed der forsøges at bygge bro over Nord-Syd-dilemmaet.¹¹⁷ De vigtigste resultater fra konferencen bliver klimakonventionen, biodiversitetskonventionen, skovprincipperne, Rio-erklæringens principper og Agenda 21. Topmødets budskab er, at intet mindre end en transformation af vores holdninger og adfærd vil føre til de nødvendige ændringer.

UNFCCCs fokus på CO²-udledningers indflydelse på klimaet med alle dets negative konsekvenser gror ud af denne brede diskurs, der eksisterer under Rio Earth Summit.

Kendetegnende for diskursen i UNFCCC-regi er dog ikke kun Rio Earth Summit. Miljødagsordenen har siden Stockholm Conference været præget af mange andre verdensbegivenheder, herunder 70ernes oliekriser, ulandenes forsøg i 70erne at etablere en debat om en ny international økonomisk verdensorden, Brundtlandrapporten om bæredygtig udvikling i 1987, terrorattentatet i New York i 2001, Rio+5 og 2015 målene.¹¹⁸

Det er en tilbagevendende tendens i COPerne, at fokus skifter ud fra verdensbegivenhederne, og at der bliver refereret til andre sikkerhedssektorer end udelukkende klimasektoren. Grundlæggende er hele fordelingen af sociale videnskaber i discipliner i høj grad baseret på en præference for at tænke i sektorer. Barry Buzan fortolker sektorerne på følgende måde:

"Generally speaking, the military security concerns the two-level interplay of the armed offensive and defensive capabilities of states, and states' perceptions of each other's intentions. Political security concerns the organizational stability of states, systems of government and the ideologies that give them legitimacy. Economic security concerns access to the resources, finance and markets necessary to sustain acceptable levels of welfare and state power. Societal security concerns the sustainability, within acceptable conditions for evolution, of traditional patterns of language, culture and religious and national identity and custom. Environmental security concerns the maintenance of the local and the planetary biosphere as the essential support system on which all other human enterprises depend."¹¹⁹

Sektorer kan således identificere karakteristiske mønstre, men de forbliver uadskillelige dele af en mere kompleks helhed.¹²⁰ Dette er også kendetegnende under COPerne, da bl.a. klimaforandringernes indflydelse på terrorhandling og oprindelige stammers udryddelse er et emne – to elementer, der umiddelbart ville blive placeret under en anden sikkerhedssektor. Når aktører på en sådan måde refererer til andre sikkerhedsaspekter, kan det være tegn på deres egne præferencer i debatten. Det kan dog også være et forsøg på at hæve klimadebatten op på et højere og mere legitimt sikkerhedsniveau.

En af de tilbagevendende diskurser, som der refereres til i løbet af COPerne er økonomi. Helmut Kohl nævner i den sammenhæng under COP1 den verdensomspændende recession, og COP12 er præget af den nyligt udkomne Stern-Report, der henviser til, at klimaforandringer vil kunne medføre en stilstand i verdensøkonomien på et niveau med de to verdenskrige og Den Store Depression - begivenheder, som publikum er bekendt med. Økonomisk sikkerhedsliggørelse indeholder traditionelt mange forskellige objekter – lige fra individet over classesamfund og til stater.¹²¹ En ny version af classesamfundet er også en trussel i klimadebatten, idet der er store økonomiske- og kapacitetsforskelle mellem ilande og ulande.

¹¹⁵ The United Nations Conference on the Human Environment.

¹¹⁶ Worm, 2009: 5

¹¹⁷ Worm, 2009

¹¹⁸ Worm, 2009

¹¹⁹ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 8

¹²⁰ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 8

¹²¹ Wæver, Ole; Buzan, Barry & de Wilde, Jaap, 1998: 100

En anden diskurs, som klimadebatten forsøges ækvivaleret med, er fjendtligheder. Helmut Kohl ækvivalerer forhandlingerne vedr. klimadebatten med forhandlingerne vedr. Berlinmuren og henviser til, at alt skal sættes ind for, at klimaforandringer ikke danner grobund for krige.

4. Analyse af rapportererne

I det følgende vil rapportererne fra alle COPs til og med COP16 i Cancun blive analyseret ud fra diskurs- og talehandlingsteorien. Hver rapport vil få sit eget afsnit, så det til sidst er muligt at sammenligne, hvor der øves forsøg på sikkerhedsliggørelse – samt i hvilke rapporter diskursen styrkes, ændres eller nye elementer spiller en rolle. Der vil i slutningen af analysen blive set nærmere på, hvilken analyseform – hhv. diskurs- eller talehandlingsteori – der har givet flest resultater ift. analysen af politiske rapporter.

Startende med COP14 indledes rapportererne ikke længere med indledningstalerne.

Det vil i analysen være interessant at se, hvorvidt sikkerhedsliggørelsen af klima først starter efter Kyoto, som der argumenteres for, eller om der allerede forinden ses spor heraf i COP-dokumenterne.

4.1. Klimakonventionen

Først vil nærværende afsnit se på den etablerede diskurs i klimakonventionen¹²², hvorefter talehandlingerne vil blive behandlet ud fra Vuoris modeller.

UNFCCC indskrives sig i diskursen, der tidligere på året, fra den 3. – 14. juni 1992, er blevet etableret ved Rio Earth Summit. Her deltog 172 regeringer, hvoraf 108 sendte deres stats- og regeringschefer. Under Rio Earth Summit er der allerede høj enighed om, at fossile brændstoffer er knyttet til de globale klimaforandringer, hvilket er hovedaspektet i UNFCCC.

Diskursen etableres gennem hele konventionen, der indledes med, at jordens klima er af stor betydning for menneskeheden:

"(...) change in the Earth's climate and its adverse effects are a common concern of humankind,"

Herpå redegjøres for, at menneskeskabt CO²-udledning er en eksistentiel trussel for klimaet:

*"(...) human activities have been substantially increasing the atmospheric concentrations of greenhouse gases, that these increases enhance the natural greenhouse effect, and that this will result on average in an additional warming of the Earth's surface and atmosphere and may adversely affect natural ecosystems and humankind,"*¹²³

Klimadebatten ækvivaleres således med menneskeskabt CO²-udledning, hvilket lægger et fundament for de fremtidige COPs om, hvad der er truslen.¹²⁴

Menneskeskabt CO²-udledning vil føre til global opvarmning og dermed true jordens klimasystem, hvilket i værste fald vil ødelægge naturens økosystem og true menneskelig eksistens på jorden.

Resten af rapporten bliver der redegjort for, hvad der skal til for at minimere truslen for klimasystemet. Hovedaspekterne er, at en afværgelse af truslen kræver omgående international og koordineret handlen – således at CO²-udledningen kommer ned på et niveau, hvor det ikke truer klimasystemet. Hertil skal der udformes internationalt sammenlignelige målestokke, så landene kan indberette og sammenligne deres CO²-udslip, samt udføres videnskabelige undersøgelser, og resultaterne heraf skal deles landene imellem. Klimaprogrammer til afværgning af klimaforandringer samt klimavenlig teknologi skal udvikles. Staterne skal på nationalt plan udforme effektiv klimalovgivning, der sikrer en tilpasning til klimaforandringer samt en bæredygtig forvaltning af drivhusgasser. Endnu en afgørende pointe i rapporten er, at mitigation og adaptation¹²⁵ ikke må resultere i, at den socioøkonomiske udvikling lider overlast. Der bliver således sideløbende etableret en anden ækivalenskæde, der sammenkobler mitigation og adaptation med overlast for den socioøkonomiske udvikling, som er istand til at modarbejde den egentlige diskurs, da der er forskellige interesser i spil.

I gennemgangen af talehandlingsteorien blev der redegjort for de tre elementære komponenter¹²⁶ af den mere komplekse talehandling. Denne opdeling af en sikkerhedsliggørende talehandling vil også strukturere talehandlingsanalyserne i nærværende opgave.

¹²² Dokument FCCC/INFORMAL/84.

¹²³ Talehandlingsanalysen af klimakonventionen forefindes under afsnit 9.2.2 i bilagene.

¹²⁴ Diskursanalysen af klimakonventionen forefindes under afsnit 9.2.1 i bilagene.

¹²⁵ Mitigation og adaptation er de engelske og meget anvendte termer for afværgning af og tilpasning til klimaforandringer.

¹²⁶ Påstand, advarsel og anmodning.

Talehandlingerne finder sted i første del af konventionen, hvorefter resten af rapporten drejer sig om den sikkerhedsliggørende aktørs svar på, hvad der skal til for at afværge truslen. Det er denne sidste del, hvor man kan diskutere, hvorvidt den rummer ekstraordinære midler – hvilket ikke vil blive relevant i nærværende opgave.

Dokumentets påstand beror primært på, at de menneskeskabte klimaforandringer, hovedsageligt opstået pga. menneskelig aktivitet i ilande, der har forskyldt en øget atmosfærisk koncentration af drivhusgasser, er en fælles bekymring for menneskeheden og en trussel mod menneskets eksistens. Herpå følger en advarsel om, at vedvarende menneskelig CO²-udledning på samme niveau vil få fatale konsekvenser med en yderligere opvarmning af jordens overflade og atmosfæren, hvilket vil påvirke økosystemer og menneskeheden. For at bakke påstanden op henvises der til bl.a. WMO og UNEPs analytiske arbejde på området.

Som tidligere nævnt, kan den tredje form for talehandling indenfor sikkerhedsliggørelse variere afhængigt af opfyldelsen af dens intentionelle pointe, pointens styrkegrad og dens propositionelle indholdsvilkår. En sikkerhedsliggørende aktør kan således anbefale, foreslå, anmode, beklage eller insistere på, at beslutningstagerne tager vare om truslen med det formål, at få nogen til at gøre noget.

Det er også primært denne del af talehandlingen, der går igen i hovedparten af klimakonventionen, der drejer sig om landenes forpligtelser. Forpligtelserne vil der blive set bort fra i forbindelse med analysen, da forpligtelser ikke vurderes at udgøre sikkerhedsliggørelser, idet landene samlet allerede har accepteret disse.

Talehandlingerne og diskursen, som rapporten forsøger at etablere, går ud på, at menneskeskabte CO²-udledninger har indflydelse på klimaet, hvilket vil få fatale konsekvenser for menneskelig eksistens. Der bliver også etableret en trussel for at gøre publikum bevidst om konsekvenserne. Samtidig er anmodningerne ikke særlig ekstraordinære. Publikum bliver således opfordret til at gøre ting, idet der skrives, hvad der er deres ansvar, hvad der er behov for, og hvad de burde gøre:

"calls for", "need for", "may", "have a right to", "have the responsibility" og "should".

4.2. COP1

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under COP1¹²⁷.

Allerede under COP1 bliver klimadebatten ækvivaleret med politiske og militære konflikter og dermed en trussel mod verdensfreden. Klimadebatten bliver således hævet op på et militært sikkerhedsniveau. Klimaforandringer bliver også ækvivaleret med ekstreme vejrforhold og en opvarmning af de lavere havlag i Atlanterhavet – en uholdbar udvikling og en trussel for klimasystemet og nuværende og fremtidige generationer.¹²⁸

Samtidig etableres et skel mellem nord og syd - diskursen om ilande vs. ulande. Der bliver givet ekstra styrke til den diskurs, idet der henvises til, at ilande har ansvaret for at agere først og mest. Dette er en diskurs, der ligger i princippet, som der løbende under COPerne henvises til, om landenes fælles men forskellige ansvarsområder og respektive kapaciteter¹²⁹, men som også bliver ophedet under konferencerne. Princippet opstod oprindeligt i forbindelse med konventionens etablering for at motivere ulande til at sætte sig til forhandlingsbordet.¹³⁰

For at forhindre denne klimarelaterede trussel bør konferencen hæve klimadebatten fra enighed til samarbejde med en forpligtelse om handling for at gøre konventionen til en realitet. Effektive teknologier skal overføres og drivhusgasser skal reduceres. Civilbefolkningen skal mobiliseres.

Angela Merkel, formand for COP1 og Tysklands miljøminister, og Tysklands forbundskansler, Helmut Kohl, forsøger på vegne af Tyskland at sætte en diskurs for COP1. I diskursen ækvivaleres klimadebatten med ørkendannelse og naturkatastrofer, men også med overfiskning af havene, vandforurening og skovrydning, der ikke umiddelbart har det fælles udgangspunkt, at de er

¹²⁷ Diskursen og talehandlingerne vil blive undersøgt i rapporten FCCC/CP/1995/7 og aftalerne i dokument FCCC/CP/1995/7/Add.1, The Berlin Mandate. COP1 blev afholdt i Berlin fra den 28. marts til den 7. april 1995. 116 lande ud af 126 medlemslande, der havde ratificeret konventionen, deltog i mødet.

¹²⁸ Diskursanalysen af COP1 forefindes under afsnit 9.3.1 i bilagene.

¹²⁹ "(...) on the basis of equity and in accordance with their common but differentiated responsibilities and respective capabilities."

¹³⁰ Worm, 2009

følger af menneskeskabt CO²-udledning, hvilket ellers i UNFCCC-regi er diskursen for klimadebatten. Ozonlaget, klimaet og østater trues eksistentielt. Angela Merkel og Helmut Kohl går dog skridtet videre og mener, at klimaforandringerne truer den økonomiske udvikling og velstand eksistentielt. For at modvirke denne tendens bør alle parter samarbejde, foretage en fælles implementering af UNFCCC, implementere radikale forandringer i opførsel, forbrug, produktion og livsstil og etablere en fælles position for at opnå en effektiv og bæredygtig fremgang. Det er jf. afsnittet om talehandlingsteori en typisk form for direktiv illokutionær pointe, som vil være genstand for hovedparten af talehandlingsanalyserne, og hvoraf aktørens intention med talehandlingen fremgår. Talehandlingsanalyserne vil netop derfor fokusere på tekstudrag med sådanne illokutionære pointer.

Helmut Kohl ækvivalerer klimadebatten med Berlin-muren og advarer mod, at aldrig mere skal mure af fjendskab opstå mellem folk, nationer og stater, hvilket også refererer til, at klimaforandringerne er en trussel for verdensfreden.¹³¹

“Never again must walls of enmity be erected between peoples, nations or States, between East and West or between North and South: that was the lesson to be learned from the history of Berlin. (...) The end of the global East-West confrontation also gave mankind a chance to tackle the great humanitarian task of the future, namely, the preservation of creation and the maintenance of the sources of life.”

Helmut Kohl kobler klimadebatten til den verdensomspændende recession, og påstår, at den verdensomspændende recession har fået lande til at beskæftige sig med deres nationale egeninteresse og økonomiske opsving, hvorfor klimarelaterede overvejelser er blevet tilsidesat.

“The outcome of the Rio Conference remained a mandate and an obligation. (...) Because of the recent worldwide recession, however, the expected momentum had failed to develop. National self-interest had come to the fore and, in the desire for economic recovery, environmental considerations had often been disregarded and forward-looking projects placed on the backburner as expensive luxuries, indicating that Rio’s message of sustainable development was not yet accorded sufficient importance by States.”

Han advarer mod, at der uden en aktiv klimapolitik risikeres en temperaturstigning på mellem 1.5 og 4.5°C inden udgangen af det 21. århundrede, hvilket vil true den økonomiske udvikling og velstand.¹³²

Økonomi er således det store emne. Det giver god mening, da økonomi under recessionen i begyndelsen af 1990erne¹³³ har været det store sikkerhedsemne. En kobling af klimadebatten til økonomi kan ses som et forsøg på at koble klimadebatten til en af de andre sikkerhedsområder.

Et andet emne ved COP1 er energieffektivitet og teknologi som løsningsmodel, hvilket Angela Merkel og Helmut Kohl lægger vægt på i deres talehandlinger, og hvilket kan gavne den tyske stat, der ser energieffektivitet og teknologi som deres styrkeområde. Denne tendens giver sig også til kende ved et nærmere blik på deltagerlisten, hvor det er slående, at især tyske ikkestatslige organisationer, såsom institutioner og organisationer indenfor teknologi- og energieffektivitetsbranchen har benyttet sig af muligheden for at deltage. Således deltager bl.a. Arbeitsgemeinschaft Selbstständiger Unternehmer e.V., Bundesverband der Deutschen Industrie e.V., Bundesverband Deutscher Wasserkraftwerke, Deutsche Forschungsgemeinschaft, Energiewende Saarland e.V., Fachhochschule, Forschungszentrum, Free University og ISES. Der kan ikke siges noget om, hvad formålet med deres deltagelse er, og om det således drejer sig om networking, lobbyisme eller at holde sig opdateret.

4.3. COP2

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under COP2¹³⁴.

Formanden for COP1, Angela Merkel, åbner COP2. I denne åbning ækvivalerer hun klimadebatten med menneskeskabt CO²-udledning, der truer klimasystemet.¹³⁵

¹³¹ Diskursanalysen af Angela Merkel og Helmut Kohls udtalelser under COP1 forefindes under afsnit 9.3.1.1 i bilagene.

¹³² Talehandlingsanalysen af Helmut Kohls udtalelser under COP1 forefindes under afsnit 9.3.2.1 i bilagene.

¹³³ Recessionen i begyndelsen af 1990erne beskriver perioden med økonomisk afmatning, der påvirkede store dele af verden i slutningen af 1980erne og i begyndelsen af 1990erne.

¹³⁴ Diskursen og talehandlingerne vil blive undersøgt i rapporten FCCC/CP/1996/15 og aftalerne i dokument FCCC/CP/1996/15/Add.1, the Geneva Ministerial Declaration. COP2 blev afholdt i Geneve fra den 8. til den 19. juli 1996. 147 medlemslande ud af 159 ratificerede medlemslande og 14 lande, der endnu ikke var medlemmer, deltog i mødet.

¹³⁵ Diskursanalysen af Angela Merkels udtalelser under COP2 forefindes under afsnit 9.4.1.1 i bilagene.

COP2s formand, Chen Chimutengwende, klimaminister i Zimbabwe, ækvivalerer også klimadebatten med menneskeskabt CO²-udledning og en trussel for energimarkedet. For at løse problemet må industrisektoren udvikles og levere klimavenlige teknologier. Energi er således også i COP2 et vigtigt emne.

Chen Chimutengwende henviser som afrikansk minister til ulandenes minimale kapaciteter ift. at håndtere klimaforandringerne, bringer ulandenes økonomiske og udviklingsmæssige svagheder på bane og henviser til diskursen om, at ulande bør yde mindre end ilande.¹³⁶

Generalsekretæren for FN havde sin besked til konferencens deltagere overbragt af Nitin Desai, undergeneralsekretær for politikkoordinering og bæredygtig udvikling. Diskursen heri handler primært om truslen ved en mislykket implementering af konventionen, hvilket vil true konventionen, kommunikationen mellem landene, udvikling og en sikker planet for nuværende og fremtidige generationer. Nitin Desai indskrives sig hermed i diskursen, der hæver klimadebatten op på et militært sikkerhedsniveau, idet han henviser til, at landenes kommunikation er truet, hvilket vil true en sikker planet for nuværende og fremtidige generationer. Her refererer han indirekte til den diskurs, som Helmut Kohl også henviste til under COP1, om at der aldrig mere må bygges "mure" mellem lande, nationer og stater. For at forebygge denne trussel kræves en styrkelse af medlemslandenes forpligtelser og samarbejde ift. klimadebatten.¹³⁷

Michael Zammit Cutajar, sekretariatschef for konventionen, taler om vigtigheden af at implementere de indgåede forpligtelser for at opretholde konventionens troværdighed. Michael Zammit Cutajar er således den første, der sikkerhedsliggør selveste processen i UNFCCC, hvor referentobjektet er konventionens troværdighed/overlevelse, og den eksistentielle trussel er medlemslandenes fejlen.

Diskursen etableret i ministererklæringen "*Climate change: new scientific findings and opportunities for action*" og i "*The Geneva Ministerial Declaration*" tager udgangspunkt i IPCCs Second Assessment Report fra 1995 og ækvivalerer klimadebatten med udledning af drivhusgasser, temperaturstigninger, høje temperaturskift, ekstreme vejrforhold, ørkendannelse, tørke og havstandsstigning, hvilket truer klimaet, små østater og afrikanske lande, men også den økonomiske sektor, samfundsstrukturer, landbrugssektoren, fødevarerforsyningen, socioøkonomiske sektorer, vandressourcer og helbred.

G.O.P. Obasi, generalsekretær for WMO, Elizabeth Dowdeswell, administrerende direktør for UNEP, Bert Bolin, formand for IPCC og Chen Chimutengwende, påstår med henvisning til IPCCs Second Assessment Report, at klimaforandringerne er menneskeskabte og anmoder publikum om at følge IPCCs anvisninger. Claude Haegi, talende på vegne af myndighederne i værtsbyen, Geneve, advarer om, at klimaforandringerne vil udslette menneskeliv og føre til menneskehedens ødelæggelse. Claude Haegi hæver altså klimadebatten op på et niveau, hvor det gælder menneskehedens overlevelse.

"It was clear from the findings of the IPCC that man was involved in climate change and that climate change posed major problems at the international level. (...) the challenge was indeed that of life."

Claude Haegis talehandling er en af de få selvhævdende talehandlinger i rapporterne, hvor hovedparten af talehandlinger har et direktivt formål.

Robert Priddle, administrerende direktør for IEA, indskrives sig i energidiskursen og hævder, at energi spiller en stor rolle ift. klimaforandringerne.

4.4. COP3

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under COP3¹³⁸, inkluderende Kyoto-Protokollen.

1997 er året, hvor Earth Summit+5¹³⁹ afholdes i New York fra den 23.-27. juni, der kommer med nedslående resultater omkring verdens miljø¹⁴⁰, hvorfor det er forunderligt, at dokumenterne fra COP3 mest indeholder praktiske elementer, såsom

¹³⁶ Diskursanalysen af Chen Chimutengwendes udtalelser under COP2 forefindes under afsnit 9.4.1.2 i bilagene.

¹³⁷ Diskursanalysen af Nitin Desais udtalelser under COP2 forefindes under afsnit 9.4.1.3 i bilagene.

¹³⁸ Diskursen og talehandlingerne vil blive undersøgt i rapporten FCCC/CP/1997/7 og aftalerne i dokument FCCC/CP/1997/7/Add.1, Kyoto-Protokollen. COP3 blev afholdt i Kyoto fra den 1. til den 11. december 1997. 158 medlemslande og 6 lande, der endnu ikke var medlemmer, deltog på mødet.

¹³⁹ Earth Summit+5 er også kendt som Rio+5.

anmodninger om at reducere efterspørgslen efter oversatte tekster og anmodninger til konferencens medlemmer om at betale kontingent.

Klimadebatten ækvivaleres med drivhusgasudledninger, hvilket truer økonomien eksistentielt. Derfor skal ilande styrke energieffektiviteten og miljøvenligheden i de relevante sektorer af nationaløkonomien, forske og fremme vedvarende energiformer, minimere drivhusgasudledningen og fremme CDM-projekter.

Energieffektivitet er stadig en væsentlig brik i løsningsforslagene, hvorimod COP3 er første gang, hvor CDM-projekter bliver nævnt som løsningsform.

Der er frem til COP3 blevet lagt op til, at der skal komme en aftale på plads, hvilket også sker med Kyoto-Protokollen. Der kan argumenteres for, at sikkerhedsliggørelsen er lykkedes så vidt, idet også medlemstallet er steget løbende. Det er dog stadig interessant at se nærmere på den talehandling, der sker inden medlemslandene når til enighed om Kyoto-Protokollen.

Chen Chimutengwende, formand for konferencen under COP2, påstår, at den globale opvarmning allerede sker, og at klimaforandringer, på trods af at hovedsageligt ilandene har placeret byrden på resten af verden, udgør en trussel mod alle nationer. I den sammenhæng advarer Chen Chimutengwende om, at klimasystemet kan tage en uigenkaldelig vej, og at indvirkningerne kunne tænkes at være mere alvorlige i ulande, der ikke er istand til at håndtere konsekvenserne. Han anmoder om, at der handles omgående, og at primært ilandene opfylder deres forpligtelser, og ulandene får en fair aftale.

Hiroshi Ohki, klimaminister i Japan og formand for COP3, hævder, at den vigtigste opgave er at lave internationale juridiske rammer for klimaets beskyttelse. Klimaforandringer er en af de mest alvorlige miljøproblemer, som verden står overfor. Derfor anmoder han konferencens medlemmer om i samarbejde at etablere internationale juridiske rammer. Han opfordrer, ligesom Chen Chimutengwende, til, at ilandene tager føringen i samarbejdet. I modsætning til Chen Chimutengwende, så ønsker Hiroshi Ohki, at ulandene bidrager mest muligt.

Keizo Obuchi, talende på vegne af den japanske regering, påstår og advarer om, at den globale opvarmning bliver mere akut og vil få fatale konsekvenser for fremtidige generationer og økosystemet, hvis ikke den nuværende generation tager hånd om problemet. Keizo Obuchi anmoder derfor konferencens parter om at etablere juridisk bindende mål for CO²-udledninger. Han indskrives sig i gruppen, der taler for, at ilande skal gå forrest i kampen mod klimaforandringer, mens ulandene skal gøre deres bedst mulige.

4.5. COP4

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under COP4¹⁴¹, inkluderende Buenos Aires Plan of Action.

Efter op til COP3 konsekvent at have haft et stigende deltagerantal ved de forskellige COPs, falder antallet efter aftalen om Kyoto-Protokollen. På trods af, at deltagerantallet under COP4 ligger under det fra COP3, bliver der etableret en diskurs om, at Kyoto-Protokollen har medbragt mange positive forandringer og lagt et grundlag for fremtiden.

Fra COP4 bliver et væsentligt aspekt, at medlemslandene, og især ilandene, skal ratificere og implementere Kyoto-Protokollen. Især eftersom USA, verdens største drivhusgasudleder, ikke ratificerer Kyoto-Protokollen, bliver der frygtet for konventionens troværdighed. Hvad er en Kyoto-Protokol værd, når den bliver signeret af lande, der ikke har høj drivhusgasudledning, men ikke af lande som USA? Det er slående, at USA på intet tidspunkt bliver nævnt direkte – men fremgår som en del af ilandene.

COP4 bringer flere fagudtryk på bordet, og klimadebatten ækvivaleres således med hydrofluorcarboner og perfluorcarboner, der udgør en eksistentiel trussel for det stratosfæriske ozonlag og dermed for det globale klimasystem. For at undgå dette bør der ske en gennemgang af de teknologiske mekanismer, overførsel af teknologier, systematisk overvågning, udveksling af data og kapacitetsopbygning i ulandene.¹⁴²

¹⁴⁰ Worm, 2009

¹⁴¹ Diskursen og talehandlingerne vil blive undersøgt i rapporten FCCC/CP/1998/16 og aftalerne i dokument FCCC/CP/1998/16/Add.1, "the Buenos Aires Plan of Action". Konferencen blev afholdt i Buenos Aires fra den 2. til den 14. november 1998. 150 medlemslande og 7 lande, der endnu ikke var medlemmer, deltog på mødet – en tilbagegang på syv lande fra året forinden.

¹⁴² Diskursanalysen af COP2 forefindes under afsnit 9.6.1 i bilagene.

Ønsket om ulandenes aktive deltagelse i kampen mod klimaforandringerne går igen i talehandlingerne fra COP4. Det er interessant, at denne diskurs etableres i et iland.

Hiroshi Ohki, formand for COP3, påstår, at der er sket mange fremskridt siden COP3 og anmoder publikum og verdens befolkning om at benytte sig af muligheden, som konferencen i Kyoto har genereret og på denne baggrund at skabe grundlaget for en succesfuld implementering af Kyoto-Protokollen.¹⁴³

Maria Julia Alsogaray, formand for COP4 og argentinsk miljøminister, er den første taler, der udtrykkeligt ber publikum om at stoppe diskussionerne om, hvem der er ansvarlig for klimaforandringerne, og hvem der bør påtage sig forpligtelserne. Hun indleder med, at den argentinske nation er glade for at være værtsland og påstår, at Kyoto-Protokollen har medført muligheden for nu at lave mere dybdegående aftaler. Hun anmoder publikum om at bruge denne mulighed. Maria Julia Alsogaray tilhører gruppen, der argumenterer for, at både ilandene og ulandene skal handle og etablere handlingsprogrammer for, hvordan man i fællesskab skal bekæmpe klimaforandringerne.¹⁴⁴

Fernando de la Rúa, borgmester i Buenos Aires, går i sin formands fodspor og taler ydmygt om, hvor stolt Buenos Aires er over at være blevet valgt som værtsland. Fernando de la Rúa hævder, at menneskeheden ikke længere kan benægte klimaforandringernes påvirkning. Beslutningerne taget ved COP4 kan få stor betydning for menneskeheden, menneskelig livsstil og opførelse, og han anmoder derfor konferencens medlemmer om, sammen at gå til diskussionerne ved COP4 med mod, ansvar, lighed og retfærdighed.

Fernando de la Rúa indskriver sig som Maria Julia Alsogaray i gruppen, der argumenterer for, at alle lande bør yde en indsats.¹⁴⁵

Michael Zammit Cutajar indgår også i debatten om, at alle lande bør påtage sig forpligtelser i kampen mod klimaforandringerne. Han påpeger, at mødet i et uland understreger klimaforandringernes globale karakter, hvorfor der kræves en retfærdig deltagelse af alle verdens lande i en global strategi mod klimaforandringerne. Han anmoder derfor publikum om, at der under COP4 gives et for alle lande retfærdigt og globalt svar på klimaforandringerne med mekanismer og en ambitiøs handlingsplan, der giver fleksibilitet, troværdighed og fremmer en bæredygtig udvikling.¹⁴⁶

Carlos Saul Menem, præsident for den argentinske republik henviser til, at klimaforandringerne er verdens advarsel til menneskeheden:

"The planet, painfully, is issuing a warning call to all mankind."

Derfor mener han, at en bæredygtig udvikling er den eneste vej frem, og anmoder konventionens medlemslande om at gøre det muligt for ulande at deltage i bekæmpelsen af klimaforandringer på lige fod med ilandene.¹⁴⁷

Kofi Annan, FNs generalsekretær, roser Kyoto-Protokollen og hævder, at vedtagelsen har været en milepæl med vidtrækkende aftaler for en bæredygtig udvikling, der leder ilandene i en ny retning. Han anmoder derfor medlemslandene om at fortsætte arbejdet ved at signere og ratificere Kyoto-Protokollen hurtigst muligt. Hermed starter han diskursen om, at Kyoto-Protokollens ikrafttræden er eksistentielt for både konventionen og klimaet.¹⁴⁸

4.6. COP5

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under COP5¹⁴⁹.

COP5 er et mere teknisk møde, da der under COP4 er skabt mål for aftaler ved COP6. Det bliver et emne, at manifestere den politiske vilje og følge op på forpligtelserne, da de oprindelige visioner stadig mangler at blive opfyldt.

¹⁴³ Talehandlingsanalysen af Hiroshi Ohkis udtalelser under COP4 forefindes under afsnit 9.6.2.1 i bilagene.

¹⁴⁴ Talehandlingsanalysen af Maria Julia Alsogarays udtalelser under COP4 forefindes under afsnit 9.6.2.2 i bilagene.

¹⁴⁵ Talehandlingsanalysen af Fernando de la Ruas udtalelser under COP4 forefindes under afsnit 9.6.2.3 i bilagene.

¹⁴⁶ Talehandlingsanalysen af Michael Zammit Cutajars udtalelser under COP4 forefindes under afsnit 9.6.2.4 i bilagene.

¹⁴⁷ Talehandlingsanalysen af Carlos Saul Menems udtalelser under COP4 forefindes under afsnit 9.6.2.5 i bilagene.

¹⁴⁸ Talehandlingsanalysen af Kofi Annans udtalelser under COP4 forefindes under afsnit 9.6.2.5 i bilagene.

¹⁴⁹ Diskursen og talehandlingerne vil blive analyseret i rapporten FCCC/CP/1999/6 og aftalerne i dokument FCCC/CP/1999/6/Add.1.

Konferencen blev afholdt i Bonn fra den 25. oktober til den 5. november 1999. 165 ud af 179 medlemslande og 3 lande, der endnu ikke var medlemmer, deltog på mødet.

Klimadebatten ækvivaleres med storme, tørke, uregelmæssige vejrforhold, epidemier, naturkatastrofer, og hvorfor en yderligere forsinkelse af Kyoto-Protokollens implementering er en eksistentiel trussel for bl.a. AOSIS-landene. Derfor skal Kyoto-Protokollen implementeres. Hertil skal landene vise engagement og handling, reducere drivhusgasser, øge energieffektiviteten, involvere civilbefolkningen og den private sektor, udvikle teknologier og beskytte det stratosfæriske ozonlag.¹⁵⁰

Maria Julia Alsogaray påstår, at processen efter Kyoto-Protokollens vedtagelse er lige så vigtig som Kyoto-Protokollen, og at beslutningerne taget under COP4 i Buenos Aires har sat ambitiøse mål for aftaler ved COP6. Hun anmoder derfor publikum om at etablere de betingelser, der vil tillade Kyoto-Protokollens ikrafttræden, og at manifestere den politiske vilje, der er nødvendig for at fortsætte arbejdet. Hun udtrykker et ønske om, at den private sektor og civilbefolkningen vil fortsætte med at bidrage positivt til debatten.¹⁵¹

Jan Szyszko, formand for COP5 og polsk klimaminister, påstår, at global opvarmning er det største miljøproblem verden står overfor. Derfor anmoder han publikum om at handle hurtigt og effektivt, at opnå fremskridt på en række politiske områder, at give et klart signal til den private sektor samt at effektivisere arbejdet med at definere regler for drivhusgasreduktioner. Derudover anmoder han publikum om, at bekræfte deres tilsagn om at overholde COP6 som fristen for at nå til enighed om de udestående spørgsmål.¹⁵²

Gerhard Schröder, tysk forbundskansler, påstår, at visionerne fra Rio Earth Summit i 1992 ikke er opfyldt. Han opfordrer derfor ilandene til at tage føringen i klimabeskyttelsen, og han anmoder dem til nationalt at implementere, hvad de har lovet ved forhandlingerne.¹⁵³

Kofi Annan påstår, at verdens befolkning har ytret forhåbninger, som det nu gælder at opfylde.

Klaus Töpfer, administrerende direktør for UNEP og repræsentant for FNs generalsekretær, påstår, at de videnskabelige resultater beviser, at der er en forbindelse mellem menneskelig aktivitet og klimaforandringerne, hvilket truer de fattigste lande, menneskelige samfund, dyre- og plantearter og økosystemet. Derfor anmoder han publikum om at ændre teknologier, menneskelig opførsel, produktion og konsum og udvikle en bæredygtig livsstil.¹⁵⁴

Michael Zammit Cutajar anmoder konferencens deltagere om at etablere en tillid til UNFCCC og opretholde Kyoto-Protokollens troværdighed – ilandene skal således demonstrere deres engagement, og ulandene skal erkende fordelene ved en klimavenlig økonomi.¹⁵⁵

4.7. COP6

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under første¹⁵⁶ og anden¹⁵⁷ del af COP6.¹⁵⁸

Hovedparten af talehandlingerne findes i dokumentet fra anden del, og sikkerhedsliggørelsen heri bærer et tydeligt præg af, at der under første del ikke kunne nås en aftale, hvorfor konventionen er under pres. Et emne bliver således, at medlemslandene skal ratificere og implementere Kyoto-Protokollen.

Klimadebatten ækvivaleres med menneskeskabte klimaforandringer, ekstreme vejrforhold, kuldioxid, stigende overfladetemperaturer, temperaturstigninger og stigende vandstand i havene der truer de biologiske systemer, vandressourcer, landbrugssektoren, naturlige økosystemer og det menneskelige helbred eksistentielt. For at undgå denne trend bør der oprettes finansielle mekanismer og fonde, ske en kapacitetsopbygning af ulandene, fjernes markedsimperfectioner,

¹⁵⁰ Diskursanalysen af COP5 forefindes under afsnit 9.7.1 i bilagene.

¹⁵¹ Talehandlingsanalysen af Maria Julia Alsogarays udtalelser under COP5 forefindes under afsnit 9.7.2.1 i bilagene.

¹⁵² Talehandlingsanalysen af Jan Szyszkos udtalelser under COP5 forefindes under afsnit 9.7.2.2 i bilagene.

¹⁵³ Talehandlingsanalysen af Gerhard Schröders udtalelser under COP5 forefindes under afsnit 9.7.2.3 i bilagene.

¹⁵⁴ Talehandlingsanalysen af Klaus Töpfers udtalelser under COP5 forefindes under afsnit 9.7.2.5 i bilagene.

¹⁵⁵ Talehandlingsanalysen af Michael Zammit Cutajars udtalelser under COP5 forefindes under afsnit 9.7.2.6 i bilagene.

¹⁵⁶ Rapporten FCCC/CP/2000/5/Add.1.

¹⁵⁷ Rapporten FCCC/CP/2001/5, Bonn Agreements.

¹⁵⁸ Første del af COP 6 blev afholdt i The Hague fra den 13. til den 25. november 2000, og anden del af COP6 blev afholdt i Bonn fra den 16. til den 27. juli 2001. Under første del af COP6 deltog 176 ud af 182 medlemslande og 4 lande, der endnu ikke var medlemmer, på mødet. Under anden del af COP6 deltog 179 ud af 186 medlemslande og 2 lande, der endnu ikke var medlemmer, på mødet.

skabes CDM-projekter og øges energieffektivitet. Samtidig er COP6 den første COP, hvor adaptation for alvor kommer på bane.¹⁵⁹

Jan Szyszko, formand for COP5, fortsætter Maria Julia Alsogarays diskurs fra COP4 og anmoder publikum om at bygge en bro af forståelse mellem ilandene og ulandene.¹⁶⁰

Jan Pronk, hollandsk klimaminister og formand for COP6, påstår, at klimaforandringer aldrig før har skiftet karakter så hurtigt, hvilket er et advarselstegn for, at menneskeskabte klimaforandringer vil påvirke levevilkår på en uomtvistelig måde, hvorfor han anmoder konferencens deltagere om at nå frem til et fælles politisk svar om at minimere drivhusgasudledningen. Der er bevis for, at drivhusgasser har en tydelig indvirkning på klimaet, og at klimaforandringernes effekt er uomtvistelig, især i ulandene, for økosystemet, landbrugssektoren, vandforsyningen, helbredet, ozonlaget, ørkendannelsen og biodiversiteten. Han advarer om, at konferencen vil miste sin troværdighed, hvis ikke forhandlingerne kan følge med klimaforandringernes udvikling, og han anmoder publikum om at tage nogle hårde beslutninger. Han hævder, at beslutningen om at lave COP6 om til to møder har været en risiko, der kunne have resulteret i et tab af det politiske øjeblik. I samme omgang advarer han om, at konferencen ikke må fejle igen, da det vil svigte verdensbefolkningens forventninger, og anmoder derfor om at demonstrere, at de multilaterale forhandlinger indenfor UNFCCC giver mening, og at det er muligt at nå til enighed.¹⁶¹

Michael Zammit Cutajar påstår, at konferencen ikke kan tillade sig at forsinke handling. Han anmoder derfor publikum om at arbejde frem mod en succes. Han nævner Kyoto-Protokollens troværdighed ved at slå ned på, at medlemslandene skal implementere Kyoto-Protokollen effektivt og være villige til at lancere nationale processer for ratificering af protokollen og anmoder konferencens deltagere om, at de skal godkende Kyoto-Protokollens operationelle regler for at minimere drivhusgasudledningerne. Publikum skal huske det længere perspektiv.¹⁶²

4.8. COP7

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under COP7¹⁶³, inkluderende Marrakech Accords.

COP7 er den første COP, hvor klimaforandringer bliver hævet op på et niveau, hvor de bliver sat i forbindelse med terror. Samme år har der været terrorattentater i New York, og terror er den nye diskurs, når det gælder sikkerhed. Dette er også året, hvor IPCCs Third Assessment Report bliver offentliggjort. Dennes resultater falder dog i baggrunden ift. klimadebattens ækvivalering med terrorhandlingerne.

Overordnet set centrerer diskursen under COP7 sig om terror. Terrorbekæmpelse bliver en flydende betegnelse i de fleste taler, der i højere grad tager udgangspunkt i, hvordan også klimaforandringer på sigt kan føre til terrorhandling, fremfor at handle om adaptation og mitigation.¹⁶⁴

Diskursen under COP7 lægger stor vægt på solidaritet mellem landene. Klimadebatten ækvivaleres med terrorisme, ekstremisme, had, afvisning af andre og fattigdom, hvilket truer økonomien, udviklingen og planetens fremtid eksistentielt. Derfor skal der ske en økonomisk og samfundsmæssig udvikling, herske dialog mellem civilisationer og kulturel interaktion, herske solidaritet, ske en fattigdomsbekæmpelse og etableres en bæredygtig udvikling.

Jan Pronk formand for COP6, påstår, at multilateralisme virker, og at internationale relationer og FN er vigtigere end nogensinde før, da den største trussel mod sikkerhed og stabilitet ligger i socioøkonomisk ulighed og politisk marginalisering. Netop derfor må konferencens deltagere ikke vige tilbage fra fremtidig debat, men skal vedligeholde kommunikation og dialog.¹⁶⁵

¹⁵⁹ Diskursanalysen af COP6 forefindes under afsnit 9.8.1 i bilagene.

¹⁶⁰ Talehandlingsanalysen af Jan Szyszkos udtalelser under COP6 forefindes under afsnit 9.8.2.1 i bilagene.

¹⁶¹ Talehandlingsanalysen af Jan Pronks udtalelser under COP6 forefindes under afsnittene 9.8.2.2 og 9.8.3.1 i bilagene.

¹⁶² Talehandlingsanalysen af Michael Zammit Cutajars udtalelser under COP6 forefindes under afsnit 9.8.2.4 i bilagene.

¹⁶³ Diskursen og talehandlingerne vil blive analyseret i rapporten FCCC/CP/2001/13 og aftalerne i dokument FCCC/CP/2001/13/Add.1. COP7 blev afholdt i Marrakesh fra den 29. oktober til den 10. november 2001. 170 ud af 186 medlemslande og 2 lande, der endnu ikke var medlemmer, deltog på mødet.

¹⁶⁴ Diskursanalysen af COP7 forefindes under afsnit 9.9.1 i bilagene.

¹⁶⁵ Talehandlingsanalysen af Jan Pronks udtalelser under COP7 forefindes under afsnit 9.9.2.1 i bilagene.

Mohamed Elyazghi, marrokansk miljøminister og formand for COP7, påstår, at truslen fra klimaforandringerne er ægte, og at den øgede globale opvarmning har en direkte indflydelse på menneskeheden, økosystemer, verdensøkonomien og sociale systemer, og han henviser til, at Afrika er et kontinent, der især mærker de negative effekter af klimaforandringerne, og at det er nødvendigt for det internationale samfund at samarbejde. Han påstår, at det, at konferencen trods terrorattentatet i New York, finder sted som planlagt, er et tegn til terrorister om, at det internationale samfund kan samarbejde om fælles løsninger. Han anmoder herpå konferencens deltagere om et grundlag for Kyoto-Protokollens ikrafttræden og en indsats for elimineringen af fattigdom og forbedrelsen af leveforholdene i ulande.¹⁶⁶ Jf. afsnittet om talehandlingsteorien, er dette et af analysens typiske eksempler på en tydelig illokutionær kraft, idet aktørens intention i udførelsen af en ytring udtrykkes. Det er samtidig tydeligt, at aktørens intention er at styrke ulandenes position fremfor at bekæmpe klimaforandringerne.

“It was his hope that such efforts would be placed in the general context of the struggle to eradicate poverty and improve living conditions in the developing world. (...) The Convention should take its rightful place, alongside the instruments on biodiversity and desertification, in the fight against poverty, hunger, and the problems of water supply.”

Abdelaziz Saadi, formand for regionalrådet i Marrakesh, påstår, at Marokko er præget af stadig stigende tørke og en voksende ørken, hvilket har en negativ effekt på økonomien.¹⁶⁷

Michael Zammit Cutajar påstår, at aftalerne opnået i Bonn har været et stort skridt i kampen mod klimaforandringer og et gennembrud i det multilaterale samarbejde, der er blevet yderligere styrket ved at afholde den aktuelle COP. Han anmoder konferencens deltagere om, at de opretholder det politiske øjeblik, som blev etableret i Bonn, og transformerer det til beslutninger, der garanterer Kyoto-Protokollens implementering. Han påstår, at det er økonomi, der har størst indflydelse på klimaforandringer, og han anmoder derfor konferencens deltagere om, at de vil forstå, hvad det vil koste ikke at agere.¹⁶⁸

Mohammed VI, konge af Marokko, påstår, at de afrikanske lande har behov for international støtte i form af finansiel støtte, klimavenlig teknologi, viden og menneskelig- og institutionel kapacitet. Han anmoder i den sammenhæng ilandene om at støtte de afrikanske lande.¹⁶⁹

“(...) African countries (...) are very much in need of strong international support, in terms of environmentally friendly technology, know-how and human and institutional capacity. Moreover, this effort requires new and additional financial resources as well as the reduction of the burden of the external debt of these countries.”

Kofi Annan påstår, at klimaforandringernes påvirkninger har en uønsket effekt på den socioøkonomiske proces og er en af de største udfordringer, verden har set. Han henviser især til de afrikanske lande, der ikke selv har bidraget til klimaforandringerne men må lide under konsekvenserne. Han anmoder derfor om, at ilandene ratificerer Kyoto-Protokollen, så den kan træde i kraft ved Johannesburg Summit i 2002, og herved viser ulandene, at de tager udfordringen seriøs og vil forhindre, at klimaforandringer bringer større ulighed.¹⁷⁰

På trods af det alvorlige forsøg på sikkerhedsliggørelse under COP7, bliver det også året, hvor USA trækker sig ud af Kyoto-forhandlingerne pga. ulandenes manglende deltagelse.¹⁷¹ Det fremgår også af de afrikanske aktørers talehandlinger, at der primært er fokus på økonomi og finansiel støtte til Afrika. 2001 er dog også året, hvor USA får en ny regering under ledelse af George Bush, der gælder som klimakritiker, og Bush-regeringen er fra mange sider blevet beskyldt for at være årsag til, at USA trak sig ud af Kyoto-forhandlingerne.

4.9. COP8

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under COP8¹⁷², inkluderende Delhi Ministerial Declaration.

¹⁶⁶ Talehandlingsanalysen af Mohamed Elyazghis udtalelser under COP7 forefindes under afsnit 9.9.2.2 i bilagene.

¹⁶⁷ Talehandlingsanalysen af Abdelaziz Saadis udtalelser under COP7 forefindes under afsnit 9.9.2.3 i bilagene.

¹⁶⁸ Talehandlingsanalysen af Michael Zammit Cutajars udtalelser under COP7 forefindes under afsnit 9.9.2.4 og 9.9.2.7 i bilagene.

¹⁶⁹ Talehandlingsanalysen af Mohammed VIs udtalelser under COP7 forefindes under afsnit 9.9.2.5 i bilagene.

¹⁷⁰ Talehandlingsanalysen af Kofi Annans udtalelser under COP7 forefindes under afsnit 9.9.2.6 i bilagene.

¹⁷¹ Worm, 2009: 39

¹⁷² Diskursen og talehandlingerne vil blive analyseret i rapporten FCCC/CP/2002/7 og aftalerne i dokument FCCC/CP/2002/7/Add.1. COP8 blev afholdt i New Delhi fra den 23. oktober til den 1. november 2002. 167 ud af 185 medlemslande og 3 lande, der endnu ikke var medlemmer, deltog på mødet.

Især muligheden for CDM-projekter og økonomi er et emne under COP8. Det skal ses i lyset af, at der tidligere på året, fra den 26. august til den 4. september, har været verdensstopmøde om bæredygtig udvikling i Johannesburg¹⁷³, med titusindvis af deltagere, herunder stats- og regeringschefer, hvor fokus var på implementeringsmuligheder, efter ti år uden konkrete skridt og kvantificerbare mål for en bedre gennemførelse af Agenda 21.¹⁷⁴

Klimaforandringer ækvivaleres med fattigdom og en trussel for fremtidig velstand og økonomisk fremgang, men også med en trussel for ulande, østater og Afrika, idet økosystemer, vand, energi, helbred, landbrug og biodiversitet er truet¹⁷⁵. Denne fokusering giver god mening, da værtslandet hører til de lande, der såvel oplever store fattigdomsproblemer og klimaforandringer men samtidig voksende industriel udvikling.¹⁷⁶

"He said the fight against climate change was in fact a fight against poverty."

Derfor kræves en økonomisk og social udvikling, fattigdomsbekæmpelse, signifikante reduktioner i drivhusgasudledninger, en ratificering af Kyoto-Protokollen, teknologioverførsel og kapacitetsopbygning.

Adaptation og mitigation bliver for første gang sammen en løsningsmodel og det nye buzzword i klimadebatten.

Mohamed Elyazghi, formand for COP7, påstår, at klimaforandringer er en realitet.¹⁷⁷

T. R. Baalu, indisk miljøminister og formand for COP8, påstår, at klimaforandringernes effekter vil føre til hunger og fattigdom, og at verden ikke kan være ligeglad med den næste generations behov. Han anmoder konferencens deltagere om, at de færdiggør denne proces uden forsinkelser, hvor ilandene påtager sig den ledende rolle. T. R. Baalu advarer konferencens deltagere om, at bæredygtig udvikling ikke vil være en mulighed, hvis verden ikke kan bekæmpe klimaforandringer, og at verden ikke vil kunne bekæmpe global opvarmning uden bæredygtig udvikling. Han anmoder derfor konferencens deltagere om at give udtryk for, at en operationalisering af Kyoto-Protokollen og en bæredygtig udvikling af især vand- og fødevarerforsyningen i ulandene haster.¹⁷⁸

Atal Bihari Vajpayee, indisk premierminister, påstår, at klimaforandringer er en af de mest alvorlige klimarelaterede bekymringer.¹⁷⁹

Joke Waller-Hunter, sekretariatschef for konventionen, påstår, at verdenssamfundet er blevet konfronteret med negative konsekvenser af en udviklingsstilstand, der ikke er bæredygtig. Hun anmoder derfor konferencens deltagere om, at handle og finde en fælles metodologisk tilgang til at løse problemet. Hun henviser her især til CDM-projekter som en mulighed.¹⁸⁰

4.10. COP9

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under COP9¹⁸¹.

T. R. Baalu, formand for COP8, anmoder konferencens deltagere om at styrke ulandenes muligheder for at implementere passende og kosteffektive teknologier med finansiel assistance. Samtidig skal ilandene påtage sig den førende rolle i klimakampen og handle ved at indskrænke drivhusgasudledninger nationalt.¹⁸²

Miklos Persanyi, ungarsk miljøminister og formand for COP9, påstår, at verden står overfor en alvorlig trussel med uomtvistelig ødelæggelse, og at klimaforandringerne kan resultere i sult og fattigdom. Derfor anmoder han konferencens deltagere om at

¹⁷³ World Summit on Sustainable Development – også kaldet Johannesburg Summit 2002.

¹⁷⁴ "At the 1992 Earth Summit in Rio, the international community adopted Agenda 21, an unprecedented global plan of action for sustainable development. But the best strategies are only as good as their implementation." (UN, 2002: Johannesburg Summit 2002)

¹⁷⁵ Diskursanalysen af COP8 forefindes under afsnit 9.10.1 i bilagene.

¹⁷⁶ Udover Indien har også Kina og Brasilien store fattigdomsproblemer og en voksende industriel udvikling/produktion.

¹⁷⁷ Talehandlingsanalysen af Mohamed Elyazghis udtalelser under COP8 forefindes under afsnit 9.10.2.1 i bilagene.

¹⁷⁸ Talehandlingsanalysen af T. R. Baalus udtalelser under COP8 forefindes under afsnit 9.10.2.2 i bilagene.

¹⁷⁹ Talehandlingsanalysen af Atal Bihari Vajpayees udtalelser under COP8 forefindes under afsnit 9.10.2.3 i bilagene.

¹⁸⁰ Talehandlingsanalysen af Joke Waller-Hunters udtalelser under COP8 forefindes under afsnit 9.10.2.4 i bilagene.

¹⁸¹ Diskursen og talehandlingerne vil blive analyseret i rapporten FCCC/CP/2003/6 og aftalerne i dokument FCCC/CP/2003/6/Add.1. COP9 blev afholdt i Milan fra den 1. til den 12. december 2003. 166 ud af 187 medlemslande og 4 lande, der endnu ikke var medlemmer, deltog på mødet.

¹⁸² Talehandlingsanalysen af T. R. Baalus udtalelser under COP9 forefindes under afsnit 9.11.1.1 i bilagene.

styrke den nationale handling og det internationale samarbejde og reducere sårbarhed og udvikle tilpasningsmuligheder i ulandene.¹⁸³

Altero Matteoli, italiensk miljøminister, påstår, at klimaforandringer er en global udfordring, der kræver et omfattende globalt svar. Derfor anmoder han konferencens medlemmer om at nå en omfattende global respons, involvere internationalt engagement for at reducere drivhusgasudledning og styrke ulandenes evne til at tilpasse sig klimaforandringerne.¹⁸⁴

Joke Waller-Hunter anmoder konferencens deltagere om at bidrage med tilstrækkelige ressourcer.¹⁸⁵

Kofi Annan påstår, at den øgede frekvens og intensitet af de ekstreme vejrforhold i de seneste år stemmer overens med IPCCs konklusioner. Han advarer om, at mange regioner ved udgangen af dette århundrede vil lide under dramatiske forandringer i økosystemet, og derfor anmoder han konferencens deltagere om at adressere sårbarheder og risici og at overveje mitigation og adaptation ift. klimaforandringerne.¹⁸⁶

Round-table diskussionerne nåede frem til påstanden om, at klimaforandringer forbliver den vigtigste globale udfordring for menneskeheden og er en realitet i alle dele af verden, der truer kulturer og økosystemers eksistens. Alle medlemslande, især ilandene, anmodes om at handle. Hertil hører bl.a. omgående implementering af CDM, mitigation og adaptation strategier, fjernelsen af økonomiske barrierer, fattigdomsbekæmpelse, accelerering af forpligtelser nationalt, teknologioverførsel, kapacitetsopbygning, observering og forskning.¹⁸⁷

4.11. COP10

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under COP10¹⁸⁸.

Hvor diskursen hidtil hovedsageligt har advaret om de følgevirkninger, som klimaforandringer på sigt vil medføre, bliver diskursen under COP10, at klimaforandringernes følgevirkninger allerede ses. Derudover er USAs manglende ratificering af Kyoto-Protokollen et meget omdiskuteret emne.

Gonzalez Garcia, argentinsk miljøminister og formand for COP10, påstår, at Argentina lider under klimaforandringernes påvirkning af økosystemet og det menneskelige helbred. Han anmoder derfor COP10s deltagere, og herunder især ilandene, om, at intensivere deres indsats i bekæmpelsen af klimaforandringerne og levere de resultater, som verden forventer, så enighed kan blive nået på alle punkter.¹⁸⁹

Anibal Ibarra, guvernør i Buenos Aires, anmoder ilandene om politiske beslutninger. Dette er en henvisning til, at ilandene har de fornødne teknologiske og økonomiske kompetencer til at forandre noget, og at USA på trods heraf ikke ratificerer Kyoto-Protokollen.¹⁹⁰

Nestor Kirchner, argentinsk præsident, påstår og advarer om, at klimaforandringerne er en global udfordring, der truer civilisationens fundament. Transformationen fremkommet af moderne teknologi har forstyrret planetens økologiske ligevægt. Klimaforandringer er istand til at forværre fattigdom og hunger i mange områder, og hele samfundet kan være dødsdømt, hvis ikke de, der har ansvaret, er villige til at påtage sig den nødvendige indsats.

"(...) climate change was a global challenge threatening the very foundations of human civilization. (...) Climate change was likely to exacerbate poverty and hunger in many areas around the globe. (...) Whole societies could be doomed to disappear if those who had the responsibility were not willing to undertake the efforts necessary to prevent this happening."

¹⁸³ Talehandlingsanalysen af Miklos Persyanis udtalelser under COP9 forefindes under afsnit 9.11.1.2 i bilagene.

¹⁸⁴ Talehandlingsanalysen af Altero Matteolis udtalelser under COP9 forefindes under afsnit 9.11.1.3 i bilagene.

¹⁸⁵ Talehandlingsanalysen af Joke Waller-Hunters udtalelser under COP9 forefindes under afsnit 9.11.1.4 i bilagene.

¹⁸⁶ Talehandlingsanalysen af Kofi Annans udtalelser under COP9 forefindes under afsnit 9.11.1.5 i bilagene.

¹⁸⁷ Talehandlingsanalysen af Round-table diskussionerne under COP9 forefindes under afsnit 9.11.1.6 i bilagene.

¹⁸⁸ Diskursen og talehandlingerne vil blive analyseret i rapporten FCCC/CP/2004/10 og aftalerne i dokument FCCC/CP/2004/10/Add.1. COP10 blev afholdt i Buenos Aires fra den 6. til den 18. december 2004. 167 ud af 189 medlemslande og 2 lande, der endnu ikke var medlemmer, deltog i mødet.

¹⁸⁹ Talehandlingsanalysen af Gonzalez Garcias udtalelser under COP10 forefindes under afsnit 9.12.1.1 i bilagene.

¹⁹⁰ Talehandlingsanalysen af Anibal Ibarras udtalelser under COP10 forefindes under afsnit 9.12.1.2 i bilagene.

Han henviser hermed igen til USAs manglende ratificering af Kyoto-Protokollen og anmoder om, at landene erkender fakta og omfanget af problemet, og at især de finansielt og teknologisk stærke medlemslande udvikler troværdige og vedvarende løsninger. Mitigation- og adaptationsbyrden bør deles ligeligt, og alle ilande bør ratificere Kyoto-Protokollen og deltage i udviklingsforanstaltningerne, der vil lede til konkrete løsninger.¹⁹¹

De argentinske aktører etablerer på vegne af ulandene en diskurs om, at konventionen ikke har nogen effekt, når verdens førende drivhusgasudledere ikke vil forpligte sig.

Kofi Annan forsøger at afhjælpe diskursen om, at konventionen ikke har nogen effekt, og påstår, at konventionen har placeret klimaforandringer på lokale, nationale og internationale agendaer. Han henviser til, at konventionen også har etableret institutionerne og processerne, eksempelvis CDM, hvormed klimaforandringer kan adresseres. Han leder fokus fra reducere drivhusgasudledninger og påstår, at den fremtidige udfordring vil være at fremme brugen af kulstoffattige energikilder, teknologier, vedvarende og klimavenlige energikilder. Han anmoder i den sammenhæng konferencens deltagere om at få CDM til at fungere.¹⁹²

Joke Waller-Hunter anmoder konferencens deltagere om at planlægge de næste skridt i kampen mod klimaforandringerne.¹⁹³

Paneldiskussionen mellem ministre og delegerede når frem til påstanden om, at der er en øget trend i drivhusgasudledninger i mange ilande og en manglende implementering ift. forpligtelserne, hvilket tydeligt viser, at ulandene udgør hovedparten af forhandlingsbordet. Der advares i den sammenhæng om, at der ligger store udfordringer forude, og at muligheden for en bæredygtig udvikling er i fare, hvis ikke klimaforandringerne bliver adresseret, hvorfor der anmodes derfor om nye forpligtelser for ilandene.¹⁹⁴

4.12. COP11

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under COP11¹⁹⁵, inkluderende Montreal Action Plan.

2005 er også året, hvor Kyoto-Protokollen træder i kraft.¹⁹⁶

Klimadebatten ækvivaleres med en alvorlig udfordring og en voksende risiko af negative påvirkninger, hvilket truer alle verdensdele - ilande og ulande - eksistentielt. For at modarbejde denne tendens kræves samarbejde, økonomisk og samfundsmæssig udvikling, fattigdomsudryddelse, teknologiudvikling og finansiel assistance.¹⁹⁷

Stephane Dion, canadisk miljøminister og formand for COP11, påstår, at der er en øget opmærksomhed på klimaforandringer som vigtigste miljømæssige trussel.

“There was now growing awareness that climate change constituted the single most important environmental issue facing the world in this century.”

Og han anmoder derfor konferencens deltagere om at implementere og forbedre klimahåndteringen, være innovative og give CDM de nødvendige ressourcer og kapacitet. Han anmoder også om at sende et presserende signal til verden omkring de fremtidige foranstaltninger.¹⁹⁸ Hermed er diskursen tilbage på samme niveau som under COP5, hvor klimaforandringer også blot var den vigtigste miljømæssige trussel.

Richard Kinley, vagthavende for konventionens sekretariat, anmoder konferencens deltagere om, at de øger indsatsen vedr. teknologi og adaptation.¹⁹⁹

¹⁹¹ Talehandlingsanalysen af Nestor Kirchners udtalelser under COP10 forefindes under afsnit 9.12.1.3 i bilagene.

¹⁹² Talehandlingsanalysen af Kofi Annans udtalelser under COP10 forefindes under afsnit 9.12.1.4 i bilagene.

¹⁹³ Talehandlingsanalysen af Joke Waller-Hunters udtalelser under COP10 forefindes under afsnit 9.12.1.5 i bilagene.

¹⁹⁴ Talehandlingsanalysen af paneldiskussionens udtalelser under COP10 forefindes under afsnit 9.12.1.6 i bilagene.

¹⁹⁵ Diskursen og talehandlingerne vil blive analyseret i rapporten FCCC/CP/2005/5 og aftalerne i dokument FCCC/CP/2005/5/Add.1, Marrakesh Accords. COP11 bliver afholdt i Montreal fra den 28. november til den 10. december 2005.

¹⁹⁶ Kyoto-Protokollen træder i kraft den 16. februar 2005.

¹⁹⁷ Diskursanalysen af COP11 forefindes under afsnit 9.13.1 i bilagene.

¹⁹⁸ Talehandlingsanalysen af Stephane Dions udtalelser under COP11 forefindes under afsnit 9.13.2.3 i bilagene.

¹⁹⁹ Talehandlingsanalysen af Richard Kinleys udtalelser under COP11 forefindes under afsnit 9.13.2.4 i bilagene.

Louise Frechette, stedfortrædende generalsekretær for FN, påstår, at beviserne for klimaforandringer ikke længere kan forklares som tilfældige.

"(...) the evidence for climate change could no longer be explained away as random."

Klimaforandringer er en udfordring for alle lande. Hun anmoder derfor konferencens deltagere om at reducere drivhusgasudledningen dramatisk og opfylde forpligtelser nationalt.²⁰⁰

Paul Martin, canadisk premierminister, påstår, at klimaforandringer er menneskeskabte – opstået pga. samfundets energiforbrug. Han anmoder derfor publikum om at levere målbare fremskridt i kampen mod klimaforandringerne og sende et klart signal til det internationale samfund.²⁰¹

4.13. COP12

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under COP12²⁰².

COP12 kommer i høj grad til at handle om klimaforandringernes indflydelse på økonomien. Det falder sammen med, at Stern-Rapporten udkom tidligere på måneden, der placerer klimaforandringer som

"(...) the greatest and widest-ranging market failure ever seen",

og advarer om, at klimaforandringer kan reducere den globale økonomi med 20% og forårsage socioøkonomisk stilstand på samme niveau som de to verdenskrige og Den Store Depression. Der sker med andre ord et højt sikkerhedsliggørelsesforsøg under COP12.

Stephane Dion, formand for COP11, anmoder de store ilande om at finde en løsning. Alle lande anmodes om at samarbejde og identificere fælles udfordringer. I den sammenhæng bør landene vurdere, hvad der har virket i kampen mod klimaforandringer, og hvad der ikke har virket.²⁰³

David Mwiraria, kenyansk miljøminister og formand for COP12, påstår, at klimaforandringer er en miljømæssig, udviklingsmæssig og økonomisk udfordring og advarer om, at klimaforandringer hurtigt er ved at blive en af de mest alvorlige trusler for menneskeheden, der vil være istand til at forårsage socioøkonomiske forstyrrelser, ødelægge de seneste fattigdomsreduktioner og true udviklingsmålene. Klimaforandringernes påvirkninger vil også hæmme Afrikas mulighed for at udrydde fattigdom og hungersnød. Hun hæver således klimadebatten op på et økonomisk sikkerhedsniveau.

"Climate change was rapidly emerging as one of the most serious threats to humanity which could cause large-scale disruption to economic and social activities, threaten the development goals of billions of the world's poorest people and jeopardize recent gains in poverty reduction, particularly on the African continent. (...) Those impacts would further hamper Africa's ability to eradicate poverty and hunger and meet its Millenium Development Goals."

Derfor anmoder hun konferencens deltagere om at gå fra vurdering og planlægning til implementering involverende den omgående bestemmelse af tilstrækkelig, forudsigelig og vedvarende finansiering, en aftale om konkrete skridt for en femårs plan for adaptation, forbedret teknisk og institutionel kapacitet, teknologiudvikling- og overførsel.²⁰⁴

Arthur Moody Awori, kenyansk vicepræsident, advarer konferencens deltagere om, at klimaforandringerne truer verdens fattigste samfunds eksistensgrundlag. Hermed nævner han udtrykkeligt den eksistentielle trussel, der er vigtig i en sikkerhedsliggørelsessammenhæng. Og han anmoder derfor medlemslandene om at yde finansiel support gennem forskellige kanaler involverende bilaterale og multilaterale mekanismer.²⁰⁵

²⁰⁰ Talehandlingsanalysen af Louise Frechettes udtalelser under COP11 forefindes under afsnit 9.13.2.5 i bilagene.

²⁰¹ Talehandlingsanalysen af Paul Martins udtalelser under COP11 forefindes under afsnit 9.13.2.6 i bilagene.

²⁰² Diskursen og talehandlingerne vil blive analyseret i rapporten FCCC/CP/2006/5 og aftalerne i dokument FCCC/CP/2006/5/Add.1. COP12 bliver afholdt i Nairobi fra den 6. til den 17. november 2006. 180 medlemslande og 3 lande, der endnu ikke var medlemmer, deltog i mødet.

²⁰³ Talehandlingsanalysen af Stephane Dions udtalelser under COP12 forefindes under afsnit 9.14.1.1 i bilagene.

²⁰⁴ Talehandlingsanalysen af David Mwirarias udtalelser under COP12 forefindes under afsnit 9.14.1.2 i bilagene.

²⁰⁵ Talehandlingsanalysen af Arthur Moody Aworis udtalelser under COP12 forefindes under afsnit 9.14.1.3 i bilagene.

Yvo de Boer, sekretariatschef for konventionen, påstår, at det er ubestrideligt, at klimaforandringer kræver omgående handling, og han anmoder konferencens deltagere om at skabe kapacitetsopbygning og teknologioverførsel for ulandene og tilpasning til klimaforandringernes følgevirkninger.²⁰⁶

Mwai Kibaki, kenyansk præsident, påstår, at Afrika er vidne til nogle af de mest alvorlige følgevirkninger af klimaforandringer, og han advarer om, at klimaforandringernes følgevirkninger vil have en betydelig indflydelse på det afrikanske kontinents økosystem og økonomiske aktiviteter. Derfor anmoder han alle lande om at ratificere Kyoto-Protokollen og det internationale samfund om at nå til enighed om de nødvendige løsninger og tage beslutninger vedr. disses implementering.²⁰⁷

Moritz Leuenberger, schweizisk præsident, anmoder parterne om at se bort fra deres økonomiske og nationale interesser og istedet at finde en fælles tilgang til udfordringen.²⁰⁸ Dette er en henvisning til såvel ulandene, der ved hjælp af klimadebatten ønsker at opnå en bedre status indenfor andre udviklingsområder, som de prioriterer højere, som til ilandene, der ikke ønsker at opgave elementer af deres velfærd til fordel for ulandene.

Kofi Annan påstår, at klimaforandringer ikke bare er et miljømæssigt problem, men istedet en altoverskyggende trussel for helbred, fødevarer, kystområder, økosystemer, vandforsyning, fred og sikkerhed. Kofi Annan spiller i den sammenhæng også migrationskortet og henviser til, hvordan klimaforandringerne truer freden mellem menneskerne.²⁰⁹

4.14. COP13

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under COP13²¹⁰, inkluderende Bali Action Plan.

I 2007 udkommer IPCCs fjerde rapport, Fourth Assessment Report, der varsler negative fremtidsudsigter. 2007 er også året, hvor IPCC og Al Gore modtager Nobels Fredspris. Som følge heraf bliver COP13 det største forsøg på sikkerhedsliggørelse fra adskillige aktører – især de sårbare og udsatte små østater melder sig på bane. COP13 er også den sidste i rækken af COPs, der boomer af sikkerhedsliggørende talehandlinger, da COP14 hovedsageligt er et teknisk møde, og under COP15 og COP16 er hovedparten af talerne skåret fra i rapporterne, hvorfor det ikke er muligt at vurdere, om der her sker et lige så tydeligt forsøg på sikkerhedsliggørelse.

David Mwiraria, formand for COP12²¹¹, og Rachmat Witoelar, indonesisk miljøminister og formand for COP13²¹², påstår, at klimaforandringerne er utvetydige og accelererende og anmoder konferencens deltagere om at erkende udfordringen, og at det er nødvendigt at bruge det eksisterende klimaforandringsregime til at udvikle retfærdige aftaler og fremme en bæredygtig økonomisk udvikling.

Yvo de Boer påstår, at tiden for klimaskeptikere for alvor er overstået i 2007, og at det politiske øjeblik og den globale offentlige opmærksomhed aldrig har været større. Han advarer om, at hvis ikke der bliver taget hånd om problemerne, så kan klimaforandringernes konsekvenser skabe konflikt.

"If no action was taken, the consequences of climate change could plunge the world into conflict. In 2010, there could be as many as 50 million environmentally displaced persons as a result of climate change, desertification and deforestation. Competing for water, energy and food could lead to ethnic rivalry and regional conflicts."

Denne talehandling er kendetegnende for COP13 og er et tydeligt tegn på, at en række flydende betegnelser, såsom CO²-udledning, menneskelig energiforbrug etc. har manifesteret sig som momenter omkring nodalpunktet "klima". Diskursen om, at klimaforandringer er ægte og skyldes menneskelig CO²-udledning er for alvor etableret i UNFCCC-regi.

²⁰⁶ Talehandlingsanalysen af Yvo de Boers udtalelser under COP12 forefindes under afsnit 9.14.1.4 i bilagene.

²⁰⁷ Talehandlingsanalysen af Mwai Kibakis udtalelser under COP12 forefindes under afsnit 9.14.1.5 i bilagene.

²⁰⁸ Talehandlingsanalysen af Moritz Leuenbergers udtalelser under COP12 forefindes under afsnit 9.14.1.6 i bilagene.

²⁰⁹ Talehandlingsanalysen af Kofi Annans udtalelser under COP12 forefindes under afsnit 9.14.1.7 i bilagene.

²¹⁰ Diskursen og talehandlingerne vil blive analyseret i rapporten FCCC/CP/2007/6 og aftalerne i dokument FCCC/CP/2007/6/Add.1. COP13 bliver afholdt på Bali fra den 3. til den 15. december 2007. 188 medlemslande og 3 lande, der endnu ikke var medlemmer, deltog på mødet.

²¹¹ Talehandlingsanalysen af David Mwirarias udtalelser under COP13 forefindes under afsnit 9.15.1.1 i bilagene.

²¹² Talehandlingsanalysen af Rachmat Witoelars udtalelser under COP13 forefindes under afsnit 9.15.1.2 i bilagene.

Han anmoder derfor konferencens deltagere om at vende verdens fremtid imod en lavemissionsøkonomi og ilandene om at fortsætte lederskabet i et samarbejde med ulandene. Det er et typisk eksempel på det talehandlingsteorien kalder en direktivt advarsel/anmodning, idet hensigten er at få andre til at gøre noget bestemt.²¹³

Susilo Bambang Yudhoyono, indonesisk præsident, påpeger, at det afhænger af, hvad der bliver besluttet på konferencen på Bali, om temperaturen kun stiger med 2°C eller med hele 5°C. Derfor anmoder han ilandene om fortsat at påtage sig lederskabet i kampen mod klimaforandringerne og i første omgang at reducere drivhusgasudledninger. Ulandene bør tilpasse sig en bæredygtig udvikling, og ilandene og ulandene bør samarbejde om at mainstreamere mitigation og adaptation.²¹⁴

Ban Ki-moon, FNs generalsekretær, henviser til, at videnskaben taler et tydeligt sprog. Klimaforandringer sker. Følgevirkningerne er virkelige, og tiden er inde til at handle. Han advarer om, at det ellers vil have fatale konsekvenser, såsom vandstandsstigning i havene, hyppigere og mere uforudsigelige oversvømmelser og hård tørke, hungersnød og ødelæggelse af biodiversiteten. Derfor anmoder Ban Ki-moon konferencens deltagere om, via forhandlingerne, at nå frem til en agenda for en mere sikker fremtid for klimaet og en tidslinje, der producerer en aftale i 2009.²¹⁵ Der lægges således op til, at COP14 bliver et mere teknisk møde.²¹⁶

Rajendra Pachauri, formand for IPCC, påstår, at de signifikante forandringer i klimaet i det 20. århundrede, inkluderende temperaturstigninger, store nedbørsstigninger i nogle dele af verden og vandmangel i andre dele, er en realitet. Han advarer om, at den globale gennemsnitstemperatur vil stige med mindst 2,5°C, hvilket vil have foruroligende konsekvenser for alle verdensdele.²¹⁷

Lee Hsien Loong, premierminister i Singapore, advarer om, at økosystemer og samfund kan opleve ødelæggelse og anmoder derfor om, at publikum udarbejder en agenda for klimadebatten efter 2012, hvor Kyoto-Protokollen udløber.²¹⁸

Thomas Remengesau, præsident i Palau, påstår, at alle medlemslande har fejlet i at håndtere problemerne. Af samme årsag fortsætter drivhusgasudledninger med at vokse over hele planeten. Han opfordrer derfor konferencens deltagere til at erkende deres moralske forpligtelser og tage ansvar.²¹⁹

Maumoon Abdul Gayoom, præsident på Malediverne, påstår, at klimaforandringer er blevet til en daglig realitet på Malediverne. For små østater, med deres trange finansielle ressourcer og en forringet mulighed at afbøde og tilpasse sig forandringerne, er klimaforandringer blevet det definerende problem for det 21. århundrede.

"Mr. Maumoom Abdul Gayoom (...) noted that climate change had become a daily reality in the Maldives and other small island States. For these States, with their meager financial resources and a limited capacity to mitigate and adapt, climate change had become the defining issue of the twenty-first century."

Han anmoder derfor publikum om at fokusere på den menneskelige dimension af klimaforandringerne – herunder især menneskerettigheder, sikkerhed og trivsel. Maumoom gør således klimaforandringerne til et sikkerhedsemne for de små østater.²²⁰

Det viser sig tydeligt under COP13, at AOSIS-landene forsøger at sikkerhedsliggøre klimaforandringerne på et andet niveau end de øvrige ulande. Hvor de øvrige ulandes forsøg på at etablere en diskurs handler om om ulandenes udviklingsmål, så handler klimadebatten for AOSIS-landene om klimaforandringernes indflydelse på deres eksistens.

4.15. COP14

Der sker ifølge slutdokumenterne²²¹ ikke nogen sikkerhedsliggørelsesforsøg under COP14²²², der primært er et teknisk møde, hvor der bliver ladet op til COP15 i København.

²¹³ Talehandlingsanalysen af Yvo de Boers udtalelser under COP13 forefindes under afsnit 9.15.1.3 i bilagene.

²¹⁴ Talehandlingsanalysen af Susilo Bambang Yudhoyonos udtalelser under COP13 forefindes under afsnit 9.15.1.4 i bilagene.

²¹⁵ Til COP15 i København.

²¹⁶ Talehandlingsanalysen af Ban Ki-moons udtalelser under COP13 forefindes under afsnit 9.15.1.5 i bilagene.

²¹⁷ Talehandlingsanalysen af Rajendra Pachauris udtalelser under COP13 forefindes under afsnit 9.15.1.6 i bilagene.

²¹⁸ Talehandlingsanalysen af Lee Hsien Loongs udtalelser under COP13 forefindes under afsnit 9.15.1.7 i bilagene.

²¹⁹ Talehandlingsanalysen af Thomas Remengesaus udtalelser under COP13 forefindes under afsnit 9.15.1.8 i bilagene.

²²⁰ Talehandlingsanalysen af Maumoon Abdul Gayooms udtalelser under COP13 forefindes under afsnit 9.15.1.9 i bilagene.

4.16. COP15

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under COP15²²³, inkluderende Copenhagen Accords.

COP15 fejler, og de danske aviser flyder over med artikler om en "tom politisk erklæring". Ligeledes tynd er sikkerhedsliggørelsen, når den skal vurderes ud fra rapporterne. Dette hænger dog sammen med, at udformningen af rapporterne har ændret sig, og store dele er skåret fra.

Connie Hedegaard, formand for COP15, anmoder publikum om at handle.

Copenhagen Accord når frem til påstanden om, at klimaforandringer er en af vor tids største udfordringer. Derfor anmodes der om at erkende de videnskabelige beviser for, at stigningen i den globale temperatur bør være under 2°C.

4.17. COP16

Det følgende afsnit vil undersøge den etablerede diskurs og talehandlingerne under COP16²²⁴, inkluderende Cancun Agreements.

Cancun Agreements når frem til påstanden om, at klimaforandringer uomtvistelig er en trussel mod menneskelige samfund og planeten, og at forskellige følgevirkninger af klimaforandringerne har en række direkte og indirekte implikationer for nydelsen af menneskerettigheder. Der anmodes derfor om, at klimaforandringer omgående bliver adresseret af alle parter under ledelse af ilandene. Store nedskæringer i drivhusgasudledninger er omgående påkrævet.²²⁵

Hvis der udelukkende fokuseres på denne talehandling og ses bort fra, at de øvrige talehandling er skåret fra i rapporten, så er sikkerhedsliggørelsesforsøget meget svagt og tilbage på et niveau inden COP12.

²²¹ Rapporterne FCCC/CP/2008/7 og FCCC/CP/2008/7/Add.1.

²²² COP14 blev afholdt i Poznan fra den 1. til den 12. december 2008. 191 medlemslande og 2 lande, der endnu ikke var medlemmer, deltog på mødet.

²²³ Diskursen og talehandlingerne vil blive analyseret i rapporten FCCC/CP/2009/11 og aftalerne i dokument FCCC/CP/2009/11/Add.1, Copenhagen Accord. COP15 bliver afholdt i København fra den 7. til den 19. december 2009. 194 medlemslande og 2 lande, der endnu ikke var medlemmer, deltog på mødet.

²²⁴ Diskursen og talehandlingerne vil blive analyseret i rapporten FCCC/CP/2010/7 og aftalerne i dokument FCCC/CP/2010/7/Add.1, Cancun Agreements. COP16 bliver afholdt i Cancun fra den 29. november til den 10. december 2010. 192 medlemslande og 1 lande, der endnu ikke var medlemmer, deltog på mødet.

²²⁵ Talehandlingsanalysen af Cancun Agreements under COP13 forefindes under afsnit 9.17.1.1 i bilagene.

5. Sammenfatning af analysens overordnede konklusioner

Det følgende afsnit vil gennemgå analysens resultater, herunder sikkerhedsliggørelsesforsøgenes udformning, en gennemgang af diskursen og talehandlingerne i de enkelte rapporter og relevante grupper i sikkerhedsliggørelsesforsøgene.

5.1. Sikkerhedsliggørelsesforsøgenes udformning

Når man undersøger, hvordan klimadebatten er forsøgt sikkerhedsliggjort, er sikkerhedsliggørelsesforsøgenes udformning en væsentlig del af resultaterne. Det har i løbet af analysen vist sig, at det primært har været de indledende udsagn i rapporterne, resumeer af taler, der har været fyldt med sikkerhedsliggørelsesforsøg. Aktørerne i den sammenhæng har i regelen været enkeltaktører, såsom værtslandets repræsentant/er, formanden for den pågældende og forudgående COP, FNs generalsekretær og UNFCCs sekretariatschef, og dermed repræsentanter for COP, UNFCCC og FN. Der har kun været få talehandlinger og forsøg på etableringer af diskurser i de truffe aftaler og handlingsplaner, som bl.a. Kyoto-Protokollen, Bali Action Plan og Copenhagen Accords. Aktøren i den sammenhæng kan kaldes UNFCCC, da disse aftaler afspejler hele konventionen.

Der bliver i talehandlingsteorien lagt vægt på, at der skal gives udtryk for konsekvenser/fremtidige begivenheder, for at noget kan være en trussel/advarsel. Men som der er beskrevet i redegørelsen for talehandlinger, kan flere sætninger sammenlagt være en enkelt talehandling, en kompleks talehandling, og en enkelt ytring kan rumme flere forskellige talehandlinger. Det genfindes også i de analyserede rapporter. Analysen blev således opbygget med formålet at finde sikkerhedsliggørelsesforsøg, der ifølge teorien skulle rumme påstand, advarsel og anmodning. I flere af aktørernes taler, har talehandlingen fyldt hele talen, og aktøren har løbende refereret tilbage til talehandlingen ved at bringe argumenter for, hvorfor påstanden er sand; give udtryk for, at der er kommet ny viden, som publikum ikke er bevidst om; henvise til, hvor truslen allerede er trådt i kraft, og til beviserne for, at truslen vil blive realiseret; argumentere for, at truslen ikke er i publikums interesse etc. Der er dog flere tilfælde, hvor den komplekse talehandling er udformet som påstand og anmodning, som eksempelvis under COP2, hvor G.O.P. Obasi, Elizabeth Dowdeswell, Bert Bolin og Chen Chimutengwende påstår at klimaforandringerne er menneskeskabte og anmoder publikum om at følge IPCCs anvisninger, men hvor den overordnede komplekse talehandling må opfattes som indeholdende en advarsel, da der kan argumenteres for, at der i FN eksisterer en diskurs, der indeholder advarselsdelen. Det er således tydeligt i rapporterne, at der i FN, med udgangspunkt i IPCCs forskellige rapporter, er bred enighed om, at det vil have fatale konsekvenser, hvis ikke der tages hånd om den globale opvarmning og de heraf følgende klimaforandringer.

Til tider er anmodningerne svage, som i klimakonventionen, hvor den absolutte prioritering fremlægges som noget publikum burde gøre, hvilket alt andet lige fører til svage forpligtelser for de lande, der underskriver konventionen. Det har, som under COP3, været en tendens i rapporterne, at jo flere aftaler, der er opnået, des mindre politisering og sikkerhedsliggørelse har der været, og derimod er vigtigheden af de opnåede aftaler og disses vidtrækkende konsekvenser blevet omtalt.

Nogle af talehandlingerne, der ikke indeholder advarselsdelen, hæver ikke i samme grad klimadebatten op på et sikkerhedsliggjort niveau, som de talehandlinger med advarselsdelen. De kan derfor rettere betegnes som politiseringer fremfor sikkerhedsliggørelser. Det gælder også nogle direktive advarsler/anmodninger, hvor publikum bedes om at gøre noget. Vuori deler jf. afsnittet om talehandlingsteorien de sikkerhedsliggørende talehandlinger op i to kategorier: selvhævdende og direktive. Det har vist sig at være flest direktive talehandlinger i rapporterne. Men der er stor forskel på disse, og det er ud fra analysen min opfattelse, at niveauet af hhv. politisering eller sikkerhedsliggørelse i høj grad kommer an på indholdet. Ifølge Gyldendals Den Store Danske, er definitionen på en politisering en overfladisk og ukyndig beskæftigelse med politik. Det er en meget vag udlægning heraf, og den betydning, som begrebet ønsker at ramme i dette speciale, er rettere Københavnerskolens definition under afsnittet om *Ekstraordinære midler*:

"(...) meaning the issue is part of public policy, requiring government decision and resource."

Forskellen på sikkerhedsliggørelse og politisering er jf. afsnittet om talehandlinger givet ved den illokutionære kraft, og dermed udsagnets evne til at være heldig eller uheldig. Den illokutionære kraft er defineret ved 1. den intentionelle pointe, 2. de forberedende betingelser, 3. realiseringsegenskaberne af den intentionelle pointe, 4. styrkegraden af den intentionelle pointe og 5. dens indholds-betingelser. Ændringer i den intentionelle kraft medfører også forskellige niveauer af sikkerhedsliggørelse. I henhold til analysens resultater, er de elementer af den illokutionære kraft, som varierer i rapporterne, hovedsageligt 4. styrkegraden af den intentionelle pointe og 5. indholds-betingelserne og dermed primært anmodningsdelen. Dette bekræfter min opfattelse af, at den direktive talehandlings indhold er udslagsgivende for, om talehandlingen er en form for politisering

eller sikkerhedsliggørelse. Et eksempel herpå er, at den sikkerhedsliggørende aktør anmoder publikum om at revidere de seneste COPs resultater, hvilket ikke kan ses som sikkerhedsliggørelse.

5.2. *Klimadebatten forsøges sikkerhedsliggjort*

Der sættes i UNFCCC-regi ikke spørgsmålstegn ved, om klimaforandringer eksisterer. Samtidig er der etableret en tydelig diskurs om, at klimaforandringer er menneskeskabte og skyldes energiforbruget. Dermed har CO²-udledningen afgørende betydning for menneskeheden og truer deres eksistens, hvorfor der må handles omgående. Denne diskurs ligger til grund for de andre ting, der kan siges i klimadebatten.

Problemformuleringen kan således besvares med ja, klimadebatten forsøges sikkerhedsliggjort.

Men sikkerhedsliggørelsesforsøgenes styrke varierer gennem årene. Derfor vil den nedenstående tabel give en oversigt over på hvilke punkter klimadebatten er blevet sikkerhedsliggjort og i hvor høj grad.

COP:	Værtslandstype:	Sikkerhedsliggørelsesforsøg:	Styrke af sikkerhedsliggørelsesforsøg:
Earth Summit (1992 i Rio de Janeiro, Brasilien)	Uland	Klimaforandringer fremstilles som bekymring.	Svag
COP1 (1995 i Berlin, Tyskland)	Iland	Bredt sikkerhedsliggørelsesforsøg, hvor klimaforandringer fremstilles som en trussel for verdensfreden og økonomien.	Stærkt
COP2 (1996 i Geneve, Schweiz)	Iland	Fokus på konsekvenserne af en mislykket implementering af UNFCCC.	Svag
COP3 (1997 i Kyoto, Japan)	Iland	Klimaforandringer fremstilles som en trussel for økonomien.	Svag
COP4 (1998 i Buenos Aires, Argentina)	Uland	Fokus på ratificering af Kyoto-Protokollen og at nedtone debatten om, hvem der er ansvarlig for klimaforandringerne.	Svag
COP5 (1999 i Bonn, Tyskland)	Iland	Klimaforandringer fremstilles som det største miljøproblem. Fokus på manglende opfyldelse af visionerne fra Rio Earth Summit.	Svag
COP6 (2000 i Haag, Holland/2001 i Bonn, Tyskland)	Iland	Fokus på at klimaforandringerne udvikles hurtigere end forventet og på manglende aftaleopnåelse pga. uoverensstemmelser blandt i- og ulande.	Svag
COP7 (2001 i Marrakech, Marokko)	Uland	Klimadebatten bliver sat i forbindelse med terrorisme. Kyoto-Protokollens implementering er et vigtigt emne.	Stærk
COP8 (2002 i New Delhi, Indien)	Uland	Klimaforandringer sidestilles med en trussel for økonomi og velstand. I den sammenhæng er ilande vs. ulande et emne.	Stærk
COP9 (2003 i Milan, Italien)	Iland	Klimaforandringer fremstilles som den vigtigste globale udfordring for menneskeheden.	Stærk

COP10 (2004 i Buenos Aires, Argentina)	Uland	Der ydes kritik af ilandenes manglende indsats og sættes spørgsmålstejn ved UNFCCC. Klimaforandringer ses allerede, hvorfor det bliver et emne, hvad der skal ske, når Kyoto-Protokollen udløber.	Antiklimaks for UNFCCC, men stærk sikkerhedsliggørelse af klimadebatten.
COP11 (2005 i Montreal, Canada)	Iland	Diskursen om klimaforandringer er tilbage på samme niveau som under COP5, og er "kun" en vigtig miljømæssig trussel.	Svag
COP12 (2006 i Nairobi, Kenya)	Uland	Klimaforandringerne ækvivaleres med en altoverskyggende trussel for økonomien og verdens fattigste. Parterne anmodes om at se bort fra nationale interesser og ratificere Kyoto-Protokollen.	Stærk
COP13 (2007 i Nusa Dua, Bali, Indonesien)	Uland	Fokus på medlemslandenes fejlen, hvorfor klimaforandringer er blevet en realitet.	Meget stærk
COP14 (2008 i Poznan, Polen)	Iland	Ingen talehandlinger	Svag
COP15 (2009 i København, Danmark)	Iland	Klimaforandringer fremstilles, på samme niveau som under COP5, som en stor udfordring.	Svag
COP16 (2010 i Cancun, Mexico)	Uland	Klimaforandringer ækvivaleres med en trussel for nydelsen af menneskerettigheder.	Svag

Selvom det jf. denne opgaves problemformulering ikke er relevant, hvorvidt klimadebatten er sikkerhedsliggjort, kan det stigende antal medlemslande og det høje antal af deltagende statsledere tyde på, at en sikkerhedsliggørelse af klima er lykkedes. Der er tydeligt, at deltagerantallet er størst og med flest prominente gæster de år, hvor der forud er blevet lagt op til, at COP'en skal medføre en aftale. På den anden side kan det vurderes ikke at være tilfældet, da en vellykket sikkerhedsliggørelse legitimerer ekstraordinære midler. I klimadebatten er der dog kun svage sanktioner overfor de lande, der ikke implementerer eller direkte bryder konventionerne. Set i lyset af, at en vellykket sikkerhedsliggørelse legitimerer ekstraordinære midler, er publikum det afgørende led. Men heller ikke publikum lader til at være overbevist af diskursen, da det mere eller mindre stiltiende accepteres, at Australien og USA først sent og slet ikke ratificerer Kyoto-Protokollen.

At Australien og USA tilsyneladende ikke hører til gruppen af sikkerhedsliggørende aktører gør det interessant at se nærmere på de forskellige grupperinger blandt deltagerne.

5.3. Deltagere

Selvom der indledende blev redegjort for, at UNFCCC er en samlet sikkerhedsliggørende aktør, er det tydeligt, at der i de forskellige rapporter er forskellige aktører, der øver et større forsøg på sikkerhedsliggørelse, end andre. Det er som regel værtslandet, hvor man ser et stort ønske om at frame en diskurs, der kan få parterne til at nå til enighed om aftaler, der kan minde om ekstraordinære tiltag. Således er det under COP1 især forbundskansler Helmut Kohl, der i sin tale udpensler farerne ved klimaforandringer samt opfordrer til at nå til enighed om afgørende tiltag, der kan stoppe denne proces. Derudover er det en gennemgående tendens, at værtslandenes repræsentanter og de respektive COPs formænd meget engageret beretter om tilstandene i deres eget land samt deres eget lands engagement indenfor UNFCCC og i kampen mod klimaforandringer og i den sammenhæng anmoder de andre lande om også at yde en indsats. Som eksempel herpå kan Buenos Aires nævnes. Dette engagement, for at promovere sit eget land, overskygger til tider talehandlingerne, der sikkerhedsliggør klimadebatten.

Udover disse enkelttilfælde, ses der også større forskelle i sikkerhedsliggørelsesforsøgene, der kan inddeles i grupperinger. De følgende afsnit vil inddele aktørerne i UNFCCC-regi i henholdsvis ilande og ulande. Disse to grupperinger er blot to ud af mange. Endnu et resultat af analysen er nemlig, at selvom hvert land har en stemme i FN, slutter mange lande sig sammen i grupper kendetegnet ved fælles interesser, når de skal sikkerhedsliggøre et emne.

5.3.1. Klimaengagement blandt ilandene

USA underskriver i 1998 Kyoto-Protokollen. Til gengæld trækker de sig ud i 2001 med argumentet, at implementering vil ødelægge den amerikanske økonomi. USA har til dags dato ikke ratificeret Kyoto-Protokollen. Men ikke kun USA er et af de fodslæbende ilande. Også Australien er sen til at hoppe med på vognen og ratificerer først Kyoto-Protokollen i 2007.

Det er derimod tydeligt, at EU-landene står som forkæmpere for klimaet i UNFCCC-regi. Hvor bl.a. Australien og USA på intet tidspunkt har været værtsland for en COP, så har fem europæiske lande: Tyskland, Schweiz, Polen, Holland og Danmark. Derudover har analysen ikke kunnet fremfinde nogen form for talehandlinger eller sikkerhedsliggørelsesforsøg fra andre ilande end EU-lande og Canada. Det har været muligt i analysemateriale at finde forsøg på sikkerhedsliggørelse af Tyskland (ved Angela Merkel, Helmut Kohl og Gerhard Schröder), Schweiz (ved Claude Haegi og Moritz Leuenberger), Polen (ved Jan Szyszko), Holland (ved Jan Pronk), Ungarn (ved Milos Persany), Italien (ved Altero Matteoli) og Danmark (ved Connie Hedegaard).

5.3.2. Ulandenes status

Nord-Syd-debatten er gået igen i hele analysen, og udover AOSIS-landene, der eksempelvis under COP13 i høj grad har forsøgt at sikkerhedsliggøre klimadebatten, har ulandene været gode til, i Buzans term, at "koble" klimadebatten til andre problematikker med relevans for dem. Jf. afsnittet om *Ekstraordinære midler*, vil ekstraordinære midler altid være en håndtering af "problemet" ud fra den sikkerhedsliggørende aktørs ønsker og forslag, og jf. afsnittet om den klassiske realisme, vil de enkelte stater altid følge deres egeninteresse. Et eksempel herpå er COP7 i Marokko, hvor landets konge, miljøminister og formanden for regionalrådet i Marrakesh i hver deres taler anmoder om international støtte til de afrikanske lande og påstår, at de afrikanske lande har behov for finansiel støtte, klimavenlig teknologi, viden og menneskelig- og institutionel kapacitet.

Da ulandenes 130 medlemslande i G77 udgør hovedparten af UNFCCCs 195 medlemslande, er det ikke forunderligt, at det er lykkedes dem at sætte dagsorden og at disse koblinger i høj grad er slået igennem i den etablerede diskurs, hvor klimaforandringer, forskyldt af ilandenes udvikling, er blevet ækvivaleret med bl.a. sygdomme, fattigdom og sult, og anmodningen til publikum eller den absolutte prioritering er af finansiel eller teknologisk karakter.

Ulandenes krav kan ses i lyset af 2015 målene fra Millenniumtopmødet i 2000, hvor ulandene satte dagsordenen, og bæredygtigt miljø landede på næstsidste plads til fordel for andre mere presserende trusler i ulandene.

2015 målene

1. Halvere fattigdom og sult i verden
2. Opnå grundskoleuddannelse til alle
3. Øge ligestillingen mellem kvinder og mænd
4. Mindske børnedødeligheden med to tredjedele
5. Mindske mødredødeligheden med tre fjerdedele
6. Bekæmpe HIV/Aids, malaria og andre sygdomme
7. Sikre udviklingen af et bæredygtigt miljø
8. Øge samarbejdet om bistand, handel og gældseftergivelse

Figur 29: FNs otte 2015 mål

En stor del af sikkerhedsliggørelsen i klimadebatten er derfor en økonomisk form for sikkerhedsliggørelse.

5.3.3. Funktionelle aktørers indflydelse

Hvor de foregående to afsnit har vist de interesseforskelle, der kan være blandt ilandene og ulandene, findes der i UNFCCC-regi også grupperinger, der kan have et ønske om at modarbejde en sikkerhedsliggørelse af klimadebatten. Det kan ikke udelukkes, at disse aktører overlapper med andre grupperinger.

Det er tankevækkende, at de interstatslige organisationer LAS, OAPEC og OPEC, hvis indtægtskilde er på spil i forbindelse med fokus på fossile brændstoffer, allerede deltager under COP1. Dette kunne tyde på, at disse organisationer er det, Københavnerskolen kalder funktionelle aktører – hermed ment funktionelle aktører, der modarbejder bestemte diskurser.²²⁶ Flere af landene spiller en konfliktuerende dobbeltrolle ift. disse interstatslige organisationer. Indonesien var således under sit formandskab for COP13 stadig medlem af OPEC.

Landegrupper kan også være funktionelle aktører. Disse har en direkte mulighed for at øve indflydelse på diskursen. Det har ikke været hensigten at undersøge "hvad der ikke bliver sagt", men anvendelsen af diskurs- og talehandlingsanalyse betyder, at man skal være opmærksom på, at en diskurs etableres bevidst. Det er således et bevidst valg, hvad der ikke bliver sagt eller hvordan det bliver sagt. Som den tyske kansler Gerhard Schröder formulerer det under COP5, kan en diskurs snakkes ihjel, og medlemslandene behøves således ikke tale en diskurs, der er imod bekæmpelsen af klimaforandringer. Aktører kan istedet nøjes med at pointere vanskeligheder ved forhandlingerne, og dermed trække disse og beslutningerne i langdrag.

"(...) nobody should be allowed to postpone measures by pointing out remaining scientific uncertainties."

Det har desværre ikke været muligt at undersøge, hvilke emner, der ikke er blevet bragt på bane i UNFCCC-sammenhæng, og hvilke emner, der er blevet udskudt ud fra en interesse om, at aftaler ikke skulle vedtages.

²²⁶ Ifølge Jon Barnett (2008) forsøger OPECs medlemmer således at modarbejde fremskridt i retning af at reducere drivhusgasudledninger, selvom det samtidig undergraver bæredygtig udvikling i ulandene. Jon Barnett mener tilmed, at G77 støtter sine OPEC-medlemmer. Denne påstand har det ikke været muligt at finde bevis for i analysen.

6. Politiske konsekvenser

Det har i løbet af opgaven været muligt at argumentere for, at klimadebatten har oplevet høj grad af politisering og en vis form for sikkerhedsliggørelsesforsøg. Det er derfor relevant at se nærmere på de teoretiske konsekvenser af en vellykket sikkerhedsliggørelse indenfor klimadebatten.

6.1. *Bredt vs. smalt sikkerhedsbegreb*

Der findes, som indledningsvis nævnt under afsnittet om Københavnerskolens sikkerhedsliggørelsesteori, to grupper indenfor sikkerhedsteorier – den gruppe, der gerne vil udvide sikkerhedsbegrebet til andre sektorer end den militære, og den traditionelle gruppe, der er statscentreret og mener, at sikkerhed er et militært spørgsmål.

Som nævnt, er formålet med sikkerhedsliggørelse, at skabe grundlag for en frigørelse af de eksisterende regler indenfor traditionel politik og skabe mulighed for etableringen af ekstraordinære midler. Sikkerhedsliggørelsen af eksistentielle trusler kan således legitimere at bryde med de eksisterende regler.

*"Securitization is not fulfilled only by breaking rules (which can take many forms) nor solely by existential threats (which can lead to nothing) but by cases of existential threats that legitimize the breaking of rules."*²²⁷

Forskellen mellem gruppen, der gerne vil udvide sikkerhedsbegrebet til andre sektorer end den militære, gruppen med et ønske om et bredt sikkerhedsbegreb²²⁸, og den gruppe, der er statscentreret og mener, at sikkerhed er et militært spørgsmål, gruppen med et ønske om et smalt sikkerhedsbegreb, er ønsket om at sikkerhedsliggøre elementer indenfor den økonomiske, miljømæssige eller samfundsmæssige sektor. Det har etableret to syn på sikkerhedsundersøgelser.

Gruppen med ønsket om et bredt sikkerhedsbegreb argumenterede hovedsageligt ud fra, at flere nye, ofte ikke-militære trusler så dagens lys. Samtidig var det blevet anvendt, at aktører indenfor international politisk økonomi sammenkoblede mønstre indenfor den økonomiske og militære sektor.²²⁹ Hvorfor en sådan gruppe kan have interesse i at sikkerhedsliggøre et emne, giver sig selv. En sikkerhedsliggørelse af et emne giver mere fokus på emnet, og det ses også i klimadebatten, at UNFCCC, som følge af denne politisering/sikkerhedsliggørelse, gennem årene får langt flere medlemmer. I dag er den eneste stat, der ikke har ratificeret Kyoto-Protokollen, USA. Samtidig har møderne netop på grund af emnets ophøjede status fået stor og prominent deltagelse og stor mediebevågenhed, især da ministre og statsledere er strømmet til fra hele verden, for at være en del af en aftale, blive set og for at virke klimaansvarlige. Man kan således sikkerhedsliggøre for at politisere. Der kan derfor også argumenteres for, at en mislykket sikkerhedsliggørelse ikke vil være mislykket, da forsøget vil medføre en højere grad af fokus på problemet.

Analysen har da også kun fokuseret på, om aktørerne har forsøgt at sikkerhedsliggøre klima, hvordan og med hvilken begrundelse. Derfor vil der nu blive set nærmere på, hvorfor det muligvis ikke har været/er en god ide at sikkerhedsliggøre klimadebatten. For

*"[There] are intellectual and political dangers in simply tacking the word security onto an even wider range of issues."*²³⁰

Gruppen med ønsket om et smalt sikkerhedsbegrebs centrale argument var, at den gradvise udvidelse af begrebet truer den intellektuelle sammenhæng indenfor sikkerhed ved at presse så meget ind under begrebet, at dens betydning udvaskes.

En anden mere politisk frygt var, at tilladelsen af, at ikke-militære spørgsmål opnår en sikkerhedsstatus, ville have uønskede og uheldige virkninger på hele strukturen af sociale og internationale forbindelser.²³¹ Gruppen med ønsket om et smalt sikkerhedsbegreb bliver sat under pres – især deres krav om, at staten er centrum for sikkerhedsanalyse, eftersom mange ikkestatslige aktører begynder at spille en rolle i det militære spil - og gruppen splittes følgelig i forskellige holdninger.

²²⁷ Bryman, 1998: 25

²²⁸ Det skal i den sammenhæng nævnes, at Barry Buzan, Ole Wæver og Jaap de Wilde, der er forfattere til dette speciales teoretiske fundament, tæller sig selv som tilhørende gruppen med ønsket om et bredt sikkerhedsbegreb. (Bryman, 1998: 2, 4)

²²⁹ Bryman, 1998: 2

²³⁰ Bryman, 1998: 1

²³¹ Bryman, 1998: 2

Nøglestrategien ender med at være, at en udvidelse af sikkerhedsbegrebet kun kan tillades for så vidt, at det er knyttet til bekymringer om en trussel eller faktisk anvendelse af vold mellem politiske aktører. Stephen Walt er den aktør indenfor gruppen, der giver den stærkeste erklæring om den traditionalistiske position, idet han hævder, at sikkerhedsundersøgelser handler om krig, og at de kan defineres som studiet af trusler, brug af og kontrol af militær magt.

Han advarer om en udvidelse af sikkerhedsbegrebet, da man så vil

*"[run] the risk of expanding "Security Studies" excessively; by this logic, issues such as pollution, disease, child abuse, or economic recessions could all be viewed as threats to "security". Defining the field in this way would destroy its intellectual coherence and make it more difficult to devise solutions to any of these important problems."*²³²

Især det sidste aspekt af dette citat er relevant ift. diskussionen af de politiske konsekvenser af en sikkerhedsliggørelse af klimadebatten, idet Walt her tydeliggør, at en sikkerhedsliggørelse kan have indflydelse på muligheden for at opnå løsninger for klimaproblematikken.

Traditionalisternes kritik af, at et bredt sikkerhedsbegreb risikerer at resultere i manglende intellektuel sammenhæng, kan være en relevant pointe. Det bredere sikkerhedsbegreb udvider rækken af viden og forståelse, der er nødvendig for at gennemføre en sikkerhedsundersøgelse. Derudover, hvilket er mere bekymrende, gør det brede sikkerhedsbegreb også to andre ting. Først, den politiske funktion af ordet sikkerhed taget i betragt, opfordrer det brede sikkerhedsbegreb stater til en mobilisering af en bred vifte af emner. Dette kan være uheldigt og kontraproduktivt, og argumentet kan let udvides til andre sektorer, hvilket også ses i henhold til klimadebatten. For det andet, har det brede sikkerhedsbegreb en tendens til at ophøje sikkerhed til et universelt gode eller en ønsket tilstand, som alle sektorer bør bevæge sig i retning af. Sikkerhed er dog ikke en ønskelig tilstand. For at vende tilbage til det tidligere citat, er sikkerhed en tilstand, hvor det konstant er muligt legitimt at bryde regler.²³³ I bedste fald er sikkerhed således en form for stabilisering af konfliktskabende eller truende relationer. Ifølge Ole Wæver er det bedre at sigte efter en afsikkerhedsliggørelse, der vil flytte emner tilbage til det politiske niveau, hvor det er muligt at føre normale forhandlinger i den politiske sfære.²³⁴

6.2. Sikkerhedsliggørelse skaber fronter

Der bliver i de ækvivalenskæder og talehandlinger, der skal etablere en ny diskurs, lagt meget vægt på, at klimaforandringerne skaber usikkerhed, hvilket også skal udgøre hovedargumentet for, hvorfor medlemslandene skal handle, oprette en bæredygtig udvikling og minimere drivhusgasudledningen. Naturens, Afrikas, små østaters, men generelt hele planetens sikkerhed er det bærende led i det politiske legitimeringsforsøg, som de forskellige aktører fremlægger i UNFCCC-regi, hvori de forsøger at knytte forståelsen af usikkerhed til klimadebatten. Som det også ses i analysen af rapporterne, så forsøger de forskellige aktører at etablere forskellige diskurser. Tilsammen er landenes diskurs, at drivhusgasudledninger truer verden, og at der derfor må handles omgående. Men for østaterne, Afrika og andre ulande er det afgørende, at etablere en diskurs, der sikrer dem økonomisk og teknologisk støtte fra ilandene.

For at vende tilbage til Walts påstand om, at en sikkerhedsliggørelse kan have indflydelse på muligheden for at opnå løsninger for klimaproblematikken, ses der også antydninger heraf i analysen. Der er i ægte konfliktstil blevet etableret "fronter" i klimadebatten. Den ene front er ulandene, der overordnet set ikke har forskyldt klimaforandringerne, men som med en voksende udvikling er ved at udvikle sig til store drivhusgasudledere. Disse lande ønsker bl.a. finansiel støtte, teknologisk støtte, fattigdomsbekæmpelse og kapacitetsopbygning – noget ulandene vil ønske i enhver henseende, for at øge deres velfærd og på sigt at komme op på samme udviklingsniveau, som den anden front, ilandene. Ilandene derimod har erkendt deres skyld i klimaforandringerne. Alligevel opstår problematikken, at USA, verdens største drivhusgasudleder, ikke ønsker at ratificere Kyoto-Protokollen, da man selv ønsker at bevare en vis velfærd. Der opstår således en Nord-Syd-debat under klimadebatten om, hvorvidt og i hvor højt omfang ilandene skal tage ansvar for deres forpligtelser. Bevidst om denne problematik, samt faren for, at fattigdom og klimaforandringernes konsekvenser i ulandene vil føre til ekstremisme/terrorisme, en konkurrence om naturressourcer, migration etc., forsøger flere talere at bruge en debat, der bør handle om, hvordan man håndterer klimaspørgsmålet, til at forsøge at advare mod disse konsekvenser og anmode om, at UNFCCCs medlemslande sørger for, at det ikke kommer til at gå så vidt. Samtidig drages et kausalt link mellem klimaforandringer og fremtidige krige/konflikter.

²³² Walt, 1991: 212-213

²³³ Det menes ikke, at klimadebatten når det punkt, da der eksempelvis kun er svage sanktioner overfor lande, der ikke implementerer konventionerne. Ligeledes bliver det mere eller mindre accepteret, at USA og Australien først sent og slet ikke ratificerer Kyoto-Protokollen.

²³⁴ Bryman, 1998: 4

6.3. *Free rider problemet*

Et andet problem, der opstår, fordi lande føler sig presset til at indgå aftaler, som de muligvis ikke kan, muligvis ikke vil overholde, er free rider-mentaliteten. Definitionen på en free rider i økonomisk forstand er en, der konsumerer en ressource uden at betale for den eller ved at betale mindre end den fulde værdi. Et anvendt eksempel er ofte passagerer, der anvender offentlige transportmidler, uden at betale for dem, hvilket på sigt gør det dyrere for de betalende passagerer. Free rider teorien kan også anvendes på klimadebatten.²³⁵

Det ville være forkert at påstå, at free rider problemet opstår som følge af sikkerhedsliggørelsen. Det er ikke tilfældet, og free rider problemet ville også være tilstede under normale forhandlinger indenfor den politiske sfære. Det, som en sikkerhedsliggørelse kan medføre, er dog, at det bliver mindre gennemskueligt, hvem der er free rider. Således er en af problemstillingerne i flere af talehandlingerne, at landene har påtaget sig nogle forpligtelser internationalt, men at disse forpligtelser ikke bliver implementeret nationalt. FN kan ikke tvinge medlemslande til at overholde de indgåede aftaler, og der er kun svage sanktionsmuligheder, hvis en aftale brydes. For at overvåge aftalernes implementering benytter FN sig af nationale rapporter, hvilket giver regeringerne muligheden for at præsentere et mere favorabelt billede end realiteten. Viljen til at overholde en aftale afhænger derfor af medlemslandenes respekt for FN.²³⁶ Man har en interesse i, at indgå aftaler. Alle medlemslande er således enige om, at en aftale er en god ting, da den på sigt gavner alle. For det enkelte medlemsland vil det dog være mere attraktivt, som for USA, hvis alle andre nationer verden over sænkede deres drivhusgasudledninger, mens man selv fortsat kunne bevare de goder, der er forbundet med en høj grad af drivhusgasudledninger – såsom hurtige og forurenende biler. Der kan derfor nationalt i de enkelte lande være et incitament til eksempelvis at forsinke implementeringen af en mere miljøvenlig kurs.

Free rider problemet kan i sidste ende resultere i et *prisoner's dilemma*²³⁷, hvor lande ikke kan enes, selvom det ville være det bedste for dem alle.

Denne problematik skal ses i lyset af afsnittet om den klassiske realisme. Jf. dette afsnit er ingen stater interesseret i at opgive deres suverænitæt til fordel for en global sikkerhedsgaranti i form af en global stat eller verdensregering. Til gengæld kan stater, hvis det er i deres overlevelses- og sikkerhedsinteresse, lave kontrakter og traktater med hinanden. Men det faktum, at alle stater skal sikre deres egne nationale interesser, betyder, at man aldrig helt kan stole på andre lande og disses regeringer. Alle internationale aftaler er foreløbige og betinget af staternes vilje til at overholde dem.

6.4. *Marginalisering af andre miljøproblemer*

En anden konsekvens af sikkerhedsliggørelsen af klimadebatten er marginaliseringen af andre miljøproblemer. Det, at der i UNFCCC-regi bliver forsøgt at knytte forståelsen af usikkerhed til klimadebatten medfører, at videnskabsmænd, der er uenige med IPCC, som UNFCCC læner sig op ad, ikke kan nå igennem med deres diskurs.²³⁸ Det er tydeligt, at hele miljødebatten, der eksisterede inden klimadebatten, er blevet fortrængt af klimadebatten. Således var der, som tidligere nævnt under afsnittet om publikums forhåndsopfattelse, langt flere elementer i Rio Earth Summit, der dannede grundlag for UNFCCC, end der bliver taget op i UNFCCC-regi, der primært beskæftiger sig med drivhusgasudledninger som det altafgørende problem. Med andre ord resulterer denne sikkerhedsliggørelse i, at nogle bestemte diskurser, der ellers kunne knyttes til klimadebatten, forsvinder, fordi klimadebatten hovedsageligt er struktureret omkring forståelsen af drivhusgasudledninger som eksistentiel trussel. Dette er bemærkelsesværdigt, da et bredt sikkerhedsbegreb, som tidligere beskrevet, opfordrer stater til en mobilisering af en bred vifte af emner og sektorer.

²³⁵ "Climate change is an almost perfect example of what economists call a "free rider problem". Everyone would gain if everyone made relatively minor sacrifices. But the benefits of any one individual's sacrifices are spread over millions of individuals, including those in future generations. No one is motivated to sacrifice and everyone suffers." (Loewenstein, George og Schwartz, Daniel, 2010: 60)

²³⁶ Worm, 2009

²³⁷ Prisoner's dilemma, på dansk fangernes dilemma, er et aspekt af spilteori, der viser, hvorfor personer eller lande måske ikke kan enes, selvom det er bedst for dem. Det klassiske eksempel på prisoner's dilemma er om to mænd, der er anholdt. Politiet har ikke tilstrækkelige oplysninger til at fængsle dem. Efter at være blevet adskilt giver politiet begge mænd samme mulighed. Hvis man vidner mod sin partner og den anden ikke siger noget, så slipper man for fængselsstraf. Hvis begge ikke siger noget, vil de hver især kun blive idømt til et års fængsel. Hvis de hver især forråder hinanden, så får de begge tre års fængsel. Nu er det op til fangerne at vælge, om de skal forråde hinanden eller forblive tavse. Det er i den sammenhæng mest gavnligt for begge, hvis de forbliver tavse. Men da ingen af dem kan være sikker på den andens reaktion, så ender de begge med at forråde hinanden og får dermed hver især tre års fængsel. Anvendt på klimadebatten kan et prisoner's dilemma i sidste ende resultere i, at alle bliver free rider.

²³⁸ Ved gentagne gange at henvise til IPCCs resultater som troværdige videnskabelige kilder, skabes samtidig en diskurs om klimaskeptikere som utroværdige. (Jørgensen & Phillips, 1999: 63-64)

Men der kan argumenteres for, at en af de politiske konsekvenser ved sikkerhedsliggørelsen eller den ophøjede status af klimadebatten er en marginalisering/udgrænsning af andre miljøskader eller andre diskurser på klimaområdet.

6.5. Sikkerhedsbegrebets udvaskelse

For at vende tilbage til traditionalisternes frygt for en udvaskelse af begrebet, kan der findes elementer heraf i klimadebatten.

Københavnerskolens teori mangler at forklare, hvorfor den største sikkerhedstrussel i dag endnu ikke har set ekstraordinære midler.²³⁹

I forbindelse med G8/G20 topmødet i Canada i 2010 har George Loewenstein, professor i økonomi og psykologi ved Carnegie Mellon University, og Daniel Schwartz, Carnegie Mellon University, udgivet en artikel om frygts indflydelse på klimadebatten. Heri redegør de for, at det i krigstider, hvor befolkninger oplever patriotisme, angst og had, har været muligt for nationer at slutte sig sammen – langt mere, end hvad der ville være nødvendigt for at vende klimaforandringerne. Nu står menneskeheden overfor en trussel, der kan sammenlignes med den værste menneskelige fjende, men indtil videre har nationer ikke formået at opnå ofre.

Klimaforandringer er således et perfekt eksempel på en trussel, der ikke formår at samle den grad af opmærksomhed, som den kræver. Roden hertil ligger i menneskets manglende evne til at opleve et niveau af frygt, der er rimeligt ift. klimaproblematikkens alvor. Når de fleste mennesker tænker på negative konsekvenser af følelser, er de tilbøjelige til at tænke på tilfælde med store følelser, der har resulteret i panik og en immobiliserende depression. Men mange, hvis ikke de fleste, af de problemer menneskeheden i dag står over for, stammer fra et underskud i stedet for et overskud af følelser. Underskudet af frygt i forbindelse med klimaforandringerne lover endnu mere alvorlige konsekvenser. Så er spørgsmålet, hvorfor vi oplever så lidt frygt i lyset af en så overhængende trussel mod vores kollektive eksistens. Frygt er en udviklet reaktion, der fundamentalt forandrer menneskets evne til at håndtere truende situationer, som det tidligere er stødt på i dens evolutionære fortid. Frygt aktiverer specialiserede systemer i hjernen. Selvom følelser, herunder frygt, tjener vigtige funktioner i menneskets liv, er menneskets følelsessystem blevet udviklet i et anderledes miljø, end det nuværende. Ligeledes er menneskets frygtssystem udviklet i en tid, hvor de fleste mennesker, der var relevante for et individs overlevelse, var i dets umiddelbare nærhed. Og de fleste farer, der true menneskets overlevelse, var relativt umiddelbare, såsom rovdyr, fjender og pludselige ændringer i miljøet. Menneskets frygtssystem er dermed ikke godt rustet til at håndtere betydningsfulde trusler i den moderne tidsalder, der, som klimaforandringer, udvikles gradvist og påvirker mennesker, som vi aldrig har mødt og aldrig vil komme til at møde. Klimadebatten mangler med andre ord en "fjende"!

Derudover er menneskets frygt istand til at tilpasse sig. Hvis et problem holdes konstant i en periode, aftager frygten, selvom problemets omfang er konstant eller endda vokser gradvist. Den menneskelige frygt er designet til at motivere mennesket til at fjerne overhængende fare, men når risici såsom klimaforandringer forbliver konstant, eller kun ændres umærkeligt over tid, tager frygtssystemet det som et signal om, at vedvarende frygt ikke tjener nogen funktion. Menneskets frygt er således i høj grad orienteret mod nutiden. Det stemmer overens med resultaterne af analysen, hvor det er tydeligt, at der i de første år af klimadebatten og altid efter en ny ildevarslende rapport fra IPCC finder en større grad af sikkerhedsliggørelse og prominent deltagelse sted.²⁴⁰

En sektor som klimaforandringer er derfor ikke egnet til sikkerhedsliggørelse, hvilket også kan være en af årsagerne til, at flere aktører hiver klimadebatten over i andre sektorer!

²³⁹ Som det tidligere er nævnt, så vurderes det i denne opgave, at der ikke er brudt regler og anvendt ekstraordinære midler.

²⁴⁰ Det sætter Københavnerskolens "afsikkerhedsliggørelse" i perspektiv, for medfører denne tendens på sigt, at en sikkerhedsliggørelse af klimadebatten ikke kan vare ved og falmer?

DEL 3

7. Metodekritik

Der er stor uenighed om, hvorvidt kriterierne for reliabilitet²⁴¹ og validitet²⁴² kan overføres direkte fra kvantitativ forskning til kvalitativ forskning. Derfor vil der i følgende afsnit blive taget højde for forskellige evalueringmuligheder af kvalitativ forskning.

I metodekritikken vil der bl.a. blive set nærmere på, hvorvidt forskningen i opgaven har været troværdig og relevant. Troværdighed er et kriterium for, hvor god kvalitativ undersøgelse er. Relevans skal vurderes ud fra emnets betydning indenfor sit område ellers dets bidrag til litteraturen på området.²⁴³

Vigtige elementer, når man laver metodekritik af en kvalitativ opgave er troværdigheden, hvor troværdige er resultaterne?; omsætteligheden, kan resultaterne overføres til andre sammenhænge?; pålideligheden, kan resultaterne forventes at gælde på andre tidspunkter? og bekræftelsen, har forskeren tilladt sine egne værdier at spille en rolle?²⁴⁴ Årsagen til, at denne form for metodekritik er bedst anvendelig på en konstruktivistisk inspireret opgave, er, at den, i modsætning til reliabiliteten og validiteten, ikke tager en social virkelighed for givet. Den er med andre ord kritisk overfor den realistiske opfattelse, at der er absolutte sandheder om den sociale verden som kan afsløres.

7.1. Troværdighed

Troværdigheden af undersøgelsens resultater dækker over at sikre, at forskning er udført i henhold til god metodepraksis.²⁴⁵ I den sammenhæng vurderes nærværende opgave som troværdig, da det er problemformuleringen, der har guidet teorivalg, metodevalg, den empiriske afgrænsning og analysen heraf ud fra et analysedesign, der er redegjort for under metodeafsnittet.

7.2. Pålidelighed

Pålideligheden er tilsvarende reliabiliteten i den kvantitative forskning. I kvalitativ forskning indebærer det at sikre fuldstændige registreringer af alle faser i forskningsprocessen – lige fra problemformulering til nedskrivning af resultaterne.²⁴⁶ Registreringer er også sikret i denne sammenhæng, hvor alle analysedokumenter er vedlagt som bilag.

7.3. Bekræftelse

Bekræftelse handler om at sikre, selvom fuldstændig objektivitet er umulig i social forskning, at undersøgelsens resultater ikke er påvirket af personlige værdier eller teoretiske tilbøjeligheder.²⁴⁷

Med et uddybende metodeafsnit og analysens elementer vedhæftet enten i analysen eller bilag, er det forsøgt at sikre en vis grad af gennemsigtighed i opgaven.²⁴⁸

Opgavens validitet, ift. kvalitativ forskning nærmere beskrevet: *undersøges det, der var målet?*²⁴⁹, vurderes at være høj indenfor problemformuleringens rammer, og der er således blevet svaret på, om klima er forsøgt sikkerhedsliggjort i UNFCCC-regi, og opgavens analyse har vist hvordan. Ligeledes er det blevet diskuteret, hvilke politiske konsekvenser en sådan sikkerhedsliggørelse af klimadebatten kan medføre for forhandlingerne på klimaområdet.

²⁴¹ Det danske udtryk for reliabilitet er pålidelighed.

²⁴² Det danske udtryk for validitet er gyldighed.

²⁴³ Bryman, 2004: 30

²⁴⁴ Bryman, 2004: 30, Bryman, 2004: 273

²⁴⁵ Bryman, 2004: 275

²⁴⁶ Bryman, 2004: 275

²⁴⁷ Bryman, 2004: 276

²⁴⁸ Bryman, 2004: 285

²⁴⁹ Bryman, 2004: 273

7.4. Relevans

Specialet er i høj grad relevant, da klimadebatten fortsætter med at være et højtaktuelt emne, og COP17 senere på året vil blive afholdt i Durban i Sydafrika. Her vil drøftelserne på en afbalanceret måde forsøge at fremme gennemførelsen af konventionen, Kyoto-Protokollen, Bali Action Plan og Cancun Agreements.²⁵⁰

Opgavens relevans ift. teorien er forsøgt sikret ved med hjælp af diskurs- og talehandlingsanalysen at anvende Københavnerskolens teoriapparat på en empirisk case. Derudover har diskussionen bidraget med nogle aspekter til teorien.

7.5. Konstruktivismens indflydelse

I teori- og metodeafsnittet blev det tydeliggjort, hvad en konstruktivistisk og interpretivistisk baggrund betyder for opgaven.

Selvom denne opgave har haft en interpretativ tilgang, har debatten etableret i UNFCCC-regi været rettere objektivistisk, hvor klimadebatten har været omtalt som et problem, der eksisterer derude. Dette er tilfældet, da det er UNFCCC, en social konstrueret enhed, der forsøger at konstruere en sikkerhedsdebat på et naturvidenskabeligt område som klimaet, hvor referencepunkterne kan måles, såsom vind- og vejforhold, nedbør, temperaturer etc.

At nærværende opgave har taget udgangspunkt i konstruktivismen som ontologisk position har dog også en konsekvens for opgaven selv, idet det medfører, at opgavens egne resultater også er sociale konstruktioner.

Bryman formulerer denne sammenhæng på følgende måde:

*"[The] researcher always presents a specific version of social reality, rather than one that can be regarded as definitive. Knowledge is viewed as indeterminate."*²⁵¹

7.6. Fravalg

Som nævnt i afsnittet *Bekræftelse*, er social forskning optimal, når det er objektivt. Det er dog sjældent tilfældet, og der er mange ting, der har indflydelse på, hvorledes sociale forskning bliver udført.²⁵² Der er i metodeafsnittet ikke taget højde for mine egne værdier, praktiske overvejelser og valg i forbindelse med opgaven. Det er dog klart et valg i første omgang at beskæftige sig med FN og her udelukkende at se på UNFCCCs afgørende dokumenter fra COPerne, istedet for at se på det lobbyarbejde, der løbende sker i FN. Derudover har det været et valg at analysere rapporterne fra COPerne. Det kan i bagklogskabens lys siges, at det havde været mere relevant at se nærmere på nogle udvalgte aktørers fulde taler, fremfor resumeerne heraf i rapporterne, da det er de samme aktører, der hovedsageligt øver forsøg på sikkerhedsliggørelse under hver COP. Disse aktører er dog først blevet identificeret i løbet af analysen. Der har heller ikke været konsistens i måden, hvorpå rapporterne igennem årene er blevet udformet. De seneste rapporter indledes således med en oversigt over, hvilke beslutninger, der er blevet taget. Samtidig er det ikke konsistent, hvorvidt der under COPen har været en ministersession eller lignende, der har tendens til at løfte sikkerhedsliggørelsesniveauet.

I et casestudie tillægges den eksterne validitet og generaliseringen stor vægt.²⁵³ Det er kendetegnende for opgaven, at resultaterne ikke kan generaliseres til andre organisationer udenfor UNFCCC, da analysen alene har fremfundet resultater, der gælder indenfor UNFCCC. Dette er et af standardkritikpunkterne vedrørende casestudier.

Det er sandsynligt, at nogle af de sikkerhedsliggørende aktører vedr. klimadebatten er at finde andre steder i FN, eftersom der i UNFCCC også sidder mange aktører, der ikke har lige stor interesse i en sikkerhedsliggørelse. Forskerne i IPCC, der leverer det videnskabelige beslutningsgrundlag til UNFCCC, yder muligvis, jf. diskursteorien, hvor et redskab i skabelsen af en diskurs kan være at producere information, en højere grad af sikkerhedsliggørelse i deres materiale. Dette har blot ikke været genstandsfelt for specialet.

²⁵⁰ UN, 2011: The United Nations Climate Change Conference in Durban, South Africa, COP 17 / CMP 7, 28 November – 9 December 2011

²⁵¹ Bryman, 2004: 17

²⁵² Bryman, 2004: 22 - 23

²⁵³ Bryman, 2004: 51, Bryman, 2004: 273

For at vurdere et casestudie er det relevant at vurdere kvaliteten af det teoretiske ræsonnement. Hvor godt understøtter data teorien? Og er den teoretiske analyse skarp nok?²⁵⁴ Det er denne kvalitet, der kaldes den interne validitet – er der en god sammenhæng mellem observationerne og de teoretiske ideer?²⁵⁵ Eftersom det har været muligt at finde elementer i rapporterne, som er nødvendige for en sikkerhedsliggørelse af klima og som tilsvarende teorien, vurderes det, at der er god sammenhæng mellem observationerne og teorien.

Ekstern reliabilitet – kan undersøgelsen genskabes ved anvendelsen af samme metode? Dette er svært i tilfælde med eksempelvis interviews, da informanter kan skifte mening over tid eller formulere sig på anden vis.²⁵⁶ Eftersom denne opgave dog tager udgangspunkt i tekstanalyse, vil det være muligt at genskabe undersøgelsen, da dokumenterne ikke vil forandres over tid.

7.7. *Analysestrategiens fordele og ulemper*

Anvendelsen af diskurs- og talehandlingsanalyse har vist sig brugbar ift. analysedelen, eftersom de to forskellige tilgange har kunnet anvendes på forskellige dele i analysen. Talehandlingsanalysen har været brugbar i forbindelse med aktørernes udtalelser, hvorimod diskursanalysen har vist sig anvendelig ift. de tagne beslutninger. Jf. afsnittet om diskursteori, giver det god mening, da en diskurs ikke etableres af et individ men skabes i sociale strukturer, såsom magtforhold.

Talehandlingsanalysen har gjort det muligt at kategorisere graden af sikkerhedsliggørelse, hvorimod diskursanalysen ikke sætter specifikke ord på, hvorvidt der sker en advarsel, påstand eller anmodning. Talehandlingsanalysen har dog den ulempe, at det ikke er muligt at undersøge forsøg på sikkerhedsliggørelse eller etableringen af andre diskurser, med mindre de indeholder de i kasserne udspecificerede dele. Pga. fokus på påstande, advarsler og anmodninger, der har et sigte på at undersøge sikkerhedsliggørelse, er der ikke blevet taget højde for de positive udtalelser, som konferencen har medbragt, som primært har omhandlet aftaler.

Diskursanalysen har den fordel, at den kan indeholde elementer fra hele rapporten, idet diskursen kan etableres gennem hele dokumentet. Derimod kræver talehandlingsanalysen et begrænset tekstafsnit, eksempelvis en tale, indenfor hvilkens rammer talehandlingen giver mening.

²⁵⁴ Bryman, 2004: 52

²⁵⁵ Bryman, 2004: 273

²⁵⁶ Bryman, 2004: 273

8. Konklusion

Specialets formål var empirisk at undersøge, hvorvidt klimadebatten er blevet forsøgt sikkerhedsliggjort i UNFCCC-regi, og i givet fald, hvordan. Derudover blev der indledningsvist gjort opmærksom på, at det i tilfælde af et forsøg på sikkerhedsliggørelse ville være relevant at diskutere, hvilke politiske konsekvenser en sådan sikkerhedsliggørelse kunne medføre for forhandlingerne på klimaområdet.

Overordnet set fandt analysen frem til, at der ud fra klimadebatten og aktørernes faciliterende omstændigheder må siges at være et højt potentiale for en troværdig sikkerhedsliggørelse. Der blev jf. analysen ikke sat spørgsmålstejn ved, om klimaforandringer eksisterer. Samtidig blev der etableret en tydelig diskurs om, at klimaforandringer er menneskeskabte og skyldes energiforbruget. Denne diskurs ligger til grund for de andre ting, der kan siges i klimadebatten. Diskursen tydeliggjorde, at klimaforandringer er af afgørende betydning for menneskeheden og truer deres eksistens, hvorfor problemformuleringen kan besvares med: Ja, klimadebatten forsøges sikkerhedsliggjort.

Forsøgene på sikkerhedsliggørelse er udformet således, at de indeholder referencobjekter, trusler og absolutte prioriteringer eller påstande, advarsler og anmodninger. Jf. diskurs- og talehandlingsanalyserne kan det argumenteres for, at der sker flere forsøg på sikkerhedsliggørelse, dog med en stagnerende tendens, således at der primært sker sikkerhedsliggørelsesforsøg efter store begivenheder. Det er ensbetydende med, at sikkerhedsliggørelsesniveauet og –omdrejningspunktet varierer i løbet af årene.

Sikkerhedsliggørelsesforsøget i klimakonventionen er således svagt, da klimaforandringer blot er til bekymring. Analysen af COP1 og COP2 har derimod vist at der sker en sikkerhedsliggørelse inden COP3 i Kyoto, der ellers har haft status som den konference, hvor det internationale samfund bliver enige om at tage nogle beskedne men vigtige skridt for at adressere klimaforandringerne.

Under COP1 er sikkerhedsliggørelsesforsøget stærkt, og klimaforandringer bliver ækvivaleret med en trussel mod verdensfreden og økonomien – en sammenhæng hvor Nord-Syd-debatten kommer til at spille en rolle. Der sker dog under COP1 en meget bred sikkerhedsliggørelse, som bl.a. overfiskning er en del af, et område, som naturligt hører hjemme under biodiversitetskonventionen.

Under COP2 bliver en vigtig diskurs, at en mislykket implementering vil true konventionen. Herudover bliver klimadebatten indsnævret til det, som diskursen vil komme til at handle om i de følgende år, eksempelvis temperaturstigninger, ekstreme vejrforhold og ørkendannelse.

Selvom der sker sikkerhedsliggørende talehandlinger, anmodes der ikke om ekstraordinære midler – hvilket resulterer i meget vage politiske aftaler.

COP3 i Kyoto bliver hovedsageligt et praktisk møde, hvor Kyoto-Protokollen skal vedtages. Men pga. Kyoto-Protokollen er deltagerantallet højt. De gennemgående diskurser på konferencen er, at klimaforandringer udgør en trussel for økonomien, og at energieffektivitet kan modvirke truslen. Sikkerhedsliggørelsesniveauet er dog forholdsvis lavt, og det faktum, at der i Kyoto-Protokollen ikke forefindes en høj grad af sikkerhedsliggørelse sætter diskursen for de næste 15 år, hvor Kyoto-Protokollen skal gælde.

COP4 er hovedsageligt et praktisk møde og kan ikke tiltrække deltagere på samme niveau som COP3. Istedet bliver COP4 mere konkret, og der kommer flere fagudtryk ind i debatten. Fokus i rapporterne er på ratificeringen af Kyoto-Protokollen, og i den forbindelse opfordres der for første gang til at nedtone debatten om, hvem der er ansvarlig for klimaforandringerne.

COP5 er et teknisk møde op til COP6, men formår alligevel at tiltrække flere deltagere. Diskursen har udviklet sig siden klimakonventionen, hvor klimaforandringer blevet fremstillet som en bekymring, til at være det største miljøproblem, menneskeheden står overfor. Visionerne fra Rio Earth Summit er ikke blevet opfyldt, og derfor skal Kyoto-Protokollen ratificeres.

Anden del af COP6 formår at tiltrække en del deltagere. Diskursen er præget af, at det ikke har været muligt at nå en aftale under første del, og der bliver henvist til, at klimaforandringer hurtigere skifter karakter, hvorfor Kyoto-Protokollen skal implementeres. Derudover anmodes om at bygge bro mellem i- og ulandene.

Under COP7 kommer diskursen hovedsageligt til at handle om terrorisme, og hvorledes klimaforandringer kan medføre denne form for ekstremisme. Derfor skal Kyoto-Protokollen ratificeres og træde ikraft, og der skal gives støtte til de udsatte lande i Afrika.

COP8 italesætter klimaforandringer som en trussel for økonomi og velstand og henviser atter til, at Kyoto-Protokollen skal implementeres. Nord-Syd-debatten er igen et emne.

Fra i klimakonventionen at være en bekymring og under COP5 det største miljøproblem, bliver klimaforandringer under COP9 den vigtigste globale udfordring for menneskeheden med en øget frekvens og intensitet af ekstreme vejrforhold, hvilket især går hårdt udover ulandene. Og fra COP7 til COP9 sker der hvert år et forsøg på sikkerhedsliggørelse af klimaforandringerne. Under COP10 oplever verden dog et antiklimaks. Ulandene, under COP10 repræsenteret ved den argentinske præsident, miljøminister og guvernør i Buenos Aires, begynder at kritisere og pege fingre af ilandene, der har været fodslæbende og ikke ratificeret Kyoto-Protokollen, og diskursen bliver etableret, om UNFCCC overhovedet har en effekt, når ilandene ikke ratificerer Kyoto-Protokollen. Den argentinske miljøminister ækvivalerer klimaforandringer med en helbredstrussel og henviser til, at Argentina allerede lider under klimapåvirkningerne. 2004 er også det år, hvor diskursen skifter fra hovedsageligt at have advaret om følgerne, som klimaforandringer på sigt kan/vil medføre, til at klimaforandringernes effekter allerede ses. Som følge heraf bliver det nye presserende emne, hvad der skal ske, når Kyoto-Protokollen udløber i 2012. Kofi Annan forsøger at afhjælpe denne diskurs ved at påpege, at UNFCCC er en god institution, der har opnået mange resultater, hvorfor det er vigtigt at vedligeholde processen.

Som følge af det antiklimaks, som COP10 udgør, sker der under COP11 et meget svagt forsøg på sikkerhedsliggørelse, og niveauet heraf går tilbage til COP5. Men denne tendens skifter året derpå, og med udgivelsen af Stern-Rapporten tidligere på året, er der lagt op til et højt niveau af sikkerhedsliggørelsesforsøg, og diskursen under COP12 kommer til at handle om, at klimaforandringerne er en altoverskyggende trussel for økonomien og verdens fattigste. Den schweiziske præsident, Mortiz Leuenberger anmoder parterne om at se bort fra deres nationale og økonomiske interesser og istedet ratificere Kyoto-Protokollen.

I 2007 inden COP13 på Bali, udkommer IPCCs fjerde rapport, hvilket medfører den højeste grad af sikkerhedsliggørelse hidtil i UNFCCC-regi. Det bliver pointeret, at medlemslandene har fejlet, og at klimaforandringer derfor er blevet en realitet, hvorfor klimaets fremtid afhænger af COP13.

I rapporterne fra COP14 er det ikke muligt af finde sikkerhedsliggørende talehandlinger, og under COP15 neddegraderer Connie Hedegaard klimaforandringer til at være en af vor tids største udfordringer, hvilket svarer til diskursen under COP5. COP16 medfører heller ikke nye sikkerhedsliggørelsesforsøg, men påpeger blot, at klimaforandringer en en trussel, og at de har direkte implikationer for nydelsen af menneskerettigheder.

De forsøg på sikkerhedsliggørelse, der fremgår af det empiriske materiale, foregår, som det også blev beskrevet i afsnittet om de faciliterende omstændigheder, meget højt oppe i FN/UNFCCC-regi og af grupperinger af lande, og det er således ikke de enkelte små lande, der forsøger at etablere deres egen diskurs, hvilket delvist skyldes en prioritering af kun at nævne de relevante aktører i rapporterne.

Det kan således, uden at vove et svar på, om klimadebatten er sikkerhedsliggjort, konkluderes, at klimadebattens kriterier for at blive sikkerhedsliggjort er opfyldt, og specialets formål med analysen af forsøget på sikkerhedsliggørelse af klimadebatten i UNFCCC-regi anses dermed som opfyldt.

I den efterfølgende diskussion af sikkerhedsliggørelsens konsekvenser for de politiske forhandlinger bliver der fremhævet fem problematikker, som sikkerhedsliggørelse af klimadebatten kan resultere i: den brede vs. den smalle debat, hvorledes sikkerhedsliggørelse af klimadebatten skaber fronter, free rider mentaliteten, marginaliseringen af andre miljøproblemer og sikkerhedsbegrebets udvaskelse.

Specialets induktive hensigt om at bidrage til studiet af sikkerhedsliggørelse vurderes således også som opfyldt, da diskussionen har demonstreret, hvorfor det ikke nødvendigvis er hensigtsmæssigt at sikkerhedsliggøre klimadebatten eller at sikkerhedsliggøre klimadebatten på en sådan måde, som det er sket.

Specialets teoretiske og metodiske tilgang, og herunder især talehandlingsteorien, har i høj grad vist sig anvendelig til at opfange forsøgene på sikkerhedsliggørelse under COPerne, og at vise, hvorledes disse forsøg har været udformet ift. teoriens krav om konstruktionen af den eksistentielle trussel for et referentobjekt, hvilket kræver en absolut prioritering.

De eneste manglende kriterier for at kunne dokumentere en fuld sikkerhedsliggørelse er publikums accept af truslen og en heraf følgende legitimering af ekstraordinære tiltag. Disse to aspekter har det ikke været muligt at undersøge, primært fordi publikum er hele verden, fordelt på forskellige grupper, og fordi ekstraordinære tiltag på et så bredt område, som klimadebatten, kan være mange ting. Analyseredskaberne i dette speciale har fokuseret på aktørens argumentation, hvorved man udelukkende fokuserer på den illokutionære del af talehandlingen. Hvis hensigten havde været at sige noget konkret om talehandlingernes effekt og dermed publikums accept, havde specialet skullet se nærmere på den perlokutionære del. I den sammenhæng mangler teorien nogle lige så grundige værktøjer til at undersøge, hvornår det vurderes, at publikum har accepteret den intersubjektive forståelse af truslen, som der eksisterer for undersøgelsen af selveste sikkerhedsliggørelsesforsøget. Især, fordi det er en ting at vurdere, om diskursen er blevet etableret og accepteret i UNFCCC-regi, men har de andre grupper indenfor publikum accepteret sikkerhedsliggørelsen, når det bliver kritiseret, at medlemslandene ikke får implementeret de tiltag nationalt, som de har forpligtet sig til?

Et forsøg på at undersøge dette element af sikkerhedsliggørelsen kunne tænkes at være via meningsmålinger og dermed publikums holdningsdannelse eller analyser af mediedækningen på området, da medier må ses som meningsdannere, der optager de emner, der interesserer modtagerne eller bestemmer, hvad der skal interessere modtagerne.

På baggrund af de overvejelser, der er blevet gjort, og på baggrund af de resultater, specialet er nået frem til, er der således afsat til yderligere undersøgelser af sikkerhedsliggørelsen af klimadebatten – herunder bl.a. de funktionelle aktørers indflydelse på diskurserne, en vurdering af ekstraordinære midler og undersøgelsen af mediernes og publikums accept af klimaforandringernes status som eksistentiel trussel.

Bilag og litteraturliste

9. Bilag

9.1. *Oversigt over forkortelser*

AOSIS:	Alliance of Small Island States
CDM:	Clean Development Mechanisms
COP:	Conference of the Parties
FN:	Forenede Nationer
GEF:	Global Environment Facility
GHG:	Greenhouse gas
HRD:	Human Resource Development
IEA:	International Energy Agency
IPCC:	Intergovernmental Panel on Climate Change
ISES:	International Solar Energy Society
JI:	Joint Implementation
LAS:	League of Arab States
LDC:	Least Developed Countries
MOP:	Meeting of the Parties
NGO:	Non-governmental Organization
OAPEC:	Organization of Arab Petroleum Exporting Countries
OECD:	Organisation for Economic Co-operation and Development
OPEC:	Organization of Petroleum Exporting Countries
UN:	United Nations
UNCED:	United Nations Conference on Environment and Development
UNEP:	United Nations Environment Programme
UNFCCC:	United Nations Framework Convention on Climate Change
WMO:	World Meteorological Organization

9.2. Klimakonventionen

9.2.1. Diskursen

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
<p>Klimadebatten ækvivaleres med menneskeskabt CO²-udledning.</p> <p>Menneskelig aktivitet har medført en stigning i mængden af drivhusgasser, hvilket på sigt vil føre til global opvarmning og dermed true jordens klimasystem, hvilket i værste tilfælde vil ødelægge naturens økosystem og true menneskelig eksistens på jorden.</p>	Eksistentiel trussel:	Menneskeskabt CO ² -udledning
	Referentobjekt:	Jordens klimasystem
	Absolut prioritering:	<p>For at undgå en menneskeskabt trussel mod jordens klimasystem skal alle lande omgående samarbejde om videnskabelige undersøgelser og udvekslingen af disse og en hensigtsmæssig international respons herpå, der kan beskytte klimasystemet for nuværende og fremtidige generationer.</p> <p><i>"(...) <u>need for developed countries to take immediate action in a flexible manner on the basis of clear priorities, as a first step forward comprehensive response strategies at the global, national and, where agreed, regional levels that take into account all greenhouse gases, with due consideration of their relative contributions to the enhancement of the greenhouse effect,</u>"</i></p> <p><i>"All parties (...) shall: (g) Promote and cooperate in scientific, technological, technical, socio-economic and other research, (...)"</i></p> <p><i>"All parties (...) shall: (h) Promote and cooperate in the full, open and prompt exchange of relevant scientific, technological, technical, socio-economic and legal information related to the climate system and climate change, and to the economic and social consequences of various response strategies;"</i></p> <p><i>"(...) the global nature of climate change calls for the widest possible cooperation by all countries and their participation in an effective and appropriate international response, (...)."</i></p> <p><i>"The Parties should take precautionary measures to anticipate, prevent or minimize the causes of climate change and mitigate its adverse effects."</i></p> <p><i>"(...) protect the climate system for present and future generations,"</i></p> <p><i>"The Parties should protect the climate system for the benefit of present and future generations of humankind. (...) Accordingly, the developed country Parties should take the lead in combating climate change and the adverse effects thereof."</i></p> <p>Stater skal udforme effektiv klimalovgivning.</p> <p><i>"(...) <u>States should enact effective environmental legislation, (...)"</u></i></p> <p>Der skal tages hensyn til social og økonomisk udvikling.</p> <p><i>"(...) <u>responses to climate change should be coordinated with social and economic development in an integrated manner with a view to avoiding adverse impacts on the latter,</u>"</i></p> <p><i>"(...) all countries, (...), need <u>access to resources required to achieve sustainable social and economic development</u> and that, in order for developing countries to progress towards that goal, their energy</i></p>

	<p><i>consumption will need to grow taking into account the possibilities for achieving greater energy efficiency and for controlling greenhouse gas emissions in general, including through the application of new technologies on terms which make such an application economically and socially beneficial,”</i></p> <p><i>“The Parties [should] (...) promote sustainable development.”</i></p> <p><i>“The Parties should cooperate to promote a supportive and open international economic system that would lead to sustainable economic growth and development in all Parties, particularly developing country Parties, thus enabling them better to address the problems of climate change.”</i></p> <p><i>“All parties (...) shall: (f) Take climate change considerations into account, to the extent feasible, in their relevant social, economic and environmental policies and actions, and employ appropriate methods, for example impact assessments, formulated and determined nationally, with a view to minimizing adverse effects on the economy, on public health and on the quality of the environment, of projects or measures undertaken by them to mitigate or adapt to climate change;”</i></p> <p>CO²-udledningen skal stabiliseres til et niveau, der forhindrer skader på klimasystemet.</p> <p><i><u>“(...) achieve (...) stabilization of greenhouse gas concentrations in the atmosphere at a level that would prevent dangerous anthropogenic interference with the climate system. Such a level should be achieved within a time frame sufficient to allow ecosystems to adapt naturally to climate change, to ensure that food production is not threatened and to enable economic development to proceed in a sustainable manner.”</u></i></p> <p>Alle lande skal udvikle, opdatere, offentliggøre og briefe Conference of Parties om nationale opgørelser vedr. CO²-udledningen, ligeledes skal de implementere nationale programmer, der kan afværge klimaforandringer og udvikle samt overføre/eksportere klimavenlig teknologi.</p> <p><i>“All Parties (...) shall: (a) Develop, periodically update, publish and make available to the Conference of the Parties, in accordance with Article 12, national inventories of anthropogenic emissions by sources and removals by sinks of all greenhouse gases not controlled by the Montreal Protocol, using comparable methodologies to be agreed upon by the Conference of the Parties;”</i></p> <p><i>“All Parties (...) shall: (b) Formulate, implement, publish and regularly update national and, where appropriate, regional programmes containing measures to mitigate climate change (...)”</i></p> <p><i>“All Parties (...) shall: (c) Promote and cooperate in the development, application and diffusion, including transfer, of technologies, practices and processes that control, reduce or prevent anthropogenic emissions of greenhouse gases (...)”</i></p> <p>Man skal fremme en bæredygtig forvaltning og samarbejdet omkring reservoirer for drivhusgasser.</p> <p><i>“All Parties (...) shall: (d) Promote sustainable management, and promote and cooperate in the conservation and enhancement, as appropriate, of</i></p>
--	--

		<p><i>sinks and reservoirs of all greenhouse gases (...)</i></p> <p>Man skal samarbejde omkring tilpasningen til klimaforandringer – indebærende kystzoneforvaltning, vandressourcer og landbrug, tørke og ørkendannelse samt oversvømmelser.</p> <p><i>"All parties (...) shall: (e) Cooperate in preparing for adaptation to the impacts of climate change; develop and elaborate appropriate and integrated plans for coastal zone management, water resources and agriculture, and for the protection and rehabilitation of areas, particularly in Africa, affected by drought and desertification, as well as floods;"</i></p>
--	--	---

9.2.2. Talehandlingen

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Der påstås, at klimaforandringerne og deres bivirkninger er en fælles bekymring for menneskeheden. Menneskelig aktivitet, og primært i landenes, er skyld i øgelsen af den atmosfæriske concentration af drivhusgasser.</p> <p><i>"(...) change in the Earth's climate and its adverse effects are a common concern of humankind,"</i></p> <p><i>"human activities have been substantially increasing the atmospheric concentrations of greenhouse gases, that these increases enhance the natural greenhouse effect, and that this will result on average in an additional warming of the Earth's surface and atmosphere and may adversely affect natural ecosystems and humankind,"</i></p> <p><i>"(...) the largest share of historical and current global emissions of greenhouse gases has originated in developed countries, that per capita emissions in developing countries are still relatively low and that the share of global emissions originating in developing countries will grow to meet their social and development needs,"</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Der henvises til bl.a. WMO og UNEP's analytiske arbejde.</p> <p><i>"Conscious of the valuable analytical work being conducted by many States on climate change and of the important contributions of the World Meteorological Organization, the United Nations Environment Programme and other organs, organizations and bodies of the United Nations system, as well as other international and intergovernmental bodies, to the exchange of results of scientific research and the coordination of research,"</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Der henvises til at klimaforandringerne er en realitet og en fælles bekymring for menneskeheden.</p> <p><i>"(...) change in the Earth's climate and its adverse effects <u>are</u> a common concern to humankind,"</i></p>
Advarsel		

Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fremtidige begivenheder:</p> <p>Der advares om, at de øgede drivhusgasudledninger vil resultere i en yderligere opvarmning af jordens overflade og af atmosfæren og kan påvirke økosystemer og menneskeheden. Der advares også om, at u-landenes drivhusgasudledninger vil vokse i et forsøg på at møde de sociale og udviklingsmæssige behov.</p> <p><i>“Concerned that human activities have been substantially increasing the atmospheric concentrations of greenhouse gases, that these increases enhance the natural greenhouse effect, and that this will result on average in an additional warming of the Earth’s surface and atmosphere and may adversely affect natural ecosystems and humankind,”</i></p> <p><i>“(…) the largest share of historical and current global emissions of greenhouse gases has originated in developed countries, that per capita emissions in developing countries are still relatively low and that the share of global emissions originating in developing countries will grow to meet their social and development needs,”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse.</p> <p>Som belæg for truslen henvises der til videnskabelige undersøgelser:</p> <p><i>“Conscious of the valuable analytical work being conducted by many States on climate change and of the important contributions of the World Meteorological Organization, the United Nations Environment Programme and other organs, organizations and bodies of the United Nations system, as well as other international and intergovernmental bodies, to the exchange of results of scientific research and the coordination of research,”</i></p> <p>Der understreges i rapportens første sætning, at truslen ikke er i publikummets interesse:</p> <p><i>“(…) change in the Earth’s climate and its adverse effects are a common concern of humankind,”</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset.</p> <p>Den sikkerhedsliggørende aktør prøver således at overbevise om, at det vil få fatale følger, hvis ikke der tages hånd om problemet:</p> <p><i>“(…) the global nature of climate change <u>calls for the widest possible cooperation</u> by all countries and their participation in an effective and appropriate international respons,”</i></p> <p><i>“(…) <u>need for</u> developed countries to take <u>immediate action</u> in a flexible manner on the basis of clear priorities,”</i></p> <p><i>“(…) protect the climate system for present and future generations,”</i></p> <p><i>“The ultimate objective of this Convention and any related legal instruments that the Conference of the Parties may adopt is to achieve, in accordance with the relevant provisions of the Convention, stabilization of greenhouse gas concentrations in the atmosphere at a level that would prevent dangerous anthropogenic interference with the climate system. Such a level should be achieved within a time frame sufficient to allow ecosystems to adapt naturally to climate change, to ensure that food production is not threatened and to enable economic development to proceed</i></p>

		<i>in a sustainable manner."</i>
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse: Der henvises til, at klimaforandringer er en bekymring for hele menneskeheden. <i>"(...) change in the Earth's climate and its adverse effects are a common concern of humankind,"</i>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Der anmodes om det videst mulige samarbejde mellem alle lande. Der henvises til, at stater har et ansvar til at sikre, at aktiviteter indenfor deres jurisdiktion ikke medfører skader for klimaet. Hertil skal stater vedtage miljølovgivning, og ilande skal tage føringen i kampen mod klimaforandringerne.</p> <p><i>"(...) the global nature of climate change <u>calls for</u> the widest possible cooperation by all countries and their participation in an effective and appropriate international response,"</i></p> <p><i>"(...) States <u>have</u> (...) the responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction,"</i></p> <p><i>"(...) States <u>should</u> enact effective environmental legislation,"</i></p> <p><i>"(...) <u>need for</u> developed countries to take immediate action (...)"</i></p> <p><i>"(...) In their actions to achieve the objective of the Convention and to implement its provisions, the Parties <u>shall be</u> guided, inter alia, by the following: 1. The Parties <u>should</u> protect the climate system for the benefit of present and future generations of humankind, (...) the developed country Parties <u>should</u> take the lead in combating climate change and the adverse effects thereof. (...) 3. The Parties <u>should</u> take precautionary measures to anticipate, prevent or minimize the causes of climate change and mitigate its adverse effects. (...) Efforts to address climate change <u>may</u> be carried out cooperatively by interested Parties. 4. The Parties <u>have a right to, and should, promote</u> sustainable development. (...) 5. The Parties <u>should</u> cooperate to promote a supportive and open international economic system (...)"</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Det pointeres i denne sammenhæng, at publikum skal udføre handlingen ift. deres respektive kapaciteter:</p> <p><i>"(...) in accordance with their common but differentiated responsibilities and respective capabilities and their social and economic conditions,"</i></p> <p><i>"(...) standards applied by some countries may be inappropriate and of unwarranted economic and social cost to other countries, in particular developing countries,"</i></p> <p><i>"(...) various actions to address climate change can be justified economically in their own right and can also help in solving other environmental problems,"</i></p> <p><i>"(...) taking into full account the legitimate priority needs of developing countries for the achievement of sustained economic growth and the eradication of poverty,"</i></p> <p><i>"Policies and measures to protect the climate system against human-induced change should be appropriate for the specific conditions of each Party and should be</i></p>

		<p><i>integrated with national development programmes, taking into account that economic development is essential for adopting measures to address climate change."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der bliver talt om håndteringen af klimaforandringerne som et fremtidsfænomen, det må således konstateres at de enkelte lande ikke under rapportens udfærdigelse har igangsat de foreslåede foranstaltninger.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Der henvises til, at klimaforandringernes natur opfordrer til det videst mulige samarbejde mellem alle lande.</p> <p><i>"(...) the global nature of climate change <u>calls for the widest possible cooperation by all countries and their participation in an effective and appropriate international response,</u>"</i></p>

9.3. COP1

9.3.1. Diskursen

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
<p>Klimadebatten bliver ækvivaleret med politiske og militære konflikter og dermed en trussel for verdensfreden.</p> <p>Klimaforandringer, involverende ekstreme vejrforhold og en opvarmning af de lavere havlag i Atlanterhavet, truer klimaet og verdensfreden på samme niveau som politiske og militære konflikter.</p> <p>For at forhindre denne trussel, bør konferencen hævde klimadebatten fra enighed til samarbejde med forpligtelse om handling for at gøre konventionen til en</p>	Eksistential trussel:	<p>Klimaforandringer, ekstreme vejrforhold og opvarmning af lavere havlag i Atlanterhavet.</p> <p>G.O.P. Obasi, generalsekretær for WMO: <i>"He drew attention to certain events such as the frequent occurrences of extreme weather events and the recent findings on the warming of lower ocean layers in parts of the Atlantic Ocean as possible signals of changing climate."</i></p> <p>Bert Bolin, formand for IPCC: <i>"(...) even though there were still uncertainties about the magnitude of climate change and its possible impacts, important conclusions could already be drawn from the reports prepared by the IPCC, (...), he emphasized that, while initial measures might not involve large costs, later short-term interventions could prove much more costly."</i></p>
	Referentobjekt:	<p>Klimaet, fred og verden.</p> <p>Klaus Töpfer, formand af the United Nations Commission on Sustainable Development: <i>"(...) sustainability was the essence of the global environment strategy adopted in Rio de Janeiro in 1992 and that promoting economic growth at the expense of the environment was as serious a threat to world peace as political and military conflicts."</i></p>
	Absolut prioritering:	<p>Nitin Desai, Under-Secretary-General for Policy Coordination and Sustainable Development på vegne af daværende FN Generalsekretær Boutros Boutros-Ghali: <i>"In that message the Secretary-General recalled that, at the United Nations Conference on Environment and Development at Rio de Janeiro in 1992, he had declared that the United Nations Framework Convention was a milestone for the Earth. (...) <u>The role of the Conference was to take the Convention to its next stage, from consensus to cooperation, from commitment to action. Actions under the Convention</u></i></p>

<p>realitet.</p> <p>Effektive teknologier skal overføres og drivhusgasser skal reduceres.</p> <p>Civilbefolkningen skal mobiliseres.</p> <p>Annex I landene har ansvaret for at agere først og mest og hjælpe u-landene med at opbygge deres kapacitet.</p>		<p><i>could be brought into a process of intergovernmental policy coordination in which appropriate linkages could be established between climate protection and the key issues of sustainable development. <u>The Conference would need to go forward in a spirit of commonality and cooperation in efforts to make the Convention a reality.</u></i></p> <p>Raúl Estrada-Oyuela fra Argentina, formand for the Intergovernmental Negotiating Committee for a Framework Convention on Climate Change: <i>“Several issues, however, remained pending. One of the most important of those issues was the question of whether the existing commitments under the Convention were adequate to meet the overall goals. A number of initiatives had been proposed, including the negotiation of a protocol to the Convention, and it was up to the Conference of the Parties to give a new impetus to that process. On the question of joint implementation, he would urge the Parties to focus on initiatives which, in real terms, would <u>transfer efficient technologies and reduce emissions.</u> (...) In face of the global challenge of climate change, he urged the Conference of the Parties to consolidate and strengthen that process.”</i></p> <p>G.O.P. Obasi, generalsekretær for WMO: <i>“He urged Governments to act quickly and not to wait for further scientific progress before adopting the relevant protocols on adequate reduction of greenhouse gases by 1997. He called for support to the developing countries and guaranteed resources for implementation of the Convention, development of transparent methodologies, the establishment of National Climate Committees as well as national and regional Action Plans for Climate Change. He also urged Governments to support the NMHSs (...).”</i></p> <p>Elizabeth Dowdeswell, administrerende direktør for UNEP: <i>“(...) for the process of implementation of the Convention to be successful, the first requirement was for a sound scientific basis, and in that connection she commended to the Parties the climate agenda, a proposal for an integrated framework for international climate science, to ensure that the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) and the Parties to the Convention had access to the finest investigative science in a timely fashion. Another requirement was continuing commitment and burden-sharing. It was essential to secure a renewed dedication to the objectives of the Convention (...). Successful implementation of the Convention would also depend on adopting effective and innovative policies and measures, (...). <u>Lastly, success could not be achieved without the mobilization of society.</u> People, as well as their governments, had a part to play in energy conservation and ecological improvement, and important contributions could be made at the grass-root, business and community levels.”</i></p> <p>James Gustave Speth, administrator for UNDP: <i>“In order to meet the threat posed by climate change, <u>Annex I countries had the obligation to act first and to act most,</u> since they were most responsible for depleting the earth’s capacity to assimilate greenhouse gases, (...) <u>and it was essential to strengthen the capacity of developing countries to build, operate and manage such technologies.</u>”</i></p> <p>Klaus Töpfer, formand for the United Nations Commission on Sustainable Development: <i>“In conclusion, he expressed the view that the Berlin Conference should reach agreement on a specific mandate for the negotiation of a protocol that would include legally-binding commitments to stabilize greenhouse gas emissions at 1990 levels by the year 2000 and to achieve a reduction in those levels after the year 2000.”</i></p>
---	--	--

		<i>"[The] Convention had to stand on its own and the Parties to the Convention had to shoulder their responsibilities in reaching the decisions needed to promote its effective implementation."</i>
--	--	--

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
<p>Klimadebatten ækvivaleres med en trussel for klimasystemet og dermed for den nuværende og for fremtidige generationer.</p> <p>Klimaforandringer truer klimasystemet for den nuværende og fremtidige generationer eksistentielt.</p> <p>For at modvirke denne tendens bør ilandene tage føringen i en beskyttelse af klimasystemet. Klimaforandringernes natur opfordrer til det størst mulige samarbejde mellem alle lande og deres deltagelse i et effektivt internationalt svar på klimaforandringerne.</p>	Eksistentiel trussel:	Klimaforandringer
	Referentobjekt:	Klimasystemet, den nuværende og fremtidige generationer
	Absolut prioritering:	<p><i>"The Parties should protect the climate system for the benefit of present and future generations of humankind, on the basis of equity and in accordance with their common but differentiated responsibilities and respective capabilities. Accordingly, the developed country Parties should take the lead in combating climate change and the adverse effects thereof;"</i></p> <p><i>"The fact that the global nature of climate change calls for the widest possible cooperation by all countries and their participation in an effective and appropriate international response, in accordance with their common but differentiated responsibilities and respective capabilities and their social and economic conditions;"</i></p>

9.3.1.1. Helmut Kohl og Angela Merkel

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
<p>Klimaforandringer ækvivaleres med naturkatastrofer og ørkendannelse sammen med andre menneskeskabte problemer, såsom overfiskning af havene, vandforurening og skovrydning, og truer klimaet, østater, den økonomiske udvikling,</p>	Eksistentiel trussel:	Klimaforandringer, naturkatastrofer, overfiskning af havene, ørkendannelse, vandforurening, skovrydning
	Referentobjekt:	Klima, østater, økonomisk udvikling, velstand, ozonlag,
	Absolut prioritering:	<p>President of the Conference, Angela Merkel: <i>"She stressed that the first session of the Conference of the Parties was of major importance in the follow-up process to the United Nations Conference on Environment and Development in Rio de Janeiro. Considerable progress had already been made: (...). There remained, however, a number of crucial issues that were as yet unresolved, in particular the adequacy of the commitments of industrialized countries under the Convention and the concept of <u>joint implementation</u>, and it was vital that solutions should be found to those</i></p>

<p>velstand og ozonlaget eksistentielt.</p> <p>Hertil skal parterne samarbejde, foretage fælles implementering, radikale forandringer i opførsel, forbrug, produktion og livsstil, etablere en fælles position for at opnå en effektiv og bæredygtig fremgang.</p> <p>Øget energieffektivitet er også et væsentligt aspekt af problemhåndteringen.</p>		<p><i>issues at the first session of the Conference of the Parties in Berlin. (...) Climate protection was one of the most important challenges to environment policy today and would continue to be so in the future. <u>Radical changes were needed in patterns of behavior, consumption and production and in lifestyles</u>, and those were as much a part of the quest for sustainable development as innovation and technological development. There were differences of opinion among the Parties but <u>a common position had to be established in order to achieve effective and sustained progress</u>, taking account of our common but differentiated responsibility. Hence, for the sake of future generations, it was essential that <u>nations should work together</u>, in a spirit of international cooperation and global partnership, to achieve effective and sustainable progress towards meeting the Convention's objectives. Individual interests must be set aside and the challenges faced together so that the next step could be taken for the period beyond 2000, which could in particular include negotiations for an emission-reduction protocol, and so that a positive message could emerge from the Berlin Conference."</i></p> <p>Tidligere forbundskansler Helmut Kohl sammenligner Berlin-muren med klimaforandringer og advarer imod, at aldrig mere skal mure af fjendskab opstå imellem folk, nationer og stater.</p> <p><i>"He recalled that, in 1989, the fall of the Berlin wall, which had been seen as a symbol of the division of Germany and of Europe, had cleared the way for the reunification of Germany and had marked the end of East-West confrontation. Never again must walls of enmity be erected between peoples, nations or States, between East and West or between North and South: that was the lesson to be learned from the history of Berlin. The fall of the wall had opened up new opportunities for freedom, understanding and cooperation across borders. The end of the global East-West confrontation also gave mankind a chance to tackle the great humanitarian task of the future, namely, the preservation of creation and the maintenance of the sources of life."</i></p> <p><i>"What was needed, therefore, was not only joint action by States, but a streamlining and strengthening of international environmental protection machinery within the United Nations."</i></p> <p><i>"Securing sustainable development was a task for the whole of mankind."</i></p> <p><i>"Improved energy efficiency could not only supply more people with heat and electricity using the same quantity of resources, but could at the same time reduce environmental pollution. Modern technology could not only make a large contribution towards ensuring that environmental conditions allowed a decent life for future generations, it also made long-term economic sense."</i></p>
--	--	--

9.3.2. Talehandlingen

9.3.2.1. Helmut Kohl, tysk forbundskansler

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Tysk forbundskansler, Helmut Kohl, påstår, at den verdensomspændende recession har fået lande til at beskæftige sig med deres nationale egeninteresse og økonomisk opsving, hvorfor klimarelaterede overvejelser er blevet tilsidesat. Landene har

		<p>således endnu ikke opdaget betydningen af klimaforandringerne.</p> <p><i>“The outcome of the Rio Conference remained a mandate and an obligation. There, the countries of the world had taken up the question of environment and development as a central theme of international politics and had documented their readiness to look beyond very divergent positions and interests in seeking common solutions. Because of the recent worldwide recession, however, the expected momentum had failed to develop. National self-interest had come to the fore and, in the desire for economic recovery, environmental considerations had often been disregarded and forward-looking projects placed on the back-burner as expensive luxuries, indicating that Rio’s message of sustainable development was not yet accorded sufficient importance by States.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Helmut Kohls status i sig selv er autoritær nok til at han kan komme med den slags udtalelser, da alle hans lyttere kender til den økonomiske recession.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Helmut Kohl henviser til den seneste recession, der har sin egen diskurs, som han indskriver sig i.</p>

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fremtidige begivenheder:</p> <p>Helmut Kohl advarer om, jordens temperature vil stige med 1,5 – 4,5°C inden slutningen af det 21. århundrede, hvis ikke der bliver først en aktiv klimapolitik, hvilket vil true den økonomiske udvikling og en øget velstand. Derudover vil klimaforandringer true små østaters eksistens.</p> <p><i>“Without an active climate policy, the earth’s temperature was likely to increase by an average of 1.5 to 4.5° C by the end of the twenty-first century, thus threatening efforts to achieve economic development and increased prosperity. Climate-related natural disasters in recent years had caused substantial damage to economies worldwide, and the Alliance of Small Island States had pointed out with some urgency that a further increase in global carbon dioxide emissions would threaten their very existence.”</i></p> <p><i>“The rapid growth in world population was placing additional burdens on the earth’s ecosystem, making it even more urgent to halt the reckless exploitation of natural resources in order to preserve development opportunities for succeeding generations.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse.</p> <p>Helmut Kohl henviser til videnskabelige udregninger:</p> <p><i>“Scientists attributed the warming of the earth’s atmosphere by 0.7° C in the current century predominantly to human influence. Without an active climate policy, the earth’s temperature was likely to increase by an average of 1.5 to 4.5° C by the end of the twenty-first century, thus threatening efforts to achieve economic development and increased prosperity.”</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum,</p>

		<p>at truslen vil blive realiseret uanset.</p> <p>Der henvises til, at klimaforandringerne er menneskeskabte, og at menneskets udbredelse har en endnu større indflydelse på klimaet.</p> <p><i>"The rapid growth in world population was placing additional burdens on the earth's ecosystem, making it even more urgent to halt the reckless exploitation of natural resources in order to preserve development opportunities for succeeding generations."</i></p> <p><i>"Since 1950, worldwide energy consumption had more than quadrupled. A growing world population and an expanding world economy would intensify that trend, bringing the threat of increased greenhouse gas emissions, unless mankind succeeded in making better use of natural resources and technological capabilities."</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>Helmut Kohl påpeger, at alle vil blive påvirket af følgerne af miljømæssig svigt.</p> <p><i>"Everyone was affected by the repercussions of environmental neglect."</i></p> <p><i>"Climate-related natural disasters in recent years had caused substantial damage to economies worldwide, and the Alliance of Small Island States had pointed out with some urgency that a further increase in global carbon dioxide emissions would threaten their very existence."</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Helmut Kohl anmoder om, at verdens lande sammen indenfor FN's rammer omgående skal adressere klimaforandringerne og strømline og styrke det internationale klimabeskyttelsesapparat.</p> <p><i>"What was needed, therefore, was not only joint action by States, but a streamlining and strengthening of international environmental protection machinery within the United Nations."</i></p> <p><i>"Securing sustainable development was a task for the whole of mankind."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. <p>Sammenligningen mellem klimaforandringer og Berlin-murens fald viser, at folk, nationer og stater er istand til at overkomme kriser i fællesskab.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. <p>Helmut Kohl henviser til, hvordan en verdensomspændende økonomisk recession har fået samarbejdet på klimaområdet til at gå i stå.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Helmut Kohl henviser til den hast, med hvilken de globale miljørelaterede problemer øges, og at ingen lande alene kan overkomme disse trusler.</p> <p><i>"Global environmental problems were increasing rapidly and no country alone could overcome the dangers arising from global climate change."</i></p>

		<p><i>"Securing sustainable development was a task for the whole of mankind."</i></p> <p><i>"The destruction of the ozone layer, overfishing of the seas, desertification, water pollution and deforestation all endangered the survival of nature and mankind and called for resolute action."</i></p>
--	--	---

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Helmut Kohl anmoder alle deltagerne i COP1 at forebygge en stigning i CO ² -udledningen efter år 2000 og derfor inden 1997 at blive enige om en international bindende aftale med udspecificerede krav og mål for reduktionen af CO ² -udledningen.
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Helmut Kohl henviser til, at udviklingen indenfor de seneste år har vist, at det med den rette politiske vilje er økonomisk og teknisk muligt at tilpasse sig de økologiske fornødenheder.</p> <p><i>"Developments over the past few years had shown that it was economically and technically possible to adjust to ecological necessities, given the political will."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Helmut Kohl, at der efter år 2000 ikke er en automatisk fortsættelse i klimaprogrammet.</p> <p><i>"In Rio, it had been agreed to reduce production of greenhouse gases to 1990 levels by the year 2000. Efforts must be made, however, to ensure that emissions did not start to rise again after that date."</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Helmut Kohl henviser til ilandenes moralske forpligtelse til at påtage sig ledelsen i klimabeskyttelsen.</p> <p><i>"The high energy consumption and large emissions of greenhouse gases by the industrial nations meant that they had a special responsibility to take the lead in environment protection measures."</i></p>

9.4. COP2

9.4.1. Diskursen

9.4.1.1. Angela Merkel, formand for COP1

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
Klimadebatten ækvivaleres med menneskeskabt CO ² -udledning, der truer jordens	Eksistentiel trussel:	<p>Menneskeskabt CO²-udledning</p> <p><i>"(...) it was also a matter of great concern that the first national communications of Annex I Parties revealed that some of them currently expected to be unable to meet the emissions reduction targets of the</i></p>

<p>klimasystem.</p> <p>For at modarbejde denne tendens opfordres alle parter til at forhandle sig frem til en protokol eller et andet juridisk instrument, der kan styrke Annex I landenes forpligtelser ift. konventionen – involverende retningslinjer for den nationale kommunikation.</p> <p>En erklæring på ministerniveau ville være et vigtigt signal om medlemslandenes fælles vilje til at tage handling.</p>		<i>Convention to return their greenhouse gas emissions to 1990 levels by the year 2000."</i>
	Referentobjekt:	Jordens klimasystem
	Absolut prioritering:	<p><i>"(...) the Parties were called upon, inter alia, to negotiate a protocol or another legal instrument in order to strengthen the commitments of Parties included in Annex I to the Convention (...) for adoption at the third session of the Conference of the Parties, and it was a matter of great concern that halfway through that process a convergence of views was not yet in sight."</i></p> <p><i>"The Conference of the Parties should therefore consider what joint action could be taken to advance the implementation of the existing commitments. As a necessary first step there was the need to decide on the guidelines for the national communications of Parties not included in Annex I to the Convention (...)."</i></p> <p><i>"A ministerial declaration in that vein would be an important signal of the Parties' joint willingness to take action. Progress had been made, but shared commitment, trust and close cooperation were still indispensable in face of the global challenges of climate protection and sustainable development."</i></p> <p><i>"She informed the Conference that, in spite of the efforts made by all participants, it had not proved possible to arrive at a final solution, and she urged all delegations to consider the issue further and work towards an agreement."</i></p>

9.4.1.2. Chen Chimutengwende, formand for COP2

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
<p>Menneskeskabt CO²-udledning ækvivaleres med en trussel for energimarkedet.</p> <p>Menneskeskabt CO²-udledning udgør derfor en eksistentiel trussel for det eksisterende energimarked.</p> <p>For at løse dette problem må industrisektorens initiativer om at udvikle og levere klimavenlige, fornuftige og overkommelige teknologier.</p> <p>Der bliver henvist til ilandenes og</p>	Eksistentiel trussel:	Menneskeskabt CO ² -udledning
	Referentobjekt:	Energi, retfærdige beslutninger for ulandenes udvikling.
	Absolut prioritering:	<p><i>"He also stressed the importance of encouraging initiatives by the business sector to develop and deliver environmentally sound and affordable technologies and to ensure their full global diffusion."</i></p> <p><i>"In seeking solutions to the problems to be addressed, the importance of equity considerations could not be over-emphasized. The developing countries were characterized by limited financial and technological resources, and limited human and institutional capacities."</i></p>

ulandenes forskellige kapaciteter, som der skal tages hensyn til.		
---	--	--

9.4.1.3. Nitin Desai

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
<p>En mislykket implementering af konventionen truer udvikling, konventionen, kommunikation, en sikker planet og nuværende og fremtidige generationer.</p> <p>En mislykket implementering af konventionen ækvivaleres med en trussel for udvikling, en trussel for konventionen og kommunikationen imellem medlemslandene og en trussel for en sikker planet for den nuværende og fremtidige generationer.</p> <p>Det udgør derfor en eksistentiel trussel mod udviklingen, mod medlemslandenes samarbejde og kommunikation og for den nuværende og fremtidige generationers sikkerhed, hvorfor konventionen må finde løsninger på, hvordan hele det internationale samfund involveres i implementeringen.</p>	Eksistentiel trussel:	En mislykket implementering af konventionen.
	Referentobjekt:	Udvikling, konventionen, kommunikation, en sikker planet og den nuværende og fremtidige generationer.
	Absolut prioritering:	<p><i>“The challenge facing the Parties to the Convention was to find new ways of involving the whole of the international community in its effective implementation. While industrialized countries needed to take the lead in reducing greenhouse gas emissions, developing countries could also contribute to that process, particularly through increased energy efficiency, provided however that they were given greater financial assistance in order to strengthen their scientific, technological and institutional capacities, and greater access to the best available technologies. In view of the linkage between climate change and other sectors, there was a need to ensure the coordination and integration of the activities of intergovernmental organizations and United Nations bodies, to explore the possibility of new partnerships and joint ventures, and to encourage the participation of the private sector and of environmental organizations and others at the grass roots level.”</i></p> <p><i>“(…) he suggested that the Conference of the Parties might consider making that contribution in four priority areas: the need for improved energy efficiency; the importance of promoting the use of sustainable and environmentally sound renewable energy sources; the need for increased research by Governments and the private sector into energy and material efficiency and more environmentally sound production technologies; and arrangements that might foster links between energy and sustainable development within the United Nations system.”</i></p> <p><i>“It was his hope that the preparatory processes of those two major political events [General Assembly and third session of the Conference of the Parties] would interact and reinforce one another as had happened in the preparatory processes leading to the negotiation of the Convention and the negotiation of Agenda 21 and the Rio principles. What was needed from both processes was a reaffirmation of the political commitment which was so visible and obvious to the world in 1992, but which was not always so visible and obvious today. There was also a need to impart a sense of urgency to the achievement of changes in patterns of production and consumption, ways of thought and modes of behavior, in order to ensure a more secure planet for the present and future generations. That was the challenge facing both the Commission on Sustainable Development and the Conference of the Parties. Both had a great responsibility which had to be fulfilled with a full sense of urgency and commitment.”</i></p>

9.4.1.4. "Climate change: new scientific findings and opportunities for action" og "The Geneva Ministerial Declaration"

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
Klimadebatten ækvivaleres jf. IPCCs Second Assessment Report fra 1995 med udledningen af drivhusgasser, temperaturstigninger og meget høje temperaturskift, ekstreme vejrforhold, ørkendannelse og tørke og havstandsstigning, hvilket truer klimaet, samfund, økonomi, landbrugssektoren, små østater og afrikanske lande, økosystemer, socioøkonomiske sektorer, fødevarerforsyningen, vandressourcer og sundhed eksistentielt.	Eksistentiel trussel:	Med henvisning til IPCCs seneste rapport: udledning af drivhusgasser, stigning i temperaturen og meget høje temperaturskift, menneskets indflydelse på klimaet ²⁵⁷ , truslen stammende fra klimaforandringer, ekstreme vejrforhold, ørkendannelse og tørke, havstandsstigning
	Referentobjekt:	Med henvisning til IPCCs seneste rapport: klimaet, sociale og økonomiske konsekvenser, landbrugssektoren, små østater og afrikanske lande, økosystemer, socio-økonomiske sektorer, fødevarerforsyning, vandressourcer, sundhed
	Absolut prioritering:	<p><i>"(...) the need for urgent action at the widest possible level."</i></p> <p><i>"The Global Environment Facility should also play its role in enabling developing countries to meet their commitments."</i></p> <p><i>"(...) developed countries have to take the lead in combating climate change, (...) They considered it important that Annex I Parties reaffirm their existing commitments under the Convention and that many of them strengthen their efforts to stabilize greenhouse gas emissions at 1990 levels by the year 2000."</i></p> <p><i>"Furthermore, there is an urgent need for closer collaboration between the different ministries dealing with questions related to climate change. In order to support developing countries in implementing the Convention, industrialized countries should furthermore undertake specific efforts to facilitate the transfer of environmentally sound technologies and to provide financial support."</i></p> <p><i>"Ministers believe that the Second Assessment Report should provide a scientific basis for urgently strengthening action at the global, regional and national levels, particularly action by Parties included in Annex I to the Convention (...) to limit and reduce emissions of greenhouse gases, and for all Parties to support the development of a Protocol or another legal instrument; and note the findings of the IPCC, in particularly the following:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>The balance of evidence suggests a discernible human influence on global climate. Without specific policies to mitigate climate change, the global average surface temperature relative to 1990 is projected to increase by about 2C (...) by 2100; average sea level is projected to rise by about 50 centimeters (...) above present levels by 2100. Stabilization of atmospheric concentrations at twice pre-industrial levels will eventually require global emissions to be less than 50 per cent of current levels;</i> - <i>The projected changes in climate will result in significant, often adverse impacts on many ecological systems and socio-economic sectors, including food supply and water resources, and on human health. In some cases, the impacts are potentially irreversible; developing countries and small island countries are typically more</i>

²⁵⁷ *"(...) the balance of evidence suggests that there is a discernible human influence on global climate."*

		<p><i>vulnerable to climate change;</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Significant reductions in net greenhouse gas emissions are technically possible and economically feasible by utilizing an array of technology policy measures that accelerate technology development, diffusion and transfer; and significant no-regrets opportunities are available in most countries to reduce net greenhouse gas emissions;</i> <p><i>“Recognize also the need for continuing work by the IPCC to further reduce scientific uncertainties, in particular regarding socio-economic and environmental impacts on developing countries, including those vulnerable to drought, desertification or sea-level rise;”</i></p> <p><i>“Reaffirm the existing commitments under the Convention, (...), and agree to strengthen the process under the Convention for the regular review of the implementation of present and future commitments;”</i></p> <p><i>“(...) these Parties need to make additional efforts to overcome difficulties that they face in achieving the aim of returning their emissions of greenhouse gases to 1990 levels by 2000;”</i></p> <p><i>“Instruct their representatives to accelerate negotiations on the text of a legally-binding protocol or another legal instrument to be completed in due time for adoption at the third session of the Conference of the Parties.”</i></p> <p><i>“(...) call on the GEF to provide expeditious and timely support to these Parties [developing country Parties] and initiate work towards a full replenishment in 1997;”</i></p>
--	--	---

9.4.2. Talehandlingen

9.4.2.1. Claude Haegi, repræsentant for myndighederne i værtsbyen, Geneve

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Claude Haegi henviser til, at klimaforandringerne er menneskeskabte og vil føre til menneskehedens ødelæggelse. Mennesket har en moralsk forpligtelse til at tage vare om disse problemer.</p> <p><i>“(...) climate change was one of the most complex issues ever addressed by scientists, involving philosophical and ethical considerations of the role of man in the context of nature as a whole. (...) In meeting the challenges of preserving a sustainable environment for future generations, nothing could be dealt with in isolation. What was needed was a new social contract, making man, the environment and the economy inseparable.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Claude Haegi henviser til IPCCs rolle og deres undersøgelser:</p> <p><i>“It was clear from the findings of the IPCC that man was involved in climate change and that climate change posed major problems at the international level.”</i></p>

	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Claude Haegi forklarer, hvorfor mennesket har en moralsk forpligtelse ved at henvise til religion:</p> <p><i>"(...) he emphasized the moral responsibility of decision makers to safeguard the environment. He recalled the words of the prophet Mohammed that the world was green and good and had been given by God to men for keeping, and added that everyone must understand that in the end the challenge was indeed that of life."</i></p>
--	-------------	--

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fremtidige begivenheder:</p> <p>Claude Haegi truer med, at klimaforandringerne vil udslutte menneskelig liv:</p> <p><i>"(...) the challenge was indeed that of life."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse. <p>Han henviser til, at mennesket er skyld i klimaforandringerne, og til de problemer, som klimaforandringer skaber for det internationale samfund:</p> <p><i>"(...) man was involved in climate change and that climate change posed major problems at the international level."</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset. <p>Der henvises til IPCCs rolle og nyeste rapport.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>Han henviser til verden som en gave fra Gud, som det er menneskets moralske forpligtelse at tage vare om.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Claude Haegi anmoder publikum/konferencens medlemmer om at samarbejde om en bindende aftale, der både omfatter mennesket, klimaet og økonomien:</p> <p><i>"In meeting the challenge of preserving a sustainable environment for future generations, nothing could be dealt with in isolation. What was needed was a new social contract, making man, the environment and the economy inseparable."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. <p>Claude Haegi henviser i den sammenhæng til de tiltag, som Geneve har udført:</p> <p><i>"Enumerating a series of activities undertaken by the Geneva authorities to meet environmental concerns,"</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. <p>Talen holdes i konferencens indledende fase, og publikum har således ikke taget</p>

		nogen beslutninger endnu.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at publikum skal agere: Claude Haegi henviser til moral, religion og menneskets overlevelse som årsager.

9.4.2.2. Michael Zammit Cutajar, sekretariatschef for konventionen

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Michael Zammit Cutajar hævder, at de indgåede forpligtelser først skal implementeres, før de vil være troværdige, samt at troværdige forpligtelser er det fundament, der kan styrke og udvikle konventionen: <i>"(...) he emphasized that commitments entered into had to be seen to be implemented in order to be credible, and that only credible commitments provided a sound foundation on which to develop and strengthen the Convention. Public awareness and public support were essential for the achievement of the aims of the Convention."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som sekretariatschef for konventionen sidder han lige ved kilden og ved, hvordan implementeringen forløber.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Som bevis laver han en gennemgang af den nuværende situation ift. konventionens implementering.

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Michael Zammit Cutajar anmoder publikum om at tage de beslutninger, der skal til for at implementere konventionen produktivt: <i>"The present session of the Conference provided an opportunity for taking stock, for reviewing the implementation of the Convention and for taking decisions to keep the machine turning productively. It was his hope that, in addition, the ministerial segment would provide an opportunity to focus on the future of the Convention and to give political impetus to the negotiating phase of the Berlin Mandate."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Michael Zammit Cutajar ser COP2 som en mulighed: <i>"The present session of the Convention provided an opportunity (...)"</i> 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. Han henviser til, at de forpligtelser, som landene allerede er indgået, endnu ikke er synlige: <i>"(...), he emphasized that commitments entered into had to be seen to be implemented in order to be credible."</i>

	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Han ser medlemslandenes bevidsthed om risikoen og deres support som afgørende for konventionens succes:</p> <p><i>"Public awareness and public support were essential for the achievement of the aims of the Convention."</i></p>
--	-------------	--

9.4.2.3. G.O.P. Obasi, WMO

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	G.O.P. Obasi påstår, at klimaforandringer er menneskeskabte.
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Han henviser til IPCCs seneste rapport:</p> <p><i>"(...) that there was "a discernible human influence on global climate"."</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>G.O.P. Obasi henviser til CO²-udledningerne som årsag.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p><i>"The time for debate was over and the onus was on the Parties of the Convention to take decisive action. First, there was a pressing need to complete negotiations on the stabilization of carbon dioxide emissions at a level that would reverse the present trend within a reasonably specified time-frame. Secondly, it was in his view important that the subsidiary bodies of the Convention should continue to provide a solid scientific and technical basis for deliberations by the Parties to the Convention. (...) Thirdly, there was a continuing need to ensure the reinforcement of national capabilities to provide high-quality and continuous series of data and, in this connection, he appealed to all Parties to increase their support for climate monitoring, research, impact studies and climate services, (...) Fourthly, there was the continuing need for special consideration of assistance to developing countries and those with economies in transition to enable them to limit their future emissions, through the development and transfer of technology, as well as through the provision of adequate financial support. In conclusion, he urged all Parties to encourage the establishment or strengthening of national climate committees, as well as national and regional action plans for climate change, in support of the Climate Agenda, an inter-agency initiative to establish an integrated framework for international climate-related scientific and technical programmes,"</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>3. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>G.O.P. Obasi henviser til elementer, som publikum vil skulle tage stilling til i forbindelse med konventionen.</p> <p>4. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Det er G.O.P. Obasis indledende tale, og publikum har derfor ikke taget afgørende stilling til disse spørgsmål endnu.</p>

	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>G.O.P. Obasi mener, med henvisning til IPCC, at tiden for debat er overskredet, og at der nu skal handles, hvilket er konventionens opgave:</p> <p><i>"The time for debate was over and the onus was on the Parties to the Convention to take decisive action."</i></p>
--	-------------	--

9.4.2.4. Elizabeth Dowdeswell, UNEP

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Elizabeth Dowdeswell anmoder publikum om at følge IPCCs anvisninger i deres Second Assessment Report:</p> <p><i>"(...) all further anthropogenic emissions of radioactively-active gases needed to be regarded as deliberate acts of pollution which governments were ethically bound to control within limits that would not allow dangerous interference with the climate system. (...) The time had come to set meaningful targets for emission reduction, including as soon as possible a global emission cap, and a timetable for its achievement. To that end, the voluntary participation of developing countries in emission reduction measures was essential. (...) The industrialized countries, for their part, needed to give a clear lead by agreeing to reduce their carbon emissions post-2000 to the very limit of their capacity to do so. There were a number of opportunities for action: improvements in integrated and sustainable resource management; greater coordination and dialogue between existing structures at the international, regional and national levels to ensure rationality in atmospheric protection measures and actions that protect the environment; the engagement of the private sector and civil society; the use of market and non-market instruments to promote efficient energy end-use; and activities implemented jointly."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Elizabeth Dowdeswell tager i betragt, at medlemslandene, der tilhører kategorien af ulande, hertil skal have de fornødne økonomiske ressourcer:</p> <p><i>"For that purpose, those countries had to be given prompt and unfettered access to international financial mechanisms and appropriate technology free of political conditionality, involving new and additional resources to those presently available for development aid."</i></p> <p>llandene skal nå deres mål indenfor kapaciteter, hvortil Elizabeth Dowdeswell også oplister handlingsmuligheder.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>De industrialiserede lande skal indgå en aftale om fortsat at reducere deres CO²-udledninger efter år 2000:</p> <p><i>"The industrialized countries, for their part, needed to give a clear lead by agreeing to reduce their carbon emissions post-2000 to the very limit of their capacity to do so."</i></p>
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at publikum skal agere:

		Elizabeth Dowdeswell pointerer, at IPCCs rapport taler for sig selv: <i>"(...) the IPCC, in the conclusions reached in its Second Assessment Report, had been forthright and clear in its message to the world."</i>
--	--	---

9.4.2.5. Bert Bolin, IPCC

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Bert Bolin påstår, at klimaforandringer er menneskeskabte.
	Forberedende vilkår:	1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Han refererer i den sammenhæng til IPCCs resultater og de beviser, som disse har fundet frem til: <i>"(...) referring to the paragraph in the Summary for Policy Makers in the Second Assessment Report of the IPCC in which it was stated that "the balance of evidence suggests that there is a discernible human influence on global climate";"</i>
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Han pointerer, at dette citat er blevet besluttet efter lange diskussioner blandt regeringer: <i>"[He] said that the paragraph in question had been agreed upon after an extensive discussion and very careful considerations by governments;"</i>

9.4.2.6. Robert Priddle, IEA

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Robert Priddle hævder, at energi spiller en stor rolle ift. klimaforandringerne: <i>"(...) energy was a major part of the climate change problem and hence needed to be a major part of the solution to that problem. International cooperation on energy matters increasingly involved cooperation on global environmental issues, especially greenhouse gas emissions and climate change. (...) The long time-scale for infrastructural change needed to be matched by long-scale commitments to change and long-scale policy instruments, including energy technology research and development"</i>
	Forberedende vilkår:	1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Robert Priddle er som administrerende direktør for IEA ekspert på energiområdet.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Robert Priddle pointerer, at IEA er meget involveret i konventionen og klimadebatten: <i>"Mr. Robert Priddle (...) said that the IEA was deeply involved in the Convention process (...)"</i>

9.4.2.7. Chen Chimutengwende, formand for COP2

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Chen Chimutengwende anmodede COP2 deltagere om, at man vil følge IPCCs forslag.</p> <p><i>"He suggested that the Conference of the Parties might wish to take the opportunity to request the IPCC to identify policy options that could be deemed to be appropriate in their own right, economically justifiable, sensitive to equity considerations and yet addressing environmental concerns."</i></p> <p>Chen Chimutengwende anmodede COP2 deltagere om, at bidrage til konventionens implementering og støtte og styrke indsatsen i kampen mod klimaforandringerne.</p> <p><i>"In conclusion, he urged all Parties to provide further impetus to the implementation of the Convention and to the strengthening of efforts to combat climate change, and to give their full support and cooperation to the Berlin Mandate process, with a view to the negotiation of a draft text during the period before the third session of the Conference of the Parties."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>COP2 afholdes for at bane vejen for et gennembrud i Kyoto året derpå. FN og medlemslandene tror på, at klimaforandringer er et problem, og at noget må gøres.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er store forskelle i interesser og prioriteringer landene imellem.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Chen Chimutengwende opfordrer deltagerne indtrængende om at gøre noget.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Chen Chimutengwende anmodede COP2 deltagere om, at tage højde for ulandenes økonomiske og udviklingsmæssige svagheder.</p> <p><i>"In seeking solutions to the problems to be addressed, the importance of equity considerations could not be over-emphasized."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Det er publikums opgave at tage de beslutninger, der skal tages, og det er derfor også dem, der skal tage de relevante hensyn.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Det sætter et større pres på ilandene, hvis der skal tages ekstraordinære hensyn til ulandene, og disse kunne derfor tænkes at have interesse i ikke at tage højde for ulandenes økonomiske og udviklingsmæssige svagheder.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Der henvises til ulandenes begrænsede økonomiske og teknologiske ressourcer og</p>

		<p>begrænsede menneskelige og institutionelle kapacitet.</p> <p><i>"The developing countries were characterized by limited financial and technological resources, and limited human and institutional capacities. Many developing countries, notably in Africa, remained dependent on agro-based industry that was climate-sensitive and were faced with harsh economic conditions and a huge external debt burden. Their priorities were inevitably placed on such urgent matters as poverty alleviation, the improvement of social services and job creation through industrial expansion. They remained, therefore, the most vulnerable to the impacts of possible climate change and variability. Moreover, for many of them, in particular the low-lying countries and small island States, the cost of adaptation measures was beyond their national capacities."</i></p>
--	--	---

9.5. COP3

9.5.1. Diskursen

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
<p>Klimadebatten ækvivaleres med drivhusgasudledninger, energieffektivitet, økonomi og skovområder.</p> <p>Drivhusgasudledninger udgør derfor en trussel mod økonomien, hvorfor ilandene skal styrke energieffektiviteten og miljøvenligheden i de relevante sektorer af nationaløkonomien, forske og fremme vedvarende energiformer, minimere drivhusgasudledningen og fremme CDM.</p>	Eksistentiel trussel:	Drivhusgasudledninger
	Referentobjekt:	Energieffektivitet, økonomi, skovområder
	Absolut prioritering:	<p><i>"Each Party included in Annex I (...), shall: (...) (a) Implement and/or further elaborate policies and measures in accordance with its national circumstances, such as: (i) Enhancement of energy efficiency in relevant sectors of the national economy; (ii) Protection and enhancement of sinks and reservoirs of greenhouse gases not controlled by the Montreal Protocol, (...) (iii) Promotion of sustainable forms of agriculture in light of climate change considerations; (iv) Research on, and promotion, development and increased use of, new and renewable forms of energy, (...) (v) Progressive reduction or phasing out of market imperfections, (...) (vi) Encouragement of appropriate reforms in relevant sectors aimed at promoting policies and measures which limit or reduce emissions of greenhouse gases not controlled by the Montreal Protocol; (vii) Measures to limit and/or reduce emissions of greenhouse gases not controlled by the Montreal Protocol (...) (viii) Limitation and/or reduction of methane emissions (...) (b) Cooperate with other such Parties to enhance the individual and combined effectiveness (...) 2. The Parties included in Annex I shall pursue limitation or reduction of emissions of greenhouse gases not controlled by the Montreal Protocol (...) 3. The Parties included in Annex I shall strive to implement policies and measures (...) in such a way as to minimize adverse effects, (...) Provide new and additional financial resources to meet the agreed full costs incurred by developing country Parties (...)"</i></p> <p>CDM</p> <p>De yderligere krav i Kyoto-Protokollen beskæftiger sig hovedsageligt med praktiske krav til medlemslandene ift. deres medlemskab, såsom regler og retningslinjer for medlemslandene.</p>

9.5.2. Talehandlingen

9.5.2.1. Chen Chimutengwende, formand for COP2

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Chen Chimutengwende anfører følgende påstande i sin åbningstale:</p> <p><i>“Global warming was already happening (...)”</i></p> <p><i>“(...) climate change constituted a threat to each and every individual nation in the world,”</i></p> <p><i>“(...) the industrialized nations that had indirectly placed burdens on the rest of the world (...)”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Hans position som formand for COP2 må formodes at være autoritær nok, til at han kan komme med sådanne påstande, uden at angive bevis for dem.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Chen Chimutengwende henviser til den internationale bevågenhed, som klimadebatten har opnået siden COP2:</p> <p><i>“(...) since the second session of the Conference, climate change had been subject to growing worldwide attention and media coverage.”</i></p>

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fremtidige begivenheder:</p> <p>Chen Chimutengwende advarer om klimaforandringerne følger:</p> <p><i>“(...) and the climate system might well be taking an irreversible path (...)”</i></p> <p><i>“(...), its impact was likely to be more severe in the developing countries that were least able to cope with the consequences.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>3. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikumets interesse.</p> <p>Han henviser i den sammenhæng især til ulandene og lavtliggende østater overlevelse:</p> <p><i>“It was a question of survival for small island States and other low-lying areas of the world and for vulnerable communities in other poor countries.”</i></p> <p>4. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset.</p> <p>Det er dog tydeligt, at han mener, at omgående handling kan standse de værste følger:</p> <p><i>“(...) and the climate system might well be taking an irreversible path unless action was taken immediately.”</i></p>

	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>Chen Chimutengwende henviser til, at klimaforandringer udgør en trussel for alle lande:</p> <p><i>"While climate change constituted a threat to each and every individual nation in the world,"</i></p>
--	-------------	---

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Chen Chimutengwende anmoder om, at handling tages omgående. Han anmoder her især om, at de industrialiserede lande opfylder deres forpligtelser, og at ulandene får en fair aftale:</p> <p><i>"(...) unless action was taken immediately."</i></p> <p><i>"It was the responsibility of the industrialized nations that had indirectly placed burdens on the rest of the world to take the lead in meeting existing commitments, in reducing emissions and in alleviating human suffering caused by climate change."</i></p> <p><i>"(...) a fair system of apportionment of emission limits, a globally agreed reduction pathway and a projected sustainable future emission level on an equitable basis, and (...) reliable and predictable financial provision for the acquisition and adaptation of sound technologies, know-how and production systems in developing countries."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>3. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Chen Chimutengwende mener, at ulandene ikke er istand til at pådrage sig yderligere forpligtelser, hvilket han derimod mener, at ilandene er istand til:</p> <p><i>"Developing countries were already making efforts domestically, with their limited resources, to attain sustainable economic development and it was not possible for those countries to take on new commitments under the new instrument."</i></p> <p>4. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Konferencen er først startet, og det er dermed ikke sikkert, at landene kan enes om en aftale, der opfylder Chen Chimutengwendes ønsker.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Chen Chimutengwende mener, at det vil have fatale følger, hvis ikke konferencen medfører omgående handling:</p> <p><i>"(...) the climate system might well be taking an irreversible path unless action was taken immediately."</i></p> <p><i>"(...), its impact was likely to be more severe (...)"</i></p> <p><i>"It was a question of survival (...)"</i></p>

9.5.2.2. Hiroshi Ohki, klimaminister i Japan og formand for COP3

Påstand

Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Hiroshi Ohki hævder, at den vigtigste opgave ved COP3 er at lave nogle internationale juridiske rammer for klimaets beskyttelse. Klimaforandringer er en af de mest alvorlige miljøproblemer, som verden i dag står overfor.</p> <p><i>"The most important task facing the Conference of the Parties was to establish a more concrete international framework for the protection of the global climate through the adoption of a protocol to the Convention or another form of legal instrument."</i></p> <p><i>"Climate change was one of the most serious global environmental issues facing the world today and only a fully worldwide strategy could effectively address the problem."</i></p> <p><i>"By reaching agreement at Kyoto, however, the international community could take a definite first step towards promoting climate protection policies for the twenty-first century."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>2. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Hiroshi Ohki's status som klimaminister i Japan og formand for COP3 giver ham autoritet nok til at komme med disse påstande.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Hiroshi Ohki framer klimaforandringer som et faktum, der ikke står til debat:</p> <p><i>"Climate change was one of the most serious global environmental issues facing the world today (...)"</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Hiroshi Ohki anmoder konferencens medlemmer om i samarbejde at etablere nogle internationale juridiske rammer for klimaets beskyttelse. I den sammenhæng opfordrer han til, at ilandene tager føringen i samarbejdet, men i modsætning til taleren forinden ham, så ønsker han også, at u-landene bidrager mest muligt:</p> <p><i>"Such a strategy should be based on three principles: developed countries should take the lead now in committing themselves to reduce greenhouse gas emissions below 1990 levels; developing countries should also take action to address the issue of climate change in promoting their sustainable development, taking into account their common but differentiated responsibilities under the Convention and their respective capabilities; and developed countries should strengthen their partnership with developed countries through the provision of financial and technological support for mitigating global greenhouse gas emissions."</i></p> <p><i>"There were a large number of outstanding issues to be resolved and he called upon all Parties to work together in a spirit of cooperation and compromise, urging the developed countries with the greatest economic capacity in particular to demonstrate such spirit and leadership in action. In conclusion, he stressed the need to discuss future steps to be taken after the Kyoto Conference for the effective implementation of the protocol and other measures to attain the objective of the Convention."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>5. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Hiroshi Ohki mener, at en international strategi er det eneste, der kan forhindre de</p>

		<p>mest alvorlige konsekvenser af klimaforandringerne:</p> <p><i>"(...) only a fully worldwide strategy could effectively address the problem."</i></p> <p>6. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Han påpeger, at der stadig er en lang række af udestående spørgsmål at blive taget hånd om, og han opfordrer konferencens deltagere om at gøre det under COP3.</p> <p><i>"There were a large number of outstanding issues to be resolved and he called upon all Parties to work together (...)"</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Hiroshi Ohki mener, at kun et samarbejde om internationale juridiske rammer kan håndtere dette alvorlige klimaproblem:</p> <p><i>"Climate change was one of the most serious global environmental issues facing the world today and only a fully worldwide strategy could effectively address the problem."</i></p>

9.5.2.3. Keizo Obuchi, talende på vegne af den japanske regering

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Keizo Obuchi påstår, at den globale opvarmning blir mere og mere akut og vil få fatale konsekvenser for fremtidige generationer og økosystemet, hvis ikke den nuværende generation tager hånd om problemet:</p> <p><i>"He said that the problem of global warming was rapidly becoming more acute, with severe consequences not only for future generations but also for the world's ecosystems. It was the present generation's historic responsibility to determine the future shape of the earth that it would hand over to future generations."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>3. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Keizo Obuchi's position som talende på vegne af værtslandets regering giver ham autoritet nok til at komme med en sådan påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Keizo Obuchi indskriver sig selv i den diskurs, der omtaler klimaforandringer, som noget, der ikke er til debat:</p> <p><i>"He said that the problem of global warming was rapidly becoming more acute,"</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Keizo Obuchi anmoder konferencens parter om at etablere juridisk bindende mål for CO²-udledninger. Han indskriver sig i den gruppe, der også taler for, at ilande skal gå foran i kampen mod klimaforandringer, men at ulande også skal gøre deres bedste mulige for at hjælpe til.</p> <p><i>"It was the present generation's historic responsibility (...)"</i></p>

		<i>"Agreement needed to be reached on legally-binding emission reduction targets for developed country Parties. At the same time, developing countries should be asked to make every effort, in their future development activities, to take into account the future of the whole world."</i>
	Forberedende vilkår:	<p>7. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Keizo Obuchi ser COP3 i Kyoto som en afgørende mulighed for at få en aftale på plads:</p> <p><i>"The Kyoto Conference was a crucial opportunity to take a global decision on the extent to which greenhouse gas emissions could be limited in order to combat global warming after the year 2000."</i></p> <p>8. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Keizo Obuchi taler ligeledes indledende ved konferencens begyndelse, og det er således stadig åbent, hvad konferencen vil medføre. Han giver udtryk for sit håb for, at man på COP3 vil opnå endelige aftaler:</p> <p><i>"In conclusion, he expressed his earnest hope that the Conference would be able to reach the final agreement the world was waiting for."</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Keizo Obuchi taler om et historisk ansvar for at gøre noget, så verden og menneskeheden kan have en fremtid:</p> <p><i>"It was the present generation's historic responsibility (...) [for] the future of the whole world."</i></p> <p><i>"The Kyoto Conference was a crucial opportunity to take a global decision on the extent to which greenhouse gas emissions could be limited in order to combat global warming after the year 2000."</i></p>

9.6. COP4

9.6.1. Diskursen

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
<p>Klimadebatten ækvivaleres med hydrofluorcarboner, perfluorcarboner, ødelæggelse af de stratosfæriske ozonlag og ødelæggelse af det globale klimasystem.</p> <p>For at undgå dette bør der bl.a. ske en gennemgang af de finansielle</p>	Eksistentiel trussel:	Hydrofluorcarboner, perfluorcarboner
	Referentobjekt:	Stratosfæriske ozonlag, det globale klimasystem
	Absolut prioritering:	<p><i>"Determined to strengthen the implementation of the United Nations Framework Convention on Climate Change and prepare for the future entry into force of the Kyoto Protocol to the Convention,"</i></p> <p>En gennemgang af de finansielle mekanismer, udvikling og overførsel af teknologier, aktiviteter i pilotfasen, arbejdsprogrammet om mekanismer i Kyoto Protokollen, jordbrug, forandringer i jordbrug og skovbrug.</p> <p>Systematisk overvågning, udveksling af data, støtte kapacitetsopbygning i udviklingslande, styrke internationale og interstatslige programmer, støtte</p>

mekanismer, overførsel af teknologier, systematisk overvågning, udveksling af data og kapacitetsopbygning i ulandene.		nationale meteorologiske observeringssystemer, støtte nationale oceanografiske observeringssystemer og støtte nationale terrestriske netværk.
---	--	---

9.6.2. Talehandlingen

9.6.2.1. Hiroshi Ohki, formand for COP3 og repræsentant for den japanske regering

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Hiroshi Ohki påstår, at der er sket mange fremskridt siden COP3: <i>“Progress had been made since the Kyoto Conference on various topics, including issues relating to sinks and mechanisms,”</i>
	Forberedende vilkår:	2. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Hiroshi Ohki var formand under COP3 og har derfor en interesse i at udføre denne påstand. Hans position som formand under COP3 giver ham ligeledes autoritet til at kunne komme med en sådan udtalelse uden yderligere bevis for påstandens sandhed.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Hiroshi Ohki går i detaljer med, hvilke fremskridt der er taget, ved at skrive, at der bl.a. er gjort fremskridt i spørgsmål vedr. <i>“sinks and mechanisms,”</i> .

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Hiroshi Ohki anmoder publikum og hele verdens befolkning om at benytte sig af den mulighed, som konferencen i Kyoto har genereret og på denne baggrund at skabe grundlaget for en succesfuld implementering af Kyoto-Protokollen i kampen mod den globale opvarmning. Hertil mener han, at man bør genbehandle de eksisterende økonomiske strukturer og livsstil. <i>“(…) the Conference now had to determine whether the political momentum generated at Kyoto could be maintained by preparing a solid foundation for the successful implementation of the Protocol. (...) and he expressed the hope that further progress could be achieved at Buenos Aires. (...) there was therefore a need to re-examine existing economic structures and lifestyles. In facing environmental issues, particularly that of global warming, it was essential to ensure the participation of not just experts, bureaucrats or politicians, but of all the citizens of the world.”</i>
	Forberedende vilkår:	5. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Hiroshi Ohki mener, at COP3 i Kyoto har etableret et politisk øjeblik, der giver

		<p>mulighed for at bygge et solidt fundament for implementeringen af Kyoto-Protokollen:</p> <p><i>"Recalling that the Kyoto Protocol had been adopted by the Conference at its third session after long and strenuous negotiations, he said that the Conference now had to determine whether the political momentum generated at Kyoto could be maintained by preparing a solid foundation for the successful implementation of the Protocol. Progress had been made since the Kyoto Conference on various topics, including issues relating to sinks and mechanisms, and he expressed the hope that further progress could be achieved at Buenos Aires."</i></p> <p>6. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Hiroshi Ohki henviser til, at det er menneskehedens [egoistiske] ønske efter velstand, der leder til klimaets ødelæggelse:</p> <p><i>"Humankind's common desire for affluence must not lead to destruction of the environment."</i></p>

9.6.2.2. Maria Julia Alsogaray, formand for COP4 og argentinsk miljøminister

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Maria Julia Alsogaray hævder, at Argentina er begyndt at udvise en voksende miljøbevidsthed på trods af, at landet ikke tilhører den gruppe af lande, der historisk har udvist ansvar for klimaforandringerne:</p> <p><i>"She stated that Argentina was a nation with a growing environmental awareness (...)"</i></p> <p><i>"Argentina did not belong to the group of countries with historical responsibilities for the climate change problem, but it wish to belong to the group of countries with future responsibilities for commitments leading to a solution of that problem."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Det, at Maria Julia Alsogaray er formand for COP4 og argentinsk miljøminister, giver hende autoriteten til at komme med en sådan påstand. Desuden bidrager det, at hun indrømmer, at Argentina traditionelt ikke har været klimabevidst, men nu gerne vil være det, til, at hendes påstand virker troværdig.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Hun fremstiller Argentina meget ydmygt, og gør meget ud af, at hele den argentinske nation og befolkning er glade for at være værtsland og nu at kunne være en del af en mere miljø- og klimabevidst verden, idet hun bruger udtryk som <i>"all the people of Argentina"</i>, <i>"proud to be the first country in the southern hemisphere to host discussions"</i> (hun tager i sidste sammenhæng ikke højde for Earth Summit i Rio de Janeiro seks år forinden).</p>

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Maria Julia Alsogaray påstår, at Kyoto-Protokollen medført muligheden for nu at lave mere dybdegående aftaler for kampen imod klimaforandringerne:</p> <p><i>"The adoption of the Kyoto Protocol at the previous session had provided a true starting point for the formulation of action programmes;"</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>3. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Den forudgående taler har netop hævdet det samme, og Maria Julia Alsogaray's position som formand for COP4 giver hende autoritet til selv at komme med en sådan påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Hun uddyber med, at COP3 ikke bare har givet et udgangspunkt for et videre arbejde, men siger derimod, at COP3 har givet et sandt udgangspunkt.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Maria Julia Alsogaray anmoder publikum om, bruge den mulighed, som Kyoto-Protokollen har etableret, og at både ilandene og ulandene skal tage handling og etablere nogle handlingsprogrammer for, hvordan man i fællesskab skal bekæmpe klimaforandringerne:</p> <p><i>"it was her earnest hope that such an action programme could be established at the current session of the Conference and that Buenos Aires would be remembered as the place where a new momentum in the history of the Convention was achieved."</i></p> <p><i>"The role of non-Annex I countries should not be limited to demanding that the industrialized countries should reverse the damage caused by development models that did not take environmental considerations into account. They too had the ethical duty to adopt social, economic and technological models that would lead to sustainable development. It was time to stop arguing about who was to blame for the past and to start taking the steps needed so and not to be blamed for the future."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>7. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Maria Julia Alsogaray henviser til, at der nu med Kyoto-Protokollen er mulighed for at tage skridtet videre:</p> <p><i>"The adoption of the Kyoto Protocol at the previous session had provided a true starting point for the formulation of action programmes;"</i></p> <p>Ligeledes henviser hun til, at ulandene, som Argentina selv tilhører, også skal til at yde deres bidrag og at kampen om, hvem der har skylden for klimaforandringerne, endelig skal stoppe. Det at et u-land selv udfører et sådan opfordring, gør denne særligt troværdig.</p> <p>8. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der har i COPérne hidtil konsekvens været en debat om, hvorvidt ilandene skal tage hele ansvaret for klimaforandringerne, og det ville de sandsynligvist også fortsætte med.</p>

	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Maria Julia Alsogaray er meget ydmyg i sin formulering og påpeger flere steder, at hun håber og ønsker, at COP4 i Buenos Aires kan bidrage med mere specifikke aftaler i kampen mod klimaforandringerne:</p> <p><i>"(...) it was her earnest hope that such an action programme could be established at the current session of the Conference and that Buenos Aires would be remembered as the place where a new momentum in the history of the Convention was achieved."</i></p>
--	-------------	--

9.6.2.3. Fernando de la Rúa, borgmester i Buenos Aires

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fernando del a Rúa taler ligesom COP4's formand om, hvor stolte og ydmyge borgerne i Buenos Aires er for, at de er blevet valgt som værtsby.</p> <p><i>"(...) the City and the people of Buenos Aires were proud to have been chosen to host the fourth session of the Conference of the Parties. They were very conscious of the importance of the Conference and of the significance of the fact that it was being held in the southern hemisphere."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som borgmester i Buenos Aires må det forventes, at Fernando del a Rúa kender befolkningen i sin by, og han kan med sin autoritet dermed komme med en sådan påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Fernando del a Rúa's position som borgmester er ensbetydende med, at hans påstand er sand/eller bliver sand, fordi han siger det.</p>

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fernando de la Rúa hævder, at beslutningerne taget ved COP4 kan få stor betydning for menneskeheden og menneskelig livsstil og opførsel:</p> <p><i>"In conclusion, he wished to emphasize that the decisions adopted at the Conference could influence the future of humankind and have a significant effect on human patterns of behavior and lifestyles."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Fernando de la Rúa siger ikke, at de tagne beslutninger "vil have", men blot, at de "kan have" væsentlig betydning for menneskeheden. Han behøves derfor ikke noget bevis for sin påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Han kommer ikke med et tilsagn om, at dette udgør en faktisk tilstand, idet han bruger ordet "could".</p>

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fernando de la Rúa hævder, at menneskeheden ikke længere kan fortrænge klimaforandringer, der påvirker alle lande og hele verdens befolkning. Fernando de la Rúa mener derfor også, at alle lande bør yde en indsats:</p> <p><i>"The importance of adding an environmental dimension to the agenda of national policies, in the developing as well as the developed world, could no longer be denied. Environmental problems were global problems affecting all countries and all peoples, and thus required a global response from the international community as a whole. The problem of climate change constituted a particularly difficult challenge."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>2. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>For at bevise sandheden af sin udtalelse om, at klimaforandringer ikke længere kan fornægtes, henviser han til Earth Summit i Rio de Janeiro, hvor verden officielt har erkendt problemet med klimaforandringer.</p> <p><i>"Six years had passed since the Earth Summit in Rio de Janeiro, when the world community had subscribed to the climate change and other important environmental agreements."</i></p> <p>Fernando de la Rúa henviser til the vejledende princip i konventionen om landenes fælles men forskellige ansvar for klimaforandringerne.</p> <p><i>"Bearing in mind the guiding principle in the Convention of common but differentiated responsibilities, all countries, without compromising their legitimate development objectives, needed to become involved in the process of reducing emissions of greenhouse gases."</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Fernando de la Rúa hævder, at disse kendsgerninger ikke kan fornægtes.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fernando del a Rúa anmoder konferencens medlemmer om, sammen at gå til diskussionerne ved COP4 med mod, ansvar, lighed og retfærdighed. Ligeledes mener han, at det er vigtigt at involvere den private sektor og dermed moderne teknologi:</p> <p><i>"Environmental problems (...) required a global response form the international community as a whole."</i></p> <p><i>"(...) all countries (...) needed to become involved in the process of reducing emissions of greenhouse gases. The involvement of the private sector and the transfer of modern technologies were vital elements in such a process."</i></p> <p><i>"There was, therefore, a need to approach such decisions with courage and responsibility, and with a sense of equity and justice."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>9. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Fernando de la Rúa tager højde for, at klimaforandringer udgør et vanskeligt problem, man idet han ikke kalder det umuligt og alligevel opfordrer publikum til at tage handling, så viser han også, at han mener, at publikum er istand hertil.</p> <p><i>"The problem of climate change constituted a particularly difficult challenge."</i></p>

		<p>10. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Fernando de la Rúa holder en indledende tale ved COP4, på et tidspunkt, hvor hverken værtsland eller deltagere ved, hvad konferencen vil bringe med sig.</p> <p>Han bruger udtrykket "need" og "needed" flere gange, og det er således et opråb til publikum, at de skal gøre noget, hvorfor man må gå ud fra, at han ikke tager det som en selvfølge, at det vil ske.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Fernando de la Rúa pointerer, at der er et behov for, at publikum agerer, og at deres handling eller mangel på samme kan få store konsekvenser:</p> <p><i>"In conclusion, he wished to emphasize that the decisions adopted at the Conference could influence the future of humankind and have a significant effect on human patterns of behavior and lifestyles."</i></p> <p><i>"There was, therefore, a need to approach such decisions with courage and responsibility, and with a sense of equity and justice."</i></p>

9.6.2.4. Michael Zammit Cutajar, sekretariatschef for konventionen

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Michael Zammit Cutajar påpeger, at mødet i et uland understreger klimaforandringernes globale karakter, og at der derfor kræves retfærdig deltagelse af alle verdens lande i en global strategi mod klimaforandringer:</p> <p><i>"(...) the fact that the Conference of the Parties was meeting in a developing country underlined the global nature of the problem of climate change, which required the equitable participation of all countries in a global strategy to deal with it. Poor people and poor countries were also extremely vulnerable to the effects of climate change and that too called for an equitable global response."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>2. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Han henviser til, at COP4 afholdes i et uland og argumenterer for, at publikum således selv kan se, at fattige befolkninger og fattige lande er ekstremt sårbare overfor klimaforandringer.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Tilsagnet ligger jf. Michael Zammit Cutajar lige for øjnene af publikum.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Michael Zammit Cutajar anmoder COP4's publikum om, at der under COP4 gives et for alle lande retfærdigt og globalt svar på klimaforandringerne. Han henviser her også til, at Kyoto-Protokollen har etableret en mulighed for nu at gå dybere ind i forhandlingerne, og at denne mulighed skal udnyttes til at lave mekanismer og en ambitiøs handlingsplan, der giver fleksibilitet, troværdighed og fremmer en bæredygtig udvikling. Derudover skal den private sektor involveres i</p>

		<p>teknologiuudviklingen, der kan sikre en bæredygtig udvikling i ulandene:</p> <p><i>“an equitable global response”</i></p> <p><i>“(…) there was a need to maintain the political momentum generated at Kyoto by getting down to the task of putting the Kyoto Protocol into effect with mechanisms that would provide flexibility, ensure credibility and promote sustainable development. Conditions had to be created that would attract the necessary ratifications for the Protocol to enter into force. The basic task of the session was to agree on an action plan on all aspects of the Protocol that would set ambitious and politically firm deadlines for agreement. The current session was also an occasion to put new vigour into the implementation of the Convention, no issue being more important than that of transferring technology and know-how to developing countries for their sustainable development. The transfer of technology and financial resources which would support developing countries in lowering their emission trends would largely have to come from business and industry.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>11. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Michael Zammit Cutajar henviser ligesom de andre talere til den mulighed, som COP3 har skabt for forhandlingerne under COP4.</p> <p>12. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Forhandlingerne er endnu ikke gået igang, og det er dermed ikke sikkert, at alle aspekter i Michael Zammit Cutajars anmodning vil blive en del af de resultater, som forhandlingerne medfører.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Michael Zammit Cutajar udtrykker sit håb om, at COP4 vil være tegnet af et positivt engagement fra den private sektor.</p>

9.6.2.5. Carlos Saul Menem, præsident for Argentina

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Carlos Saul Menem indleder ydmygt sin tale med, at Argentina er bæret over at være værtsland for COP4 og at landet er bæret over at have underskrevet konventionen og være i en proces, hvor landet vil opnå en bæredygtig udvikling – en udvikling, som alle lande bør deltage i:</p> <p><i>“The Republic of Argentina is deeply honored to host this world meeting with representatives from all over the world (...). The Republic of Argentina is honored to have signed this Convention, and the Kyoto Protocol is currently in the process of ratification in the National Congress, having already had the approval of the Senate. As I maintained at the Earth Summit held in Rio de Janeiro in 1992, our aim is to eliminate once and for all the false choice between economic growth and environmental protection. We are constantly striving to achieve the goals of economic growth and integration into the global economy, as a country concerned both with protecting the environment and remaining competitive.”</i></p> <p><i>“Climate catastrophes (...) are without doubt the responsibility of each and every country, without any distinction whatsoever.”</i></p>

		<p><i>"At this moment in the history of mankind, with the birth of universalism in practical, political and institutional terms, it is not the only the most highly developed countries that can contribute to the creation of a new world order. We emerging countries also share the responsibility of assuming our own initiatives to meet and respond to each and every challenge of the twenty-first century that is about to dawn."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Carlos Saul Menem's status som præsident for den argentinske republik giver ham autoritet til at komme med en sådan påstand. Også hans status som præsident for et uland giver ham autoriteten til at påstå, at klimaforandringerne også er ulandenes ansvar.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Som tilsagn for sine påstande refererer Carlos Saul Menem til, hvordan den argentinske økonomi har klaret sig de seneste ti år:</p> <p><i>"The Argentine economy has experienced an accumulative growth rate of 52 per cent since 1990, owing to the opening up and modernization of the economy and the strength of the fiscal and monetary institutions of our country. Even in the context of the international financial crisis unleashed in July 1997, Argentina has continued to grow and has permanently increased the levels of its reserves and financial deposits. The flow of direct foreign investments has also increased considerably. These investments are currently growing at a rate of approximately US\$ 800 million per month, and an investment of over US\$ 70 billion is expected for the period development process that is moving to cleaner options. During this decade, in which the economy has grown at an average annual accumulative rate of 6 per cent, the increase in per capacity greenhouse gas emissions has been less than 1 per cent throughout the period. (...) This is not an aspiration that has emerged purely from a sense of moral duty; we firmly believe that this is the only way to achieve sustainable growth in face of the globalization of the world economy. That is why I stress that the choice between economic growth and environmental protection is a false one, and that the only way of offering a secure prospect of sustained and integrated progress for all mankind is to link them together continually. This is our commitment to the world of today and to the future generations: we want to preserve the planet and, at the same time, offer a prospect of economic growth, progress and hope for all."</i></p> <p>For at bevise, at ulande også kan gøre en indsats, henviser Carlos Saul Menem til, hvorledes Argentina som uland vil bidrage til bekæmpelsen af klimaforandringer:</p> <p><i>"Argentina does not wish to make this effort outside the system. We want to establish targets within the framework of the Convention. We have not been able to do so as yet, but we shall continue to work with a view of doing so at the fifth session of the Conference of the Parties. In the meantime, we shall define our targets for achieving growth and at the same time a reduction in carbon dioxide emissions. These targets will be defined with the participation of every sector of society through a broad debate at the national level, and at the next session of the Conference of the Parties we shall announce our commitment for the period 2008 to 2012."</i></p>
Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Carlos Saul Menem påstår, at Argentina inden år 2000 vil være den største producent af bæredygtig elektricitet i hele verden.</p>

		<i>"In the next two years, Argentina will become the cleanest producer of electricity in the world. By the year 2000, base-load power generations capacity will have been converted to combined-cycle technology, with a thermal efficiency of over 55 per cent. (...) As a consequence of these changes, the average carbon intensity of thermal power generation in Argentina will be lower than in any other country in the world. (...)"</i>
	Forberedende vilkår:	3. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Carlos Saul Menem bringer ingen statistiske beviser for denne påstand. Og selvom hans autoritet som landets præsident lader ham virke troværdig, så er denne påstand stadig tvivlsom.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Carlos Saul Menem henviser til, hvordan Argentina vil opnå dette: <i>"This is the result of investments of US\$ 2 billion already completed or at an advanced stage of execution."</i>

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	På trods af, at Carlos Saul Menem taler om verdens advarsel til menneskeheden, så er følgende citat udformet som påstand istedetfor den form for talehandling, der ville kaldes en advarsel: <i>"The planet, painfully, is issuing a warning call to all mankind."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Ifølge Carlos Saul Menem, så er realiteterne nok, og menneskeheden kan således ikke længere ignorere naturens advarsler. <i>"We cannot ignore the warning signals that nature has given us this very year in which this Climate Change Conference is taking place."</i>
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Carlos Saul Menem henviser til, hvor verdens advarsel allerede finder sted: <i>"I must also express the deep sorrow we feel for our brothers and sisters of Central America who have been affected by terrible hurricanes and their grievous consequences. Climate catastrophes such as floods, tornados, droughts and forest fires that cause thousands of deaths and leave hundreds of thousands of people homeless are without doubt the responsibility of each and every country, without any distinction whatsoever."</i>

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Carlos Saul Menem påstår, at en bæredygtig udvikling er den eneste vej frem. <i>"Clean development is the only path to sustainable growth under the conditions imposed today by the globalization of the world economy."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Idet Carlos Saul Menem henviser til, hvor godt det er gået Argentina økonomisk i

		deres forsøg på bæredygtig udvikling, så bringer han samtidig et sandhedsstempel for påstanden om, at en bæredygtig udvikling er den eneste vej fremad.
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Carlos Saul Menem henviser til, at en bæredygtig udvikling er den eneste måde, hvorpå ulande kan få adgang til ilandenes markeder, og at det samtidig alligevel er fremtiden.</p> <p><i>“A strategy of clean development is the best and most effective weapon that emerging countries can use against the non-tariff-barrier protectionism of developed countries, which is the most insidious form of protectionism.”</i></p> <p><i>“We are convinced that in the years to come this is the position that the world community will adopt, without any differentiation of sectors.”</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Carlos Saul Menem anmoder konventionens medlemslande om, at gøre det muligt for ulande også at deltage i bekæmpelsen af klimaforandringer på lige fod med ilandene:</p> <p><i>“We shall continue working to ensure that countries like the Republic of Argentina, which wish to commit themselves to their own targets, are able to participate in all the mechanisms of the system. This implies the creation of a new way forward under the Convention, which would allow countries to participate in all the mechanisms of the Convention and of the Kyoto Protocol.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>13. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Konferencens medlemmer skal på COP4 tage stilling til en masse spørgsmål, heriblandt dette.</p> <p>14. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Det er ikke sikkert, at alle ilande og primært ulandene deler den argentinske holdning til, at alle lande skal tilpasse deres landes udvikling til en bæredygtig udvikling.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Ifølge Carlos Saul Menem, så skal publikum inddrage ulandene for at få hele verden med, da alle lande så i sidste ende frivilligt vil følge trop. Hertil citerer han den argentinske politiker Lisandro de la Torre:</p> <p><i>“Those who know where they are going and follow the straight path will not have to travel it alone for long.”</i></p>

9.6.2.6. Kofi Annan, generalsekretær for FN

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Kofi Annan hævder, at vedtagelsen af Kyoto-Protokollen har været en milepæl med de mest vidtrækkende aftaler vedr. Bæredygtig udvikling og klimaet, der leder de

		<p>ilande i ny bæredygtig retning.</p> <p><i>“Your adoption of the Kyoto Protocol at last year’s Conference of the Parties was a landmark event. By agreeing to legally binding targets for emissions, you confirmed your commitment to sustainable development. (...) The Kyoto Protocol is the most far-reaching agreement on environment and sustainable development ever adopted. Drawing on the best available science, and on new concepts in international law and diplomacy such as the precautionary principle, the Protocol offers a new, more sustainable path for industrial economies. Its adoption demonstrates just how far the community of nations has come in accepting responsibility for its shared stewardship of the earth.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>2. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Kofi Annan fortsætter i den diskurs, som de tidligere talere ved COP4 også bevæget sig indenfor. Ligeledes giver hans position som FNs generalsekretær ham autoritet til at komme med disse påstande.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Afsluttende i sin tale henviser Kofi Annan til, at man ikke skal undervurdere den indvirkning, som Kyoto-Protokollen har haft. Han pointerer dog også, at der stadig ligger meget arbejde forud for medlemslandene, hvilket leder videre til den anmodning, som Kofi Annan også kommer med i sin tale.</p> <p><i>“We must not underestimate the high stakes of this meeting. The global response to climate change has been impressive but is still in its infancy. Many challenges lie ahead, and success here in Buenos Aires will also contribute to our efforts to protect biodiversity, combat desertification, preserve the ozone layer and alleviate poverty.”</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Kofi Annan anmoder medlemslandene om, at fortsætte arbejdet fra COP3 ved at signere og ratificere Kyoto-Protokollen hurtigst muligt. Derudover skal landene nu blive enige om den bedst mulige måde, hvorpå man kan nå til resultatet – i den sammenhæng nævner Kofi Annan primært økonomien omkring emissionsreduktioner, klimavenlige teknologier, forskning, dataindsamling, træning, offentlighedsarbejde, informationsudveksling og rapportering.</p> <p><i>“(...) continue (...) this vital work, which means so much to the world’s people.”</i></p> <p><i>“The next step is to translate this written agreement into reality by signing and ratifying it quickly, so that it enters into force within two or three years.”</i></p> <p><i>“Our destination may be agreed, but now you must determine the best way to get us there. We need to ensure that emission reductions are cost-effective while ensuring that domestic action remains paramount. We must also figure out the best way to transfer climate-friendly technologies to developing countries. We need much more scientific research, data collection, training and public outreach. And we need to expand and strengthen the Convention’s mechanisms for sharing information and reporting on national actions and programmes. (...) The Kyoto Protocol must start operating as quickly as possible.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>15. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Kofi Annan er overbevist om, at den politiske vilje eksisterer til at fortsætte arbejdet</p>

		<p>fra COP3.</p> <p><i>"I am confident that the political will exists to find common ground and move forward."</i></p> <p>16. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Kofi Annan tager, modsat talerne forinden ham, højde for, at det ikke er sikkert at landene deler de samme holdninger til, hvorledes en bæredygtig fremtid skal udformes.</p> <p><i>"We all know that, despite the agreements at Kyoto, countries still hold differing perspectives on the way forward."</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Kofi Annan mener, at man vil få en dominoeffekt, hvis man ved COP4 tager endnu et skridt imod en bæredygtig fremtid, og at civilbefolkningen, forbrugere og den private sektor automatisk vil begynde at tænke i mere klimavenlige baner.</p> <p><i>"Deadlines not only concentrate the minds of governments, they also give essential signals to civil society; If consumers are convinced that the rules of the game are about to change, they will start taking the myriad small decisions that, when added together, can have a major impact on emissions. Convincing evidence of governments' commitment to move forward quickly will also help to unleash the floodgates of industrial creativity. Experience shows that business responds rapidly and positively to incentives and pressures, from the globalization of markets to financial volatility or unexpected technological revolutions. Indeed, I am convinced that the business sector will develop climate-friendly technologies and services faster than many now believe possible."</i></p> <p><i>"But just as the Earth summit set a compelling deadline for the adoption of the Convention, and the Berlin Mandate set a time limit for finalizing the Protocol, so too there must now be a convincing new time-frame for keeping the process on track over the next two or three years."</i></p> <p>Kofi Annan henviser også til forskningen på klimaområdet og pointerer, at IPCCs rapport ligger til grund for Kyoto-Protokollen.</p>

9.7. COP5

9.7.1. Diskursen

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
Klimadebatten ækivaleres med storme, tørke, uregelmæssige vejrforhold, epidemier og naturkatastrofer, hvorfor en yderligere forsinkelse af Kyoto-	Eksistentiel trussel:	Yderligere forsinkelse, storme, tørke, uregelmæssige vejrforhold, epidemier, naturkatastrofer
	Referentobjekt:	AOSIS lande, de mest sårbare
	Absolut prioritering:	Ikrafttræden og implementering af Kyoto-Protokollen; demonstrere fremskridt på punkterne omfattet af Buenos Aires Plan of Action; muliggøre en aftale ved COP6; Engagement; lande bør skride til handling; reducere drivhusgasudledning i

<p>Protokollens implementering er en eksistentiel trussel for AOSIS-landene og de mest sårbare.</p> <p>Derfor skal Kyoto-Protokollen træde i kraft og implementeres. Hertil skal landene bl.a. vise engagement og skride til handling, reducere drivhusgasser, øge energieffektiviteten, involvere civilbefolkningen og den private sektor, udvikle teknologier, beskytte det stratosfæriske ozonlag.</p>		<p>alle sektorer; energieffektivitet; involvere civilbefolkningen og den private sektor; implementere emissionsreduktionspolitikker; mitigation; udvikling af teknologier; intensivere forhandlingsprocessen; øge sessioner, workshops og konsultationer; forskning og systematiske observationer; finansiel support; jordbrug, forandringer i jordbrug og skovbrug, beskytte det stratosfæriske ozonlag og det globale klimasystem, tage højde for international transports indvirkning på klimasystemet</p> <p>Markedsmekanismer: skattereformer; fjernelsen af subsidier, frivillige programmer og national emissionshandel</p> <p>Kapacitetsopbygning: institutionel kapacitetsopbygning, CDM, HRD, teknologioverførsel, national kommunikation, adaptation, offentlighedsbevidsthed, koordination og samarbejde, forbedret beslutningstagning</p>
---	--	--

9.7.2. Talehandlingen

9.7.2.1. Maria Julia Alsogaray, formand for COP4 og argentinsk miljøminister

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Maria Julia Alsogaray påstår, at processen efter Kyoto-Protokollens vedtagelse er lige så vigtig og udfordrende, som Kyoto-Protokollen, og at beslutningerne taget under COP4 i Buenos Aires også har sat ambitiøse deadlines for aftaler ved COP6:</p> <p><i>“She said that the post-Kyoto process was as significant and challenging as the adoption of the Kyoto Protocol itself. (...) The Buenos Aires Plan of Action had also set ambitious and politically firm deadlines for agreement on those issues at the sixth session of the Conference of the Parties, which was vital for ensuring that the Kyoto Protocol entered into force as early as possible.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>3. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Ms. Maria Julia Alsogaray var formand for COP 4, hvilket gør hendes udsagn troværdigt.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Ms. Maria Julia Alsogaray henviser til bestemte steder i Buenos Aires Plan of Action og Kyoto Protokollen.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Ms. Maria Julia Alsogaray anmoder publikum om etablere de betingelser, der vil tillade Kyoto Protokollens ikrafttræden, og at manifestere den politiske vilje, som er nødvendig for at fortsætte arbejdet. Hun håber, at den private sektor og civilbefolkningen vil fortsætte med at bidrage positivt til debatten.</p> <p><i>"It was essential to modify longer-term trends by creating the conditions that would allow the early entry into force of the Kyoto Protocol, and a clear manifestation of political will was urgently required in order to move the process forward. She therefore urged the Conference to send out a convincing signal to continue along the path embarked on in Rio de Janeiro, which should lead to the entry into force of the Kyoto Protocol by "Rio + 10", that is, by the year 2002."</i></p> <p><i>"(...) she expressed the hope that the advocacy and involvement of non-governmental organizations, the business sector and civil society would continue to contribute positively to the debate and to decisive action."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. <p>Publikum er mødt op til COP5, for at blive enige om den slags beslutninger.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. <p>Ms. Maria Julia Alsogaray gentager indirekte sin holdning fra året forinden om, at u-lande også er en kilde til CO²-udledning, og derfor bør involveres i bekæmpelsen heraf. Det er ikke sikkert, at ilandene og ulandene vil kunne enes om en for alle parter retfærdig og samtidig ambitiøs aftale.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Maria Julia Alsogaray pointerer vigtigheden af, at Kyoto Protokollen træder i kraft hurtigst muligt, eftersom ulande hurtigt udvikler sig til at blive en kilde med større drivhusgasudledning, og fremskridt har været langsommere end forventet.</p> <p><i>"At the same time, developing countries were rapidly becoming a significant source of additional greenhouse gas emissions, even though their per capita levels remained relatively low. Progress had thus been slower than expected and much remained to be done. Mere stabilization, or a slight reduction of emissions from Annex I Parties, was not enough."</i></p>

9.7.2.2. Jan Szyszko, formand for COP5 og polsk klimaminister

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Jan Szyszko påstår, at global opvarmning i øjeblikket og i fremtiden er det største miljøproblem verden over.</p> <p><i>"He said that global warming was currently considered worldwide as the main environmental challenge of the coming years."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<ol style="list-style-type: none"> 4. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: <p>Jan Szyszko her som præsident autoritet til at komme med en sådan påstand.</p>

	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Jan Szyszko kommer med denne påstand på en konference, der beskæftiger sig med netop denne problematik, hvorfor han ikke har behov for et bevis.</p>
--	-------------	---

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Jan Szyszko anmoder publikum om hurtigt og effektivt at tage handling, at opnå fremskridt på en række politiske og tekniske emner, at give et klart signal til den private sektor ved at nå til enighed på en række tekniske spørgsmål samt at effektivisere arbejdet med at definere regler ved hvilke ilande kan minimere deres omkostninger ved at reducere deres drivhusgasudledninger.</p> <p><i>"(...) urgent and effective actions to be taken by Parties (...) [, progress on] a number of difficult political and technical issues (...) [,] giving clear, positive signals to business and industry by finding consensus on a number of technical questions [, advance] the work on defining the rules by which developed countries could lower the costs of meeting their targets by reducing emissions in other countries through the Kyoto Protocol mechanisms and the rules governing compliance and non-compliance (...)"</i></p>
	Forberedende vilkår:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. <p>Publikum er mødt op til COP5, for at blive enige om den slags beslutninger.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. <p>Det er ikke sikkert, at ilandene og ulandene vil kunne enes om en for alle parter retfærdig og samtidig ambitiøs aftale.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Jan Szyszko argumenterer i det følgende citat for, hvorfor publikum skal følge hans anmodning:</p> <p><i>"The targets relating to the stabilization and further reduction of greenhouse gas emissions, set in the Convention and in the Kyoto Protocol, required urgent and effective actions to be taken by Parties. The current session of the Conference should be a milestone in the implementation of the Buenos Aires Plan of Action. The agenda contained a number of difficult political and technical issues on which progress needed to be made so that decisions could be taken at the sixth session of the Conference that would trigger ratification of the Kyoto Protocol and offer constructive incentives to developing countries to enhance their active participation in the climate agenda in the context of their sustainable developing. Noting that a growing number of businesses and industries now viewed their contribution to limiting emissions as inevitable, essential and even profitable, he emphasized the importance of giving clear, positive signals to business and industry by finding consensus on a number of technical questions. He expressed the hope that negotiations at the current session would, in particular, succeed in advancing the work on defining the rules by which developed countries could lower the costs of meeting their targets by reducing emissions in other countries through the Kyoto Protocol mechanisms and the rules governing compliance and non-compliance, as well as on other issues such as mitigation of adverse impacts of climate change and the implementation of response measures."</i></p>

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Jan Szyszko laver en påstand, der ligesom Gerhard Schröders påstand kan opfattes som en indirekte anmodning:</p> <p><i>“To stem the steady increase in greenhouse gas emissions it had a powerful instrument in the Kyoto Protocol, but it was essential to make it effective and operational as soon as possible At the last session, the Conference of the Parties had adopted a comprehensive work programme in the Buenos Aires Plan of Action and the present session in Bonn was regarded as a milestone in the process of reaching agreement on the key aspects of that Plan of Action. Positive results had already been achieved at the present session, but to arrive at a meaningful outcome in Bonn required the collective will of ministers to do even more. Their role was to provide political guidance and, above all, to inject momentum into the negotiations in order to move them forward decisively. It was essential to reaffirm the commitment to meeting the deadline of the sixth session of the Conference for reaching agreement on the outstanding issues,”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Jan Szyszkos status som formand for COP5 giver ham autoritet til at komme med en sådan påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Jan Szyszko henviser til Kyoto-Protokollen og Buenos Aires Plan of Action ift., at der allerede er opnået vigtige resultater.</p>

9.7.2.3. Gerhard Schröder, tysk kansler

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Gerhard Schröder påstår, at visionerne fra Rio Earth Summit i 1992 ikke er blevet opfyldt:</p> <p><i>“He said that the vision of sustainable development articulated at the Rio Conference in 1992 had not been realized as many had hoped and that, despite continued efforts, the trends in most environmental sectors were still negative. Environmental protection was not a luxury but vital to safeguard the resources of mankind, and he considered global climate change to be the biggest threat.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>2. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som tysk kansler, har Gerhard Schröder autoritet til at komme med en sådan påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Gerhard Schröder henviser til at der trods UNFCCC og Kyoto-Protokollens etablering stadig er tilbageslag i klimaprocessen, inklusive mange ilandes svigt i ikke at reducere deres CO²-udledninger til 1990-niveauet i år 2000.</p> <p><i>“Despite the establishment of the Framework Convention on Climate Change and the Kyoto Protocol, there had been setbacks in the climate process, including the failure of many developed countries to return their CO² emissions to 1990 levels by the year</i></p>

		2000.”
--	--	--------

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Gerhard Schröder anmoder ilandene om at tage føringen i klimabeskyttelsen, og han opfordrer medlemslandene til nationalt at implementere, hvad de har lovet ved forhandlingerne:</p> <p><i>“(...) he urged developed countries to take the lead in climate protection and to take the domestic action (...).</i></p> <p><i>“He urged Parties, in order to remain credible, to implement at home what they had pledged on the international stage.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Eftersom medlemslandene er blevet enige om nogle aftaler, så burde disse lande også internt være istand til at leve op til dem.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Medlemslandene har ifølge Gerhard Schröder ikke hidtil levet op til deres internationale aftaler, så det er ikke åbenlyst, at de vil gøre det.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Gerhard Schröder klager over, at aftalerne bliver udskudt til fordel for at pointere videnskabelige usikkerheder. Han mener, at ulandene vil følge trop, hvis ilandene går foran i klimabeskyttelsen.</p> <p><i>“(...) nobody should be allowed to postpone measures by pointing out remaining scientific uncertainties. Action had to be taken now. The Kyoto Protocol must enter into force by 2002 at the latest, that is ten years after the Rio Conference.</i></p> <p><i>“Only then could it be expected that developing countries would gradually assume commitments in order to limit and, where necessary, reduce their greenhouse gas emissions.”</i></p>

9.7.2.4. Kofi Annan, generalsekretær for FN

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Kofi Annan kommer med en påstand om, hvad verden forventer er medlemslandene. Dette er indirekte også er en opfordring til medlemslandene om at agere, udvise handling, engagement og politisk lederskab ved at opfylde forhåbninger og ønsker, som flertallet af verdens befolkning har ytret.</p> <p><i>“The efforts being made would bear fruit only if widely understood and supported. The public at large was looking to Bonn for a message. They wanted to hear that countries were fully committed to early domestic efforts to achieve their emission targets. They wanted to be reassured that the strategy devised was fair and inclusive, sensitive to the concern of vulnerable countries and driven by the need to protect the climate as a global resource. They wanted to see the developing countries being empowered, through finance, technology and capacity-building, to</i></p>

		<i>follow environmentally-sound paths of economic development and make their rightful contribution to limiting global emissions. Lastly, they wanted to see evidence that the Clean Development Mechanism, the innovative centerpiece of the Kyoto Protocol, would be ready to be activated immediately after the sixth session of the Conference of the Parties and that the Kyoto Protocol would enter into force by 2002 at the latest. (...) The present period was one of extraordinary technological creativity, with old industries being transformed or replaced by new ones, and the key sectors of energy and transport would not remain static over the coming decades."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Kofi Annans status som generalsekretær for FN giver ham autoritet til at komme med en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Kofi Annan gengiver de elementer, som også andre taler og tidligere COPs har handlet om, hvilket giver hans påstand en rygdækning af, at verden forventer disse ting.

9.7.2.5. Klaus Töpfer, administrerende direktør for UNEP og repræsentant for FNs generalsekretær

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Klaus Töpfer påstår, at de videnskabelige resultater beviser, at der er en forbindelse mellem menneskelig aktivitet og klimaforandringer, og at dette truer de fattigste lande, men også alle menneskelige samfund, dyre- og plantearter og økosystemet over hele verden. <i>"There was clear scientific evidence that climate change, linked to human activities, was a most pressing challenge, threatening the survival of human communities, natural species and ecosystems around the world. It was the poorest and most densely populated regions of the world that would suffer most if mitigation action was postponed."</i>
	Forberedende vilkår:	5. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som repræsentant for Kofi Annan har Klaus Töpfer autoritet til at komme med en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Klaus Töpfer henviser til IPCCs videnskabelige resultater.

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	Fremtidige begivenheder: Klaus Töpfer advarer om, at klimaforandringer truer menneskelige samfunds overlevelse – primært i verdens fattigste lande, plante- og dyrearter samt økosystemet over hele verden. <i>"(...) climate change [was] threatening the survival of human communities, natural</i>

		<p><i>species and ecosystems around the world."</i></p> <p><i>"(...) the poorest and most densely populated regions of the world (...) would suffer most if mitigation action was postponed."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>5. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse.</p> <p>Klaus Töpfer henviser til IPCCs videnskabelige resultater.</p> <p>6. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset.</p> <p>Klaus Töpfer argumenterer ud fra en diskurs af, at klimaforandringer og disses værste konsekvenser kan undgås, hvis medlemslandene skrider til handling.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>Årsagen til, at landene skal skride til handling er ifølge Klaus Töpfer, at det vil gavne verden og sikre fremtiden:</p> <p><i>"(...) fight climate change, for the good of the earth and to ensure a better world for future generations."</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Klaus Töpfer anmoder publikum ved COP5 om, at tiden nu er inde til at ændre teknologier, menneskelig opførsel, produktion og konsum og istedet at udvikle en bæredygtig livsstil. En start her på, foreslår han, kunne være pilotprojekter med civilbefolkningen og den private sektor indenfor energieffektivitet og en øget solidaritet mellem ilande og ulandene.</p> <p><i>"(...) need to change technologies and human behavior, and adjust production and consumption patterns, and develop lifestyles in sustainable directions. (...) A start could be made by undertaking pilot projects with civil society and private business in areas such as higher energy efficiency, renewable energies and decrease of deforestation. There was also a need for greater solidarity between developed and developing countries. The later needed to stimulate development in order to overcome poverty and they had to be given the chance to do so in a sustainable manner."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>3. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Klaus Töpfer henviser til, at de nødvendige teknologier kan gores tilgængelige.</p> <p><i>"Technologies were available, or could be developed and implemented, to decrease greenhouse gas emissions in developed countries for which targets were agreed in the Kyoto Protocol."</i></p> <p>4. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der har siden begyndelsen været en debat mellem ilandene og ulandene – en debat, der ikke nødvendigvis er så let at mane i jorden.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p>

		<p>Klaus Töpfer pointerer, at aftalerne ikke længere må udskydes, og at Kyoto-Protokollen skal træde i kraft senest i 2002.</p> <p><i>"There should be no further delay. (...) It was essential that the Conference of the Parties should take the opportunity of the present session to give an honest signal of political leadership and of unquestioned commitment to the implementation of the Conference, through the development of effective monitoring, reporting and compliance systems, and rapid progress in the ratification of the Kyoto Protocol, which must enter into force by the year 2002 at the latest. It should send a clear message to the world that the global family, regardless of different interests and responsibilities, should unite in its efforts to fight climate change, for the good of the earth and to ensure a better world for future generations."</i></p>
--	--	--

9.7.2.6. Michael Zammit Cutajar, sekretariatschef for konventionen

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Michael Zammit Cutajar anmoder om, at konferencens medlemmer om at etablere tillid til successen opnået i Buenos Aires. Hertil opfordrer han ledende industrielle økonomier til at demonstrere deres engagement og ulande til at erkende fordelene ved en klimavenlig økonomi. CDM bør gøres mere attraktivt for den private sektor. Ulandenes kommunikation bør forbedres. Kyoto-Protokollens troværdighed bør holdes for øje. Deadlines bør etableres for at sørge for en effektiv proces op til og efter COP6.</p> <p><i>"(...) build confidence in the success of the negotiations on the Buenos Aires Plan of Action. There were a number of ways in which that could be achieved. Firstly, the leading industrial economies could demonstrate their engagement in early domestic action as part of their effort to reach the Kyoto targets, and the industrializing developing countries could demonstrate their recognition of the development gains to be made from a climate-friendly economy. (...) [Clean Development Mechanism] needed to be made attractive to private sector investment in sustainable development. Business and industry needed to be given positive signals, such as an affirmation that Parties would make arrangements for an early start to the Clean Development Mechanism. Thirdly, the present session had provided an opportunity to address the bottlenecks in the delivery and consideration of national communication from developing countries. (...) Fourthly, the credibility of the Kyoto Protocol regime had to remain a central concern: a regime that would permit the Kyoto targets to be achieved solely through hot air and sinks would undermine the commitment to modify longer-term emission trends."</i></p> <p><i>"Lastly, a negotiating process needed deadlines. Pressure had to be maintained to achieve results at the sixth session of the Conference of the Parties, with a view to bringing the Kyoto Protocol into force by 2002. At the same time, Parties should look ahead to the continuation of the process beyond the sixth session, including the review of the Protocol by the second session of the Conference serving as the Meeting of the Parties, the 2005 performance benchmark, and the continuation of the Protocol into the second and future commitment periods without a break. (...) He therefore appealed to ministers to integrate the Convention and the Protocol in that broader international agenda, so that the global venture could advance successfully to the sixth session of the Conference of the Parties and beyond."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Michael Zammit Cutajar mener, at hans anmodninger gennemførbare, hvis</p>

		<p>medlemslandene samarbejder, og at positive resultater allerede ses.</p> <p><i>"Thirdly, the present session had provided an opportunity to address the bottlenecks in the delivery and consideration of national communication from developing countries."</i></p> <p><i>"Climate change was a thread in the fabric of global relations. The main breakthrough in the climate change negotiations could be achieved only in that global strategic context."</i></p> <p><i>"Progress on those technical issues at the current session had been encouraging."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Michael Zammit Cutajar henviser indirekte også til, at medlemslandene lover mere, end de indfrier.</p> <p><i>"(...) a regime that would permit the Kyoto targets to be achieved solely through hot air and sinks would undermine the commitment to modify longer-term emission trends."</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Michael Zammit Cutajar henviser til den seneste cyklon i Indien for at tegne et billede af, hvor følsomme menneskelige samfund er overfor klimaforandringer og naturkræfterne.</p> <p><i>"All Parties needed to be sensitive to the human dimension of vulnerability, tragically underlined by the recent cyclone in India."</i></p> <p><i>"(...) the soundness of national emissions inventories and their technical review must not be overlooked."</i></p>

9.8. COP6

9.8.1. Diskursen

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
Klimadebatten ækvivaleres med klimaforandringer skabt af menneskelig aktivitet og kuldioxid, ekstreme vejrforhold, stigende overfladetemperaturer, temperaturstigninger og en stigende vandstand i havene, hvilket eksistentielt truer biologiske systemer, vandressourcer, landbrug, naturlige	Eksistentiel trussel:	Klimaforandringer, menneskelig aktivitet, ekstreme vejrforhold, kuldioxid, overfladetemperatur, og vandstand i havene og temperaturstigninger Robert T. Watson, formand for IPCC: <i>"(a) The Earth's climate system had changed, globally and regionally, with some of those changes being attributable to human activities;</i> <i>(b) Carbon dioxide, surface temperatures, precipitation and sea level were all projected to increase globally during the 21st century because of human activities;"</i>
	Referentobjekt:	Biologiske systemer, vandressourcer, landbrug, naturlige økosystemer, menneskelig helbred

<p>økosystemer og det menneskelige helbred.</p> <p>For at undgå denne trend bør der oprettes finansielle mekanismer og fonde, ske en kapacitetsopbygning af ulandene, etablere tilpasningsmekanismer, fjernes markedsimperfektioner, skabes CDM-projekter og øges energieffektivitet</p>		<p><i>“(c) Biological systems had already been affected in many parts of the world by changes in climate, particularly increases in regional temperature;</i></p> <p><i>(d) Projected changes in climate would have both beneficial and adverse effects on water resources, agriculture, natural ecosystems and human health; but the larger changes in climate the more the adverse effects would dominate;”</i></p>
	<p>Absolut prioritering:</p>	<p>Finansielle mekanismer og fonde; kapacitetsopbygning i ulande; adaptation; teknologioverførsel; programmer indenfor energi-, transport-, industri-, landbrug-, skovbrug- og affaldshåndteringssektorerne, fjerne markedsimperfektioner; CDM; energieffektivitet og vedvarende energiformer; programmer for jordbrug, jordbrugsskift og skovbrug som CDM-projekter</p> <p>Kyoto-Protokol Adaptation Fond</p> <p><i>“(e) There were many technological options to reduce near-term greenhouse gas emissions and opportunities for lowering costs, but barriers to the deployment of climate-friendly technologies needed to be overcome.</i></p> <p><i>He added that all the scenarios considered for the century predicted an ongoing increase in carbon dioxide levels, more extreme weather events, temperature increases, changes in precipitation, sea level rise, and impacts on agricultural productivity. He noted that cost-effective technologies existed to target greenhouse gas emissions, with the costs of addressing climate change domestically estimated at 0.2 – 2 per cent of gross domestic product (GDP), falling ever lower in the event of international cooperation.”</i></p>

9.8.2. Talehandlingen

9.8.2.1. Jan Szyszko, polsk klimaminister og formand for COP5

Anmodning		
<p>Regler:</p>	<p>Propositionelt indhold:</p>	<p>Jan Szyszko anmoder publikum om at bygge en bro af forståelse mellem ilande og ulandene, og medlemslandene skal hertil opnå offentlig støtte og udvikle implementeringsprogrammer. Jan Szyszko anmoder parterne om en årlig dag tilegnet UNFCCC.</p> <p><i>“Therefore, a bridge of understanding providing mutual benefits must be built between developed and developing countries. This might include agreement to count as the reduction by developed countries a part of the emissions absorbed by sinks, and provision by the developed countries of effective and efficient financial assistance to developing countries. (...) He emphasized that for such efforts to succeed, Parties must win public support and create proper implementation programmes. One such implementation programme might be “Sustainable human development and global change – landscape management in rural areas and greenhouse gases”. He also expressed the hope that one “public awareness” day a year might be devoted directly to the United Nations Framework Convention on</i></p>

		<i>Climate Change."</i>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Jan Szyszko mener, at medlemslandene kan opnå fælles forståelse og gensidige fordele, hvis de vinder offentlig støtte og har de rette implementeringsprogrammer.</p> <p><i>"He emphasized that for such efforts to succeed, Parties must win public support and create proper implementation programmes."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Konferencen er i startfasen, og det er ikke sikkert, at Jan Szyszkos anmodninger vil blive opfyldt.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Jan Szyszko argumenterer for, at publikum skal agere, da Kyoto-Protokollen først træder i kraft, når 55 medlemslande har ratificeret den.</p> <p>Hans anmodninger vil gøre det muligt for ilandene at regenerere deres naturlige ressourcer og for ulandene, at beskytte deres naturlige ressourcer.</p> <p><i>"He recalled that the Kyoto Protocol would enter into force once it had been ratified by 55 Parties, incorporating Annex I Parties accounting in total for at least 55 per cent of the total carbon dioxide emissions for 1990.</i></p> <p><i>That would allow the developed countries to regenerate their natural resources, and the developing countries to protect their natural resources, especially the renewable ones, through new production technologies.</i></p>

9.8.2.2. Jan Pronk, hollandsk klimaminister og formand for COP6

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Jan Pronk påstår, at klimaforandringer aldrig har skiftet karakter så hurtigt, som de gør i dag. Der er bevis for, at drivhusgasser har en tydelig indvirkning på klimaet, og at klimaforandringernes effekt er uomtvistelig, især i ulandene, for økosystemet, landbruget, vandforsyningen, helbredet, ozonlaget, ørkendannelsen og biodiversiteten.</p> <p><i>"(...) the climate had never changed as fast as it was changing at present, and the evidence was mounting to suggest that greenhouse gases were having a visible impact on the environment. The effects of climate change were irreversible – for ecosystems, agriculture, water supply and health. Ironically, developing countries, which were least to blame for the situation, would suffer the most devastating consequences – yet they had the least economic resilience. Moreover, there were important links between climate change and other global environmental issues, such as the recovery of the ozone layer, desertification and biodiversity."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>6. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Jan Pronk henviser til de videnskabelige fund og disses beviser.</p>
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:

		Jan Pronk kalder klimaforandringernes effekt "irreversible" og mener dermed, at klimaforandringernes effekt ikke kan undgås.
--	--	--

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Jan Pronk påstår, at Kyoto-Protokollen er det første instrument, hvor ilande har forpligtet sig til mål for minimeringen af deres drivhusgasudledninger. <i>"The Kyoto Protocol had been the first instrument in which industrialized countries had committed themselves to quantified agreements on targets for limiting emissions of greenhouse gases."</i>
	Forberedende vilkår:	7. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Jan Pronks status som formand for COP6 giver ham autoritet til at komme med en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Jan Pronk befinder sig ved COP6 i en diskurs, hvor der er enighed om den påstand, han kommer med.

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	Fremtidige begivenheder: Jan Pronk advarer om, at konferencen vil miste sin troværdighed, hvis ikke forhandlingerne kan følge med klimaforandringernes udvikling. <i>"If negotiations could not keep pace with climate change; if decisions only took into account the interests of rich countries, neglecting those of the poorest countries; and if the commitment to tackle the dangers threatening the quality of life on earth, recently reaffirmed at the Millennium Summit, was not made good – then the credibility of the Conference would be in question."</i>
	Forberedende vilkår:	7. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse. Jan Pronk mener, at det vil være sværere at blive enige om instrumenter til at opnå de fastsatte mål, end det var at opnå målene selv. Dermed siger han dog indirekte, at det er muligt. <i>"But it would be much more difficult to agree on instruments than it had been to agree on targets."</i> 8. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset. Jan Pronk påpeger, at konferencen kun vil miste troværdighed, hvis forhandlingerne ikke kan følge med klimaforandringernes udvikling.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse: Hvis ikke forhandlingerne når at følge med klimaforandringernes udvikling, så vil klimaforandringerne kvaliteten af livet på denne jord.

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>For at undgå, at konferencen mister sin troværdighed, så anmoder Jan Pronk publikum om at tage nogle hårde beslutninger på nogle svære emner:</p> <p><i>"The Conference would need to take hard decisions."</i></p> <p><i>"He was well aware that there were many difficult issues on which decisions were needed: adequate financial support for developing countries; the Kyoto mechanisms; the role of carbon dioxide sinks; the compliance regime; and others. (...) What was required was to make a principled, balanced and credible choice: by reducing greenhouse gas emissions; by supporting developing countries as they developed sound policies for the future; and by protecting them from the consequences of unsustainable policies from the past."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Jan Pronk mener, at medlemslandene kan tage hårde beslutninger, da der for alle er rimelige kompromisser.</p> <p><i>"But, for all of these, reasonable compromises were available."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Jan Pron påpeger, at der må være en vilje til at give og tage imod. Dermed siger han indirekte, at der endnu ikke eksisterer en sådan vilje.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Det er nødvendigt at publikum agerer, da konferencens politiske troværdighed er truet.</p> <p><i>"In this task, the political credibility of the Conference was at stake: negotiations were not an end in themselves, there must be a willingness to give and take, and this would require confidence-building, and a willingness on the part of all to cooperate rather than compete."</i></p>

9.8.2.3. Kofi Annan, FNs generalsekretær

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Kofi Annan påstår at det er afgørende at involvere unge mennesker.</p> <p><i>"Involvement of young people was crucial."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>8. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som generalsekretær for FN har Kofi Annan autoritet til at komme med en sådan påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Kofi Annan argumenterer for, at årsagen til, at det er vigtig at involvere unge mennesker er, at det er disse, der skal overtage verden, og som må lære at tage bedre vare om den.</p>

		<i>"The Conference was about the world they would inherit, and their generation must look after it better than his own.</i>
--	--	---

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Kofi Annan anmoder publikum om, at involvere unge mennesker i kampen mod klimaforandringer og om at lave et væsentligt bidrag i kampen mod klimaforandringer ved at lave regler for ilande, starte en ny udvikling og give et overbevisende signal til den private sektor om at de bør reducere drivhusgasudledningen.</p> <p>Og alle parter på sørge for, at Kyoto-Protokollen træder i kraft i 2002.</p> <p><i>"Involvement of young people was crucial.</i></p> <p><i>The Conference could make a substantial contribution: first, by drawing up a credible rule book of measures that industrialized countries must take, since at present they produced most of the emissions; second, by helping to chart a new path of development – all peoples had an equal right to development, but measures to reduce global warming in industrialized countries would be in vain if, meanwhile, developing countries were following the same wasteful and noxious pattern of industrialization; third, by giving a convincing signal to the private sector that reducing greenhouse gas emissions would pay. Once businessmen and woman are convinced of that, they should come up with new, eco-friendly technologies, which in turn would generate jobs and other opportunities. Hitherto, corporations had profited by polluting the environment: in future, they must have an incentive to clean it up."</i></p> <p><i>"In conclusion, the Secretary-General observed that two months previously, at the Millenium Summit, world leaders had resolved to adopt a new ethic of conservation and stewardship, and, as a first step, to make every effort to bring the Kyoto Protocol into force by 2002. (...) All must do their utmost to make it happen."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>3. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Kofi Annan siger, at konferencen kan give et væsentligt bidrag i kampen mod klimaforandringer.</p> <p><i>"The Conference could make a substantial contribution: (...)"</i></p> <p>4. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Kofi Annan henviser til, at verden hidtil profiteret ved at forurene miljøet. Nu vil han have verden til at ændre på denne tendens. Det er ikke sikkert, at de automatisk vil gøre det.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Kofi Annan påpeger, at den opgave, der ligger foran verden, er enorm, hvorfor der kræves radikale ændringer i verdensøkonomien og alle menneskers liv – primært dog ilandene. Hvis dette opnås, vil der være håb for en bæredygtig fremtid.</p> <p><i>"The tasks before the world were enormous. If greenhouse gas emissions were to be brought down to a sustainable level, radical changes were needed in the world economy, and in the way all people lived."</i></p> <p><i>"If that first step was achieved, the hops of a sustainable future would be greatly</i></p>

		<p><i>strengthened.”</i></p> <p><i>“(…) since at present they produced most of the emissions;”</i></p> <p><i>“(…) – all peoples had an equal right to development, but measures to reduce global warming in industrialized countries would be in vain if, meanwhile, developing countries were following the same wasteful and noxious pattern of industrialization;”</i></p>
--	--	---

9.8.2.4. Michael Zammit Cutajar, sekretariatschef for konventionen

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Michael Zammit Cutajar påstår, at konferencen ikke kan tillade sig at forsinke handling.</p> <p><i>“(…) the Conference could not afford to delay action to deal with climate change.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>9. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som sekretariatschef for konventionen har Michael Zammit Cutajar autoritet til at kunne komme med en sådan påstand, og hans udtalelser virker derfor troværdig.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Michael Zammit Cutajar uddyber sin påstand med, at det er enormt vigtigt at sekvensere konferencens arbejde, og at substantive resultater skal opnås i løbet af den første uge og politiske aftaler i den anden uge.</p> <p><i>“Thus the sequencing of the work of the Conference was extremely important: substantive results must be achieved in the first week, and the main political agreements in the middle of the second week, leaving enough time for the consequential technical drafting to be completed before closure.”</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Michael Zammit Cutajar anmoder konferencens deltagere om, at arbejde imod en klar og omfattende succes. Det er i den sammenhæng vigtigt, at alle medlemslande er overbevist om, at Kyoto-Protokollen kan implementeres effektivt og være villige til at lancere nationale processer for ratificering af protokollen.</p> <p><i>“Thus, the Conference must work towards a comprehensive success without resorting to any “quick fixes” that would be regretted later. The goal of action must continue to be modify long-term trends in emissions of greenhouse gases. (...) First, developing countries should leave it feeling significantly better off in terms of support for their efforts to address climate change and its impacts, and their genuine efforts to play their defined and proper part in the emerging global strategy in pursuit of their sustainable development. Secondly, delegations from all Parties should be convinced that the Kyoto Protocol could be effectively implemented, and be ready to launch domestic processes towards ratification, where this had not already been done. A fitting result of the Conference would be for Annex I Parties whose ratification would bring the Protocol into force to state that, in their judgment, the outcome of the Conference had made the Protocol “ratifiable”.</i></p> <p><i>“What was needed now was an agreement using clear and unambiguous language</i></p>

		<i>that could be put to work by economic operators as soon as the Protocol entered into force – or even before entry into force, if there was an early start for the clean development mechanism.”</i>
	Forberedende vilkår:	<p>5. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Publikum er medlemslande – og publikum er derfor også istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>6. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Konventionen er endnu ikke ratificeret i alle medlemslande, og det er ikke sikkert, at konferencen vil blive en succes, og at den forventede handling vil blive opnået.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Michael Zammit Cutajar påpeger, at konferencen ikke kan tillade sig at forsinke handlingen imod klimaforandringer, og at det er ekstremt vigtigt at opnå resultater under konferencen.</p> <p><i>“(…) the Conference could not afford to delay action to deal with climate change; and that the Conference was building for the long term and must build soundly.”</i></p> <p><i>“Thus the sequencing of the work of the Conference was extremely important: substantive results must be achieved in the first week, and the main political agreements in the middle of the second week, leaving enough time for the consequential technical drafting to be completed before closure.”</i></p>

9.8.3. Talehandlingen

9.8.3.1. Jan Pronk, hollandsk klimaminister og formand for COP6

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Jan Pronk påstår, at beslutningen om at lave COP6 om til to møder har været en risiko, der kunne have resulteret i et tab af det politiske øjeblik. Ånden fra The Hague er dog forblevet stærk.</p> <p><i>“(…) the decision at the first part of the session not to close but to adjourn and resume at a second part had been a calculated risk, which could have resulted in a loss of political momentum. However, the spirit of The Hague had remained strong during the many intensive consultations held in the inter-sessional period,”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>10. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Jan Pronk har som formand for COP6 været den mest involverede part i COP6, og han har derfor autoritet til at komme med denne påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Jan Pronk tager højde for, hvad der kunne have været risikoen og påpeger så, at det ikke er sket.</p>

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fremtidige begivenheder:</p> <p>Jan Pronk advarer publikum om, at de ikke må fejle denne gang, da det vil svigte verdensbefolkningens forventninger.</p> <p><i>"(...) together with an awareness that the Conference of the Parties must not fail a second time, for that would betray the expectations that had been aroused in the world community.</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>9. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse.</p> <p>Der eksisterer en diskurs i COPerne om, at verdensbefolkningen har en forventning til, at medlemslandene løser problemet.</p> <p>10. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset.</p> <p>Det lykkedes ikke i første del af COP6 at løse problemet, hvorfor dette møde må fortsættes. Det er derfor ikke sikkert, at det vil lykkes i anden del.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>Det er nødvendigt at lykkes denne gang, da det politiske øjeblik ellers kan forsvinde.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Jan Pronk anmoder konferencens deltagere om at demonstrere, at de multilaterale forhandlinger indenfor UNFCCC giver mening, og at det er muligt at nå til enighed.</p> <p><i>"(...) participants had needed to demonstrate that multilateral negotiations within the framework of the United Nations did make sense, and that it was possible to agree in that context.</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Jan Pronk mener, at der kan tages ansvarlige globale beslutninger ift. den globale udvikling.</p> <p><i>"The present agreement showed that global developments – whether economic, technological, environmental or climatic – could be addressed by responsible global decision-making."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Det lykkedes ikke for konferencens deltagere at tage de relevante beslutninger under første del af COP6, så det er ikke sikkert, at det vil lykkes under anden del.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Ifølge Jan Pronk, så står COPerne for skud for kritik – en kritik, der kan påvirkes negativt, hvis ikke der bliver taget en beslutning her under anden del af COP6.</p> <p><i>"This was all the more relevant at a time when global meetings were encountering</i></p>

		<i>so much criticism."</i>
--	--	----------------------------

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Jan Pronk påstår, at klimaforandringer aldrig er gået så hurtigt, som de gør nu. <i>"(...) the President said that there was mounting evidence that never in the course of human history had the climate changed as fast as at present.</i>
	Forberedende vilkår:	11. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som formand for COP6 har Jan Pronk autoritet til at komme med en sådan påstand, samtidig med at der omkring COPérne eksisterer en diskurs, hvor IPCCs beviser er lig sandheden.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Jan Pronk påpeger, at der er bevis for hans påstand.

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	Fremtidige begivenheder: Jan Pronk advarer konferencens medlemmer om, at de menneskeskabte klimaforandringer vil påvirke levevilkår i en uomtvistelig måde. <i>"Without doubt, climate change was to a great extent man-made, and would eventually affect life conditions in an irreversible manner, with poor people in poor countries being affected the most.</i>
	Forberedende vilkår:	11. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse. Jan Pronk påpeger, at der ikke er nogen tvivl herom. 12. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset. COPérne afholdes i IPCCs diskurs, der påstår, at klimaforandringer er menneskeskabte. Der hersker således en tankegang om, at der ikke ville være klimaforandringer uden menneskets påvirkning.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse: Jan Pronk henviser til, at især fattige mennesker i fattige lande vil lide under de værste påvirkninger.

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Jan Pronk anmoder konferencens deltagere om, når frem til et fælles politisk svar om at minimere drivhusgasudledningen. <i>"Precaution therefore called for a political response at the present stage, and the first precautionary measure required was to agree to cut greenhouse gas emissions."</i>

		<i>"Political leaders now had the task of seeking a political compromise – a balanced package – for which all the necessary ingredients were available."</i>
	Forberedende vilkår:	<p>7. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Alle parter har siden den første del af COP6 arbejdet videre på at nå til enighed, således at anden del af COP6 kan medføre aftaler.</p> <p>8. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Jan Pronk indrømmer selv, at forhandlingerne er vanskelige og også kan gå i den forkerte retning.</p> <p><i>"However, negotiations on that issue were difficult, often – as in The Hague – ending up where they had started."</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Det er ifølge Jan Pronk især vigtigt, at medlemslandene når til enighed, fordi de har lovet at gøre det, og for at leve op til de forventninger, som der eksisterer.</p> <p><i>"Yet, the Conference of the Parties ought to reach agreement at the present session: because participants had promised to do so, and had thus raised expectations of resolving the remaining issues, in order to make the Kyoto Protocol operational."</i></p>

9.8.3.2. Michael Zammit Cutajar, sekretariatschef for konventionen

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Michael Zammit Cutajar anmoder konferencens deltagere om, at de skal godkende Kyoto-Protokollens operationelle regler for at minimere drivhusgasudledningerne, og at de skal huske på det længere perspektiv.</p> <p><i>"They should also approve the operational rules of the Kyoto Protocol for limiting greenhouse gas emissions;"</i></p> <p><i>"It was, however, important to keep the long-term view in mind, rather than focusing on how to deal with the first commitment period."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Publikum har brugt tiden siden den første del af COP6 på at forberede disse forhandlinger, så man kan nå til en form for enighed.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Det lykkedes ikke i første del af konferencen, og derfor er det ikke sikkert, at det vil lykkes i anden del.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Michael Zammit Cutajar påpeger, at det er vigtigt at give et positivt signal til de økonomiske aktører.</p> <p><i>"A further reason why success was essential at the present juncture was the need to</i></p>

		<i>give a positive signal to economic actors that lower emissions intensity was one of the keys to the global economy of the 21st century.</i>
--	--	--

9.8.3.3. Fatoumatta Ndure, Gambia, og Shaun Nixon, England, på vegne af Youth Meeting

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Fatoumatta Ndure og Shaun Nixon fra Youth Meeting påstår, at økonomien er den største barriere for en succesfuld implementering i ulandene, og at regeringer ikke vil kunne holde befolkningerne informeret og uddannet omkring klimaforandringer uden fonde. <i>“They stated that, as regards developing countries, the greatest obstacle to the successful implementation of climate change initiatives was monetary. Without funds to finance projects such as awareness campaigns, governments could not keep people informed and educated about environmental changes in the coming decades.”</i>
	Forberedende vilkår:	12. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Fatoumatta Ndure og Shaun Nixon nævner det same problem i deres påstand, som mange andre aktører har påpeget under de sidste COPs, og de refererer således kun til en diskurs, der allerede eksisterer.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: De påstår, at økonomien er den største barriere for implementeringen, hvorpå de uddyber, hvorfor det er tilfældet.

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Fatoumatta Ndure og Shaun Nixon anmoder konferencens deltagere om ikke at øge brugen af dræn i protokollen og at etablere reguleringen til at sikre klimamæssig integritet, effektiv vedligeholdelse og bæredygtighed på sigt. De påpeger også, at det er nødvendigt at garantere en øget ungdomsdeltagelse i fremtidige konferencer og heriblandt især i de egentlige diskussioner. <i>“They urged all Parties not to increase the use of sinks in the Protocol and to establish regulations to ensure environmental integrity, effective maintenance and long-term sustainability.”</i> <i>“With respect to the future, they noted that there was a need to guarantee increasing youth participation in future conferences, most importantly in the actual discussions.”</i>
	Forberedende vilkår:	1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Publikum er tilstede ved konferencen for at beskæftige sig med disse spørgsmål, og det forventes således af dem, at de er istand til at udføre den forventede handling. 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. Det er ikke lykkedes for publikum tidligere at nå til enighed ved første del af COP6.

		Ligeledes har ungdom ikke tidligere være involveret i COPérne.
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Fatoumatta Ndure og Shaun Nixon henviser til, at UNFCCC processen er blevet initieret i Rio for at lave et bæredygtigt samfund for den nuværende og de fremtidige generationer.</p> <p><i>"After all, the UNFCCC process had been initiated at Rio in order to create a sustainable society for both present and future generations."</i></p> <p><i>"Ultimately, young people looked forward to the day when respect for the environment and the need to develop sustainable ways of life became more important than short-term, out-of-date principles. The time was ripe for that all-important decision – participants should bear this in mind, as history would be their judge."</i></p>

9.9. COP7

9.9.1. Diskursen

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
<p>Klimadebatten ækvivaleres med farerne ved terrorisme, ekstremisme, had og afvisningen af andre, da klimaforandringerne medfører fattigdom, nedbrydning af land, tørke og ørkendannelse, hvilket truer klimaet, økonomien, udviklingen, vand og hav, uddannelse, helbred, planetens fremtid, ulandene, lavtliggende landområder og øster, tilgangen til vand og fødevarer, kyster og bjergrige økosystemer.</p> <p>Derfor skal der bl.a. ske en økonomisk og samfundsmæssig udvikling, herske dialog mellem civilisationer, være kulturel interaktion, solidaritet, ske en fattigdomsbekæmpelse og etableres en</p>	Eksistentiel trussel:	Terrorisme, ekstremisme, had, afvisning af de andre, fattigdom, nedbrydning af land, tørke og ørkendannelse
	Referentobjekt:	Klima, økonomi, udvikling, vand og hav, uddannelse, helbred, planetens fremtid, ulande, lavtliggende landområder og østater, tilgang til vand og fødevarer, kyster, bjergrige økosystemer
	Absolut prioritering:	<p>Økonomisk og samfundsmæssig udvikling, fattigdomsbekæmpelse, bæredygtig udvikling</p> <p>Jordbrug, skift i jordbrug og skovbrug; finansielle mekanismer og fonde; kapacitetsopbygning; implementering; udvikling og overførsel af teknologi; forbedre kvinders deltagelse;</p> <p>Dialog mellem civilisationer; kulturel interaktion; solidaritet, ansvar og forpligtelse; solidaritet mellem folk, interesseorganisationer og regioner</p>

bæredygtig udvikling.		
-----------------------	--	--

9.9.2. Talehandlingen

9.9.2.1. Jan Pronk, hollandsk miljøminister og formand for COP6

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Jan Pronk påstår, at multilateralisme virker.</p> <p><i>"In other words, multilateralism did work. (...) While globalization could be criticized, those political agreements had been the outcome of dialogue, mutual understanding, a sense of conciliation, a willingness to compromise, and a dedication to the sustainability of the earth as well as humankind."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Jan Pronk har som formand for COP6 fulgt alle forhandlinger og har dermed autoritet til at komme med en sådan påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Jan Pronk henviser til, at man ved COP6 med vedtagelsen af Bonn Agreements om implementeringen af Buenos Aires Plan of Action havde bevist, at det internationale samfund er istand til at nå til enighed om globale problemer.</p> <p><i>"The President of the Conference at its sixth session said that the adoption of the Bonn Agreements on the implementation of the Buenos Aires Plan of Action (decision 5/CP.6) had proved that the international community was capable of reaching agreement on global problems. (...) Those agreements also signified the centrality of international cooperation to the higher common objectives of the global community. (...) Moreover, they now made the Kyoto Protocol ratifiable, so that it could enter into force before the World Summit on Sustainable Development in 2002."</i></p>

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Jan Pronk påstår, at internationale relationer og FN er vigtigere end nogensinde før, da den største trussel imod sikkerhed og stabilitet ligger i socioøkonomisk ulighed, politisk marginalisering og en forsømmelse af værdier.</p> <p><i>"International relations and the United Nations were more important than ever. (...) The greatest threat to security and stability lay in socio-economic inequality, political marginalization and neglect of values."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>13. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Jan Pronk har som tidligere formand for COP6 autoritet til at komme med en sådan udtalelse, samtidig med at han indskriver sig i FN-diskursen. FN er en organisation, der er opstået med det formål at sikre fred og sikkerhed.</p> <p><i>"The United Nations is an international organization founded in 1945 after the Second World War by 51 countries committed to maintaining international peace"</i></p>

		<i>and security, developing friendly relations among nations and promoting social progress, better living standards and human rights.”²⁵⁸</i>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>For at pointere, hvorfor internationale relationer og FN er vigtigere end nogensinde før, henviser Jan Pronk til de seneste terrorhandlinger den 11. september 2001 i New York.</p> <p><i>”The events of 11 September 2001 had reverberated throughout the world, and had placed international relations in a new light; showing that international cooperation was needed to solve world problems.”</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Jan Pronk anmoder konferencens deltagere om, at de ikke må vige tilbage fra fremtidig debat, da meget stadig skal gøres.</p> <p><i>”Much remained to be done, and the Conference must not shy away from future debate on the adequacy of commitments, while respecting the principle of common but differentiated responsibilities. Equally, a solution should be found in relation to the rules of procedure, because clear rules would simplify the process considerably.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>COPérne er oprettet med det formål, at medlemslandene når til enighed på en række punkter vedrørende klimaforandringer.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Selvom man til sidst nåede til en aftale, Bonn Agreements, under COP6, så viser det sig nu, at man stadig er langt bagud ift. klimaforandringernes udvikling.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Jan Pronk henviser til IPCCs seneste rapport, der viser, at Kyoto-Protokollen ikke udgør et stort nok skridt, og at der må tages yderligere tiltag.</p> <p><i>”The latest scientific knowledge contained in the Third Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) showed that the Kyoto Protocol represented only a small step forward for the climate.”</i></p>

9.9.2.2. Mohamed Elyazghi, marrokansk miljøminister og formand for COP7

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Mohamed Elyazghi påstår, at Afrika er en kontinent, der især mærker de negative effekter af klimaforandringerne.</p> <p><i>“(…) Africa, a continent which greatly suffered from the negative effects of climate</i></p>

²⁵⁸ UN at a Glance (2011)

		<i>change, (...)”</i>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som formand for COP7 har Mohamed Elyazghi en autoritet, der giver ham mulighed for at komme med en sådan påstand. Ligeledes er han marrokansk miljøminister og derfor en troværdig kilde, når det drejer sig om klima og miljø i Marokko og mere bredt i Afrika.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Mohamed Elyazghi uddybet, at Marokko især er sårbar overfor oversvømmelser og tørke, og henviser til, at deltagerne i COP7 kan se for dem selv, hvordan klimaforandringerne påvirker landområderne i Marokko.</p> <p><i>“Marocco was particularly vulnerable to the impact of climate change, whether through floods or through drought, as could be seen in the countryside nearby.”</i></p>

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Også Mohamed Elyazghi påstår, at det er nødvendigt for det international samfund at samarbejde.</p> <p><i>“In the aftermath of the events of 11 September 2001, it was all the more necessary for the international community to work together fruitfully and in harmony.</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>2. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Mohamed Elyazghi har som formand for COP7 autoritet til at komme med en sådan påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>For at pointere, hvorfor samarbejde er en nødvendighed, henviser Mohamed Elyazghi til terrorhandlingerne i New York den 11. september 2001.</p>

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Mohamed Elyazghi påstår, at det, at konferencen finder sted som planlagt, er et tegn til terrorister om, at det international samfund i fred kan samarbejde om fælles løsninger på problemer.</p> <p><i>“The fact that the Conference was taking place as scheduled was a clear message to those who sought to halt the march of progress towards mutual understanding among peoples and the peaceful settlement of disputes.</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Mohamed Elyazghi har som formand for COP7 autoritet til at komme med en sådan påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>COP7 finder sted på trods af terrorhandlingen få måneder forinden.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Mohamed Elyazghi anmoder konferencens deltagere om, at placere indsatsen indenfor en kontekst af elimineringen af fattigdom og forberedelsen af leveforhold i ulandene. Den nuværende conference bør give effekt til Bonn Agreements, lægge et grundlag for Kyoto-Protokollens ikrafttræden og styrke konventionen op til Johannesburg summit.</p> <p><i>“It was his hope that such efforts would be placed in the general context of the struggle to eradicate poverty and improve living conditions in the developing world.”</i></p> <p><i>“The present session of the Conference had but one objective: to give effect to the Bonn Agreements, lay the foundation for the entry into force of the Kyoto Protocol, and present a strengthened Convention to the Johannesburg summit. It also had but one watchword: respect for the integrity of the Bonn Agreements.”</i></p> <p><i>“The role of the Conference was not only to devise responses and solutions to the problems of climate change – but to do so in a manner that would be comprehensible to people in their daily lives. The Convention should take its rightful place, alongside the instruments on biodiversity and desertification, in the fight against poverty, hunger, and the problems of water supply. And the present session should demonstrate that multilateral negotiations within the framework of the United Nations were capable of yielding concrete decisions and commitments.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. <p>Publikum er samlet med det formål at forhandle om klimaets fremtid.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. <p>Det er stadig ikke lykkedes at lægge grundlaget for Kyoto-Protokollens ikrafttræden. Kyoto-Protokollen skal træde i kraft senest i år 2002, hvilket er kun et år senere.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Mohamed Elyazghi henviser til, at tiden er knap, hvilket IPCCs nye rapport igen har vist.</p> <p><i>“For time was of the essence. The Third Assessment Report of the IPCC, “Climate Change 2001”, had once again set the alarm bells ringing.”</i></p>

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Mohamed Elyazghi påstår, at truslen af klimaforandringer er ægte, og at øgede globale opvarmning har en direkte indflydelse på hele menneskeheden, økosystemer, verdensøkonomien og sociale systemer.</p> <p><i>“He added that the Third Assessment Report of the IPCC had made clear that the threat of climate change was genuine, and that the increasing trend towards global warming had a direct impact upon the whole of humankind, owing to the vulnerability of ecosystems and the fragility of economic and social systems. (...) He added that climate change had multiple effects, including the aggravation of poverty and the heightening of inequalities, through the advance of the desert and rising sea levels.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:

		Som formand for COP7 har Mohamed Elyazghi autoritet til at komme med en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Mohamed Elyazghi henviser til IPCCs Third Assessment Report for at bakke sin påstand op.

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Mohamed Elyazghi anmoder konferencens deltagere om at vedtage programmer involverende teknologier. <i>"The greater was the need, therefore, for adaptation programmes, where new technologies could be a useful tool in minimizing the effect of climate change."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Publikum er samlet med det formål at nå til enighed om, hvordan klimaforandringer skal bekæmpes. 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. Der har været set svækkelser i det internationale samarbejde imod klimaforandringerne, og USA har ikke været villig til at påtage sig forpligtelser i forbindelse med Kyoto-Protokollen.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at publikum skal agere: Mohamed Elyazghi henviser til, at det internationale samfund ikke længere kan acceptere, at drivhusgassernes effekt har en negativ påvirkning på fødevarer sikkerheden og adgangen til friskt drikkevand. <i>"Such programmes could also promote sustainable development, which itself was based on the synergy between economic growth, social equity, and the preservation of natural resources."</i> <i>"The international community could no longer accept a situation in which the effects of greenhouse gases had a negative impact on food security and access to fresh water, making it difficult to combat poverty and hunger."</i>

9.9.2.3. Abdelaziz Saadi, formand for regionalrådet i Marrakesh

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Abdelaziz Saadi påstår, Marokko er præget af stadig stigende tørke, en voksende ørken, og det arabiske land skrumper, hvilket har en negativ effekt på økonomien. <i>"Indeed, with ever-increasing drought, the desert was encroaching further, and the arable land was shrinking, phenomena that had negative effects on the economy by promoting rural-urban exodus and increasing unemployment."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som lokalpolitisk aktør i Marrakesh har Abdelaziz Saadi autoritet til at komme med

		en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Abdelaziz Saadi indleder med at sige " <i>Indeed</i> ", hvilket giver hans udsagn en yderligere styrke.

9.9.2.4. Michael Zammit Cutajar, sekretariatschef for konventionen

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Michael Zammit Cutajar påstår, at aftalerne opnået i Bonn har udgjort et stort skridt i kampen mod klimaforandringer og et gennembrug i det multilaterale samarbejde, og at multilateralisme er blevet yderligere styrket ved at afholde den aktuelle COP. <i>"Those Agreements [Bonn Agreements] had constituted a major step forward in combating climate change, as well as a breakthrough for multilateral cooperation. Multilateralism had been further boosted by the holding of the present session of the Conference, thanks to the determination of the host Government and notwithstanding the current upheavals in world politics."</i>
	Forberedende vilkår:	2. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som sekretariatschef for konventionen har Michael Zammit Cutajar autoritet til at komme med en sådan udtalelse.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Michael Zammit Cutajar henviser indirekte til terrorhandlingerne, og at det er en styrke, at konferencen gennemføres på trods af disse. Han indskriver sig dermed i den diskurs, der er ved at blive etableret, om kampen imod terror.

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Michael Zammit Cutajar anmoder konferencens deltagere om, at de vedligeholder det politiske øjeblik, som blev etableret i Bonn og transformerer det til beslutningen, der garanterer Kyoto-Protokollens implementering – i den sammenhæng bør landene især tage højde for den afrikanske kontinent. For at møde de forudliggende udfordringer opfordrer han deltagerne til at demonstrere den politiske vilje – især ilandenes politiske vilje. <i>"It was thus incumbent on all to maintain the political momentum generated at Bonn and transform it into substantial decisions which would guarantee the progress of the Convention and the implementation of its Kyoto Protocol."</i> <i>"Meeting the challenge ahead would require a demonstration of political will on the part of all countries, but above all those listed in Annex II. The withdrawal of the United States of America from the Protocol meant that the remaining Annex II countries must ensure that the implementation of the Protocol would lead to genuine reductions in their greenhouse gas emissions, despite the flexibility permitted by the Bonn agreements. It was precisely a change in the long-term trends of their emissions which the Convention sought to attain in one of its most important commitments, one which must remain a central aim of action by those countries."</i>

		<i>"(...) the Conference of the Parties must seize the opportunity to give special considerations to the situation faced by African countries with regard to climate change."</i>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Michael Zammit Cutajar henviser til, at konferencen er en mulighed.</p> <p><i>"The Conference represented an opportunity, whether by strengthening action in the area of adaptation, or through the clean development mechanism, to meet the needs of those countries, particularly the least developed among them."</i></p> <p><i>"Furthermore the agenda of the session provided the Conference with an opportunity to look further ahead:"</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>USA har trukket sig ud, og de resterende ilande må trække læsset. Der er en fare for, at andre lande også kan undlade at ratificere Kyoto-Protokollen.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Konferencens deltagere skal agere, fordi det internationale samfund forventer det.</p> <p><i>"Similarly, the international community expected those countries to show the necessary political commitment to the initial phase of the clean development mechanism, a mechanism which promised much to the developing countries, but which might be affected by a lack of market demand."</i></p> <p><i>"While bearing no historical responsibility for the phenomenon, they were nevertheless on the front line as regards its harmful effects."</i></p>

9.9.2.5. Mohammed VI King of Morocco

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Mohammed VI King of Morocco påstår, at de afrikanske lande har behov for international støtte i form af finansiel støtte, klimavenlig teknologi, viden og menneskelig- og institutionel kapacitet.</p> <p><i>"(...) African countries, and developing nations in general, are very much in need of strong international support, in terms of environmentally friendly technology, know-how and human and institutional capacity. Moreover, this effort requires new and additional financial resources as well as the reduction of the burden of the external debt of these countries."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>2. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som konge for Marokko har Mohammed VI autoritet til at komme med en sådan påstand. Han er som leder af en af de afrikanske lande og værtslandet for COP7, en af de personligheder, der bedst ved, hvad Marokko og Afrika trænger til.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>For at bakke sin påstand op, henviser Mohammed VI til, at Marokko har lidt under hårdt klimaforhold, såsom tørke, ørkendannelse og disses indflydelse på den sociale</p>

		<p>og økonomiske kontekst.</p> <p><i>“Morocco has gone through severe climatic conditions as a result of drought and desertification. Similarly, its environment, just as is the case with the other developing nations, has suffered from the negative impact of the rapid changes in the social and economic context which have led to the emergence of new production and consumption patterns.”</i></p>
--	--	---

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Mohammed VI anmoder konferencens deltagere, og primært ilande, om at støtte de afrikanske lande i form af finansielle ressourcer, klimavenlig teknologi, viden og menneskelig- og institutionel kapacitet.</p> <p>Derudover har verden behov for en økologisk tilgang.</p> <p><i>“It further calls on other countries, mainly industrial nations, to do likewise, so that the Protocol may become operational as soon as possible;”</i></p> <p><i>“(…) African countries, and developing nations in general, are very much in need of strong international support, in terms of environmentally friendly technology, know-how and human and institutional capacity. Moreover, this effort requires new and additional financial resources as well as the reduction of the burden of the external debt of these countries.”</i></p> <p><i>“Furthermore, Government aid for development should be raised to the level agreed by the international community.”</i></p> <p><i>“Accordingly, what the world needs is a new approach to ecology, an approach based on concentration and on the search for solutions of compromise among all the parties involved, an approach which makes good the provisions of the Rio Declaration according to which the sovereignty of a State stops when it starts affecting the environment of other States or areas located beyond the boundaries of its national jurisdiction; an approach which takes into account the legitimate national and strategic interests of all countries, and which guarantees fairness and transparency in such a way that we feel encouraged, each at his level, to make the necessary concessions in order to manage the planet as the common heritage of mankind.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. <p>Publikum er samlet for at nå til enighed om sådanne aftaler og beslutninger.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. <p>Det internationale samarbejde har lidt et knæk, idet USA har taget en beslutning om ikke at ratificere Kyoto-Protokollen.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Marokko tager har besluttet at ratificere Kyoto-Protokollen, selvom de ikke har en høj drivhusgasudledning, fordi det er afgørende for menneskeheden.</p> <p><i>“As it is aware that the coming into force of the Kyoto Protocol is an important step in concluding the long process of reaction to climate change, the Kingdom of Morocco, despite the low rate of its greenhouse gas emissions, has decided to ratify</i></p>

		<p><i>the Protocol.”</i></p> <p><i>”(…) because what is at stake, actually is the general interest of mankind as a whole.”</i></p> <p><i>“This extra effort would enable them to allocate more substantial resources to sustainable development projects and to the struggle against poverty, which is still a major factor in the deterioration of the environment in the southern part of the planet.”</i></p>
--	--	--

9.9.2.6. Kofi Annan, FNs generalsekretær

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Kofi Annan påstår, at klimaforandringernes påvirkninger har en uønsket indvirkning på den økonomiske og sociale proces og en af de største udfordringer, verden har nogensinde set. Især afrikanske lande, der ikke selv har bidraget stort til drivhusgasudledningen, men er de lande, der må lide under konsekvenserne.</p> <p><i>“Its [climate change] adverse impacts endanger economic and social progress.”</i></p> <p><i>“African nations have contributed little to the build-up of greenhouse gases in the atmosphere. But like other poor countries, their reliance on agriculture, forestry and fisheries, as well as their vulnerability to natural disaster, leaves them most exposed to the consequences.”</i></p> <p><i>“Climate change is certainly one of the greatest global challenges the world has ever had to face.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som FNs generalsekretær har Kofi Annan autoritet til troværdigt at bringe denne påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Kofi Annan bringer denne påstand i et land, hvor følgerne af klimaforandringerne er tydelige.</p>

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Kofi Annan påstår, at de aftaler, man nåede frem til i Bonn, har været et politisk gennembrud, der vil lede klimaforhandlingerne i mange år fremover. Successen i Marrakesh vil opretholde denne mulighed, og det vil leve op til generationers håb, hvis Kyoto-Protokollen kan blive ratificeret af ilandene og træde i kraft ved Johannesburg Summit.</p> <p><i>“The agreements reached in Bonn last July were a political breakthrough that will help guide action on climate change for many years to come.”</i></p> <p><i>“The Bonn Agreements were also a victory for multilateralism.”</i></p> <p><i>“Success in Marrakesh would sustain this momentum, generation hope that the Kyoto Protocol could be ratified by the industrialized countries and enter into force in time for next year’s Johannesburg Summit.”</i></p>

	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som FNs generalsekretær har Kofi Annan autoritet til troværdigt at bringe denne påstand. Desuden indskrives han sig i en diskurs, som andre talere forinden ham også har indskrevet sig i, om at Bonn Agreements har været en stor succes.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Kofi Annan pointerer vigtigheden af et samarbejde mod de globale trusler for det menneskelige samfund og planeten.</p> <p><i>"Indeed, joining forces against global threats to human society and the planet has never been more important."</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Kofi Annan anmoder COP7's deltagere om, at især ilandene viser ulandene, at de tager udfordringen seriøs, og at de vil gøre deres for at hindre, at klimaforandringer bringer større ulighed.</p> <p><i>"And our response to it will require significant, long-term changes in economic and social behavior."</i></p> <p><i>"Marrakesh should show them [the developing countries] that the developed world is taking this challenge seriously, and doing its part to keep climate change from introducing a new factor of inequity into our world."</i></p> <p><i>"These are opportunities we can and must seize without delay."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Kofi Annan mener, at det internationale samfund tilsammen har en magt, der kan løse disse problemer, og at løsningerne vil medføre nye jobmuligheder, forhøje lønninger og forbedre livsvilkår.</p> <p><i>"But let us not be daunted. Far more is within our power than is commonly understood. Moreover, the changes in our economies and transformation of our societies will bring enormous opportunities to create new jobs, raise incomes, and improve living conditions."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>USA vil ikke ratificere Kyoto-Protokollen og er samtidig en af de største drivhusgasudledere.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Kofi Annan påpeger, at det også kan bringe gode økonomiske og samfundsrelaterede muligheder med sig, hvis medlemslandene når til enighed.</p> <p><i>"But let us not be daunted. Far more is within our power than is commonly understood. Moreover, the changes in our economies and transformation of our societies will bring enormous opportunities to create new jobs, raise incomes, and improve living conditions."</i></p>

9.9.2.7. Michael Zammit Cutajar, UNFCCs sekretariatsleder

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Michael Zammit Cutajar påstår, at det er økonomi, der har størst indflydelse på klimaforandringer.</p> <p><i>“It is the economy that generates climate change and it is in economic transformations that solutions must be sought. Moreover, it is economic defensiveness that has the greatest influence on the intergovernmental negotiations. This defensiveness often obscures long-term interests and obstructs their realization.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som bevis på sin påstand henviser Michael Zammit Cutajar til, at han har arbejdet som UNFCCs sekretariatsleder i ti år og fulgt alle COPs fra starten. Han har dermed autoritet til at komme med en sådan påstand.</p> <p><i>“I have been working as Executive Secretary for over ten years. It has been a decade of learning for me: learning about climate change and learning about management. I have enjoyed this learning experience. (...) Through this learning process, I have acquired a network of friends and acquaintances engaged in the negotiations. This is an asset that I will take away with me. One of the first and lasting lessons that I absorbed concerned the economic roots of the issue that we are addressing.”</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Michael Zammit Cutajar henviser til, at klimaforandringer har økonomiske rødder.</p> <p><i>“One of the first and lasting lessons that I absorbed concerned the economic roots of the issue that we are addressing.”</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Michael Zammit Cutajar anmoder konferencens medlemmer om, at de vil forstå hvad det vil koste ikke at agere. Meget mangler stadig at blive gjort – især indenfor information og forståelse.</p> <p>Derudover er det vigtigt at styrke WMO, IPCC, GEF, UNDP, UNEP og UNITAR.</p> <p><i>“I hope, however that a better appreciation of the costs of inaction and of the economic benefits of innovation in technologies and in lifestyles will generate a more balanced economic vision. Much needs to be done by way of information and advocacy before such a vision can take hold. I look forward to a future phase of negotiation in which a better understanding of the regional impacts of climate change and a common view of a desirable level of atmospheric concentrations of greenhouse gases will motivate a more positive approach to a cooperative global strategy.”</i></p> <p><i>“An effective global strategy to combat climate change must strengthen these institutions [WMO, IPCC, GEF, UNDP, UNEP and UNITAR], as well as the Convention secretariat in Bonn. It must also make the most of the interactions among related Conventions – notably our sister Conventions on biological diversity and desertification – and it must reach out beyond the governmental sphere to economic actors and civil society.”</i></p>

	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Medlemslandene er mødt op til konferencen for at tage beslutninger.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>USA har valgt ikke at ratificere Kyoto-Protokollen.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Michael Zammit Cutajar henviser til udgifter i forbindelse med passivitet.</p> <p><i>"I hope, however that a better appreciation of the costs of inaction and of the economic benefits of innovation in technologies and in lifestyles will generate a more balanced economic vision."</i></p>

9.10. COP8

9.10.1. Diskursen

Ækvivalenskæde:	Diskursernes konstruktion:	
<p>Klimadebatten og klimaforandringer ækivaleres med en trussel for fremtidig velstand, økosystemer, økonomisk fremgang, vand, energi, helbred, landbrug og biodiversitet. Alle lande, men især ulande i Afrika og østater er eksistentielt truet, hvorfor der kræves økonomisk og social udvikling, fattigdomsbekæmpelse, signifikante reduktioner i drivhusgasudledninger, adaptation og mitigation, en ratificering af Kyoto-Protokollen, teknologioverførsel og kapacitetsopbygning.</p>	Eksistentiel trussel:	Klimaforandringer
	Referentobjekt:	<p>Fremtidig velstand, økosystemer og økonomisk fremgang</p> <p>Vand, energi, helbred, landbrug, biodiversitet</p> <p>Alle lande; men især ulande og østater og Afrika</p>
	Absolut prioritering:	<p>Økonomisk og social udvikling, fattigdomsbekæmpelse, signifikante reduktioner i drivhusgasudledningen, adaptation og mitigation</p> <p>En ratificering af Kyoto-Protokollen, nationale strategier for bæredygtig udvikling, national implementering af forpligtelser</p> <p>Teknologioverførsel, kapacitetsopbygning</p>

9.10.2. Talehandlingen

9.10.2.1. Mohamed Elyazghi, marrokansk miljøminister og formand for COP7

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Mohamed Elyazghi påstår, at klimaforandringer unægteligt er en realitet. <i>"(...) climate change was an undeniable reality."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Mohamed Elyazghis status som formand for COP7 giver ham autoritet til at bringe en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Han underbygger sin påstand med, at såvel ilande og ulande næsten dagligt blir påvirket af klimarelaterede naturkatastrofer. <i>"With developed and developing countries alike affected almost daily by climate-related natural disasters,"</i>

9.10.2.2. T. R. Baalu, indisk miljøminister og formand for COP8

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	T. R. Baalu påstår, at klimaforandringernes effekter til føre til hunger og fattigdom. <i>"With the negative impacts of climate change beginning to affect physical and biological systems, global grain yields are projected to decrease, and that, in turn, would lead to an increase in hunger and poverty."</i>
	Forberedende vilkår:	3. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som formand for COP8 har T. R. Baalu autoritet til at bringe en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: T. R. Baalu henviser til, at negative følger af klimaforandringerne allerede påvirker fysiske og biologiske systemer.

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	T. R. Baalu anmoder konferencens deltagere om, at de færdiggør denne proces uden forsinkelser, og at det er ilandene, der må påtage sig den ledende rolle og tage særlige hensyn til adaptation. <i>"Now it was time to finalize this process without delay."</i> <i>"As those with the least resources are the most vulnerable to the effects of climate change, higher priority should be given to adaptation as a means to promote sustainable development."</i>

		<p><i>"However, developed countries were required to demonstrate their leading role in modifying longer-term emission trends and were committed specifically to adopting mitigation policies and measures."</i></p> <p><i>"The President stressed that the declaration had to be based on consensus and that he would seek the guidance of all Parties in preparing a draft of this document."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>T. R. Baalu henviser til, at COP6 og COP7 har bragt Kyoto-Protokollens ikrafttræden nærmere.</p> <p><i>"The leadership provided by his predecessors, Mr. Jan Pronk and Mr. Mohamed Elyazghi as Presidents of the Conference at the resumed sixth session and the seventh session, respectively, had helped to bring the entry into force of the Kyoto Protocol within reach."</i></p> <p><i>"The World Summit on Sustainable Development and its Plan of Implementation had provided guidance in that regard."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Mødet er først startet, og det er derfor ikke sikkert, at T. R. Baalu vil nå i mål med sine ønsker for mødet.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>T. R. Baalu henviser til, at det er vigtigt, at konferencens deltagere agerer, da det vil kunne gøre konference i New Delhi til en milepæl.</p> <p>Klimaforandringerne fører fattigdom, jordforringelse, fødevarer- og vandmangel, svækket helbred og energiproblemer med sig.</p> <p><i>"As the institutional issues had by and large been settled, the New Delhi conference could become a milestone in the implementation of the Convention and the promotion of sustainable development."</i></p> <p><i>"The World Summit on Sustainable Development and its Plan of Implementation had provided guidance in that regard. The links between climate change and sustainable development had high lightened the problems of poverty, land degradation, access to water and food, human health, and the use of energy. The latter played a central role in alleviating poverty, and action for the dissemination of innovative technologies in this and in other areas was called for."</i></p> <p><i>"The present session of the Conference should be remembered as one that addressed the concerns of the most vulnerable stakeholders – small farmers, fishermen, livestock owners and others, including the indigenous communities."</i></p>

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>T. R. Baalu påstår, at verden ikke kan være ligeglad med den næste generations behov, og at kampen imod klimaforandringer kampen mod fattigdom.</p> <p><i>"(...) the world cannot be indifferent to the needs of the next generation."</i></p> <p><i>"He said the fight against climate change was in fact a fight against poverty."</i></p>

	Forberedende vilkår:	4. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som formand for COP8, har T. R. Baalu autoritet til at bringe en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: T. R. Baalu henviser til, at hele verden har denne opfattelse: <i>"All across the globe, hopes had been raised that this conference would enable the world to forge ahead and achieve the ultimate objective enshrined in the UNFCCC."</i>

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	Fremtidige begivenheder: T. R. Baalu advarer konferencens deltagere om, at bæredygtig udvikling ikke vil være en mulighed, hvis verden ikke kan bekæmpe klimaforandringer, og at verden ikke vil kunne bekæmpe global opvarmning uden bæredygtig udvikling. <i>"He noted that sustainable development would never be possible if the world could not combat climate change. In the same way, without following the path of sustainable development, the world would not be able to fight global warming."</i>
	Forberedende vilkår:	13. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse. T. R. Baalu har som formand for COP8 autoritet til at bringe en sådan påstand. Samtidig indskrives han sig i den diskurs, der allerede hersker i UNFCCC. 14. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset. Der hersker i UNFCCC en ide om, at man ved at sænke drivhusgasudledningen kan undgå de værste konsekvenser af klimaforandringer.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse: T. R. Baalu stiller klimaforandringer lig fattigdom.

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	T. R. Baalu anmoder konferencens deltagere om, at fortsætte i samme spor i retning af bæredygtig udvikling og især at beskæftige sig med den udfordring, vand- og fødevarerforsyningen udgør i ulandene. <i>"(...) the world community must continue the march towards sustainable development and strive to further address the challenge of supplying food and water to its less blessed brothers."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Publikum mødes ved COPérne for at beskæftige sig med disse aspekter. 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.

		Det er dog ikke sikkert, at de 179 lande kan nå til enighed.
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>T. R. Baalu påpeger, at hele verden håber, at denne konference vil gøre det muligt at opnå hele formålet med UNFCCC.</p> <p><i>"All across the globe, hopes had been raised that this conference would enable the world to forge ahead and achieve the ultimate objective enshrined in the UNFCCC."</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>T. R. anmoder konferencens deltagere om give udtryk for, at handling haster ift. at operationalisere Kyoto-Protokollen.</p> <p>Vedvarende energi må gå hånd i hånd med adaptation og mitigation foranstaltninger.</p> <p><i>"He said there were many calls to reflect on how far governments still must go to meet the ultimate objective of the Convention."</i></p> <p><i>"The President said many speakers had expressed a sense of urgency regarding the need to operationalize the Kyoto Protocol."</i></p> <p><i>"He recalled a valuable exchange of views on renewable energy, with many speakers noting that the emphasis on renewable energy must go side by side with a correct balance between adaptation and mitigation measures."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Det er op til publikum at tage stilling til og blive enige om, hvad der er nødvendigt og muligt at tage af forbehold.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Det er en proces med mange uenigheder og mange forskellige præferencer, og det er derfor ikke sikkert, at deltagerne kan blive enige.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Det er vigtigt at konferencens deltagere agerer, da verden er ved at bevæge sig ud af de teoretiske forestillinger om, hvad klimaforandringer vil føre med sig og ind i en periode, hvor disse konsekvenser opleves.</p> <p><i>"He noted that participants in the first discussion, "Taking stock", had provided concrete evidence of the actual impact of climate change and confirmed that the world is moving well out of the realm of theory and scientific hypothesis and into the field of actual impacts."</i></p> <p><i>"Many also stated that in the near future climate change would be one of the biggest obstacles to economic development."</i></p>

9.10.2.3. Atal Bihari Vajpayee, indisk premierminister

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Atal Bihari Vajpayee påstår, at klimaforandringer er en af de mest alvorlige klimarelaterede bekymringer i vores tid. <i>“He noted that climate change, a global phenomenon with diverse local impacts, had emerged as one of the most serious environmental concerns of our times.”</i>
	Forberedende vilkår:	1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Atal Bihari Vajpayees status som premierminister for COP8’s værtsland giver ham en autoritet til at bringe en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Som tilsagn om, at hans påstand udgør en faktisk tilstand, henviser Atal Bihari Vajpayee til Indiens en klimasituation.

9.10.2.4. Joke Waller-Hunter, sekretariatschef for konventionen

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Joke Waller-Hunter påstår, at verdenssamfundet er blevet konfronteret med negative konsekvenser af en udviklingstilstand, der ikke er bæredygtig. <i>“(...) the Executive Secretary noted that the world community had been confronted recently with the negative consequences of development patterns that do not adhere to the principles of sustainability.”</i>
	Forberedende vilkår:	5. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som sekretariatschef for konventionen har Joke Waller-Hunter autoritet til at komme med en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Hun henviser til, at verden har set flere tilfælde af ekstreme vejrforhold. <i>“The world had seen an unprecedented number of extreme weather events, which were consistent with model projections by the scientific community.”</i>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Joke Waller-Hunter anmoder konferencens deltagere om, at tage handling nationalt og internationalt – især behovet for at udvikle en fælles metodologisk tilgang til at løse problemet. Hun henviser især til CDM-projekter som en mulighed. <i>“These events underlined the urgency of national and international action, taking into account the principle of common but differentiated responsibilities. They also underscored the need to reduce vulnerability and enhance the resilience of societies in the face of changing climate, and pointed to the need to develop a common methodological approach to address adaptation.”</i> <i>She highlighted the clean development mechanism (CDM) as an important vehicle</i>

		<i>for implementation and international cooperation.</i>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Publikum er samlet for at nå til enighed om, hvordan klimaet og klimaforandringer skal håndteres.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Det er langt fra sikkert, at konferencens deltagere kan nå til enighed om en fælles metodologisk tilgang til løsningen af klimaproblemet.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Konferencens deltagere bør se på mulighederne i CDM-projekter, da de forbinder bæredygtig udvikling og klimaforandringer og samtidig giver mulighed for en yderligere investeringsmulighed i teknologioverførsel til ulande.</p> <p><i>"The CDM links sustainable development and climate change, and provides an additional channel for investments in technology transfer to developing countries, directly involving the private sector. It also embodies the partnership concept that was a trademark of the WSSD."</i></p>

9.11. COP9

9.11.1. Talehandlingen

9.11.1.1. T. R. Baalu, indisk miljøminister og formand for COP8

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>T. R. Baalu anmoder konferencens deltagere om at styrke ulandenes muligheder for at implementere passende og kosteffektive teknologier og påpeger, at sådan kapacitetsopbygning skal støttes med finansiell assistance. Samtidig skal ilandene påtage sig den førende rolle i klimakampen og tage handling ved at indskrænke drivhusgasudledninger national og gennem kooperative mekanismer. Eftersom disse tiltag er omkostningsfyldte bør Special Climate Change Fund og Least Developed Countries Fund operationaliseres snarest muligt.</p> <p><i>"The President underlined the importance of enhancing the abilities of developing countries to implement appropriate and cost-effective technologies, and emphasized that such capacity-building needed to be supported by appropriate financial assistance. At the same time, developed countries needed to take effective action to curtail greenhouse (GHG) emissions both domestically and through cooperative mechanisms. (...) Such measures entailed considerable costs to the countries concerned, and it was therefore necessary to operationalize as early as possible the Special Climate Change Fund and the Least Developed Countries (LDC) Fund. (...) It was also necessary to integrate measures on climate change into the overriding goal of fighting poverty. The Convention enjoined the developed countries to take the lead in combating climate change, and it was therefore necessary for these countries to pave the way for assisting developing countries as envisioned in the Convention and its Protocol.</i></p>

	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>T. R. Baalu henviser til, at COP9 udgår en mulighed for at se tilbage på de fremskridt, der er sket, og for parterne at forpligte sig på ny.</p> <p><i>"The present session provided an opportunity to take stock of the progress made and reconfirm Parties' faith in multilateral cooperation, bearing in mind that no new commitments should be introduced for developing countries.</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er mange modstridende interesser i klimadebatten, og det er derfor ikke sikkert, at parterne vil enes.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>T. R. Baalu henviser til, at der er potentiale for mitigation indenfor energiteknologier, men at disse bør implementeres uden yderligere forsinkelse, da klimaforandringerne allerede kan mærkes i ulandene.</p> <p><i>"Many of the measures relating to clean energy technologies showed considerable potential for mitigation. However, they needed to be implemented without further delay as the impacts of climate change were already being felt by developing countries. Adaptation, rather than merely reaction to extreme weather events, also meant increasing the ability of countries to cope with changes in the context of their overall strategies for sustainable development.</i></p>

9.11.1.2. Miklos Persanyi, ungarsk miljøminister og formand for COP9

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Miklos Persanyi påstår, at verden står overfor en trussel af alvorlig og uomtvistelig ødelæggelse.</p> <p><i>"(...) the world was faced with the threat of serious and irreversible damage."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>6. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Miklos Persanyis status som formand for COP9 giver ham autoritet til at bringe en sådan påstand. Samtidig henviser han til de globale klimamæssige katastrofer, verden er vidne til.</p> <p><i>"(...) in view of increasing global environmental hazards (...)"</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>For at bakke sin påstand op, pointerer Miklos Persanyis at der er bevis for, at der er en sammenhæng mellem øgelsen af drivhusgasser og menneskelig aktivitet, og videnskabelige scenarier for fremtiden er alarmerende.</p> <p><i>"The link between the increase of GHGs in the atmosphere and human activities causing the emissions of such gases was now certain, and available scientific scenarios on the future development of the global climate were alarming."</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Miklos Persanyis anmoder konferencens deltagere om, at styrke den nationale handling og det internationale samarbejde. <i>"It was therefore necessary to reinforce domestic action and enhance international collaboration in the fields identified by Parties since 1992."</i>
	Forberedende vilkår:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Konferencens deltagere mødes for at tage beslutninger. <ol style="list-style-type: none"> 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. Det er ikke sikkert, at konferencens deltagere vil nå til enighed. Ligeledes er det set, at medlemmer er indgået internationale forpligtelser, som de ikke har levet op til i hjemlandet.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at publikum skal agere: For at bakke sin anmodning op, pointerer Miklos Persanyis at der er bevis for, at der er en sammenhæng mellem øgelsen af drivhusgasser og menneskelig aktivitet, og videnskabelige scenarier for fremtiden er alarmerende. <i>"The link between the increase of GHGs in the atmosphere and human activities causing the emissions of such gases was now certain, and available scientific scenarios on the future development of the global climate were alarming."</i>

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	Fremtidige begivenheder: Miklos Persanyi advarer om, at klimaforandringer kan relatere i sult og fattigdom. <i>"If, as projected, global crop yields decreased as a result of climate-related changes of physical and biological systems, an increase in hunger and poverty might be the result."</i>
	Forberedende vilkår:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse. Miklos Persanyi henviser til, at der er lavet forudsigelser herom. <ol style="list-style-type: none"> 2. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset. Disse forudsigelser er kun lavet ud fra betragtningen af klimarelaterede forandringer i fysiske og biologiske systemer.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse: Miklos Persanyi henviser til, at udfordringernes størrelsesorden er skræmmende. <i>"The magnitude and intricacy of the challenges resulting from climate change were daunting (...)"</i>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Miklos Persanyi anmoder konferencens deltagere om at reducere sårbarhed og udvikle tilpasningsmulighederne i u-landene. <i>"The need to reduce the vulnerability and enhance the adaptability of developing countries was therefore ever more pressing."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Publikum modes for at tage beslutninger på disse områder. 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. Miklos Persanyi henviser til, at den skræmmende størrelsesorden kan få lande til at relatere sig til landenes forskelle fremfor deres fælles interesse. <i>"The magnitude and intricacy of the challenges resulting from climate change were daunting and might cause countries to dwell on their differences rather than attend to their common interest."</i>
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at publikum skal agere: Han henviser til, at det derfor er mere vigtigt at øge det internationale samarbejde. <i>"It was therefore all the more important to increase international cooperation and build on the common ground that all Parties shared."</i>

9.11.1.3. Altero Matteoli, italiensk miljøminister

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Altero Matteoli påstår, at klimaforandringer en global udfordring, der kræver et omfattende globalt svar. <i>"(...) climate change was a global challenge which required a comprehensive global response."</i>
	Forberedende vilkår:	7. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som italiensk miljøminister har Altero Matteoli autoritet til at komme med en sådan påstand. Samtidig indskriver han sig i UNFCCCs diskurs for klimaforandringerne.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Altero Matteoli henviser, som bevis for, at påstanden er sand, til de seneste ekstreme vejrforhold. <i>"As recent extreme weather events had confirmed,"</i>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Altero Matteoli anmoder konferencens medlemmer om, at nå frem til en omfattende global respons, involverende internationalt engagement for at reducere drivhusgasudledning og at styrke ulandenes evne til at tilpasse sig

		<p>klimaforandringerne.</p> <p><i>"(...) comprehensive global response."</i></p> <p><i>"(...) commitment of the international community to reduce GHG emissions and to strengthen the capacity of the world's most vulnerable regions to adapt to climate change. The sustainability of this commitment would depend on enhancing technical cooperation between countries and sharing common minimum standards for environmental protection and energy efficiency through a wider use of clean technologies."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>3. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Altero Matteoli mener, at Kyoto-Protokollen nu for første gang giver redskaberne til at adressere klimaforandringerne effektivt.</p> <p><i>"With the Convention serving as common ground for all Parties, the Kyoto Protocol offered for the first time the tools to address climate change effectively."</i></p> <p>4. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er stadig mange uoverensstemmelser mellem landene – såsom nord-syd-debatten.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Altero Matteoli henviser til, hvordan det vil være muligt at opnå yderligere globale forpligtelser.</p> <p><i>"Such initiatives were important for implementing measures to effectively reduce GHG emissions and identifying new ways to achieve further global commitments."</i></p>

9.11.1.4. Joke Waller-Hunter, sekretariatschef for konventionen

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Joke Waller-Hunter anmoder konferencens deltagere om, bidrage med tilstrækkelige ressourcer. Ligeledes er der behov for fuld anvendelse af eksisterende teknologier, såvel som aktiv forskning og udvikling af innovative teknologier. Da videnskabelige teknologier udgør en vigtig brik, bør medlemslandene nå til enighed om inklusion af skovrejsning og genplantning i CDM.</p> <p><i>"(...) Parties were reminded that adequate resources would be needed to continue to meet the expectations for programme delivery in implementing decisions taken by the Conference of the Parties."</i></p> <p><i>"For the objective of the Convention and the Protocol to be met, full deployment of existing technologies as well as active research and development of innovative technologies was needed. Finally, the Executive Secretary stressed the importance of scientifically sound methodologies and encouraged Parties to reach agreement on the inclusion of afforestation and reforestation in the CDM and on a common reporting format for land use, land-use change and forestry (LULUCF) in national communications."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p>

		<p>Joke Waller-Hunter har tro i, at medlemslandene under COP9 vil gøre mere for tilpasning til klimaforandringerne.</p> <p><i>"The Executive Secretary expressed confidence that Parties at this session would contribute to further shaping the adaptation agenda in the climate change process, including work on methodologies."</i></p> <p><i>"The Conference would now be in a position to consider the performance of these Parties in limiting and reducing their emissions."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er stadig store uoverensstemmelser mellem de forskellige landegrupper.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Joke Waller-Hunter henviser til sekretariatets arbejde med at analysere informationer.</p> <p><i>"The secretariat had reviewed and analyzed information and emission data reported by Annex I Parties."</i></p>

9.11.1.5. Kofi Annan, FNs generalsekretær

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Kofi Annan påstår, at den øgede frekvens og intensivitet af de ekstreme vejrforhold i de seneste år stemmer overens med de konklusioner, som IPCC er nået frem til.</p> <p><i>"The heightened frequency and intensity of extreme weather events in recent years was consistent with the conclusion of the IPCC that the frequency and magnitude of many such events would increase with only a small rise in temperature."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>8. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Kofi Annans position som FNs generalsekretær giver ham autoritet til at bringe en sådan påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Han henviser til IPCCs videnskabelige udregninger. Der eksisterer en diskurs omkring IPCC og videnskab, at når noget er videnskabeligt, så må det være sandt.</p>

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fremtidige begivenheder:</p> <p>Kofi Annan advarer om, at mange regioner ved udgangen af dette århundrede vil lide under dramatiske forandringer i deres økosystemer.</p> <p><i>"(...) by the end of this century many regions of the world might be dramatically altered and many ecosystems might be under severe stress."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>15. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i</p>

		<p>publikummets interesse.</p> <p>Kofi Annan henviser til de videnskabelige forudsigelser.</p> <p><i>"The Secretary-General noted that for many years scientists had warned about the long-term impacts of ever-increasing emissions of greenhouse gases (...)"</i></p> <p>16. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset.</p> <p>Der eksisterer en diskurs omkring, at det er drivhusgasudledninger, der fører til forandringerne i klimaet.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>Der eksisterer en diskurs omkring, at disse klimaforandringer vil føre til fattigdom og sult.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Kofi Annan anmoder konferencens deltagere om at adressere sårbarheder og risici og at overveje mitigation og adaptation ift. klimaforandringer.</p> <p><i>"Given the growing concern that this trend was likely to continue, real progress in dealing with the causes and consequences of climate change was needed."</i></p> <p><i>"It was crucial to assess vulnerabilities and risks, and consider mitigation and adaptation to climate change. In view of the serious immediate consequences of global warming, he urged Parties to intensify their efforts to minimize the potentially devastating effects of climate change. Mitigation and adaptation to climate change would require sustained effort for decades to come."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Publikum mødes for at nå til enighed om sådanne emner.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er stadig uoverensstemmelser mellem de forskellige landegrupper.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Kofi Annan henviser til, at verden allerede ser konsekvenserne af klimaforandringer.</p> <p><i>"The world might already be seeing some of the impacts of climate change, with developing countries being especially vulnerable."</i></p>

9.11.1.6. Round-table discussions

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Round-table discussions nåede frem til påstanden om, at klimaforandringer forbliver den vigtigste globale udfordring for menneskeheden og er en realitet i alle dele af verden, der truer kulturer og økosystemers eksistens. I kampen mod denne udfordring er det internationale samfund konfronteret med et klart valg mellem</p>

		<p>kollektiv uansvarlighed eller modenhed. Presserende nationale sociale og økonomiske krav er negative faktorer for u-lande.</p> <p><i>“Many Parties highlighted that climate change remains the most important global challenge for humanity. In meeting this challenge, the international community is confronted with a clear choice between collective irresponsibility or maturity. (...) Furthermore, adverse effects of climate change are a reality in all parts of the world. (...) Debt and urgent national social and economic demands and pressures were mentioned as limiting factors for developing countries.”</i></p> <p><i>“The very existence of long-standing cultures and ecosystems is at stake.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>9. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Der henvises til påvirkningerne af klimaforandringer, der allerede er en realitet i alle verdens dele.</p> <p><i>Furthermore, adverse effects of climate change are a reality in all parts of the world.</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>For at bakke påstanden op, henvises der til IPCCs seneste rapport.</p> <p><i>“The results of the Third Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change provide a sound scientific basis for action.”</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Alle medlemslande, og primært ilandene, anmodes om at tage handling. Hertil hører bl.a. omgående implementering af CDM; mitigation strategier involverende energieffektivitet, vedvarende energiteknologier og udvikling af nye teknologier; adaptation strategier; fonde; fjernelsen af økonomiske barrierer; minimere fattigdom; accelerere implementering af forpligtelser nationalt; teknologioverførsel; kapacitetsopbygning; observering og forskning og regler.</p> <p><i>“Urgent and coordinated action is needed by all nations, taking into account their special circumstances, and common but differentiated responsibilities. (...) Prompt implementation of the clean development mechanism was called for by many Parties. (...) Parties noted that a coherent mitigation strategy over time will require measures to improve energy efficiency, diffuse renewable energy technology and develop new technologies for the next decades. (...) Parties noted the increasing demand for adaptation measures.”</i></p> <p><i>“(...) need for more funding from developed country Parties to support mitigation and adaptation initiatives in non-Annex I Parties.”</i></p> <p><i>“Many Parties called for the removal of barriers to financial assistance, technology transfer and funding for adaptation activities in developing countries.”</i></p> <p><i>“There was agreement that an appropriate combination of short-term and long-term action was critical. Some Parties highlighted the need for sustainable economic growth to alleviate poverty and promote social development. (...) However, it was also stated that Parties need to quicken the pace of their work and accelerate the uptake of existing technologies, especially in developing countries and the least developed countries and small island developing States among them.”</i></p> <p><i>“The challenge posed by investments required for electricity generation in the next two decades was raised, as well as their significant implications for emissions. (...)”</i></p>

		<p><i>Some Parties called for more practical information on technology transfer, and developed countries were asked to provide precise information on the technologies being transferred, so as to build an inventory of technologies that are being transferred from developed to developing countries."</i></p> <p><i>"In this regard, the need to coordinate with, and participate in, actions taken under other fora, including World Summit on Sustainable Development partnerships, was mentioned."</i></p> <p><i>"Parties still need to proceed with the alignment of different policies and measures, capacity-building processes and the availability of funds. There were calls to stop reiterating political positions, and to move instead from words to concrete action."</i></p> <p><i>"Achieving the desired overall emissions reductions and adapting to inescapable impacts will require a further strengthening of efforts by all countries."</i></p> <p><i>"Annex I Parties were urged to continue to play a leading role in implementing all the provisions of the Convention and the Kyoto Protocol."</i></p> <p><i>"There is a need to continue to strengthen climate observation and research."</i></p> <p><i>"(...) cooperation must be based on clear rules and responsibilities, in an atmosphere of willingness. In particular, the importance of establishing such rules applicable to all countries was emphasized. Intensified North-South, South-South, South-North, and regional cooperation is vital, for example in technology transfer, technology research, cleaner production, and through Joint Implementation and clean development mechanism projects."</i></p>
Forberedende vilkår:		<p>3. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Der henvises til IPCCs tredje rapport som vejviser.</p> <p><i>"Many Parties mentioned that the Third Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change provides a clear compass; we need now to develop the road-map."</i></p> <p>4. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er eksempelvis problemer med, at landene ikke hurtigt nok får implementeret deres forpligtelser nationalt. Ligeledes har ikke alle lande endnu underskrevet Kyoto-Protokollen.</p>
Væsentligt:		<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Det er bl.a. nødvendigt, at publikum agerer, da ulande mangler kapaciteter og drivhusgasser må holdes på et niveau, der vil forhindre interferens med klimasystemet.</p> <p><i>"The importance of increasing the capacity of local communities to deal with the adverse effects of climate change was reiterated. It was noted that many developing countries are implementing adaptation and mitigation measures, but that scarcity of resources hampers their capacity to address climate change adequately. (...) Such support is vital for developing appropriate capacities and incentives to successfully implement the Convention and its Protocol."</i></p> <p><i>"The importance of adaptation technologies and the need to focus on such areas as agriculture, water, coastal zones and public health in considering technology needs</i></p>

		<p><i>under the Convention were highlighted.”</i></p> <p><i>“One point made in relation to possible future technologies was that we should not back any one particular horse.”</i></p> <p><i>“Much more needs to be done in order to stabilize atmospheric concentrations of greenhouse gases at a level that would prevent dangerous anthropogenic interference with the climate system.”</i></p>
--	--	--

9.12. COP10

9.12.1. Talehandlingen

9.12.1.1. Gonzalez Garcia, argentinsk miljøminister og formand for COP10

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Gonzalez Garcia påstår, at Argentina bade lider under klimaforandringernes påvirkning på økosystemet og det menneskelige helbred, men også under diverse sygdomme.</p> <p><i>“In addition to the direct impacts on ecosystems and human health, Argentina faced numerous secondary effects, such as increased incidence of certain diseases, which placed a serious burden on the health care system and the ongoing efforts to improve living conditions for society’s most vulnerable groups.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>10. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Gonzalez Garcia er minister for miljø- og helbredsområdet. Som minister for disse to områder har han autoriet til at bringe en sådan påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Gonzalez Garcia henviser til de tiltagende alvorlige vejrforhold, som er blevet observeret i Argentina og andre steder.</p> <p><i>“The increased frequency of violent weather events, as recorded in Argentina and elsewhere, showed clearly that global warming was beginning to take its toll.”</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Gonzalez Garcia anmoder COP10’s deltagere om, og især ilandene, at de intensiverer deres indsats til at bekæmpe klimaforandringer. I de kommende år er det vigtigt at intensivere foranstaltninger til at afværge klimaforandringer og til at hjælpe lande med at tilpasse sig konsekvenserne. Regeringer bør i et forsøg herpå give civilbefolkningen og den private sektor den fornødne information hertil.</p> <p><i>“(…) it was essential that Parties did not waver in their determination but intensified their efforts to combat climate change.”</i></p> <p><i>“For the coming years and decades it was important both to intensify measures to mitigate climate change and to help countries adapt to its consequences. It was the responsibility of developed countries to take the lead in mobilizing the resources</i></p>

		<i>necessary to ensure that such measures could be developed and implemented as quickly as possible. (...) Governments should provide information to civil society and the business sector on the consequences of unsustainable practices and the advantages of available alternatives."</i>
	Forberedende vilkår:	<p>5. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Gonzalez Garcia er overbevist om, at det vil lykkes parterne ved COP10 at styrke deres forpligtelser.</p> <p><i>"In conclusion, the President expressed his confidence that the tenth session of the Conference would lead to a strengthening of Parties' commitments to combat climate change."</i></p> <p>6. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Ikke alle medlemslande har ratificeret Kyoto-Protokollen og hidtil været villige til at påtage sig omfangsrige forpligtelser.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Det er dog nødvendigt, at publikum reagerer, da en øget frekvens af voldsomme vejrforhold tydeligt viser, at den globale opvarmning er et truende fænomen.</p> <p><i>"The increased frequency of violent weather events, as recorded in Argentina and elsewhere, showed clearly that global warming was beginning to take its toll."</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Gonzalez Garcia anmoder deltagerne om at levere de resultater, som verden forventer. Delegerede skal fordoble deres indsats, således at enighed kan blive opnået på alle punkter, der er til diskussion.</p> <p><i>"To deliver the results that the world expected, delegates had to redouble their efforts so that agreement could be reached on all items under discussion."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Gonzalez Garcia har tillid til, at det ministerielle fremmøde og personlige engagement vil sikre en fortsættende vilje hos medlemslandene.</p> <p><i>"He expressed confidence that the high level of ministerial attendance and personal commitment would ensure the continuing willingness of Parties to act upon their common but differentiated responsibilities."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Selvom der er en politisk vilje og et personligt engagement, så er der stadig emner, som medlemslandene ikke kan nå til enighed om.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Det er nødvendigt for landene at opnå resultater for at bevise, at processen ikke er gået i stå.</p> <p><i>"It was important to produce tangible results to show that the process was moving</i></p>

		forward.”
--	--	-----------

9.12.1.2. Anibal Ibarra, guvernør i Buenos Aires

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Anibal Ibarra anmoder ilandene om at nå politiske beslutninger. <i>“More particular, it called for policy decisions by developed countries, not only because they were major emitters of greenhouse gases but also because they were important actors in the international political arena.”</i>
	Forberedende vilkår:	1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Ilandene har de fornødne teknologiske og økonomiske kompetencer til at forandre noget. 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. USA har ikke ønsket at ratificere Kyoto-Protokollen, da det medfører for store økonomiske udfordringer i landet.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at publikum skal agere: Der henvises til, at klimaforandringsproblemet og udviklingen af et bæredygtigt klima er en kæmpe opgave, der kræver en stærk politisk vilje og forpligtelse. <i>“Tackling the problem of climate change and developing sustainable environmental policies was an immense task which required perseverance, considerable economic and human resources, new technologies and, most of all, a strong political will and commitment by all countries.”</i>

9.12.1.3. Nestor Kirchner, argentinsk præsident

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Nestor Kirchner påstår, at klimaforandringer er en global udfordring, der truer den menneskelige civilisations fundament. Transformationen fremkommet af moderne teknologi har forstyrret planetens økologiske ligevægt. <i>“(…) climate change was a global challenge threatening the very foundations of human civilization. The dramatic transformations brought about by modern technology had disturbed the planet’s ecological equilibrium.</i>
	Forberedende vilkår:	11. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Nestor Kirchner har som argentinsk præsident autoritet til at bringe en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Nestor Kirchner henviser til ulandene, der allerede døjer med fattigdom, manglende adgang til verdensmarkedet og utilstrækkelige ressourcer til at udbyde uddannelse

		<p>og basal infrastruktur til borgerne.</p> <p><i>"Developing countries were already under considerable pressure struggling with poverty, a lack of access to world markets, and insufficient resources to provide education and basic infrastructure to their citizens."</i></p>
--	--	---

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fremtidige begivenheder:</p> <p>Nestor Kirchner advarer om, at klimaforandringer er en udfordring, der truer menneskelig civilisations fundament. Klimaforandringer er istand til at forværre fattigdom og hunger i mange områder verden over. Hele samfund kan være dødsdømt, hvis ikke dem, der har ansvaret, er villige til at påtage sig den nødvendige indsats for at forhindre dette.</p> <p><i>"(...) climate change was a global challenge threatening the very foundations of human civilization. (...) Climate change was likely to exacerbate poverty and hunger in many areas around the globe. (...) Whole societies could be doomed to disappear if those who had the responsibility were not willing to undertake the efforts necessary to prevent this happening."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>3. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse.</p> <p>Nestor Kirchner henviser til, at ulande allerede er under pres.</p> <p><i>"Developing countries were already under considerable pressure struggling with poverty, a lack of access to world markets, and insufficient resources to provide education and basic infrastructure to their citizens."</i></p> <p>4. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset.</p> <p>Der eksisterer i UNFCCC-regi en diskurs om, at klimaforandringerne er knyttet til drivhusgasudledninger.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>Nestor Kirchner henviser til, at omkostningerne af ilandenes industrialiserende årtier, og påpeger, at hele verden må bære disse, og at især ulandene er sårbare overfor klimaforandringerne.</p> <p><i>"Although those changes had originated in the developed world, costs were borne by all countries, and particularly by developing countries, who had contributed least to the problem and were the most vulnerable."</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Nestor Kirchner anmoder om, at erkende fakta og omfanget af problemet, og at især de finansielt og teknologisk stærke medlemslande udvikler troværdige og vedvarende løsninger. Mitigation og adaptation byrden bør deles ligeligt, og alle ilande bør ratificere Kyoto-Protokollen og deltage i udviklingsforanstaltningerne, der vil lede til konkrete løsninger.</p> <p><i>"It was therefore all the more important that the facts and the magnitude of the</i></p>

		<p><i>problem were acknowledged. (...) However, reliable and sustainable solutions could only be developed through action on the part of all countries, in particular by those who had the financial and technological resources to do so. The burden of mitigation and adaptation action had to be shared equitably, based on the differentiated responsibilities and capacities of all parties involved."</i></p> <p><i>"In conclusion, the President called upon all developed countries to ratify the Kyoto Protocol and to participate in developing measures that would lead to concrete solutions."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Nestor Kirchner henviser til den mulighed, der åbner sig ved opfyldelsen af forpligtelserne.</p> <p><i>"Developing countries, on the other hand, should seek to use the window of opportunity opening up with the fulfillment of those commitments to introduce innovative technologies which would allow the protection of the environment to be combined with sustainable economic development."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Nestor Kirchner henviser til, at ilandene ikke er villige til at påtage sig deres miljømæssige gæld.</p> <p><i>"But while urging developing countries to settle their financial debts, developed countries were not willing to assume responsibility for their environmental debt."</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Nestor Kirchner påpeger, at ilandene har nydt godt af det fælles gode i mere end to århundreder. Nu har de en miljømæssig gæld overfor ulandene. Set i lyset af ubalancen mellem rige og fattige lande, er der ikke nogen årsag for ilandene til at forsinke opfyldelsen af deres forpligtelser.</p> <p><i>"Given that developed countries had benefited from that common good during more than two centuries of industrial development, they had an environmental debt towards developing countries."</i></p> <p><i>"In view of the imbalance between rich and poor countries there was no reason for developed countries to delay fulfillment of their commitments under the Convention and its Kyoto Protocol."</i></p>

9.12.1.4. Kofi Annan, FNs generalsekretær

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Kofi Annan påstår, at konventionen har hjulpet til at placere klimaforandringer på lokale, nationale og internationale agendaer. Konventionen har også etableret institutionerne og processerne, eksempelvis CDM, hvormed klimaforandringer kan adresseres.</p> <p><i>"The Secretary-General said that the Convention had helped to place climate change firmly on local, national and international agendas. It had also established the institutions and processes with which to address this global challenge. (...) The Protocol also set up a solid system of support for sustainable development in</i></p>

		<i>developing countries, for example through clean development mechanism.</i>
	Forberedende vilkår:	1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som generalsekretær for FN har Kofi Annan autoritet til at bringe en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Kofi Annan henviser til CDM som et eksempel på, hvormed man har et solidt system for support til bæredygtig udvikling.

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Kofi Annan påstår, at den fremtidige udfordring vil være at fremme brugen af kulstoffattige energikilder, teknologier og vedvarende energikilder, der er mere klimavenlige. <i>"The long-term challenge was to promote the use of low-carbon energy sources, low-emissions technologies and renewable energy sources. In developed and developing countries alike, there was a need for energy sources, technologies and development strategies that were more climate-friendly. It was also necessary to forge closer partnerships with the finance and investment community and to do more to mitigate the impacts of climate change."</i>
	Forberedende vilkår:	12. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som generalsekretær for FN har Kofi Annan autoritet til at bringe en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: I FN-regi eksisterer der en diskurs om, at kulstoffattige og vedvarende energikilder er miljøvenlige.

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	Fremtidige begivenheder: Kofi Annan advarer om, at tilstrækkelig mitigation uden adaptation vil blive en uoverkommelig opgave. <i>"Without adequate mitigation, adaptation would become an insurmountable task."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse. Kofi Annan henviser til, at bekymrende signaler for klimaforandringerne påvirkninger viser sig, og IPCCs kommende rapport vil formentlig styrke det videnskabelige bevis for, at der er behov for omgående international handling på såvel mitigation og adaptation. <i>"Worrying signals continued to emerge about the impacts and risks of climate change, and the forthcoming Fourth Assessment Report of the IPCC was expected to strengthen the already compelling scientific case for urgent international action on both mitigation and adaptation."</i>
		2. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum,

		at truslen vil blive realiseret uanset. Der eksisterer i FN-regi en diskurs om, at klimaforandringer er menneskeskabte.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse: Kofi Annan henviser til, at verdensbefolkning skal være tryk, og at de ønsker, at der tages hånd om dette problem.

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Kofi Annan anmoder om konferencens deltagere om at få CDM til at fungere. <i>"As climate impacts became unavoidable, the development agenda would have to evolve to include measures to help societies adapt."</i> <i>"(...) the Secretary-General urged delegates to make them [clean development mechanisms] work."</i>
	Forberedende vilkår:	3. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Kofi Annan henviser til muligheden for at tage handling, og at hele FN vil støtte bestræbelserne herpå. <i>"He called on delegates to seize the moment and assured them of the support of the entire United Nations system for that crucially important endeavor."</i> 4. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. Det er ikke sikkert, at medlemslandene kan nå til enighed.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at publikum skal agere: Kofi Annan henviser til, at meget stadig bør gøres, for at folk kan føle sig trygge, at problemet bliver varetaget. Bekymrende signaler fortsætter med at dukke op, og det forventes, at den kommende IPCC rapport vil komme med yderligere foruroligende konklusioner. <i>"Much more needed to be done, however, for people to feel confident that the problem was being adequately addressed."</i> <i>"Worrying signals continued to emerge about the impacts and risks of climate change, and the forthcoming Fourth Assessment Report of the IPCC was expected to strengthen the already compelling scientific case for urgent international action on both mitigation and adaptation."</i> <i>"People around the world wanted genuine signs that the days of delay and doubt were now over."</i>

9.12.1.5. Joke Waller-Hunter, sekretariatschef for konventionen

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Joke Waller-Hunter anmoder konferencens deltagere om at planlægge de næste

		<p>skridt i kampen mod klimaforandringer.</p> <p><i>"It was therefore important to plan the next steps if investment decisions were to respond to the challenges posed by the ultimate objective of the Convention."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Joke Waller-Hunter henviser til alle de positive påvirkninger, konferencen hidtil har bibragt, og at konferencen også kan opnå betydelige fremskridt i henhold til at avancere den interstatslige konsensus vedr. adaptation.</p> <p><i>"Emphasizing the urgency of the need to prepare for the impacts of climate change, the Executive Secretary said that the Conference could make considerable progress in advancing the intergovernmental consensus on adaptation, including support to the vulnerable developing countries."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Det er ikke sikkert, at konferencens medlemmer kan enes.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Joke Waller-Hunter pointerer, at kuldioxid i atmosfæren fortsat stiger med en stigende hastighed, hvorfor det hidtidige arbejde indenfor UNFCCC kun kan være første skridt.</p> <p><i>"However, concentrations of carbon dioxide in the atmosphere continued to rise at an ever-increasing pace, and 10 years of action on a problem with a time horizon of decades, if not centuries, could only be a first step."</i></p>

9.12.1.6. Paneldiskussion mellem ministre og delegerede

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Der påstås, at der er en øgende trend i drivhusgasudledninger i mange ilande og en manglende implementering ift. forpligtelserne.</p> <p><i>"(...) increasing trend in greenhouse gas (GHG) emissions in many developed countries and the perceived shortfall in implementation of commitments, in particular with regard to financial assistance, technology transfer, capacity-building and addressing adaptation needs."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>2. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Da denne påstand er blevet bragt på ministerniveau, så ligger der nok autoritet bag påstanden til at gøre den troværdig.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Der udspecificeres, at der er mangel på implementering indenfor finansiel assistance, teknologioverførsel, kapacitetsopbygning og adaptation.</p>
Advarsel		

Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fremtidige begivenheder:</p> <p>Der advares om, at store udfordringer ligger forude, og at muligheden for bæredygtig udvikling er i fare, hvis ikke hele klimaforandringsområdet bliver adresseret.</p> <p><i>"Yet as many speakers pointed out, greater challenges lie ahead,"</i></p> <p><i>"Unless the whole issue of climate change is addressed, the opportunity for sustainable development for all countries, especially the most vulnerable, as well as indigenous communities, is in jeopardy."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>3. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse.</p> <p>Der henvises til, at klimaforandringeres følger virkninger i øget omfang bliver oplevet over hele verden.</p> <p><i>"(...) because the impacts of climate change are increasingly being witnessed all over the globe in developing and developed countries alike."</i></p> <p>4. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset.</p> <p>Der eksisterer i FN en diskurs om, at klimaforandringer hænger sammen med drivhusgasudledninger.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>Der henvises til eksempler, hvilken eksistentiel, økonomisk og samfundsmæssig indflydelse klimaforandringer har.</p> <p><i>"Speakers, in particular from small island developing States and least developed countries, illustrated how extreme weather events have increased in recent years and have impacted their economies and societies. They reminded the Conference that climate change threatens their very existence; this should not be forgotten as negotiations move forward."</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Der anmodes om nye forpligtelser for ilandene, mere handling fra ulande, fokus på adaptation og mitigation og efterlevelse af konventionens principper.</p> <p><i>"(...) many Parties called for new commitments by Parties included in Annex I to the Convention (...)"</i></p> <p><i>"(...) more action from developing countries would be needed if the ultimate objective of the Convention is to be achieved."</i></p> <p><i>"The need for a continued focus on vulnerability and adaptation was highlighted by all Parties. (...) In this regard there was a call from Parties to move forward on both adaptation and mitigation, noting the undeniable importance of both in addressing climate change and its effects."</i></p> <p><i>"Parties noted the need to adhere to the guidance provided by the principles of the Convention."</i></p> <p><i>"Many speakers noted that there is an urgent need to move from activities that</i></p>

		<i>"facilitate adaptation" to actual implementation of adaptation actions."</i>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Ministrene mødes for at tage beslutninger og for at hæve konferencens beslutningstagelsesniveau.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er stadig uenighed om bl.a. ulande vs. ilande.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Der henvises til den øgede frekvens og sværhedsgrad af ekstreme vejrforhold.</p> <p><i>"Parties noted the increasing frequency and severity of extreme weather events and the vulnerability of many countries, in particular small island developing States and least developed country (LDC) Parties, for whom addressing climate change is becoming a matter of survival."</i></p>

9.13. COP11

9.13.1. Diskursen

Ækvivalens kæde:	Diskursernes konstruktion:	
<p>Klimadebatten ækvivaleres med alvorlig udfordring og en voksende risiko af negative påvirkninger.</p> <p>Klimaforandringer er en alvorlig udfordring med potentiale til at påvirke hver verdensdel, hvor alle lande, og især ulandene, vil stå overfor en voksende risiko af negative påvirkninger.</p> <p>Samarbejde, økonomisk og samfundsmæssig udvikling, fattigdomsudryddelse, teknologiudvikling- og overførsel og finansiel assistance er hovedprioriteterne.</p>	Eksistentiel trussel:	Klimaforandringer
	Referentobjekt:	Alle verdensdele, alle lande, ulande
	Absolut prioritering:	Internationalt samarbejde, økonomisk og samfundsmæssig udvikling, fattigdomsudryddelse, teknologiudvikling- og overførsel og finansiel assistance.

9.13.2. Talehandlingen

9.13.2.1. Gerald Tremblay, borgmester i Montreal

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Gerald Tremblay påstår, byer spiller en vigtig rolle i kampen mod klimaforandringer. <i>"(...) the Mayor of Montreal underlined the crucial role that cities played in combating climate change."</i>
	Forberedende vilkår:	3. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Gerald Tremblay har som borgmester for en by autoritet til at komme med en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Gerald Tremblay henviser til, at mere end halvdelen af verdens befolkning bor i byområder, og at deres livsstil og forbrugsstil har en stor indflydelse på klimaet. <i>"More than half of the world's population now lived in urban areas and their lifestyles and consumption patterns had a major impact on the environment."</i>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Gerald Tremblay anmoder konferencens deltagere om at støtte indsatsen på det kommunale niveau. Samtidig anmoder han borgere til at gøre deres del for at reducere drivhusgasser. <i>"(...) he called upon governments to support the efforts undertaken at the municipal level."</i> <i>"(...) and called upon citizens to do their part to reduce GHG emissions."</i>
	Forberedende vilkår:	3. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Gerald Tremblay henviser til, hvad Montreal selv har gjort og været istand til at gøre, for at minimere drivhusgasudledningen. Derudover påpeger han, at hver lille gestus tæller. <i>"Committed to promote the objectives of the United Nations Millenium Development Goals, the City of Montreal had recently undertaken various measures, including the adoption of a resolution to reduce GHG emissions by 20 per cent by 2012. In conclusion, the Mayor underlined that every small gesture counted and called upon citizens to do their part to reduce GHG emissions."</i> 4. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. Det er ikke åbenlyst, at konferencens deltagere vil gå ned på kommunalt niveau for at opnå en forskel. Det er ligeledes ikke åbenlyst, at borgerne i byen verden over er interesseret i at forandre deres livsstil.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at publikum skal agere: Gerald Tremblay at handling er nødvendig pga. de udfordringer, som byer er vidne

		<p>til ift. økonomiske, samfundsrelaterede og klimamæssige behov.</p> <p><i>"Given the challenges that cities faced in reconciling economic, social and environmental needs, (...)"</i></p>
--	--	---

9.13.2.2. Gines Gonzalez Garcia, argentinsk miljøminister og formand for COP10

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Gines Gonzalez Garcia anmoder om, at man hylder den afdøde sekretariatschef for konventionen ved at fordoble indsatsen for at opnå konsensus og at opnå fremskridt i kampen mod den globale opvarmning.</p> <p>Gines Gonzalez Garcia anmoder også verdens største økonomier om at acceptere deres ansvar og foretage effektive foranstaltninger til at reducere deres drivhusgasudledning. Selvom lande har forskellige visioner og prioriteter, så er det vigtigt at parterne bibeholder en konstruktiv dialog, der fører til konsensus og effektive beslutninger.</p> <p><i>"(...) the best tribute that delegates could pay to her work was to redouble their efforts to reach consensus and make further progress in combating global warming."</i></p> <p><i>"An international programme of action which was both equitable and efficient required that the world's biggest economies accepted their responsibility and undertook effective measures to substantially reduce their emissions of GHGs. Although each country had different visions, interests and priorities, it was essential that all Parties maintained a constructive dialogue leading to consensus and effective decisions."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Gines Gonzalez Garcia henviser til det videnskabelige materiale, der viser, hvor der kan sættes ind. Han henviser også til, at et seminar tidligere på året har bevist, at det er muligt at opretholde en kreativ og åben dialog vedr. fremtiden.</p> <p><i>"The world had a solid and broad scientific basis on which to take immediate action to eliminate the causes of climate change."</i></p> <p><i>"The seminar of governmental experts which was held in Bonn, Germany, in May 2005 had shown that it was possible to maintain a creative and open dialogue about the future."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Det er ikke åbenlyst at parterne vil følge Gines Gonzalez Garcias anmodning, da alle lande har forskellige visioner, interesser og prioriteter.</p> <p><i>"(...) each country had different visions, interests and priorities, (...)"</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Gines Gonzalez Garcia påpeger bl.a., at handling er vigtig pga. hyldesten til den utrættelige og entusiastiske afdøde sekretariatschef for konventionen.</p>

		<p><i>"Recalling the tireless dedication and enthusiasm of the late Executive Secretary, (...)"</i></p> <p><i>"The absence of full certainty regarding some of its aspects was no reason to delay action."</i></p> <p><i>"The way forward towards a shared and sustainable future was to ensure that the resources were shared so that all countries were prepared to face the effects of climate change."</i></p>
--	--	--

9.13.2.3. Stephane Dion, canadisk miljøminister og formand for COP11

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Stephane Dion påstår, at der er en øget opmærksomhed på klimaforandringer, som den vigtigste miljømæssige trussel, verden står overfor i dette århundrede.</p> <p><i>"There was now growing awareness that climate change constituted the single most important environmental issue facing the world in this century."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>4. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Stephane Dion har som formand for COP11 autoritet til at komme med en sådan påstand. Samtidig indskrives han sig i den diskurs, der eksisterer i UNFCCC om, at klima er et problem. Og han henviser yderligere til IPCC og deres videnskabelige resultater.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Stephane Dion henviser til IPCC seneste rapport, og at dette materiale har ført til bred konsensus om, at mere handling er nødvendig.</p> <p><i>"The scientific evidence on climate change that the Intergovernmental Panel on Climate Change and others had compiled was more compelling than ever. The evidence had led to a broad consensus that more action was required now, and citizens around the world therefore expected the COP to make real progress."</i></p> <p><i>"More recently, at the 2005 United Nations World Summit, world leaders had reiterated the importance of international efforts to combat climate change."</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Stephane Dion anmoder om konferencens deltagere om at tage handling på følgende tre områder: Implementering, forbedring og innovation.</p> <p><i>"Based on the consultations the President had undertaken in preparation for the COP, he suggested that the objectives of the COP and of the COP/MOP, to be held in parallel, might be summarized in three key notions: implementation, improvement and innovation. Implementation referred to the need to make the Kyoto Protocol fully operational and render it an effective tool for curbing emissions. At the same time, there was room for improvement in several areas of operationalization of the Convention and the Kyoto Protocol. Thus, the clean development mechanism should be strengthened, and measures on adaptation and the transfer and development of technologies had to be enhanced. Finally, innovative thinking was required in looking beyond the first commitment period of the Protocol and in exploring options for</i></p>

		<i>future international cooperation on climate change that reflected the full range of interest of Parties while bearing in mind the ultimate objective of the Convention."</i>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Stephane Dion henviser til, at konventionen tidligere har været grundlaget for vigtige beslutninger.</p> <p><i>"The Convention remained the cornerstone of international efforts to combat climate change. It had formed the foundation for important steps taken over the past five years, (...)"</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Publikum har forskellige prioriteringer, og det er ikke åbenlyst, at de vil nå til enighed.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Stephane Dion henviser til de videnskabelige resultater, der pointerer, at mere handling kræves nu. Han henviser også til verdenslederne, der har erkendt, at klimaforandringerne opfordrer til det størst mulige samarbejde.</p> <p><i>"The scientific evidence on climate change that the Intergovernmental Panel on Climate Change and others had compiled was more compelling than ever. The evidence had led to a broad consensus that more action was required now, and citizens around the world therefore expected the COP to make real progress."</i></p> <p><i>"They [world leaders] had acknowledged that the global nature of climate change called for the widest possible cooperation and participation in order for agreement to be reached on an appropriate and effective international response in accordance with the principles of the Convention."</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Stephane Dion anmoder konferencens deltagere om at give CDM de nødvendige ressourcer og den nødvendige kapacitet til at blive effektive. Han anmoder også om at sende et presserende signal til verden omkring de fremtidige foranstaltninger. På samme tid er der behov for en åben og innovativ diskussionsproces vedr. samarbejdet på lang sigt.</p> <p><i>"The latter [CDM] required the provision of the necessary resources and capacity to render this instrument effective. (...) the President stressed that there was an urgent need to send a signal to the world about future measures to protect climate change. (...) At the same time, there was a need for an open and innovative process of discussion on long-term cooperative action on climate change which involved all Parties to the Convention."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Stephane Dion henviser til, at vejen er lagt for en fuld implementering af Kyoto-Protokollen.</p> <p><i>"(...) by adopting the decisions of the Marrakesh Accords, had paved the way for full implementation of the Kyoto Protocol."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p>

		<p>selv.</p> <p>Konferencens deltagere har forskellige interesser og prioriteter.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Stephane Dion pointerer, at konferencen i Montreal skal vise, at medlemslandene er villige til at indgå i betydningsfulde diskussioner om forpligtelser.</p> <p>Afsluttende henviser han til, at intet land er immunt overfor klimaforandringer og at landene ikke vinder kampen mod klimaforandringer ved at vinde en forhandling om deres egne prioriteter.</p> <p><i>"The Montreal conference had to show that Parties were ready to initiate meaningful discussions on commitments beyond 2012 under Article 3, paragraph 9, of the Protocol."</i></p> <p><i>"In closing, the President reminded Parties that no country was immune to the impacts of climate change. There was no victory in winning a negotiation point if the world lost the fight against climate change."</i></p>

9.13.2.4. Richard Kinley, vagthavende for konventionens sekretariat

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Richard Kinley anmoder konferencens deltagere om, at de øger indsatsen vedr. teknologi og adaptation, samtidig bør SBSTA's femårsprogram vedtages og vejledningen for Special Change Fund bør færdiggøres.</p> <p><i>"It was essential to step up action on technology, including investment in new technologies such as carbon capture, and on technology transfer. There was an urgent need for adaptation. The adoption of the five-year-programme of work of the Subsidiary Body for Scientific and Technological Advice (SBSTA) had to be one of the highest priorities for the COP. It would also be important for the COP to finalize guidance on the Special Change Fund in order to provide developing countries with additional support to build capacity for adaptation and for limiting the growth of their GHG emissions."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Richard Kinley henviser til at der er et positivt øjeblik, der kan føre til store resultater.</p> <p><i>"Those signals provided guidance and a strong positive momentum upon which to build and thereby to close 2005 with a major achievement in Montreal."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Konferencens deltagere har forskellige interesser og prioriteter.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Richard Kinley henviser til, at også international virksomhedsledere har identificeret klimaforandringer som en af de tre mest kritiske problemer for verden, og verdensledere har placeret klimaforandringer på toppen af deres agenda under</p>

		<p>United Nations World Summit.</p> <p>Også ny forskning påpeger yderligere handling er nødvendig.</p> <p><i>"International business leaders at the World Economic Forum had identified climate change as one of the three most critical issues facing the world, and world leaders at the United Nations World Summit had placed climate change at the top of the political agenda, reconfirming their commitment to action under the Convention."</i></p> <p><i>"A new publication, Key GHG data, had been issued covering emissions from 40 Annex I and 121 non-Annex I Parties. The data confirmed that additional action were clearly required to curb emissions."</i></p>
--	--	---

9.13.2.5. Ms. Louise Frechette, stedfortrædende generalsekretær for FN

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Louise Frechette påstår, at beviserne for klimaforandringer ikke længere kan blive forklaret som værende tilfældige. Klimaforandringer er en udfordring for alle lande.</p> <p><i>"(...) the evidence for climate change could no longer be explained away as random."</i></p> <p><i>"Climate change was a challenge to all countries,"</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>5. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som stedfortrædende generalsekretær for FN har Louise Frechette autoritet til at komme med en sådan påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Louise Frechette henviser til de seneste ekstreme vejrforhold og andre klimafænomener. Ligeledes henviser hun til de videnskabelige fund og at videnskabsmænd er enige om, at fremtiden er foruroligende for alle lande, og at klimaforandringer er menneskeskabte.</p> <p><i>"Noting the widespread recent extreme weather events and other climate phenomena,"</i></p> <p><i>"Scientists generally agreed that the future picture was disconcerting, not only for developing countries, who were most vulnerable, but for all countries. The data compiled by the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) suggested that human activities were among the main contributing factors."</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Louise Frechette anmoder konferencens deltagere om at reducere drivhusgasudledningen dramatisk og at opfylde deres løfter. Medlemslandene bør udforske muligheder for at styrke deres redskaber, såsom CDM, og at tage foranstaltninger til at tilpasse sig klimaforandringer.</p> <p><i>"Parties therefore had an obligation to reduce greenhouse gas (GHG) emissions"</i></p>

		<p><i>dramatically, and to fulfill the other promises they had made.</i></p> <p><i>"(...) Parties needed to sustain the momentum and look to the future."</i></p> <p><i>"(...) Parties should explore ways to strengthen tools, such as the CDM, and to take measures to adapt to climate change and soften its impact. At the same time, there was a need for a framework beyond the first commitment period of the Kyoto Protocol which would embrace action by all countries."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Verdensledere er enige om, at det er et problem, og medlemslandene mødes derfor for at diskutere løsningsmulighederne.</p> <p><i>"World leaders at the United Nations World Summit in September 2005 had stressed the importance of the Montreal conference to advance the global discussion on long-term cooperative action to address climate change."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der henvises til, at det endnu ikke er lykkedes det internationale samfund at leve op til udfordringen.</p> <p><i>"Yet, the international community had failed to meet the challenge."</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Der er enighed om, at der skal findes en fælles løsning til at adressere klimaforandringsproblemet.</p> <p><i>"World leaders at the United Nations World Summit in September 2005 had stressed the importance of the Montreal conference to advance the global discussion on long-term cooperative action to address climate change."</i></p>

9.13.2.6. Paul Martin, canadisk premierminister

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Paul Martin påstår, at klimaforandringer er menneskeskabte – især pga. samfunds energiforbrug.</p> <p><i>"The principal cause of climate change was human activity and, in particular, the ways in which societies produced and used energy."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>6. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som canadisk premierminister har Paul Martin autoritet til at komme med en sådan udtalelse.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Paul Martin henviser til, at følgerne af den globale opvarmning bliver synligere.</p> <p><i>"(...) the effects of global warming became ever more evident,"</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Paul Martin anmoder publikum om lave målbare fremskridt i kampen mod klimaforandringer og sende et klart signal til det internationale samfund.
	Forberedende vilkår:	<p>3. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Paul Martin henviser til, at konferencen i Montreal bør ses som en mulighed.</p> <p><i>"The Montreal conference should therefore be seen as an opportunity to make measurable progress in the fight against climate change and to send a clear signal that the international community was addressing the challenges over the long term."</i></p> <p>4. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>De forskellige landegrupper har forskellige interesser og prioriteringer ift. klimaforhandlingerne.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Paul Martin pointerer, at følgevirkningerne af den globale opvarmning bliver synligere, og at der er en voksende bekymring om, at presserende handling er nødvendig.</p> <p><i>"As the effects of global warming became ever more evident, there was now a growing awareness, including among business leaders, that urgent action was necessary. (...) While some emphasized the costs of bringing about change to traditional patterns of production and consumption, many now realized that a failure to act would be even more costly."</i></p>

9.14. COP12

9.14.1. Talehandlingen

9.14.1.1. Stephane Dion, canadisk miljøminister og formand for COP12

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Stephane Dion anmoder de store drivhusgasudledende lande om at finde en løsning. Alle lande anmodes om at arbejde sammen om at identificere fælles udfordringer og dele ideer. I den sammenhæng bør landene spørge sig selv og gennemgå, hvad der har virket i kampen mod klimaforandringer, og hvad der ikke har virket.</p> <p><i>"(...) genuine progress depended on all major greenhouse gas emitting countries playing a role in finding a solution. All nations needed to work together to identify common challenges and share ideas. The individual circumstances of each Party were unique and finding shared solutions could therefore be complex. (...) To this end, Parties would have to ask themselves what had worked to address climate change and what had not, and what could be done to broaden the efforts by Parties and work together more effectively."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p>

		<p>Stephane Dion anmoder publikum om en gennemgang af hidtidige tiltag. Det er således elementer, der allerede er etableret.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Ifølge Stephane Dion har parterne ikke arbejdet sammen effektivt nok hidtil.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Stephane Dion henviser til, at klima er et globalt problem, og at der må findes effektive globale løsninger overfor denne udfordring.</p> <p><i>"The President said that climate change was truly a global issue (...)"</i></p> <p><i>"However, it was imperative to move forward and engage one another in new ways."</i></p> <p><i>"The most important issue was to find a truly effective global solution to the threat of climate change."</i></p>

9.14.1.2. David Mwiraria, kenyansk miljøminister og formand for COP12

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>David Mwiraria påstår, at klimaforandringer både er en miljømæssig, udviklingsmæssig og økonomisk udfordring.</p> <p><i>"(...) the President said that tackling climate change was not only a fundamental environmental and developmental challenge but also an economic necessity."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>7. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som formand for COP12 har David Mwiraria autoritet til at komme med denne påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>David Mwiraria bakker sin påstand op med at henvise til den nyligt udkomne Stern-Review om økonomien i klimaforandringer.</p> <p><i>"Referring to the recently published Stern Review on the economics of climate change,"</i></p>

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fremtidige begivenheder:</p> <p>David Mwiraria advarer om, at klimaforandringer hurtigt er ved at blive en af de mest alvorlige trusler for menneskeheden, der vil være istand til at forårsage forstyrrelser for økonomien og samfundet og true udviklingsmålene af milliarder af verdens fattigste mennesker og ødelægge de seneste fattigdomsreduktioner på den afrikanske kontinent.</p>

		<i>"Climate change was rapidly emerging as one of the most serious threats to humanity which could cause large-scale disruption to economic and social activities, threaten the development goals of billions of the world's poorest people and jeopardize recent gains in poverty reduction, particularly on the African continent."</i>
	Forberedende vilkår:	<p>5. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse.</p> <p>David Mwiraria bakker sin advarsel op med at henvise til den nyligt udkomne Stern-Review om økonomien i klimaforandringer.</p> <p><i>"Referring to the recently published Stern Review on the economics of climate change,"</i></p> <p>6. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset.</p> <p>David Mwiraria henviser til klimaforandringer som årsag til fremtidig fattigdom.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>David Mwiraria henviser til, hvordan billioner af mennesker vil blive endnu fattigere.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>David Mwiraria anmoder om, at medlemslandene går fra vurdering og planlægning til implementering og praktisk handling, involverende den omgående bestemmelse af tilstrækkelig, forudsigelig og vedvarende finansiering, en aftale om konkrete skridt for femårs planen for tilpasning til klimaforandringer, forbedret teknisk og institutionel kapacitet og teknologiudvikling- og overførsel.</p> <p><i>"(...) the President noted that it was essential to move from assessment and planning to implementation and practical action, including the immediate provision of adequate, predictable and sustainable funding, and an agreement on concrete steps for the five-year programme of work on adaptation. (...) [African countries] needed improved technical and institutional capacity. (...) the development and transfer of technologies to tackle climate change needed a new impetus in order for Parties to initiate concrete action and mobilize additional resources. (...)"</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>David Mwiraria henviser til, at der eksisterer et positivt øjeblik for disse forhandlinger, der er opstået i Montreal.</p> <p><i>"A fourth theme was the critical need to build upon the momentum gained at previous sessions and the two-track process launched in Montreal, which had set the stage for a more effective and inclusive multilateral response to climate change."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er stadig store forskelle i interesser og prioriteringer blandt medlemslandene.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>David Mwirarias forudgående advarsel er et tilsagn om, at publikum skal agere.</p>

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fremtidige begivenheder:</p> <p>David Mwiraria advarer om, at klimaforandringernes påvirkninger vil hæmme Afrikas mulighed for at udrydde fattigdom og hungersnød og deres mulighed for at opnå deres Millenium Development Goals.</p> <p><i>"Those impacts would further hamper Africa's ability to eradicate poverty and hunger and meet its Millenium Development Goals."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>7. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse.</p> <p>David Mwiraria henviser til videnskabelige beviser.</p> <p>8. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset.</p> <p>I FN-regi eksisterer der en diskurs om, at klimaforandringernes påvirkninger har en negativ indflydelse på fattigdom og hungersnød.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>David Mwiraria pointerer, at klimaforandringer er ved at blive en af de største udfordringer i menneskehedens historie.</p> <p><i>"(...) the President reiterated that evidence showed that climate change was becoming one of the greatest challenges in the history of humankind with devastating economic, social and environmental impacts, particularly in vulnerable regions of the world such as Africa."</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>David Mwiraria anmoder publikum om at tilpasningsmuligheder for afrikanske lande og levere et positivt signal for fremtiden og brugen af CDM.</p> <p><i>"(...) adaptation was critical to African countries."</i></p> <p><i>"The conference could also provide a positive signal for the future of the CDM by taking action to encourage equitable and broader distribution of CDM projects."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>David Mwiraria er optimistisk at fremskridt er indenfor rækkevidde.</p> <p><i>"However, with the continuing spirit of cooperation in the ongoing negotiations, he said he was optimistic that realistic, concrete actions for the present and the future are within reach. Considerable progress had already been made at the conference so far and there was an emerging consensus on several other important issues."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er forskelle på landegruppernes prioriteringer og interesser.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p>

	<p>David Mwiraria henviser til uretfærdigheden i, at de lande, der har gjort mindst for at bidrage til klimaforandringerne, er dem, der skal lide under følgerne heraf.</p> <p><i>"It was truly unfortunate that countries such as Kenya, which had done little in the past to cause climate change, should have to bear the full brunt of its effects."</i></p> <p><i>"In closing, he called upon Parties to pull together as an international community and take responsibility for past and present environmental misdeeds. (...) Nairobi would have to send a signal, in resolute and unmistakable terms, that the world's political echelons take climate change seriously."</i></p>
--	---

9.14.1.3. Arthur Moody Awori, kenyansk vicepræsident

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fremtidige begivenheder:</p> <p>Arthur Moody Awori advarer konferencens deltagere om, at klimaforandringerne truer verdens fattigste samfunds eksistensgrundlag.</p> <p><i>"The Vice-President said that climate change threatened to put at risk the livelihoods of the world's poorest communities."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>9. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse.</p> <p>Arthur Moody Awori henviser til, at de afrikanske lande er de mest sårbare pga. deres økonomiers landbrugsstruktur.</p> <p><i>"Sub-Saharan countries were the most vulnerable because of the predominantly agrarian structure of their economies. With over 25 per cent of the gross domestic product of those countries being derived from agriculture and over 70 per cent of the population living in rural areas, climate change would have a vast impact on their economies."</i></p> <p><i>"Given that the biggest environmental challenge were to be found in developing countries, Kenya and UNON were particularly suited to host the conference."</i></p> <p>10. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset.</p> <p>Der eksisterer i FN-regi en diskurs om, at klimaforandringer truer miljøet, samfundet og økonomien.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>Der henvises til, at denne trussel ihvertfald ikke er i ulandenes interesse.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Arthur Moody Awori anmoder medlemslandene om at yde finansiel support igennem forskellige kanaler, involverende bilaterale og multilaterale mekanismer.</p> <p>Det er nødvendigt at involvere de største drivhusgasudledere og udvikle plan for kampen imod klimaforandringer for post-2012.</p>

		<p><i>"Reducing the vulnerability of those most affected by climate change would require substantial external financial support to be provided through various channels, including bilateral and multilateral mechanisms."</i></p> <p><i>"(...) it was necessary to engage major emitters of greenhouse gases in a common long-term effort and develop an equitable and environmentally effective post-2012 response to the challenges posed by climate change."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>3. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Medlemslandene mødes bl.a. for at debattere, hvordan klimaforandringerne skal håndteres efter 2012.</p> <p>4. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Det er ikke åbenlyst, at medlemslandene er istand til at forme en effektiv global strategi, der er fornuftig og fair.</p> <p><i>"While financial resources and technology transfer were key to finding solutions, the Vice-President noted that success in confronting climate change depended largely on Parties' ability to forge an effective global strategy that was environmentally sound and fair."</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Den forudgående advarsel er et tilsagn om, at publikum skal agere.</p>

9.14.1.4. Yvo de Boer, sekretariatschef for konventionen

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Yvo de Boer anmoder konferencens deltagere om skabe kapacitetsopbygning og teknologioverførsel for ulandene og tilpasning til klimaforandringernes følger virkninger.</p> <p><i>"The foundations included crucial blocks such as capacity-building, technology transfer to developing countries and adaptation to climate change impacts."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Medlemslandene mødes for at nå til enighed om disse emner, der har været omtalt under de seneste mange COPs.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>De forskellige landegrupper har forskellige prioriteringer og interesser.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>For at vise, at handling haster, giver Yvo de Boer følgende metafor.</p> <p><i>"The urgency of addressing the challenge of climate change was such that the foundation and the walls had to be built at the same time."</i></p>

		<i>"These were critical for developing countries to participate further in the process."</i>
--	--	--

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Yvo de Boer påstår, at det er ubestrideligt, at klimaforandringer kræver omgående handling. <i>"The Executive Secretary said that the urgency to act on climate change was unquestionable."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som sekretariatschef for konventionen har han autoritet til at komme med denne påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Yvo de Boer henviser til, at menneskets trivsel er i fare. <i>"With the well-being of humankind at stake, it was unacceptable to see time being lost in the international climate change process."</i>

9.14.1.5. Mwai Kibaki, kenyansk præsident

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Mwai Kibaki påstår, at Afrika er vidne til nogle af de mest alvorlige følger af klimaforandringer. <i>"Africa faced some of the severest effects of climate change."</i>
	Forberedende vilkår:	2. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som præsident for et afrikansk land, har Mwai Kibaki autoritet til at komme med en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Mwai Kibaki henviser til følger af klimaforandringer, som af konferencens deltagere kan ses i Nairobi under COP12.

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	Fremtidige begivenheder: Mwai Kibaki advarer om, klimaforandringernes følger vil have en betydelig indflydelse på det afrikanske kontinentets økosystem og på dets økonomiske aktiviteter. <i>"These would have a significant impact not only on the continent's ecosystems but also on its economic activities, particularly agriculture and tourism, which were major sources of income."</i>
	Forberedende vilkår:	11. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i

		<p>publikummets interesse.</p> <p>Den forudgående påstand redegør for klimaforandringernes følgevirkninger.</p> <p>12. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset.</p> <p>Der eksisterer i UNFCCC-regi en diskurs omkring, at klimaforandringer har en negativ indflydelse på økosystemer og på økonomi.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>Der henvises til, at det vil have en negativ indkomst på afrikanernes indkomst.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Mwai Kibaki anmoder om, at det internationale samfund bliver enige om de nødvendige løsninger og tager beslutninger vedr. disses implementering. Han anmoder alle lande om at ratificere Kyoto-Protokollen.</p> <p><i>“The international community had to agree on the necessary solutions today and decide on their implementation. Stressing the need for global joint action, he urged all countries to ratify the Kyoto Protocol.”</i></p> <p><i>“For developing countries, tackling climate change was unlikely to succeed unless deliberate efforts were made to support their efforts in reducing greenhouse gas emissions. Poor countries, particularly in Africa, needed support to invest in alternative ways of producing energy without increasing the amount of carbon dioxide released into the atmosphere. That could be done by supporting African countries in energy conservation, creating new efficiency standards for vehicles and investing in clean energy that was renewable, low in carbon dioxide emissions and affordable. It was also important to ensure that information on climate change as well as technological and financial support was readily available to developing countries. There was an urgent need to work out the modalities and mechanisms of bringing these technologies to wider use. Furthermore, the Adaptation Fund should be finalized to facilitate access to financial resources for poor countries, and projects under the CDM needed to be promoted to ensure that developing countries could share in its benefits in a more equitable manner.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Mwai Kibaki henviser til konventionen og Kyoto-Protokollen som et godt grundlag for multilateral handling.</p> <p><i>“Both the Convention and its Kyoto Protocol provided a good basis for multilateral action.”</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er forskelle på landegruppernes prioriteringer og interesser.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Mwai Kibaki henviser til, at nuværende og fremtidige generationer vil nyde godt af betydningsfuld handling.</p>

		<p><i>"Tackling climate change was not a matter of choice, but an imperative."</i></p> <p><i>"Now was the time for meaningful action which would benefit present and future generations."</i></p>
--	--	---

9.14.1.6. Moritz Leuenberger, schweizisk præsident

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Moritz Leuenberger anmoder konferencens deltagere om at forbinde indsatsen for tilpasning med tiltag til at forhindre fremtidig global opvarmning. Han anmoder parterne om at se bort fra deres økonomiske og nationale interesser og istedet finde en fælles tilgang til udfordringen.</p> <p><i>"The President highlighted the need to combine efforts to adapt to the effects of climate change with measures to prevent future global warming. (...) he called upon them to rise above differing economic and national interests and find a common approach to address the global challenge of climate change."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Publikum mødes for at træffe beslutninger.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Moritz Leuenberger henviser til publikums forskellige økonomiske og nationale interesser.</p> <p><i>"(...) he called upon them to rise above differing economic and national interests (...)"</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Moritz Leuenberger pointerer, at klimaforandringer ikke kender grænser.</p> <p><i>"Reminding Parties that climate change knows no borders,"</i></p>

9.14.1.7. Kofi Annan, FNs generalsekretær

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Kofi Annan påstår, at klimaforandringer ikke bare er et miljømæssigt problem, men at det er en altoverskyggende trussel.</p> <p><i>"Climate change is not just an environmental issue, as too many people still believe. It is an all-encompassing threat."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>8. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som generalsekretær for FN har Kofi Annan autoritet til at komme med denne påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p>

		<p>Kofi Annan henviser til beviser.</p> <p><i>"This is not science fiction. These are plausible scenarios, based on clear and rigorous scientific modeling. (...) In fact, the scientific consensus is becoming not only more complete, but also more alarming. Many scientists long known for their caution are now saying that global warming trends are perilously close to a point of no return. A similar shift may also be taking place among economists. Earlier this month, a study by the former chief economist of the World Bank, Sir Nicholas Stern of the United Kingdom, called climate change "the greatest and widest-ranging market failure ever seen". He warned that climate change could shrink the global economy by 20 per cent, and cause economic and social disruption on a par with the two World Wars and the Great Depression."</i></p>
--	--	---

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fremtidige begivenheder:</p> <p>Kofi Annan advarer konferencens deltagere om, at alle deres ønsker for verden, som FN i mange år har arbejdet på, som bl.a. Millenium Development Goals, bliver placeret i dybere fare pga. klimaforandringerne. Klimaforandringer er bl.a. en trussel for helbredet, fødevarer, kystområder, økosystemer, vandforsyning og fred og sikkerhed.</p> <p><i>"All of us in this hall are devoted to the betterment of the human condition. All of us want to see a day when everyone, not just a fortunate few, can live in dignity and look to the future with hope. All of us want to create a world of harmony among human beings, and between them and the natural environment on which life depends. That vision, which has always faced long odds, is now being placed in deeper jeopardy by climate change. Even the gains registered in recent years risk being undone. Climate change is not just an environmental issue, as too many people still believe. It is an all-encompassing threat. It is a threat to health, since a warmer world is one in which infectious diseases such as malaria and yellow fever will spread further and faster. It could imperil the world's food supply, as rising temperatures and prolonged drought render fertile areas unfit for grazing or crops. It could endanger the very ground on which nearly half the world's population live – coastal cities such as Lagos or Cape Town, which face inundation from sea levels rising as a result of melting icecaps and glaciers. All this and more lies ahead. Billion-dollar weather related calamities. The destruction of vital ecosystems such as forests and coral reefs. Water supplies disappearing or tainted by saltwater intrusion. Climate change is also a threat to peace and security. Changing patterns of rainfall, for example can heighten competition for resources, setting in motion potentially destabilizing tensions and migrations, especially in fragile States or volatile regions. There is evidence that some of this is already occurring; more could well be in the offing."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>13. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse.</p> <p>Kofi Annan henviser til beviser.</p> <p><i>"This is not science fiction. These are plausible scenarios, based on clear and rigorous scientific modeling. (...) In fact, the scientific consensus is becoming not only more complete, but also more alarming. Many scientists long known for their caution are now saying that global warming trends are perilously close to a point of no return. A similar shift may also be taking place among economists. Earlier this month, a study by the former chief economist of the World Bank, Sir Nicholas Stern of the United Kingdom, called climate change "the greatest and widest-ranging market failure</i></p>

		<p><i>ever seen". He warned that climate change could shrink the global economy by 20 per cent, and cause economic and social disruption on a par with the two World Wars and the Great Depression."</i></p> <p>14. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset.</p> <p>Kofi Annan påpeger, at det ikke er et spørgsmål om, hvorvidt klimaforandringer sker eller ej, men om mennesket kan forandre sig selv hurtigt nok.</p> <p><i>"The question is not whether climate change is happening or not, but whether, in the face of this emergency, we ourselves can change fast enough."</i></p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>Kofi Annan henviser til, at alle konferencens deltagere ønsker en verden med bedre menneskelige livsvilkår. Derudover er det en kendsgerning, at det vil koste mindre at ændre praksis nu end at tage hånd om konsekvenserne senere.</p> <p><i>"All of us in this hall are devoted to the betterment of the human condition. All of us want to see a day when everyone, not just a fortunate few, can live in dignity and look to the future with hope. All of us want to create a world of harmony among human beings, and between them and the natural environment on which life depends."</i></p> <p><i>"It is increasingly clear that it will cost far less to cut emissions now than to deal with the consequences later. (...) We know already that an economy based on high emissions is an uncontrolled experiment on the global climate."</i></p> <p><i>"The floods of Mozambique, the droughts in the Sahel and here in Kenya, are fresh in our memories."</i></p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Kofi Annan anmoder konferencens deltagere om, at de skal gøre det til en større prioritet at integrere de trusler, som klimaforandringer udgør, i strategier og programmer imod opnåelsen af Millenium Development Goals.</p> <p>Han anmoder de største drivhusgasudledere om at tage deres ansvar og sørge for, at udledningerne bliver skåret ned. Dette er et indirekte opråb til USA om at ratificere Kyoto-Protokollen.</p> <p><i>"We must make it a higher priority to integrate the risks posed by climate change into strategies and programmes aimed at achieving the Millenium Development Goals. The message is clear. Global climate change must take its place alongside those threats – conflict, poverty, the proliferation of deadly weapons – that have traditionally monopolized first-order political attention."</i></p> <p><i>"But the primary responsibility for action rests with individual States – and for now, that means those that have been largely responsible for the accumulation of carbon dioxide in the atmosphere. They must do much more to bring their emissions down."</i></p> <p><i>"Instead of being economically defensive, let us start being more politically courageous. The Nairobi Conference must send a clear, credible signal that the world's political leaders take climate change seriously."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p>

	<p>Kofi Annan henviser til, at der stadig er tid til at forandre samfundets retning, og at FN står til rådighed med værktøjet og ekspertisen hertil.</p> <p><i>“And the United Nations offers the tools the world needs to respond.”</i></p> <p><i>“UN agencies will continue to bring their expertise to bear.”</i></p> <p><i>“There is still time for all our societies to change course.”</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er stadig store forskelle i prioriteringer og interessere, landegrupperne imellem.</p>
Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Kofi Annan pointerer, at det vil være billigere at skære på drivhusgasudledningerne nu, istedetfor at tage hånd om konsekvenserne senere.</p> <p>Han henviser også til de seneste oversvømmelser i Mozambique og tørken i Sahel og Kenya.</p> <p><i>“It is increasingly clear that it will cost far less to cut emissions now than to deal with the consequences later. (...) We know already that an economy based on high emissions is an uncontrolled experiment on the global climate.”</i></p> <p><i>“The floods of Mozambique, the droughts in the Sahel and here in Kenya, are fresh in our memories.”</i></p>

9.15. COP13

9.15.1. Talehandlingen

9.15.1.1. David Mwiraria, kenyansk miljøminister og formand for COP12

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>David Mwiraria anmoder konferencens deltagere om at erkende, at udfordringen haster, og at det er nødvendigt at bruge det eksisterende klimaforandringsregime til at udvikle retfærdige aftaler.</p> <p><i>“The President called on all Parties to the Convention to recognize that the challenge was extremely urgent, and that there was need to build on the existing climate change regime to develop fair agreements.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Publikum er mødt op for at tage beslutninger.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er store forskelle i medlemslandenes prioriteringer og interesser.</p>

	Væsentligt:	Et tilsagn om, at publikum skal agere: David Mwiraria henviser til, at en reaktion haster.
--	-------------	---

9.15.1.2. Rachmat Witoelar, indonesisk miljøminister og formand for COP13

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Rachmat Witoelar påstår, at klimaforandringer er utvetydige og accelererende. <i>"(...) he said that climate change was unequivocal and accelerating."</i>
	Forberedende vilkår:	9. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som indonesisk miljøminister og formand for COP13 har Rachmach Witoelar autoritet til at komme med en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Som bevis for sin påstand henviser han til IPCCs fund. <i>"Noting that the scientific debate had been conclusively laid to rest by the latest scientific findings contained in the AR4 of the IPCC,"</i>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Rachmat Witoelar anmoder konferencens deltagere om inkludere klimabeskyttelse som en del af en bæredygtig økonomisk udvikling. Derudover skal deltagerne fortsætte det gode arbejde, men også bygge på de erfaringer, man har gjort sig igennem årene, og begynde overvejelserne om klimaforandringsregimets fremtid. <i>"He expressed the view that climate protection must form an integral part of sustainable economic development and that it was critical to act now."</i> <i>"As well as continuing the excellent work already under way, Parties needed at this session to build on the lessons learned over the years and begin deliberations on the future of the climate change regime."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Rachmach Witoelar påpeger, at arbejdsprogrammet etableret i Nairobi hjælper med at tage beslutninger vedr. tilpasninger til klimaforandringer og forbedrer vurderingen af sårbarhed overfor klimaforandringer. <i>"The President noted that the Nairobi work programme was helping to enhance decision-making on adaptation action and to improve assessment of vulnerability and adaptation to climate change."</i> 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. Der er store interesse- og prioriteringsmæssige forskelle imellem landene.

	Væsentligt:	Et tilsagn om, at publikum skal agere: Videnskabelige beviser henviser til, at klimaforandringer er utvetydige.
--	-------------	--

9.15.1.3. Yvo de Boer, sekretariatschef for konventionen

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Yvo de Boer anmoder de ilande om at fortsætte lederskabet i et samarbejde med ulandene. Yvo de Boer anmoder ligeledes om, at der blive udviklet en samlet ramme, der vil give alle lande mulighed for at tilpasse sig klimaforandringerne. <i>"Calling for continued leadership by industrialized countries and cooperation with developing countries,"</i> <i>"He called for a comprehensive framework that would allow all countries to adapt and stressed the need for fossil fuels responsibility without destroying the environment."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Yvo de Boer henviser til, at konventionen og Kyoto-Protokollen udgør et godt fundament for landenes beslutninger. <i>"He underlined the relevance of the Convention and the opportunity to build on the unique architecture of its Kyoto Protocol."</i> <i>"(...) the Executive Secretary expressed his belief that shaping the future was possible even in a context of conflicting interests."</i> 2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. Der er store forskelle i landenes interesser og prioriteringer, hvilket Yvo de Boer også henviser til.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at publikum skal agere: Medlemslandene skal agere, da der er store forventninger til konferencen på Bali om at finde en løsning. <i>"Noting that expectations for the Bali conference to provide answers were very high, the Executive Secretary emphasized that there was a huge responsibility for the conference to deliver."</i>

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Yvo de Boer påstår, at tiden for klimaskeptikere er overstået i 2007, og at det politiske øjeblik og global offentlig opmærksomhed aldrig har været større. <i>"The Executive Secretary said that the heyday of the climate skeptic had been put to rest once and for all in 2007, and political momentum and global public awareness with regard to climate change had never been higher."</i>
	Forberedende vilkår:	10. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:

		Som sekretariatschef for konventionen har Yvo de Boer autoritet til at komme med en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: For at bakke sin påstand op, henviser Yvo de Boer til IPCCs seneste rapport. <i>"The IPCC had delivered a message that no one could fail to understand, confirming that climate change was happening because of human activities; the impacts were serious and would be felt by everyone, with the poor bearing the largest burden;"</i>

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	Fremtidige begivenheder: Yvo de Boer advarer om, at hvis ikke der bliver taget hånd om problemerne, så kan klimaforandringerne konsekvenser skabe konflikt. <i>"If no action was taken, the consequences of climate change could plunge the world into conflict. In 2010, there could be as many as 50 million environmentally displaced persons as a result of climate change, desertification and deforestation. Competing for water, energy and food could lead to ethnic rivalry and regional conflicts."</i>
	Forberedende vilkår:	15. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse. Med henvisningen til IPCCs rapport påpeger Yvo de Boer også, at det politiske øjeblik og den globale offentlige opmærksomhed aldrig har været større, hvilket betyder, at publikum tror på, at truslen vil blive realiseret. 16. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset. På baggrund af IPCCs seneste rapport må såvel UNFCCC som publikum forvente, at klimaforandringerne vil være skyld i konflikt.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse: Yvo de Boer henviser til en potentiel global konflikt, som følge af klimaforandringerne. Han henviser også til, at 50 millioner mennesker vil miste deres hjem pga. klimaforandringer.

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Yvo de Boer anmoder konferencens deltagere om at vende verdens fremtid imod en lavemissionsøkonomi. <i>"To meet the drastic increase in the world's energy demands, an investment of USD 20 trillion would be needed up to 2030. The challenge was to change the course of this "investment supertanker" in a low-emissions direction. (...) In order to change the direction of the world's future towards a low-emissions economy, Parties present at the conference would need to launch formal negotiations, agree on an ambitious agenda and set 2009 as the deadline for negotiations."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Yvo de Boer henviser til, at der er overkommelige måder, hvorpå problemet kan

		<p>håndteres.</p> <p><i>"(...) and there were affordable ways to deal with the problem – immediate concerted action could avoid some of the most catastrophic projections."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>På trods af en vilje, så er der stadig store forskelle i prioriteringer og interesser.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Yvo de Boer henviser til, at omgående handling kan forebygge nogle af de mest katastrofale projektioner.</p> <p><i>"(...) and there were affordable ways to deal with the problem – immediate concerted action could avoid some of the most catastrophic projections."</i></p>

9.15.1.4. Susilo Bambang Yudhoyono, indonesisk præsident

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Susilo Bambang Yudhoyono anmoder konferencens deltagere om at overveje den korrekte formulering, når de skal udforme deres beslutninger.</p> <p>Både ulande og ilande skal gøre deres bedste i kampen mod klimaforandringer.</p> <p><i>"Milestone decisions must be made and the correct wording must be carefully considered."</i></p> <p><i>"(...) this meant that both developing and developed countries must do more based on their respective capabilities."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Susilo Bambang Yudhoyono henviser til, at verdensledere har et klart ønske om et gennembrug på Bali.</p> <p><i>"The President of Indonesia recalled that the Secretary-General's High-Level Event on Climate Change had resulted in a clear demand from world leaders to make a breakthrough in Bali, which he viewed as a shared political commitment to produce a Bali Road Map that would effectively guide Parties in the most concrete terms to affirm an effective agreement in Copenhagen (...)"</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er stadig store forskelle i prioriteringer og interesser.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Susilo Bambang Yudhoyono pointerer, at det værste, der kan ske, er menneskehedens og verdens ødelæggelse, fordi medlemslandene ikke kan finde de rigtige formuleringer, når verdensledere ønsker et gennembrud på Bali. Fremtidige generationer vil huske, at den nuværende generation ikke levede op til sit ansvar.</p> <p><i>"The worst thing that can happen would be for the human race and planet earth to</i></p>

		<p><i>crumble because Parties cannot find the right wording."</i></p> <p><i>"The President of Indonesia recalled that the Secretary-General's High-Level Event on Climate Change had resulted in a clear demand from world leaders to make a breakthrough in Bali,"</i></p> <p><i>"He called on Parties to act on their moral obligation, noting that future generations would remember whether they rose to the occasion and seized the opportunity or let it slip through their fingers. (...) In concluding, he recalled that the world was anxiously waiting, and urged Parties not to let them down."</i></p>
--	--	--

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Susilo Bambang Yudhoyono påstår, at det afhænger af, hvad der bliver besluttet på konferencen på Bali, om temperaturen kun stiger med 2°C eller med hele 5°C.</p> <p><i>"He noted that it would very much depend on what would be decided at this conference whether people would live in a world that was 2°C warmer, or, catastrophically, 5°C hotter."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som præsident for værtslandet har Susilo Bambang Yudhoyono autoritet til at komme med en sådan påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Ved at nævne de to konkrete temperaturer, så henviser Indonesiens præsident til IPCCs seneste rapport.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Susilo Bambang Yudhoyono anmoder ilandene om fortsat at påtage sig lederskabet af kampen imod klimaforandringerne og i første omgang reducere deres drivhusgasudledninger. Ulande bør tilpasse sig en bæredygtig udvikling. Tilsammen bør ilandene og ulandene arbejde på at mainstreame deres mitigation og adaptation.</p> <p><i>"The challenge was to translate the simple formula "less emissions, more sinks" into a complex yet ambitious architecture of global cooperation on climate change. (...) The President of Indonesia noted that developed countries, owing to their historical responsibility for global warming, which they themselves had accepted, needed to continue to take leadership on climate change. They would need to significantly increase their efforts to cut their own greenhouse gas (GHG) emissions and to enhance their financial and technological cooperation with developing countries, including in the area of forest protection. Developing countries, on their part, would need to commit to a path of sustainable development by mainstreaming environment issues into their national development plans, and those countries with forests would need to preserve and expand them. Developing countries with high economic growth would need to plan for long-term low-carbon development, taking advantage of a rapidly expanding carbon market. Bot developed and developing countries could work together to mainstream mitigation and adaptation into their national development strategies and learn how to achieve higher economic growth without producing higher emissions."</i></p>

	Forberedende vilkår:	<p>3. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Susilo Bambang Yudhoyono henviser til, at de delegerede at taget til Bali for at opnå en aftale.</p> <p><i>“Mr. Susilo Bambang Yudhoyono, said that delegated were gathered at this conference to fulfill the hopes of over 6 billion people living on Earth and on behalf of future generations.”</i></p> <p>4. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>På trods af viljen, så er der stadig store forskelle i interesser og prioriteringer.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Susilo Bambang Yudhoyono henviser til denne og fremtidens generationers ønske om, at de delegerede når frem til en aftale.</p> <p><i>“Mr. Susilo Bambang Yudhoyono, said that delegated were gathered at this conference to fulfill the hopes of over 6 billion people living on Earth and on behalf of future generations.”</i></p>

9.15.1.5. Ban Ki-moon, FNs generalsekretær

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Ban Ki-moon anmoder konferencens deltagere om at benytte sig af øjeblikket.</p> <p><i>“[The Secretary-General] urged governments to seize the moment for the good of all humanity.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Ban Ki-moon kalder Bali en mulighed for at udføre den forventede handling, samtidig mener han, at regeringerne vil handle klogt.</p> <p><i>“Noting there was much at stake, he expressed confidence that governments would choose wisely.”</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er store forskelle i landenes prioriteringer og interesser.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Ban Ki-moon henviser til, at de videnskabelige realiteter kræver et højt niveau af ambitioner. Han mindede om sin tidligere erklæring, hvor han havde bemærket, at regeringer nu var ved en korsvej, hvor den ene vej førte mod en klimaafnættelse og den anden vej imod et forræderi overfor verden og dens befolkning.</p> <p><i>“The scientific realities affecting the planet demand a high level of ambition in terms of what governments aspire to do, when they aspire to do it, and what resources they mobilize. (...) He recalled his earlier statement to the Conference, where he noted that governments were at a crossroads, with one path leading toward a new global climate agreement and the other toward a betrayal of the planet and its</i></p>

		<i>children. At this Conference, Parties would take the first step down one of these paths."</i>
--	--	--

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	Ban Ki-moon påstår, at det nu er slut med udenomssnak. Videnskaben taler et tydeligt sprog. Klimaforandringer sker. Følgevirkningerne er virkelige. Tiden er inde til at handle nu. <i>"We gather because the time for equivocation is over. The science is clear. Climate change is happening. The impact is real. The time to act is now."</i>
	Forberedende vilkår:	1. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som generalsekretær for FN har Ban Ki-moon autoritet til at komme med en sådan påstand.
	Væsentligt:	Ban Ki-moon henviser til mange års videnskabelige undersøgelser, mange års diskussioner blandt verdensledere og utallige mediehistorier, der knytter de observerbare naturkatastrofer til den globale opvarmning. <i>"As we convene here in Bali the eyes of the world are upon us. This is a historic moment, long in the making. Decades of careful study by the planet's leading scientists. Years of heated argument among the world's policy makers. Countless media stories debating the linkage between observed natural disasters and global warming."</i>

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	Fremtidige begivenheder: Ban Ki-moon advarer om, at der vil have fatale følger, hvis ikke der handles: Vandstandsstigning i havene, hyppigere og mere uforudsigelige oversvømmelser og hård tørke, hungersnød og en ødelæggelse af biodiversiteten. <i>"(...) unless we act, there will be serious consequences: rising sea levels; more frequent and less predictable floods and severe droughts; famine around the world, particularly in Africa and Central Asia; and the loss of up to a third of our plant and animal species."</i>
	Forberedende vilkår:	17. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse. Ban Ki-moon henviser til IPCCs seneste rapport. <i>"The latest report of the Intergovernmental Panel on Climate Change tells us that,"</i> Derudover peger den forudgående påstand også på, at truslen vil blive realiseret, og at det ikke er i publikummets interesse. 18. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset. Der eksisterer i FN en diskurs omkring, at klimaforandringerne vil medføre en række fatale konsekvenser for menneskeheden og planeten.

	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>Ban Ki-moon henviser til, at klimaforandringer påvirke alle mennesker.</p> <p><i>"The issue of equity is crucial. Climate change affects us all, but it does not affect us all equally. Those who are least able to cope are being hit hardest. Those who have done the least to cause the problem bear the gravest consequences."</i></p>
--	-------------	--

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Ban Ki-moon anmoder konferencens deltagere om, via forhandlingerne, at nå frem til en agenda for en mere sikker fremtid for klimaet og en tidslinje, der producerer en aftale i 2009.</p> <p><i>"What the world expects from Bali – from all of you – is an agreement to launch negotiations towards a comprehensive climate change agreement. You need to set an agenda – a road map to a more secure climate future, coupled with a tight timeline that produces a deal by 2009."</i></p> <p><i>"This shift toward a greener future is in its infancy and needs urgent nurturing. The multilateral agreement that will emerge from the UNFCCC negotiations needs to make the necessary changes possible. We must ensure an incentive structure for countries, businesses and individuals. There is no trade-off between fighting climate change and pursuing development."</i></p> <p><i>"But we must also take action on the immediate challenges. It is critical that we follow through on existing commitments and ensure the resilience of populations that are or will be the hardest hit by climate change impacts."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Ban Ki-moon henviser til, at videnskabsfolk stadig mener, at medlemslandene sammen kan nå at tage hånd om problemet.</p> <p>Derudover vil FN gøre alt for at hjælpe medlemslandene.</p> <p><i>"But the scientists also stress a silver lining: that we can still address the problem, in ways that are both affordable and promote prosperity. By being creative, we can reduce greenhouse gas emissions while promoting economic growth."</i></p> <p><i>"Together, we can spur a new era of green economics, an era of truly sustainable development based on clean technology and a low-emission economy."</i></p> <p><i>"Reaching a comprehensive climate agreement will not be easy. Having the right tools for such an agreement will help us to implement it in a cost-effective way. And the United Nations will assist you in every way possible. We stand ready to deliver on the mandates that you have already entrusted to us, to support you throughout the negotiation period and to help implement the agreements reached. Every UN agency, fund and programme is committed. We are determined to be a part of the answer to climate change. Indeed, as the summary paper distributed to all delegations explains, the Chief Executives of the UN system have already begun to define a joint UN contribution on this issue. As this work progresses, we will continue to provide a credible, coherent scientific foundation for understanding what is happening to our planet and how we might best address it. We will continue to expand support for global, regional and national action on climate change, drawing on the agenda you set. And we will lead by example, by moving towards carbon</i></p>

		<p><i>neutrality throughout the UN system.”</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Ban Ki-moon er bevidst om, at det ikke vil være nemt at nå en klimaaf tale.</p> <p><i>”Reaching a comprehensive climate agreement will not be easy.”</i></p>
	<p>Væsentligt:</p>	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Det er dog vigtigt, at publikum agerer, da passivitet på sigt vil være dyrere end omgående handling.</p> <p>Ban Ki-moon ser også klimaforandringer som en mulighed, da det kan bidrage til en ny æra med en grøn økonomi og en bæredygtig udvikling.</p> <p>Medlemslandene har en etisk forpligtelse til at handle og til at beskytte verdens mest sårbare mennesker.</p> <p>Det er vigtigt at kunne nå en aftale i 2009, både for at kunne sikre en fortsættelse efter 2012 og for at kunne adressere klimaproblemets kritiske status.</p> <p>Verdens befolkning og fremtidige generationer afhænger af, at publikum kan nå til enighed .</p> <p><i>”They emphasize that the costs of inaction – in ecological, human and financial terms – far exceed the costs of action now.”</i></p> <p><i>”In this sense, climate change is as much an opportunity as it is a threat. It is our chance to usher in a new age of green economics and truly sustainable development. New economies can and must grow with reduced carbon intensity even as they create new jobs and alleviate poverty.”</i></p> <p><i>”In the long run, we can prosper only by doing both.”</i></p> <p><i>”We have an ethical obligation to rights this injustice. We have a duty to protect the most vulnerable.”</i></p> <p><i>”The date is crucial not only to ensure continuity after 2012, when the first commitment period of the Kyoto Protocol expires – but equally, to address the desperate urgency of the situation itself.”</i></p> <p><i>”You have come here with a clear charge. At the High-Level Event on Climate Change in New York in September, world leaders called for a breakthrough in Bali. This is your chance to live up to what the leaders have been calling for. If we leave Bali without such a breakthrough, we will not only have failed our leaders, but also those who look to us to find solutions, namely, the peoples of this world. This is the moral challenge of our generations. Not only are the eyes of the world upon us. More important, succeeding generations depend on us. We cannot rob our children of their future. We are all part of the problem of global warming. Let us all be part of the solution that begins in Bali. Let us turn the climate crisis into a climate compact.”</i></p>

9.15.1.6. Rajendra Pachauri, formand for IPCC

Påstand

Regler:	Propositionelt indhold:	Rajendra Pachauri påstår, at de signifikante forandringer i klimaet i det 20-århundrede, inkluderende temperaturstigninger, store stigninger i nedbør i nogle dele af verden er vandmangel i andre dele af verden, er en realitet. <i>“He stressed the significance of changes in the climate system in the twentieth century, including a significant rise in average global temperatures, and large increases in precipitation in some parts of the globe and greater water scarcity in others.”</i>
	Forberedende vilkår:	2. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som formand for IPCC har Rajendra Pachauri autoritet til at komme med en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Rajendra Pachauri henviser til IPCCs projektioner for følgerne af klimaforandringerne. <i>The IPCC projected that, by the end of this century, average global temperatures would rise at least 2,5°C above the levels at the beginning of the twentieth century. The increase would have worrying consequences for all parts of the world, including greater water scarcity, the impacts of sea level rise and a drastically increased threat of extinction of plant and animal species.</i>

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	Fremtidige begivenheder: Rajendra Pachauri advarer om, at den globale gennemsnitstemperatur vil stige med mindst 2,5°C. Denne stigning vil have foruroligende konsekvenser for alle verdensdele. <i>“The IPCC projected that, by the end of this century, average global temperatures would rise at least 2,5°C above the levels at the beginning of the twentieth century. The increase would have worrying consequences for all parts of the world, including greater water scarcity, the impacts of sea level rise and a drastically increased threat of extinction of plant and animal species. Locations where coastal flooding and the impacts of sea level rise could make certain areas highly vulnerable were spread all over the world. This included cities in mega deltas, such as Shanghai, Kolkata and Dhaka.”</i>
	Forberedende vilkår:	19. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse. Rajendra Pachauri henviser til IPCCs forudsigelser. 20. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset. Der eksisterer på baggrund af IPCCs videnskabelige status en diskurs omkring, at bl.a. temperatur- og havstandsstigninger skyldes klimaforandringer.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse: Rajendra Pachauri refererer til de fatale konsekvenser, som klimaforandringerne vil have for verdens befolkning.

9.15.1.7. Lee Hsien Loong, premierminister i Singapore

Advarsel		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Fremtidige begivenheder:</p> <p>Lee Hsien Loong advarer om, at økosystemer og samfund kan opleve ødelæggelse, hvis ikke der handles.</p> <p><i>"Mr. Lee Hsien Loong (...) expressed the view that in the absence of action to address climate change, ecosystems and human societies could experience major disruption over the next 50-100 years, and possibly sooner."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>21. Publikum skal tro på, at truslen vil blive realiseret, og at dette ikke er i publikummets interesse.</p> <p>UNFCCC og IPCC har etableret en diskurs, der bakker advarslen op.</p> <p>22. Det er ikke åbenlyst for både den sikkerhedsliggørende aktør og publikum, at truslen vil blive realiseret uanset.</p> <p>Det er i den eksisterende diskurs indenfor UNFCCC utvetydigt, at klimaforandringer vil være skyld i ødelæggelse.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden ikke er i publikummets interesse:</p> <p>Lee Hsien Loong påpeger, at også menneskelige samfund vil blive ødelagt som følge af klimaforandringerne.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Lee Hsien Loong anmoder om, at publikum udarbejder en tilgang til klimaforandringerne for efter 2012, hvor Kyoto-Protokollen udløber.</p> <p><i>"He stressed the need to build on the Kyoto Protocol and to work out a practical and effective approach after the first commitment period under the Kyoto Protocol expired in 2012. Mr. Lee Hsien Loong said that a post-2012 framework would need to have the commitment and participation of all countries, under the auspices of the UNFCCC. It should also recognize the importance of economic growth and take into account differences in national circumstances and constraints."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>5. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Publikum mødes på Bali for at debattere netop dette punkt.</p> <p>6. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er stadig store forskelle i parternes interesser og prioriteringer.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Publikum skal agere pga. forudgående advarsel.</p>

9.15.1.8. Thomas Remengesau, præsident i Palau

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Thomas Remengesau påstår, at alle medlemslande tilsammen har fejlet i at håndtere klimaforandringsproblemet. Af same årsag fortsætter drivhusgasudledninger med at vokse over hele planeten.</p> <p><i>“Mr. Thomas Remengesau Jr. [...] stated that Parties collectively had failed to adequately address the issue of climate change. GHG levels continued to increase across the planet because Parties had not lived up to the original commitment of the Convention.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>3. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som præsident for en af medlemslandene har Thomas Remengesau autoritet til at komme med en sådan påstand.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Der eksisterer i FN en diskurs omkring, at medlemslandene trods fremskridt, ikke har levet op til, hvad der er behov for ift. at forbygge de værste klimaforandringer.</p>

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Thomas Remengesau anmoder konferencens deltagere om erkende deres moralske forpligtelser og tage ansvar for en passende finansiering til de sårbare og små ulande.</p> <p><i>“He expressed the view that the international community needed to recognize the moral obligation to commit an appropriate level of funding to vulnerable and small developing States. He stressed the need to recognize the human rights implications of climate change.”</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Publikum mødes for at tage stilling til den slags spørgsmål.</p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er store forskelle på medlemslandenes prioriteringer og interesser.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Publikum skal agere pga. den forudgående påstand.</p>

9.15.1.9. Maumoom Abdul Gayoom, præsident på Malediverne

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Maumoom Abdul Gayoom påstår, at klimaforandringer er blevet til en daglig realitet på Malediverne og andre små østater. For disse stater, med deres trange finansielle ressourcer og en forringet mulighed til at afbøde og tilpasse sig forandringerne, er klimaforandringer blevet det definerende problem for det 21. århundrede.</p>

		<i>“Mr. Maumoom Abdul Gayoom (...) noted that climate change had become a daily reality in the Maldives and other small island States. For these States, with their meager financial resources and a limited capacity to mitigate and adapt, climate change had become the defining issue of the twenty-first century.”</i>
	Forberedende vilkår:	4. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand: Som præsident på Malediverne har Maumoom Abdul Gayoom autoritet til at komme med en sådan påstand.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Maumoom Abdul Gayoom henviser til Maledivernes finansielle og ressourcemæssige status samt deres mulighed for at håndtere klimaproblemet. Hans status som præsident for landet, gør hans udsagn troværdige. Ligeledes er det videnskabeligt bevist, at små østater vil lide under klimaforandringerne.

Anmodning		
	Propositionelt indhold:	Maumoom Abdul Gayoom anmoder konferencens deltagere om fokusere på den menneskelige dimension af klimaforandringer, herunder især menneskerettigheder, sikkerhed og trivsel. <i>“Mr. Gayoom stressed the need to focus on the human dimension of climate change, in particular human rights, security and well-being.”</i>
	Forberedende vilkår:	3. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Parterne mødes for at tage stilling til den slags spørgsmål. 4. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv. Der er stadig store forskelle i interesser og prioriteringer.
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at publikum skal agere: Maumoom Abdul Gayoom pointerer, at publikums ageren er nødvendigt pga. den forudgående påstand.

9.16. COP15

9.16.1. Talehandlingen

9.16.1.1. Connie Hedegaard, formand for COP15

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	Connie Hedegaard anmoder konferencens deltagere om at tage handling.
	Forberedende vilkår:	1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling. Hun henviser til, at det stadig er muligt at opnå succes, og at mennesker fra hele

	<p>verden har hævet deres stemme og forlanger handling. Det er et godt tegn, at mere end 100 statsoverhovedet deltager i COP15.</p> <p><i>"She emphasized that success was still within reach and that people from all parts of the world, and from all walks of life, had raised their voices demanding action."</i></p> <p><i>"The President also highlighted that more than 100 Heads of State and Government joining the conference in Copenhagen was an important achievement, and that this was the best sign that climate had moved to the top of the international agenda."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er lagt op til, at der er meget på spil under COP15, men det er under Connie Hedegaards tale stadig usikkert, om parterne når til enighed, hvilket det senere viser sig, at de ikke gør.</p>
Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Connie Hedegaard henviser til, at billioner af mennesker forventer, at deres statsledere når til enighed om nogle løsninger på udfordringen.</p> <p><i>"She underlined that billions of people were expecting their leaders to agree on answers to the challenge."</i></p>

9.16.1.2. Copenhagen Accord

Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>I Copenhagen Accord påstås der, at klimaforandringer er en af vor tids største udfordringer, men at handling, såsom store nedskæringer i de globale drivhusgasudledninger, herpå kan have en potentiel indflydelse på især sårbare lande overfor klimaforandringernes effekter.</p> <p><i>"We underline that climate change is one of the greatest challenges of our time. (...) We recognize the critical impacts of climate change and the potential impacts of response measures on countries particularly vulnerable to its adverse effects (...). We agree that deep cuts in global emissions are required according to science, and as documented by the IPCC Fourth Assessment Report with a view to reduce global emissions so as to hold the increase in global temperature below 2 degrees Celsius, and take action to meet this objective consistent with science and on the basis of equity."</i></p> <p><i>"(...) recognizing that the time frame for peaking will be longer in developing countries and bearing in mind that social and economic development and poverty eradication are the first and overriding priorities of developing countries and that a low-emission development strategy is indispensable to sustainable development."</i></p> <p><i>"adaptation to the adverse effects of climate change and the potential impacts of response measures is a challenge faced by all countries."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>5. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Som officiel slutaftale ved COP15, har talehandlingerne i Copenhagen Accord autoritet. Copenhagen Accord henviser til IPCCs Fourth Assessment Report som videnskabeligt bevis.</p>

		<i>"We agree that deep cuts in global emissions are required according to science, and as documented by the IPCC Fourth Assessment Report with a view to reduce global emissions so as to hold the increase in global temperature below 2 degrees Celsius, and take action to meet this objective consistent with science and on the basis of equity."</i>
	Væsentligt:	Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand: Der henvises til IPCCs udsagn om, at det er nødvendigt at holde stigningen i den globale temperatur under 2°C.

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Der anmodes i Copenhagen Accord om at anerkende de videnskabelige beviser, at stigningen i de globale temperaturer bør være under 2°C. Der bør i samarbejde etableres et omfattende tilpasningsprogram involverende international support.</p> <p><i>"To achieve the ultimate objective of the Convention to stabilize greenhouse gas concentration in the atmosphere at a level that would prevent dangerous anthropogenic interference with the climate system, we shall recognizing the scientific view that the increase in global temperature should be below 2 degrees Celsius, on the basis of equity and in the context of sustainable development, enhance our long-term cooperative action to combat climate change."</i></p> <p><i>"(...) and stress the need to establish a comprehensive adaptation programme including international support."</i></p> <p><i>"We should cooperate in achieving the peaking of global and national emissions as soon as possible, (...)"</i></p> <p><i>"Enhanced action and international cooperation on adaptation is urgently required to ensure the implementation of the Convention by enabling and supporting the implementation of adaptation actions aimed at reducing vulnerability and building resilience in developing countries, especially in those that are particularly vulnerable, especially least developed countries, small island developing States and Africa. We agree that developed countries shall provide adequate, predictable and sustainable financial resources, technology and capacity, building to support the implementation of adaptation action in developing countries."</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>1. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Der er en stærk politisk vilje til at bekæmpe klimaforandringer.</p> <p><i>"We emphasize our strong political will to urgently combat climate change in accordance with the principle of common but differentiated responsibilities and respective capabilities."</i></p> <p>2. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Landene har et ressourceproblem ift. implementeringen af løsninger og derudover et interesseproblem.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Der henvises til IPCCs Fourth Assessment Report, der uddyber konsekvenserne, hvis ikke medlemslandene opnår et holde stigningen i den globale temperatur på under</p>

		<p>2°C.</p> <p><i>"We agree that deep cuts in global emissions are required according to science, and as documented by the IPCC Fourth Assessment Report with a view to reduce global emissions so as to hold the increase in global temperature below 2 degrees Celsius, and take action to meet this objective consistent with science and on the basis of equity."</i></p>
--	--	---

9.17. COP16

9.17.1. Talehandlingen

9.17.1.1. Cancun Agreements

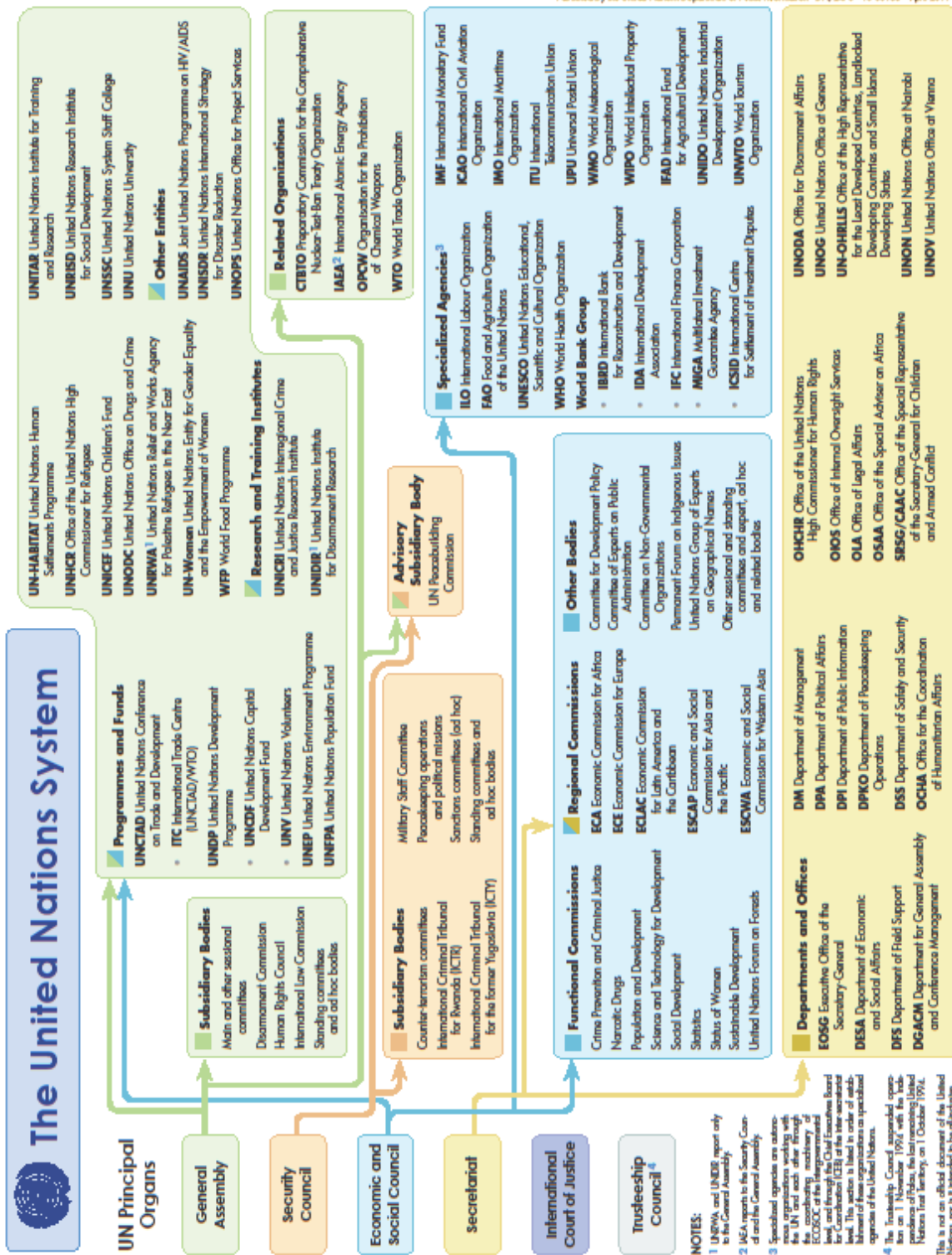
Påstand		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Der påstås i Cancun Agreements, at klimaforandringer uomtvistelig er en trussel mod menneskelige samfund og planeten.</p> <p>De forskellige følgevirkninger af klimaforandringerne har en række direkte og indirekte implikationer for nydelsen af menneskerettigheder.</p> <p>Tilpasning er en udfordring, som alle parter står overfor.</p> <p>Det er primært ilandene, der har forskyldt klimaforandringerne.</p> <p><i>"(...) climate change represents an urgent and potentially irreversible threat to human societies and the planet,"</i></p> <p><i>"(...) the adverse effects of climate change have a range of direct and indirect implications for the effective enjoyment of human rights and that the effects of climate change will be felt most acutely by those segments of the population that are already vulnerable owing to geography, gender, age, indigenous or minority status, or disability."</i></p> <p><i>"(...) climate change is one of the greatest challenges of our time (...)"</i></p> <p><i>"(...) adaptation is a challenge faced by all Parties,"</i></p> <p><i>"(...) warming of the climate system is unequivocal and that most of the observed increase in global average temperatures since the mid-twentieth century is very likely due to the observed increase in anthropogenic greenhouse gas concentrations, as assessed by the Intergovernmental Panel on Climate Change in its Fourth Assessment Report;"</i></p> <p><i>"(...) the largest share of historical global emissions of greenhouse gases originated in developed countries (...)"</i></p>
	Forberedende vilkår:	<p>6. Den sikkerhedsliggørende aktør har bevis for sandheden af sin påstand:</p> <p>Cancun Agreements har som aftale under COP16 autoritet, da 192 lande står bag.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at påstanden udgør en faktisk tilstand:</p> <p>Der henvises til IPCCs Fourth Assessment Report.</p>

		<p><i>"(...) warming of the climate system is unequivocal and that most of the observed increase in global average temperatures since the mid-twentieth century is very likely due to the observed increase in anthropogenic greenhouse gas concentrations, as assessed by the Intergovernmental Panel on Climate Change in its Fourth Assessment Report;"</i></p>
--	--	--

Anmodning		
Regler:	Propositionelt indhold:	<p>Der anmodes om, at klimaforandringer omgående bliver adresseret af alle parter.</p> <p>En øget handling og et internationalt samarbejde omkring tilpasning er omgående påkrævet.</p> <p>Store nedskæringer i drivhusgasudledninger er omgående påkrævet.</p> <p>Ilandene må lede kampen imod klimaforandringerne og støtte ulandene i at gøre det samme.</p> <p><i>"(...) and thus requires to be urgently addressed by all Parties,"</i></p> <p><i>"(...) enhanced action and international cooperation on adaptation is urgently required to enable and support the implementation of adaptation actions aimed at reducing vulnerability and building resilience in developing country Parties, taking into account the urgent and immediate needs of those developing countries that are particularly vulnerable;"</i></p> <p><i>"(...) enhanced action on adaptation should be undertaken in accordance with the Convention, should follow a country-driven, gender-sensitive, participatory and fully transparent approach, taking into consideration vulnerable groups, communities and ecosystems, and should be based on and guided by the best available science and, as appropriate, traditional and indigenous knowledge, with a view to integrating adaptation into relevant social, economic and environmental policies and actions, where appropriate;"</i></p> <p><i>"(...) deep cuts in global greenhouse gas emissions are required according to science, and as documented in the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change, with a view to reducing global greenhouse gas emissions so as to hold the increase in global average temperature below 2°C above pre-industrial levels, and that Parties should take urgent action to meet this long-term goal, consistent with science and on the basis of equity;"</i></p> <p><i>"Requests developed country Parties to provide developing country Parties,"</i></p> <p><i>"Emphasizing the need for deep cuts in global greenhouse gas emissions and early and urgent undertakings to accelerate and enhance the implementation of the Convention by all Parties,"</i></p> <p><i>"Urges developed country Parties to increase the ambition of their economy-wide emissions reduction targets, with a view to reducing their aggregate anthropogenic emissions of carbon dioxide and other greenhouse gases not controlled by the Montreal Protocol to a level consistent with the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change;"</i></p> <p><i>"Urges Parties, in particular developed country Parties, to support, through multilateral and bilateral channels, the development of national strategies or action plans, policies and measures and capacity-building, followed by the implementation of national policies and measures and national strategies or action plans that could</i></p>

		<i>involve further capacity-building, technology development and transfer and results-based demonstrations activities,”</i>
	Forberedende vilkår:	<p>3. Publikum er istand til at udføre den forventede handling.</p> <p>Der henvises til, at alle parter deler en vision for et samarbejde på lang sigt.</p> <p><i>“(...) all Parties share a vision for long-term cooperative action in order to achieve the objective of the Convention under its Article 2, including through the achievement of a global goal, on the basis of equity and in accordance with common but differentiated responsibilities and respective capabilities; this vision is to guide the policies and actions of all Parties, while taking into full consideration the different circumstances of Parties in accordance with the principles and provisions of the Convention;”</i></p> <p>4. Det er ikke åbenlyst, at publikum vil udføre den forventede handling af sig selv.</p> <p>Der er stadig store interesseforskelle mellem parterne.</p>
	Væsentligt:	<p>Et tilsagn om, at publikum skal agere:</p> <p>Den forudgående påstand er et tilsagn om, at publikum skal agere. Derudover henvises der til, at der er et behov for et styrket internationalt samarbejde.</p> <p>Ilandene har et historisk ansvar for at påtage sig førerrollen.</p> <p><i>”Recognizes the need to strengthen international cooperation and expertise in order to understand and reduce loss and damage associated with the adverse effects of climate change, including impacts related to extreme weather events and slow onset events,”</i></p> <p><i>“(...) owing to this historical responsibility, developed country Parties must take the lead in combating climate change and the adverse effects thereof,”</i></p>

10. FNs organisations diagram

11. Litteraturliste:

Andonova, Liliana B.; Betsill, Michele M. & Bulkeley, Harriet (2009): Transnational Climate Governance. *Global Environmental Politics*. Vol 9, Nr. 2, ss 52-73.

Andonova, Liliana B. (2009): The climate regime and domestic politics: the case of Russia. I: Paul G. Harris. *The Politics of Climate Change. Environmental Dynamics in International Affairs*.

Aldy, Joseph E. & Stavins, Robert N. (2007): *Architectures for Agreement. Addressing Global Climate Change in the Post-Kyoto World*.

Baer, Paul; Fieldman, Glenn; Athanasiou, Tom & Karta, Sivan (2009): Greenhouse Development Rights: towards an equitable framework for global climate policy. I: Paul G. Harris: *The Politics of Climate Change. Environmental Dynamics in International Affairs*.

Barnett, Jon (2008): The Worst of Friends: OPEC and G-77 in the Climate Regime. *Global Environmental Politics*. Vol 8, Nr 4, ss 1-8.

Betsill, Michele M. & Corell, Elisabeth (2001): Influence in International Environmental Negotiations: A Framework for Analysis. *Global Environmental Politics*. Vol 1, Nr 4, ss 65 – 85.

Boston, Jonthan (ed.) (2007): *Towards a New Global Climate Treaty. Looking beyond 2012*. Institute of Political Studies. Victoria University of Wellington. New Zealand.

Bourdieu, Pierre (1986): The forms of capital. I: J. Richardson (Ed.) *Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education*. New York: Greenwood.

Buzan, Barry (1991): *People, States and Fear: An Agenda for Security Studies in the Post-Cold War Era*, 2. Ed. Longman.

Buzan, Barry; Wæver, Ole & de Wilde, Jass (1998): *Security – a new framework for analysis*. Boulder, Lynne Rienner Publishers.

Buzan, Barry & Wæver, Ole (2003): *Regions and Powers – The Structure of International Security*. Cambridge University Press.

Chasek, Pamela S.; Downie, David L. & Brown, Janet Welsh (2006): *Global Environmental Politics*, 4th ed. Westview Press.

Christoff, Peter (2008): The Bali Roadmap: Climate change, COP 13 and beyond. *Environmental Politics*. Vol. 17, Nr. 3, ss 466-272.

Churie, Gunnar Sjöstedt & Corell, Elisabeth (ed.): *Global Challenges. Furthering the Multilateral Process for Sustainable Development*. Greenleaf Publishing. Ss 124-144.

Climate and Atmosphere (24. december 2009): *Climate Change Conference “takes note” of Copenhagen Accord*. MEA Bulletin. Nr. 83.

Corell, Elisabeth & Betsill, Michele M. (2001): A Comparative Look at NGO Influence in International Environmental Negotiations: Desertification and Climate Change. *Global Environmental Politics*. Vol 1, Nr. 4, ss 86 – 107.

Dalby, Simon (2009): *Security and Environmental Change*.

Deudney, Daniel (1990): The case Against Linking Environmental Degradation and national Security. *Millenium: Journal of Interntional Studies*. Vol 19, Nr. 3, ss 461-476.

Dryzek, John S. (2005): *The Politics of the Earth. Environmental Discourses*. Oxford University Press. 2nd ed.

EU Kommissionen og Det europæiske Råd (2008): *Klimaændringer og den internationale sikkerhed*.

Fauerholdt, Casper. (24. august 2011): *Luftforurening koster os milliarder*. København: Jyllands-Posten.

http://jp.dk/indland/indland_politik/article2524122.ece

Haas, Peter M. (2008): Climate Change Governance after Bali. *Global Environmental Politics*. Vol. 8, Nr. 3, ss 1-7.

Harris, Paul G. (2009): *The Politics of Climate Change. Environmental Dynamics in International Affairs*.

Homer-Dixon, Thomas F. (1994): Environmental Scarcities and Violent Conflict: Evidence from Cases. *International Security*. Col. 19, Nr. 1, ss 5-40.

IPPC (2007): Climate Change 2007: *Synthesis Report. Summary for Policymakers*.

http://www.ipcc.ch/pdf/assessment-report/ar4/syr/ar4_syr_spm.pdf

Jackson, Robert & Sørensen, Georg (2003): *Introduction to International Relations – Theories and Approaches*. 2nd ed. Oxford: Oxford University Press.

Jørgensen, Marianne Winther & Philips, Louise (1999): *Diskursanalyse som teori og metode*. Roskilde universitetsforlag.

Klimapolitik. *Politik*. Nr. 1, Årg 12:2009.

Laclau, Ernesto & Mouffe, Chantal (1985): *Hegemony and Socialist Strategy; Towards a Radical Democratic Politics*.

Laclau, Ernesto & Mouffe, Chantal (1997): *Demokrati & hegemoni*.

Lidegaard, Martin (16. juli 2011): *Fremtidens konflikter er her allerede*. København: Politiken.

<http://politiken.dk/debat/analyse/ECE1337894/fremtidens-konflikter-er-her-allerede/>

Loewenstein, George & Schwartz, Daniel (2010): Nothing to Fear but a Lack of Fear: Climate Change and the Fear Deficit. I: *G8 G20 Magazine*. Salt Lake City: The CAT Company Publishers.

Najam, Adil (2005): *A tale of three cities: developing countries in global environmental negotiations*.

Nielsen, Jørgen Steen (21. september 2010): *'Man laver revolution ved at nogle løber foran'*. København: Information

<http://www.information.dk/245422>

Okereke, Chukwumerije; Bulkeley, Harriet & Schroeder, Heike (2009): Conceptualizing Climate Governance Beyond the International Regime. *Global Environmental Politics*. Vol 9, Nr 1, ss 58-78.

Paterson, Matthew (1996): *Global Warming and Global Politics*.

Putnam, Robert D. (1988): Diplomacy and domestic politics: the logic of two-level games. *International Organization*. Vol. 42, Nr. 3, ss 427-460.

Ritzau (25. marts 2011): *134 lande hylder klimaet ved at slukke lys*. København: B.T.

<http://www.bt.dk/danmark/134-lande-hylder-klimaet-ved-at-slukke-lys>

Robert, Timmons & Parks, Bradley C. (2006): *A Climate of Injustice: Global Inequality, North-South Politics and Climate Policy*. MIT Press.

Robert, Timmons & Parks, Bradley C. (2009): Inequality and the global climate regime: breaking the north-south impasse. I: Paul G. Harris: *The Politics of Climate Change. Environmental Dynamics in International Affairs*.

Scheel, Agnete Finnemann (19. august 2011): *Verdens dyr flygter fra varmen*. København: Berlingske.

<http://www.b.dk/viden/verdens-dyr-flygter-fra-varmen>

Scott, Shirley V. (2009): Securitized climate change: international legal implications and obstacles. I: Paul G. Harris: *The Politics of Climate Change. Environmental Dynamics in International Affairs*.

Skodvin, Tora & Andersen, Steiner (2006): Part One: Negotiating International Environmental Regimes. Leadership Revisited. *Global Environmental Politics*. Vol. 6, Nr. 3, ss 13- 27.

Stern Review (2006): *The Economics of Climate Change. Executive Summary*.
http://www.hm-treasury.gov.uk/d/Executive_Summary.pdf

Stokke, Olav Schram; Hovi, Jon & Ulfstein, Geir (2005): *Implementing the Climate Regime. International Compliance*. London. ss 1-50.

Stritzel, Holger (2007): Towards a Theory of Securitization: Copenhagen and Beyond. *European Journal of International Relations*, 13:3, ss 357-384.

Trombetta, Maria Julia (2009): Environmental Security and climate change: analyzing the discourse. I: Paul G. Harris: *The Politics of Climate Change. Environmental Dynamics in International Affairs*.

UN (2002): *Johannesburg Summit 2002*.
http://www.un.org/jsummit/html/basic_info/basicinfo.html

UN (2011): *United Nations Partners on Climate Change*.
<http://www.un.org/wcm/content/site/climatechange/gateway>

UN (2011): *UN System Organizational Chart*.
http://www.un.org/en/aboutun/structure/org_chart.shtml

UN (2011): *Status of Ratification of the Kyoto Protocol*.
http://unfccc.int/kyoto_protocol/status_of_ratification/items/2613.php

UN (2011): *UN at a Glance*.
<http://www.un.org/en/aboutun/index.shtml>

UN (2011): The United Nations Climate Change Conference in Durban, South Africa, COP 17 / CMP 7, 28 November – 9 December 2011
http://unfccc.int/meetings/cop_17/items/6070.php

UN (1945): *Charter of the United Nations*.
<http://www.un.org/en/documents/charter/index.shtml>

Von Sperling, Anna (2. september 2011): *Concito: Danmark er mindre grønt end vores eksportmarkeder*. København: Information.
<http://www.information.dk/277929>

Vuori, Juha A. (2008): *Illocutionary Logic and Strands of Securitization: Applying the Theory of Securitization to the Study of Non-Democratic Political Orders*. Finland: Department of Political Science, University of Turku.

Williams, Michael C. (2003): Words, Images, Enemies: Securitization and International Politics. *International Studies Quarterly*. 47.

Wæver, Ole (1995): Securitization and Desecuritization. I: R. Lipschutz: *On Security*. New York: Columbia University Press.

Wæver, Ole (2009): Klimatruslen – en sikkerhedsteoretisk analyse. *Politik*. 1. Årg. 12.

12. COP-dokumenter:

FCCC/INFORMAL/84
FCCC/CP/1995/7
FCCC/CP/1995/7/Add.1 (The Berlin Mandate)
FCCC/CP/1996/15
FCCC/CP/1996/15/Add.1 (The Geneva Ministerial Declaration)
FCCC/CP/1997/7
FCCC/CP/1997/7/Add.1 (The Kyoto Protocol)
FCCC/CP/1998/16
FCCC/CP/1998/16/Add.1 (The Buenos Aires Plan of Action)
FCCC/CP/1999/6
FCCC/CP/1999/6/Add.1
FCCC/CP/2000/5/Add.1
FCCC/CP/2001/5 (The Bonn Agreements)
FCCC/CP/2001/13
FCCC/CP/2001/13/Add.1
FCCC/CP/2002/7
FCCC/CP/2002/7/Add.1
FCCC/CP/2003/6
FCCC/CP/2003/6/Add.1
FCCC/CP/2004/10
FCCC/CP/2004/10/Add.1
FCCC/CP/2005/5
FCCC/CP/2005/5/Add.1
FCCC/CP/2006/5
FCCC/CP/2006/5/Add.1 (The Marrakesh Accords)
FCCC/CP/2007/6
FCCC/CP/2007/6/Add. 1
FCCC/CP/2008/7
FCCC/CP/2008/7/Add. 1
FCCC/CP/2009/11
FCCC/CP/2009/11/Add. 1 (The Copenhagen Accord)
FCCC/CP/2010/7
FCCC/CP/2010/7/Add. 1 (The Cancun Agreements)